

**Program nauczania wczesnoszkolnego
z językiem angielskim**

„Myślę – działam – idę w świat”.

**Scenariusze zajęć dla klasy II szkoły
podstawowej.**

Skalmierzyce 2015

*Publikacja w ramach projektu konkursowego „ Nowy program – nowe szanse”,
Priorytet III. Wysoka jakość systemu oświaty, Działanie 3.3. Poprawa jakości
kształcenia, Poddziałanie 3.3.4. Modernizacja treści i metod kształcenia – projekty
konkursowe*

*Publikacja współfinansowana ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego
Funduszu Społecznego.*

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Recenzenci

mgr Anna Rutkowska, mgr Joanna Dembowa

Publikacja dystrybuowana bezpłatnie.

Autorki projektu i koncepcji programu nauczania

Małgorzata Sulewska, Ewelina Stachowicz - Zych

Autorzy programu

Anna Dziadkiewicz, Agnieszka Florczak, Dorota Gąsior, Eliza Jarmołowicz, Izabela Kaczmarek, Justyna Krawczyk, Aneta Kryszczak, Magdalena Kubacka, Jolanta Łęcka, Beata Sochacka, Danuta Szymczak, Krystyna Szczegóła, Małgorzata Urbańska

Autorzy scenariuszy: Anna Dziadkiewicz, Justyna Krawczyk, Magdalena Kubacka, Beata Sochacka, Danuta Szymczak, Małgorzata Urbańska

Konsultacje merytoryczne projektu

Małgorzata Kraszkiewicz, Wojciech Kos, Anna Gębka - Suska

Rysunek na okładce

Marysia, uczennica klasy III

Wstęp

Niniejsza publikacja zawiera scenariusze zajęć do edukacji wczesnoszkolnej oraz języka angielskiego do klasy II szkoły podstawowej. Scenariusze zajęć opracowane zostały w oparciu o program nauczania wczesnoszkolnego z językiem angielskim „Myślę – działam – idę w świat”, który został opracowany przez trzynastoosobowy zespół nauczycieli z trzech współpracujących ze sobą szkół. Grupę tworzą specjaliści z zakresu edukacji wczesnoszkolnej, języków obcych, terapii pedagogicznej i zajęć specjalistycznych. Program zakłada wykorzystanie technologii informacyjno-komunikacyjnych w uczeniu się, zawiera bogatą obudowę dydaktyczną m.in.: 270 innowacyjnych scenariuszy zajęć w czterech centrach edukacyjnych opartych na strategiach oceniania kształtującego oraz nowoczesnych metodach i technikach nauczania, w których twórcza aktywność dziecka, jego umiejętność uczenia się jest priorytetem nauczania.

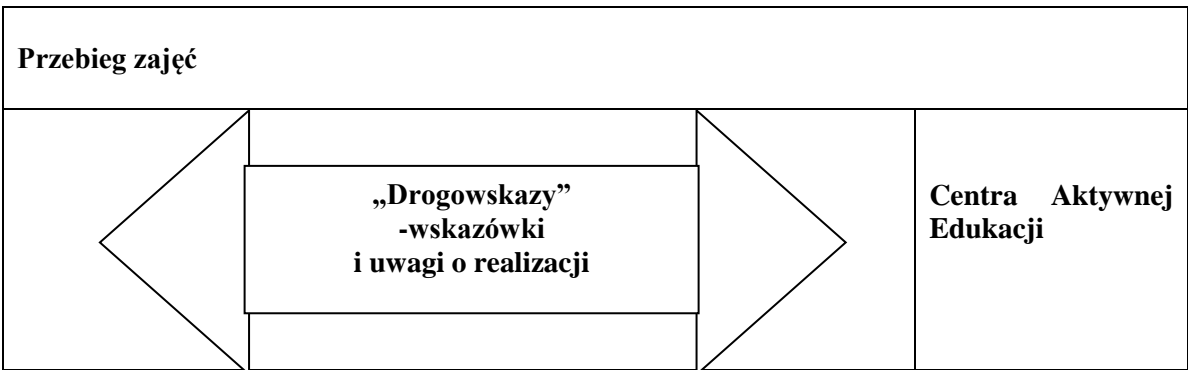
Wszystkie scenariusze zajęć do klasy I, II i III wraz z obudową dydaktyczną znajdziecie Państwo na stronie projektu dofinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego „Nowy program – nowe szanse” www.projekt.noweskalmierzyce.pl

Zachęcamy do zapoznania się z pozostałymi publikacjami wypracowanymi w ramach projektu:

- Program nauczania wczesnoszkolnego z językiem angielskim „Myślę – działam – idę w świat”
- Program nauczania wczesnoszkolnego z językiem angielskim „Myślę – działam – idę w świat”. Scenariusze zajęć do klasy I szkoły podstawowej.
- Program nauczania wczesnoszkolnego z językiem angielskim „Myślę – działam – idę w świat”. Scenariusze zajęć do klasy III szkoły podstawowej.

Autorki programu nauczania „Myślę – działam – idę w świat”

Autor: Anna Dziadkiewicz	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, matematyczna, plastyczna, społeczna	Temat lekcji: Andrzejkowe wróżby
Cel/cele zajęć: - rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedziania się uczniów - rozwijanie wyobraźni i umiejętności słuchania innych - doskonalenie umiejętności dodawania wielu składników - doskonalenie umiejętności współpracy w grupie i odpowiedzialności za pracę grupy	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - ułożę zdania, - opowiem historię wykorzystując obrazki i pomysły innych dzieci - będę dodawać do siebie wiele składników - będę współdziałać w grupie i z poczuciem odpowiedzialności za pracę grupową.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wyjaśnię pojęcie wróżba i wymyślę rymowaną wróżbę - poprawnie dodam do siebie wiele składników	
Podstawa programowa: 1.1)a,b,d, 1.2)a,b,d, 1.3)a, b, c, e,f, 4.2)b, 5.9), 7.2), 7.3), 7.5), 7.10)	
Metody pracy: zabawa, praca z tekstem, metoda twórczego pisania, praktycznego działania, metoda ewaluacyjna	
Formy pracy: indywidualna jednolita i zróżnicowana, grupowa zróżnicowana zbiorowa	
Środki dydaktyczne: 17 kopert z działaniami matematycznymi w środku, działania i litery do hasła – załącznik nr 1, opowiadanie Anny Onichimowskiej pt. „Andrzejkowa zasypianka” – załącznik nr 2, 21 papierowych kubeczków, obrazki do wklejenia na dno kubeczków, miara krawiecka, miara – metrówka, przedmioty wiążące się z danym zawodem np. szczotka do włosów- fryzjer, chochła – kucharz, pen-drive – informatyk, pióro – pisarz, bandaż – pielęgniarka itd., klucz, miska z zimną wodą, wosk, gamek, lampka, klej, kredki, pastele, pompony, druciki, włóczkę, patyczki itp., wycięte z brystolu serce i gwiazda z następującymi napisami: serce – z dzisiejszej lekcji najbardziej zapamiętam. ..., gwiazda – po dzisiejszej lekcji muszę jeszcze...	

1. Zabawa wprowadzająca w temat lekcji. Nauczyciel umieszcza na tablicy 17 kopert z działaniami matematycznymi w środku. Załącznik nr Zadaniem dzieci jest wylosowanie jednej koperty, rozwiązanie działania matematycznego i zapisanie wyniku. Gdy wszyscy uczniowie będą już mieli wyniki wspólnie układają kartki w kolejności od najmniejszego do	matematyczno- przyrodnicze
---	-------------------------------

<p>największego wyniku. Następnie odwracają kartki i odczytują temat dnia. „Andrzejkowe wróżby” (Temat może być inny- podobny w zależności od liczby uczniów w klasie, dzieci mogą rozwiązywać jedno lub dwa działania)</p>	
<p>2. Głośne czytanie przez nauczyciela lub dobrze czytające dzieci tekstu Anny Onichimowskiej pt. „Andrzejkowa zasypianka” – załącznik nr 2. Rozmowa na temat znaczenia słowa „wróżba” na podstawie tekstu oraz doświadczeń dzieci.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>3. Podział uczniów na 2-3 osobowe grupy, których zadaniem będzie stworzenie definicji słowa „wróżba”.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>4. Układanie w grupach rymowanek - wylizanek, które mogłyby być swego rodzaju wróżbą podobnie jak w czytany tekście.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>5. Zabawa „Wróżba ma się tak do rzeczywistości jak...” Zadaniem dzieci jest tworzenie porównań logicznych.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>6. Zabawa twórcza „Kubeczki pełne wyobraźni”. Nauczyciel przygotowuje przed lekcją zestaw 21 kubków papierowych, wewnątrz, których umieszcza schematyczne obrazki według własnego pomysłu lub też może skorzystać z materiałów zamieszczonych na stronie www.projekt-piktografia.pl. Zadaniem dzieci jest ustawienie możliwie najwyższej wieży – piramidy, a następnie kolejno zdejmowanie pojedynczych kubków. Uczniowie kolejno przedstawiają obrazek ukryty w kubku i opowiadają historię inspirowaną piktogramami.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>7. Tradycyjna zabawa andrzejkowa. Dzieci myślą sobie jakieś marzenie lub życzenie następnie zdejmują prawe buty i ustawiają je jeden za drugim od najdalszego narożnika sali w kierunku drzwi. Życzenie osoby, której but jako pierwszy przekroczy próg spełni się najszybciej.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>8. Zabawa matematyczna „Ile butów potrzeba, by zmierzyć klasę?” Odmierzanie szerokości i długości klasy z wykorzystaniem: butów - tip-topków, kroków, skoków a na sam koniec miary- metrówki. Zadaniem dzieci jest policzenie obwodu klasy z wykorzystaniem różnych narzędzi i porównanie wyników.</p>	<p>matematyczno-przyrodnicze</p>
<p>9. „Jaka jest Twoja magiczna liczba?”. Każde z dzieci ma za zadanie zsumować wszystkie cyfry znajdujące się w jego dacie urodzenia. Jeżeli suma cyfr jest liczbą dwucyfrową należy dodawać do siebie obie cyfry tak długo aż otrzymany zostanie wynik jednocyfrowy. Następnie dzieci wysłuchują charakterystyki danej cyfry według numerologii i dyskutują w parach, które elementy opisu są zgodne z prawdą, a które w ogóle do nich nie pasują.</p>	<p>matematyczno-przyrodnicze</p>
<p>10. Zabawa andrzejkowa „Kim będę w przyszłości?” nauczyciel umieszcza w skrzyni lub worku atrybuty różnych zawodów (mogą to być dowolne przedmioty wiążące się z danym zawodem np. szczotka do włosów- fryzjer, chochła – kucharz, pen-drive – informatyk, pióro – pisarz, bandaż – pielęgniarka itp.) Dzieci kolejno losują przedmioty i próbują wywróżyć swój przyszły zawód.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>11. Zabawa językowa. Dzieci zapisują na kartkach swoje imię oraz zawód, który wylosowały, następnie z liter tych wyrazów starają się wymyślić jak najwięcej nowych wyrazów.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>12. Tradycyjny zwyczaj andrzejkowy. Dzieci leją rozgrzany wosk przez klucz na zimną wodę następnie rzucając na ścianę cień z powstałej „rzeźby” próbują zinterpretować</p>	<p>artystyczno-ruchowe -</p>

<p>woskową przepowiednię.</p> <p>13. Plastyczna wariacja andrzejkowa. Do wykonania pracy plastycznej dzieci wykorzystują ulaną wcześniej z wosku „rzeźbę”. Umieszczają ją na kartce (można przykleić klejem magik lub innym mocnym) i dorysowują lub doklejają dowolne elementy tworząc nowy obrazek – dzieło sztuki. Drugi sposób to wykorzystanie „rzeźby” jako podstawy do formy przestrzennej, do której można dokleić przytwierdzić lub wetknąć inne ciekawe elementy ozdobne np. pompony, druciki, włóczkę, patyczki.</p> <p>14. Ewaluacja pracy na lekcji Nauczyciel rysuje na tablicy lub wiesza wycięte z brystolu serce i gwiazdę z następującymi napisami: serce – z dzisiejszej lekcji najbardziej zapamiętam. . . , gwiazda – po dzisiejszej lekcji muszę jeszcze. . . . Zadaniem dzieci jest dokończenie zdań i zapisanie ich na małych karteczkach a następnie umieszczenie ich w odpowiednim kształcie. Na zakończenie dzieci uzasadniają swoje wypowiedzi i następuje podsumowanie lekcji.</p>	<p>artystyczno ruchowe</p> <p>-</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
---	---

Autor: Anna Dziadkiewicz	
Klasa II	Temat lekcji: Balonowa lekcja matematyczno- sportowa
Edukacja: matematyczna, ruchowa, muzyczna, przyrodnicza,	
Cel/cele zajęć: -rozwijanie szybkości, skoczności, sprawności i koordynacji ruchowej - doskonalenie poczucia rytmu i wrażliwości muzycznej - doskonalenie techniki liczenia w pamięci -doskonalenie umiejętności dodawania trzech liczb dwucyfrowych - ćwiczenie celności rzutu - wdrażanie do zdrowej rywalizacji -rozwijanie umiejętności współpracy w grupie i parze -rozwijanie kreatywności i ekspresji twórczej	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: -będę wykonywać ćwiczenia fizyczne z wykorzystaniem balonów - będę rozwiązywać zadania matematyczne - będę współpracować w grupie i uczestniczyć w uczciwym współzawodnictwie - będę doskonalic celność swoich rzutów - będę tańczyć i poruszać się w rytm muzyki - odtworzę usłyszane rytmy - namaluję balonowy obraz
Kryteria sukcesu dla ucznia: - odbijam balon różnymi sposobami - maluję balonami w rytm muzyki - liczę w pamięci - odtwarzam i wymyślam rytmy - współpracuję w grupie i parze	
Podstawa programowa: 3.1)a, b, c, 3.2)c, d, 4.2)b, 5.2) 5.4), 6.1), 7.2), 7.3), 7.5), 7.10), 10.1)b, c, 10.2)c, 10.3)a, c, d, 10.4)e,	
Metody pracy: metoda ćwiczeń i praktycznego działania, metoda ewaluacyjna, zabawa i gra dydaktyczna, zabawa ruchowa	
Formy pracy: praca w parach, indywidualna i grupowa	
Środki dydaktyczne: balony ok. 100 sztuk, sznurek, tasiemki długości ok. 60 cm dla każdego ucznia, klamerki, markery, zeszyty do matematyki, podkładki, farby, papierowe talerzyki, duże arkusze papieru, taśma klejąca, pachołki, gwizdek, gazety, balony z działaniami matematycznymi, nagrania z rytmiczną, skoczną muzyką, nagrania z muzyką klasyczną – spokojną, 3 piłki tenisowe, karteczki z działaniami matematycznymi i balony z zapisanymi markerami wynikami tych działań, 4 ławeczki lub krzeselko dla każdego ucznia, po 2 pałeczki dla każdego ucznia,	

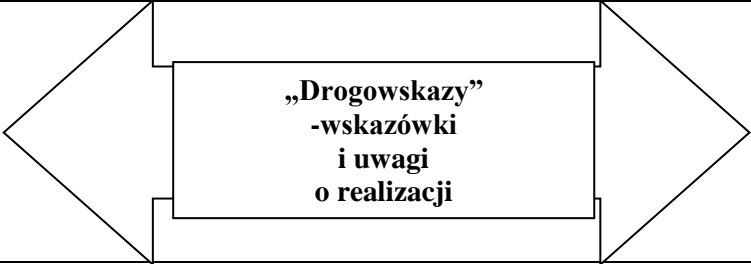
	<p>„Drogowskazy” -wskazówki i uwagi o realizacji</p>		<p>Centra Aktywnej Edukacji</p>
<p>Lekcja może się odbyć w klasie, ale lepiej wybrać salę gimnastyczną lub boisko szkolne. Scenariusz można dostosować do każdego wieku uczniów – zarówno do klasy II jak i III. Zadania matematyczne należy dostosować do umiejętności dzieci, dlatego działania i zadania opisywane w scenariuszu nie są uwzględnione - nauczyciel dostosowuje do swojej klasy.</p> <p>1. Balonowa rozgrzewka</p> <ul style="list-style-type: none"> - odbijanie balonu nad głową: dwiema rękoma, prawą ręką, lewą ręką - podbijanie balonu stopą i kolaniem - podbijanie balonów czołem - podbijanie balonów nosem - podbijanie balonów łokciami - podbijanie balonów na przemian ręką i nogą - kozłowanie balonów - stojąc na gazecie uczniowie podbijają balony na różne sposoby nie wychodząc poza obręb gazety, np. obiema rękoma, prawą ręką, lewą ręką, prawą ręką stojąc na lewej nodze, lewą ręką stojąc na prawej nodze itp. Po kilku podbiciach następuje zmniejszenie gazety o połowę i znów uczniowie podbijają balonik. Gazetę można składać do jak najmniejszych rozmiarów – ważne by uczniowie nie schodzili z niej podczas podbijania balonu. - leżenie na plecach - balon umieszczony na brzuszku- wdech i wydech tak żeby balonik się uniosł - leżenie na brzuchu – balon w rękach przed dzieckiem –unoszenie go jak najwyżej i powolny powrót, odpoczynek - siad skrzyżny – przekładanie balonika dookoła z prawej strony, dookoła z lewej strony - przysiady z balonem trzymanym w dłoniach. Uczeń trzyma ręce wyprostowane przed sobą i wykonuje 10 przysiadów. - w siadzie podpartym z balonem między kostkami unoszenie obu nóg w górę i opuszczanie ich bez dotykania podłogi – 10 powtórzeń. - w leżeniu na plecach z balonem na klatce piersiowej/brzuchu głębokie oddechy z obserwacją unoszenia się i opadania balonu. - wyścigi rzędów – ustawienie jeden za drugim, <ul style="list-style-type: none"> • Nogi w rozkroku, dzieci podają sobie balon między nogami. Ostatnia osoba w rzędzie łapie balon i przebiega z nim na początek szeregu. Zabawa trwa dopóki osoba rozpoczynająca zabawę nie wróci na swoje miejsce. • Balon między nogami na wysokości kolan, skoki obunóż do pachołka umieszczonego ok. 5-6 m od linii startu i powrót do drużyny w ten sam sposób, gdzie startuje kolejny zawodnik ze swoim balonem • Bieg z balonem pod pachą, okrążenie pachołka i powrót na linię startu, gdzie następuje przekazanie balonu kolejnemu zawodnikowi. 			<p>artystyczno- ruchowe</p>

<p>- odbijanie balonu nad głową: dwiema rękoma, prawą ręką, lewą ręką - podbijanie balonu stopą i kolaniem - podbijanie balonów czołem - podbijanie balonów nosem - podbijanie balonów łokciami - stojąc na gazecie uczniowie podbijają balony na różne sposoby nie wychodząc poza obręb gazety, np. obiema rękoma, prawą ręką, lewą ręką, prawą ręką stojąc na lewej nodze, lewą ręką stojąc na prawej nodze itp. Po kilku podbiciach następuje zmniejszenie gazety o połowę i znów uczniowie podbijają balonik. Gazetę można składać do jak najmniejszych rozmiarów – ważne by uczniowie nie schodzili z niej podczas podbijania balonu.</p> <p>2. Nauczyciel rozdaje dzieciom nienadmuchane balony i przeprowadza kilka zabaw oddechowych i edukacyjnych związanych z ich nadmuchiowaniem. Polecenia dla uczniów:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nadmuchaj balon jak najbardziej potrafisz i puść go, opowiedz, co się wydarzyło. • Nadmuchaj balon w rytm gwizdka lub rytmicznej piosenki • Nadmuchaj swój balon w dowolnym stopniu, skręć jego końcówkę i zepnij klamerką. • Ustawcie się teraz w taki sposób by wzdłuż linii balony były ułożone od najmniejszego do największego (Jeżeli okaże się, że dzieci trzymają balony podobnej wielkości nauczyciel może zasugerować, o ile same na to nie wpadną, że niektóre balony można dopompować, a z innych spuścić powietrze. W miarę możliwości nauczyciel stara się nie ingerować w pracę dzieci, tak by same doszły jak właściwie i najsprawniej wykonać zadanie/rozwiązać problem). • Nadmuchaj balon i zawiąż go, następnie umieść go nad głową i dmuchaj w niego tak, by nie upadł na ziemię • Dzieci ustawiają się wzdłuż dłuższego końca sali w odstępach ok. 1 m i idąc na czworaka lub poruszając się na kolanach przedmuchują balon po ziemi na drugą stronę sali. <p>3. Balonowa matematyka Nauczyciel do tej zabawy przygotowuje przynajmniej tyle balonów ilu jest uczniów, na których zapisuje markerem działania matematyczne doskonalące dowolną umiejętność matematyczną np. dodawanie, odejmowanie, mnożenie, dzielenie itp. Każdy uczeń otrzymuje jeden balon. Każde dziecko przygotowuje zeszyt od matematyki lub podkładkę z klipsem oraz coś do pisanie i umieszcza w dowolnym miejscu w sali</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dzieci ustawiają się w kole i podają sobie balony w rytm muzyki, gdy muzyka milknie uczniowie biegną z balonem do miejsca, w którym umieścili zeszyt/podkładkę. Zapisują działanie i rozwiązują je, następnie jak najszybciej wracają do koła i kontynuują zabawę przy muzyce. Zabawę powtarzamy 10 razy, a następnie dzieci wymieniają się zeszytami i sprawdzają poprawność wykonania zadań. (W ten sposób każde z dzieci oblicza 20 działań matematycznych) <p>Matematyczne rzuty do celu Nauczyciel rozciąga wzdłuż sali sznurek/linkę lub wykorzystuje siatkę do siatkówki. Wzdłuż sznurka rozmieszcza 10 zawieszonych na tasiemkach balonów z zapisanymi liczbami dwucyfrowymi.</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze i artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze i artystyczno- ruchowe</p>
--	---

<ul style="list-style-type: none"> • Dzieci ustawiają się jeden za drugim w pewnej odległości od balonów np. 4-5 m w zależności od umiejętności dzieci. Nauczyciel wybiera/losuje dwóch uczniów, którzy otrzymają funkcje (sędziego boiskowego i sędziego stolikowego). Dzieci otrzymują do dyspozycji 3 piłeczki tenisowe, ich zadaniem jest rzucanie w kierunku balonów i potrącenie trzech z nich. Sędzia boiskowy sprawdza, który balon został trafiony i odczytuje liczbę na nim zapisaną. Sędzia stolikowy zapisuje wszystkie trzy liczby i przekazuje kartkę dziecku, które przed chwilą rzucało. Jego zadaniem jest zsumowanie trzech składników – liczb dwucyfrowych. W czasie, gdy uczeń oblicza, następne dziecko rzuca w kierunku balonów. Nauczyciel sprawdza poprawność obliczeń – funkcję sprawdzającego może też przejąć inny uczeń. Wówczas każdy uczeń raz oblicza i raz sprawdza obliczenia innego dziecka. <p>Wyścigi matematyczne – nauczyciel ponownie rozwiesza na sznurku baloniki z liczbami, jednak tym razem dwa zestawy baloników z tymi samymi liczbami (balony powinny być zawieszane na takiej wysokości, by ich odczepienie było wygodne dla dzieci). Następnie dzieli dzieci na dwie drużyny.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dzieci siadają na podłodze jedno za drugim twarzami w kierunku balonów, w dwóch rzędach w pewnej odległości od sznurka z balonami. Dziecko, które siedzi najdalej od balonów odwraca się plecami do balonów, a twarzą do nauczyciela. Nauczyciel przygotowuje tyle karteczek z działaniami matematycznymi ilu uczniów w klasie. Nauczyciel prezentuje kartkę z działaniem (cyfry powinny być spore, by dzieci widziały je ze znacznej odległości). Dwoje dzieci (po jednym z każdej drużyny) - te, które są zwrócone w kierunku nauczyciela, odczytuje działania na kartkach, oblicza w pamięci, a następnie podaje na ucho wynik osobie za sobą, ta szepcze kolejnej i kolejnej aż do momentu, gdy wynik zostanie przekazany osobie, która jest ostatnia w rzędzie. Wówczas biegnie ona jak najszybciej po balonik z tą liczbą i przybiega z nim do nauczyciela. Nauczyciel pokazuje działanie a dzieci sprawdzają, czy liczba na baloniku to jego wynik. Zabawę powtarzamy przynajmniej tyle razy, by każdy uczeń, choć raz obliczał działanie pokazane przez nauczyciela. <p>4. Taniec z balonami Nauczyciel włącza rytmiczną muzykę. Dzieci tańczą – poruszają się w parach z balonem umieszczonym między: brzuchami, czołami, piszczelami, pupami, plecami i starają się by balon im nie wypadł. W pewnym momencie nauczyciel prosi, by dzieci wykonały obrót w parze (oboje jednocześnie). Muszą przy tym uważać żeby balonik im nie wypadł.</p> <p>5. Nauczyciel przygotowuje przed lekcją duże arkusze papieru, które przykleja taśmą papierową do podłoża oraz talerzyki papierowe, na których wylewa farby plakatowe lub tempery w różnych kolorach. Można je nieco rozwodnić. Dzieci do malowania wykorzystują lekko napompowane baloniki, którymi robią stemple i kleksy w rytm muzyki.</p> <p>6. Zabawa ruchowo–edukacyjna. Nauczyciel rozdaje uczniom balony w 3-4 kolorach w zależności</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>artystyczno- ruchowe</p>
--	---

<p>od liczebności klasy – tak by balonów danego koloru było minimum 5-6. Dzieci poruszają się dowolnie przy muzyce. Na pauzę w muzyce nauczyciel mówi polecenie według, którego dzieci mają dobrać się w grupy. Przykłady poleceń: - dwa żółte jeden niebieski - trzy zielone i jeden czerwony - żółty, czerwony i zielony</p>	<p>artystyczno- ruchowe i matematyczno- przyrodnicze</p>
<p>7. "Balonowe bębni" - Nauczyciel proponuje dzieciom zabawę muzyczną w wygrywanie balonowych rytmów. Dzieci siadają na ławeczkach lub krzeselkach (najlepiej ustawić je tak by dzieci widziały siebie nawzajem np. w kółko lub kwadrat) i wkładają balony między kolana. Nauczyciel rozdaje dzieciom po 2 pałeczki. Dzieci wygrywają wystukiwany przez nauczyciela rytm na "balonowych bębnach". Zabawę powtarzamy kilkakrotnie. Na zakończenie dzieci tworzą własne rytmy, a inne je naśladują. Warto przeprowadzić jedną rundkę, w której każdy uczeń poda swój własny rytm a pozostali próbują go odtworzyć.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p>
<p>8. Zagadka w balonie. Na zakończenie nauczyciel przygotowuje po jednym balonie dla każdego ucznia, w którym umieszcza zagadkę matematyczną lub kilka zadań matematycznych do rozwiązania. (Mogą to być te same balony, na których wcześniej były zapisane działania – przed nadmuchaniem trzeba umieścić w balonie zagadkę). Zadaniem dzieci jest siadanie na balonach i uciskanie ich do momentu aż pękną. Następnie dzieci przepisują zagadki/zadania do zeszytów od matematyki i rozwiązują je.</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p>
<p>9. Zabawa ruchowa „Balonowe ogonki” Dzieci do tej zabawy wykorzystują wcześniej używane baloniki na sznurkach/tasiemkach długości ok. 50/60 cm. Wkładają je sobie za pas/pasek tworząc „balonowy ogonek”. Jedno z dzieci zostaje bez ogonka i biega za pozostałymi próbując wyciągnąć ogonki jak największej liczbie dzieci. Osoba pozbawiona ogonka siada na boku i odpoczywa. Przy tej zabawie warto ograniczyć przestrzeń, aby dzieci nie biegały po całej hali sportowej.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p>
<p>10. Wyciszanka przy muzyce klasycznej. <ul style="list-style-type: none"> • Improwizacja ruchowa z balonikiem na sznurku lub tasiemce (ok. 60cm) w rytm spokojnej muzyki klasycznej. • Każdy uczeń ma swój balon na sznurku lub tasiemce), kładzie się na podłodze i wymachuje balonikiem w rytm muzyki. </p>	<p>artystyczno- ruchowe</p>
<p>11. Ewaluacja lekcji Dzieci dorysowują balonom buźki markerami i wyjaśniają jak się czują po takiej balonowej lekcji i czy są z siebie zadowolone.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>

Autor: Anna Dziadkiewicz	
Klasa II	Temat lekcji: Była sobie żabka mała
Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, matematyczna, plastyczna	
Cel/cele zajęć: - analizowanie informacji i ciekawostek na temat płazów - poszerzenie wiedzy na temat odżywiania się płazów - utrwalenie pisowni trudnych wyrazów z „ż” oraz innych związanych z tematem - doskonalenie umiejętności dodawania w zakresie 100 - ćwiczenie umiejętności odmierzania odległości za pomocą miary krawieckiej - rozwijanie sprawności manualnej i ruchowej poprzez zabawy ruchowe i prace plastyczne - origami - rozwijanie kreatywności i twórczości przez zabawy językowe i skojarzeniowe - zapoznanie z cyklem rozwojowym żaby	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - odszukam prawdziwe informacje dotyczące płazów na podstawie tekstu popularnonaukowego - wybiorę obrazki przedstawiające pożywienie płazów - będę doskonalił umiejętności ortograficzne podczas gier i zabaw - wykonam skaczącą żabkę z origami - będę dodawać w zakresie 100 - zmierzę odległości skoków żaby - wezmę udział w zabawach ruchowych - opiszę w jaki sposób rozwija się żaba - wymyślę i opowiem fragment przygody Żabki Żanetki uwzględniając przy tym cykl rozwojowy żaby
Kryteria sukcesu dla ucznia: - opisuję cykl rozwojowy żaby - wymieniam minimum 4 żabie przysmaki - wykonuję skaczącą żabę z origami - odnajduje prawdziwe i fałszywe zdania na temat płazów na podstawie tekstu popularnonaukowego	
Podstawa programowa: 1.1)a, b, c, 1.3)a, c, f, g, 4.2)b, 5.4), 6.2), 6,4), 6,8), 7.2), 7.3), 7.5), 7.10), 8.1), 8.2).	
Metody pracy: praca z tekstem, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, metoda ewaluacyjna, zabawa i gra dydaktyczna, pokaz filmu, pokaz, ułożenie promyczkowe, prawda-falsz	
Formy pracy: praca w parach, indywidualna i grupowa	
Środki dydaktyczne: Załącznik nr 1 – rebus z tematem, małe karteczki, Załącznik nr 2 – prawda i fałsz o płazach, kreda lub taśma papierowa, Załącznik nr 3 – żabie przysmaki, klamerki, szarfy, zielone kartki z bloku rysunkowego lub wycinanek, miarki krawieckie, małe obrazki lub naklejki przedstawiające żabki w różnych kolorach, Załącznik nr 4 – ortograficzne żabie skoki, kartki z bloku rysunkowego, Załącznik nr 5 – tarcza cykl rozwojowy żaby, rolka papieru do rysowania lub łączy kilkanaście kartek połączonych w papierowy chodniczek, Załącznik nr 6 – wyrazy do opowiadania, Co wiem o płazach? – samokontrola.	

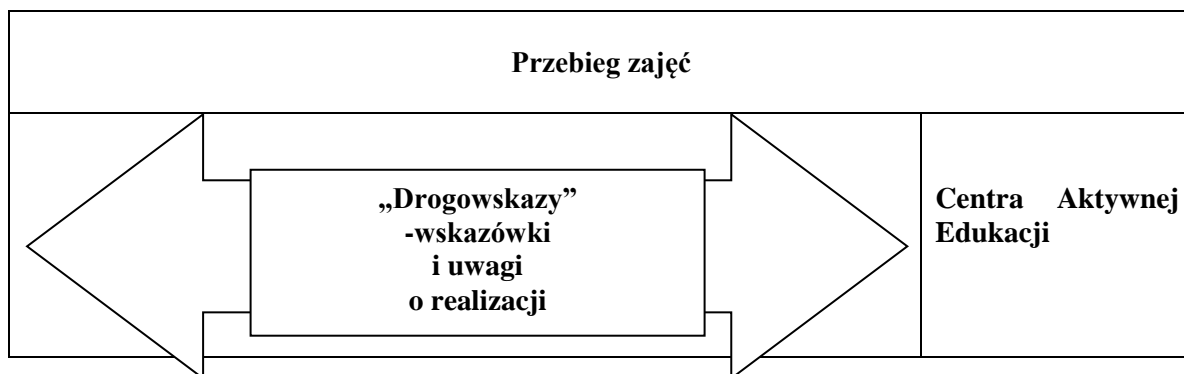
 <p style="text-align: center;">„Drogowski” -wskazówki i uwagi o realizacji</p>	<p style="text-align: center;">Centra Aktywnej Edukacji</p>
<p>1. Zadanie na dobry początek Nauczyciel rozdaje dzieciom kartki, na których znajduje się rebus do rozwiązania. – Załącznik nr 1 – rebus z tematem. Rozwiązaniem rebusu jest zdanie określające główny cel lekcji: Poznam dziś płazy.</p> <p>Po rozwiązaniu rebusu dzieci wklejają kartki do zeszytu pod tematem lekcji. I dopisują cele szczegółowe podyktowane przez nauczyciela.</p> <p>2. Zabawmy się w skojarzenia. Dzieci siedzą w kole na dywanie Nauczyciel rozpoczyna rundę zabawy w skojarzenia słowem PŁAZ, kolejne dzieci podają swoje skojarzenie z poprzednim wyrazem. Następnie nauczyciel prosi dzieci by zapisały na małych karteczkach swoje skojarzenia z wyrazem ŻABA – warto określić minimalną liczbę skojarzeń np. 3. Później nauczyciel przyczepia do tablicy lub kładzie na dywanie karteczkę z napisem żaba, a dzieci układają dookoła swoje skojarzenia – ułożenie promyczkowe, tzn. karteczki z wyrazami o takim samym znaczeniu układają jako jeden promyczek.</p> <p>3. Praca z tekstem popularnonaukowym – Żabi detektyw. Nauczyciel rozdaje uczniom karty pracy - str. 1 – Załącznik nr 2 – prawda i fałsz o płazach. Zadaniem dzieci jest zaznaczenie literki P lub F przy zdaniach dotyczących płazów. Mogą się przy tym zadaniu konsultować w parach, jednak każdy zaznacza odpowiedzi na swojej karcie. W ten sposób sprawdzają i dzielą się swoją dotychczasową wiedzą. Następnie nauczyciel rozdaje parom tekst popularnonaukowy dotyczący płazów – str. 2 załącznika nr 2. Dzieci czytają tekst i odszukują w nim potrzebne informacje, a następnie porównują ze swoimi odpowiedziami z zadania prawda-fałsz. Pod tabelką poprawiają zdania – tak by zawierały prawdziwe informacje. Obie kartki można wkleić do zeszytu jako notatkę.</p> <p>Nauczyciel przeprowadza z uczniami rozmowę z pokazem plansz i zdjęć przedstawiających wszystkie gatunki polskich płazów. Dzieci opisują ich wygląd i starają się zapamiętać ich cechy charakterystyczne. Wskazują na zdjęciach te płazy, o których była mowa w czytany tekście.</p> <p>4. Zabawa ruchowa „Bocian i żaby”</p> <p>Na boisku lub w klasie wyznaczamy staw (narysowane lub wyklejone papierową taśmą koło). W środku małe kółeczko (wysepka dla bociana). „Bocian” stoi na wysepce – „żaby” w przysiadzie na obwodzie koła. Żaby pytają – „Panie bocianie, chcesz żabkę na śniadanie?”. Potem wskazują do stawu i wyskakują z niego, a bocian stara się je złapać w obrębie stawu. Złapane żabki zabiera na wyspę. Gdy złapie umówioną liczbę żab, wybiera się innego bociana.</p> <p>5. Zabawa ruchowo-edukacyjna Żabki szukają jedzenia. Nauczyciel dzieli uczniów na dwie drużyny. Każda z nich otrzymuje krótki tekst na</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>matematyczno-przyrodnicze i artystyczno-ruchowe</p>

<p>temat odżywiania się płazów. Jedno z dzieci w każdej drużynie odczytuje tekst na głos jak najszybciej – jednokrotnie i oddaje go nauczycielowi. Pozostali muszą się starać jak najwięcej z niego zapamiętać. Następnie ustawiają się w jednym końcu sali w dwóch rzędach jeden za drugim – są skaczącymi żabkami. Można w tym celu przygotować opaski z wizerunkiem żaby do włożenia na głowę. W drugim końcu sali - na przeciw obu drużyn nauczyciel umieszcza dwie szarfy, w których wnętrzu znajdują się spinacze do bielizny z naklejonymi obrazkami przedstawiającymi, różne zwierzęta (są wśród nich przysmaki płazów). Każda drużyna otrzymuje planszę z przysmakami. Zadaniem dzieci jest przeskakiwanie żabimi skokami do szarfy z przysmakami, wybór jednego spinacza – żabiego przysmaku, przypięcie go do ubrania i powrót do drużyny (również żabimi skokami). Dzieci kładą klamerki na odpowiednich obrazkach. Uczniowie skaczą jeden za drugim dopóki nie przyniosą wszystkich zapamiętanych żabich przysmaków. Dzieci same decydują kiedy zadanie jest ukończone i zgłaszają to przez podniesienie ręki. Gdy obie drużyny skończą porównują ułożenie klamerki na planszy z tekstem przeczytanym na początku. Plansza i obrazki do przyczepienia na klamerkach – Załącznik nr 3 – żabie przysmaki.</p> <p>6. Po zakończeniu zabawy dzieci notują w zeszycie z pamięci, czym żywią się płazy. W razie wątpliwości podchodzą do planszy i na ich podstawie tworzą notatkę.</p> <p>7. Skacząca żabka z orgiami Nauczyciel zachęca uczniów do wykonania skaczących żabek z papieru z wykorzystaniem techniki orgiami. Można wyświetlić jeden z filmików instruktażowych znajdujący się poniżej:</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=2p4SyN8Y8Is</p> <p>https://www.youtube.com/watch?feature=endscreen&NR=1&v=mZ29xF7NpII</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=7NmgDkqZyZ4</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=tnaWiuWepvs</p> <p>Do wykonania żabki należy przygotować zielone kartki z bloku rysunkowego lub papieru kolorowego.</p> <p>8. Żabie wyścigi – zabawa matematyczna Nauczyciel dzieli uczniów na pary i rozdaje po dwie miarki krawieckie oraz po jednej klamerce z doklejoną żabką na końcu – najlepiej każda innego koloru. Każda para zaznacza taśmą papierową na podłodze linię startu i ustawiana niej swoje żabki z orgiami. Dzieci na przemian naciskają żabki, żeby wykonały skok, następnie mierzą odległość skoku za pomocą jednej z miarek i zaznaczają liczbę centymetrów klamerką na drugiej miarce. Po drugim skoku doliczają liczbę centymetrów i zapisują działanie w zeszycie. Podobnie robią przy każdym następnym skoku. Zabawę wygrywa ten uczeń, który jako pierwszy przekroczy liczbę 100 na miarce. Wszystkie działania uczniowie zapisują w zeszycie, a następnie sprawdzają sobie nawzajem.</p> <p>9. Zabawa ortograficzna – Słowobranie (przedstawiona w książce pt. Inteligencje wielorakie w nauczaniu ortografii. 7 walizek „Danuty Gmosińskiej i Violety Woźniak”) Utrwalenie pisowni wyrazów z „ż”. Nauczyciel rozdaje uczniom plansze z wyrazami zawierającymi literę „ż”. Zadaniem uczniów jest szybkie odnajdywanie i zakreślanie wyrazów odczytywanych na głos, w równym tempie przez nauczyciela. Przed przystąpieniem do zabawy nauczyciel drukuje i laminuje plansze. Wówczas uczniowie mogą zakreślać wyrazy pisakiem do</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

<p>białych tablic, a plansza jest wielokrotnego użytku. Osoba prowadząca przed rozpoczęciem odczytywania zakresła na swojej planszy wybrane wyrazy pozostawiając 3-5 nieodczytanych. Jeżeli po zakończeniu zabawy na planszach uczniów pozostaną niezakreślone te same wyrazy, wówczas nauczyciel i dziecko wiedzą, że zadanie zostało wykonane poprawnie. Plansza znajduje się w Załączniku nr 4 – ortograficzne żabie skoki.</p>	
<p>10. Zabawa ortograficzna – Trzykrotna lista (przedstawiona w książce pt. Inteligencje wielorakie w nauczaniu ortografii. 7 walizek” Danuty Gmosińskiej i Violety Woźniak)</p> <p>Każde dziecko otrzymuje kartkę, którą składa na trzy części w harmonijkę. Uczniowie siedzą wygodnie, w tle odtwarzana jest spokojna muzyka (barokowa). Zadaniem uczniów jest wysłuchanie listy wyrazów zawierających literę „ż” czytanych (spokojnym głosem) przez nauczyciela. Dzieci mogą przy tym zamknąć oczy. Po przeczytaniu uczniowie zapisują zapamiętane wyrazy w jednej z kolumn kartki. Gdy dzieci skończą należy ponownie odczytać listę, tym razem od końca do początku, a po chwili dzieci zapisują zapamiętane wyrazy w drugiej kolumnie (nie zaglądając do poprzedniej). Nauczyciel czyta wyrazy po raz trzeci, tym razem od środka, a uczestnicy odtwarzają listę nie zaglądając do poprzednich zapisów. Na zakończenie każdy podlicza, ile wyrazów zapamiętał przy pierwszym, drugim i trzecim czytaniu oraz sprawdza poprawność pisowni.</p> <p style="padding-left: 40px;">Lista wyrazów z „ż”: żaba, żyto, żubr, żak, nóż, żurek, żel, żal, żółty, żwir, róża, stróż</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>11. Zapoznanie z cyklem rozwojowym żaby.</p> <p>Nauczyciel opowiada dzieciom i pokazuje na planszy jak zmienia się wygląd rozwijającej się żaby od skrzeku po dorosłego osobnika.</p> <p>Dzieci wykonują obrotową tarczę z kolejnymi etapami cyklu rozwojowego żaby. Następnie obracając tarczę opowiadają sobie nawzajem jak zmienia się wygląd żaby od jaja po dorosłą żabę.</p> <p>Tarcza znajduje się w Załączniku nr 5 – tarcza cykl rozwojowy żaby. Oba koła należy wyciąć i pokolorować, górne koło – z wycięciem – można dodatkowo ozdobić. Na samym środku należy przebić tarczę pinezką a od spodu wbić ją w kawałek korka. Podczas zabawy i utrwalenia cyklu rozwojowego żaby można zasłonić dolną część wycinka wierzchniego koła, wówczas dziecko widząc obrazek będzie musiało samodzielnie go nazwać.</p>	<p>matematyczno-przyrodnicze</p>
<p>12. Historia Żabki Żanetki.</p> <p>Nauczyciel przygotowuje rolkę papieru do rysowania lub łączy kilkanaście kartek, tworząc długi pasek papieru, który kładzie na podłodze. Dzieci siadają po obu stronach papierowego chodniczka. Na chodniczku nauczyciel robi 5 przedziałów zgodnie z poznаныmi etapami rozwoju żaby, czyli: skrzek, kijanka, kijanka z nogami, mała żaba z ogonem, dorosła żaba. Do kubka wkłada małe karteczki z wyrazami – Załącznik nr 6 – wyrazy do opowiadania. Są to wyrazy z różnymi trudnościami ortograficznymi związane z tematem lekcji. Zadaniem dzieci jest losowanie wyrazów i układanie opowiadania przedstawiające losy Żabki Żanetki z wykorzystaniem wylosowanego wyrazu. Należy przy tym pamiętać, że Żabka Żanetka zmienia swój wygląd w ciągu życia. Dlatego dzieci opowiadając muszą pamiętać, że jej losy i miejsce życia będzie się zmieniało w zależności od fazy życia. Gdy każde dziecko opowie fragment historii można przystąpić do jej zilustrowania na papierowym chodniczku. Później dzieci odtwarzają historię Żabki Żanetki idąc wzdłuż ścieżki opowiadania.</p>	<p>matematyczno-przyrodnicze i polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>13. Trzyminutowe podsumowanie lekcji – Modyfikacja techniki opisanej przez</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>

<p>Danutę Sterne w książce pt. „Uczę (się) w szkole”.</p> <p>Nauczyciel prosi uczniów, by przez trzy minuty zapisali najważniejsze rzeczy, których się nauczyli – użyteczne, znaczące, zaskakujące lub warte zapamiętania. Po tym czasie następuje prezentacja podsumowań, a uczniowie wklejają kartki do zeszytów.</p> <p>14. Jako zadanie domowe lub rodzaj samokontroli przy tym temacie można wykorzystać interaktywną samokontrolę wykonaną na stronie www.learningapps.org przez Annę Dziadkiewicz jako element składowy sprawdzianów i samokontroli. Aplikacja dostępna jest tutaj: Co wiem o płazach? – samokontrola.</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p>
---	---------------------------------------

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, matematyczna, plastyczna,	Temat lekcji: Co słyhać w Stumilowym Lesie? – tworzymy grę planszową
Cel/cele zajęć: - kształtowanie umiejętności orientowania się w dziesiętkowym systemie pozycyjnym, - rozwijanie umiejętności zawierania własnych myśli, spostrzeżeń dotyczących przeczytanego tekstu lektury, w formie ustnej i pisemnej, - rozwijanie kreatywności, wyobraźni i wdrażanie do działań twórczych, - kształcenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - wspólnie z kolegami narysuję planszę do gry „Co słyhać w Stumilowym Lesie?”, - wymyślę i zapiszę w Kartach Zadań pytania związane z lekturą „Kubuś Puchatek”, - opowiem ulubioną przygodę mieszkańców Stumilowego Lasu.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wspólnie z kolegami rysuję planszę do gry, układam i zapisuję w Kartach Zadań pytania dotyczące lektury „Kubuś Puchatek”, - opowiadam w kilku zdaniach przygody bohaterów lektury.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1)c), 1.2)a), 1.2)b), 1.2)d), 1.3)a), 1.3)c), 1.3)f), 1.4)a), 4.2)a), 4.2)b), 5.4), 7.3), 8.1), 8.2)	
Metody pracy: metoda ćwiczeń i praktycznego działania, gra dydaktyczna, TIK, „Krasnoludek”, pantomima- „Kalambury”, elementy Oceniania Kształującego, ewaluacyjna	
Formy pracy: indywidualna, grupowa jednolita i zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: metodniki, białe kartki formatu A4 (dla każdego ucznia), 2 kostki do gry, rolka białej tapety, pastele olejne, 3 koperty (biała, niebieska, czerwona), zapisane i wydrukowane cele zajęć, szablon drzewa wycięty z szarego papieru, koła z papieru- „leśna ścieżka”- Załącznik nr 1, szablony Kart zadań do gry „Co słyhać w Stumilowym Lesie?”- Załącznik nr 2, maskotka- Kubuś Puchatek, egzemplarze lektury A. A. Milne „Kubuś Puchatek”, dowolna muzyka- odgłosy natury, „emotki”- Załącznik nr 3, gra interaktywna stworzona na www.LearningApps.org – memory- bohaterowie lektury "Kubuś Puchatek" – autor: M. Kubacka	

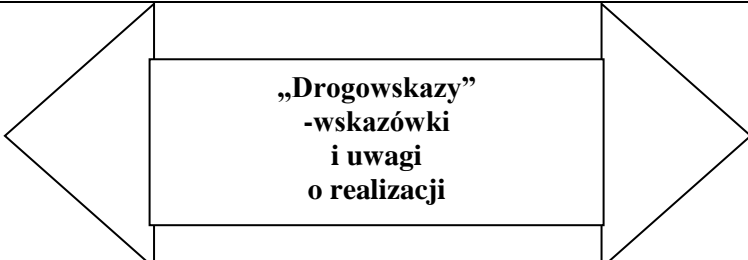
1. Wprowadzenie do zajęć- powitanie w kole na dywanie zabawą „Ludzie do ludzi”.	artystyczno- ruchowe
2. Gra matematyczna na dobry początek dnia: „Bingo” Każde dziecko otrzymuje kartkę A4 i składa ją kolejno cztery razy. Po rozłożeniu kartka podzielona jest na 16 pól (przykład- Załącznik nr 1). Na	matematyczno- przyrodnicze

<p>tych polach zapisuje się liczby dwucyfrowe (na każdym polu inną), zbudowane z cyfr: 1, 2, 3, 4, 5, 6 (takie cyfry są na kostce). Nauczyciel rzuca kostkami, podaje informację o wyrzuconej liczbie oczek, w sposób pobudzający myślenie matematyczne, np.: 2 jedności i 3 dziesiątki - 32 Dzieci odszukują odpowiednią liczbę i przekreślają ją na planszy. To dziecko, które pierwsze skreśli cztery pola w poziomie, pionie lub po skosie, krzyczy „bingo”- czyli wygrywa.¹</p> <p>3. Ustalenie tematu dnia oraz celów zajęć. Nauczyciel powinien wcześniej napisać cele zajęć (w kolorowych kopertach: biała koperta- I cel zajęć, czerwona koperta- II cel zajęć, niebieska koperta- III cel zajęć). Koperty umieszcza na wyciętym z szarego papieru drzewie - eksponuje na tablicy. Omówienie kryteriów sukcesu uczniów.</p> <p>4. Malowanie na rozwiniętej rolce białej tapety ilustracji przedstawiającej Stumilowy Las. Dzieci otrzymują do pracy rolkę tapety (ilość rolek zależy od liczebności klasy), którą rozwijają na podłodze, połączonych w długi rząd stolikach lub przyklejają taśmą do ściany. Sami wybierają miejsce pracy i miejsce na płaszczyźnie papieru. Rysują pastelami olejnymi: drzewa, krzewy, domy mieszkańców bajkowego lasu, charakterystyczne miejsca opisane w lekturze itp.- według inwencji twórczej uczniów. W trakcie pracy można wykorzystać muzykę- naturalne odgłosy przyrody, np.. śpiew ptaków (nagranie według pomysłu nauczyciela).</p> <p>Na tak przygotowaną planszę uczniowie będą w toku zajęć przyklejać koła-osiągnięte cele zajęć, tworząc „leśną ścieżkę”- Załącznik nr 1. <u>Każdy osiągnięty przez ucznia cel, to jedno kółko przyklejone na stworzonej planszy do gry. Nauczyciel wkleja koło- START, koło z napisem- META, wklejają uczniowie po zrealizowaniu wszystkich celów zajęć.</u></p> <p>5. Przygotowanie przez uczniów KART DO GRY. Dzieci pracując w grupach (dobór osób do grup według zaproponowanej przez dzieci wyliczanki), wspólnie wymyślają i zapisują na otrzymanych kartach po 4 zadania z każdej kategorii- ruchowe, muzyczne, wiedza (po 4 karty z każdym z zadań: tygrysek- „1, 2, 3 BRYKASZ TY...”, zadania ruchowe, miś- „MRUCZANKI” czyli zadania muzyczne, sowa- „RUSZ GŁOWĄ” czyli zadania sprawdzające wiedzę o lekturze). Szablony kart- Załącznik nr 2</p> <p><u>Przykłady zadań:</u> Karta- miś (Odszukaj w lekturze jedną z mruczanej Kubusia Puchatka i zaśpiewaj ją wymyślając własną melodię.) Karta- tygrysek („Brykaj” jak tygrysek wokoło naszej sali.) Karta- sowa (Opowiedz przygodę Puchatka z balonikiem.)</p> <p>Dzieci mają do dyspozycji egzemplarze lektury. Tworząc karty zadań bazują na wiedzy jaką zdobyły po samodzielnym przeczytaniu książki A. A. Milne</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

¹ E. Gruszczyk- Kolczyńska, M. Skura, Skarbiec matematyczny. Poradnik dla nauczyciela klasa 0 i klasy I-III, Warszawa 2005, s. 124

<p>„Kubuś Puchatek” oraz szukają inspiracji bezpośrednio w książce. Po wykonaniu zadania grupy wymieniają się Kartami i następuje ocena koleżeńska. Sprawdzane jest: czy pytania zapisane są poprawnie i zgodnie z treścią lektury. W trakcie pracy dzieci korzystają z metodników przekazując informację zwrotną nauczycielowi- czerwone „światło”- trudne zadanie, prosimy o pomoc, żółte- prosimy o wskazówki, nie wszystko potrafimy, zielone- jest ok., nie potrzebujemy pomocy.</p> <p>6. Zabawa ruchowa z elementami pantomimy- „<i>Kalambury</i>” Wybrane dziecko zadaje pozostałym zagadkę- naśladuje ruchem, gestem jedną z postaci występujących w lekturze. Koledzy muszą odgadnąć kto to i tak samo naśladować bohatera. Zabawę należy powtórzyć kilka razy.</p> <p>7. Opowiadanie przez dzieci ulubionych przygód bohaterów opisanych w lekturze. Uczniowie siedząc w kole na dywanie przekazują sobie z ręki do ręki pluszową maskotkę Kubusia Puchatka. Gra muzyka- mogą to być odgłosy natury wykorzystane wcześniej podczas tworzenia planszy gry. Kiedy nagranie milknie uczeń, który akurat trzyma w rękach Kubusia Puchatka opowiada ulubioną przygodę bohaterów Stumilowego Lasu. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie.</p> <p>Wszyscy uczniowie będą mieć możliwość opisanie ulubionej przygody tworząc 5 zdaniową wypowiedź pisemną w domu- podanie pracy domowej do zeszytu.</p> <p>8. Gra interaktywna stworzona na www.LearningApps.org – <u>memory-bohaterowie lektury "Kubuś Puchatek"</u> – autor: M. Kubacka</p> <p>9. Ewaluacja zajęć- Prezentacja stworzonej przez dzieci planszy gry „<i>Co słyszać w Stumilowym Lesie?</i>” Każdy osiągnięty przez ucznia cel- kółko jest elementem leśnej ścieżki przyklejonej na planszy. Na podsumowanie zajęć dzieci przyklejają na planszy drzewa umieszczonego na tablicy odpowiednią „emotkę” symbolizującą ich nastrój po zajęciach.- Załącznik nr 3</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa II Edukacja: przyrodnicza, polonistyczna, muzyczna, plastyczna	Temat lekcji: Czy śnieg jest biały?
Cel/cele zajęć: - rozwijanie logicznego myślenia, spostrzegawczości, dostrzeganie zależności przyczynowo-skutkowych, - kształtowanie postawy wnikliwego badacza i obserwatora przyrody, - doskonalenie umiejętności wypowiedzania swoich myśli, wrażeń i przeżyć w swobodnych formach ekspresji słownej i plastycznej, - kształtowanie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi,	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - dowiem się jak powstaje śnieg i od czego to zależy, - sprawdzę jaki jest śnieg oraz jak się zachowuje pod wpływem różnych czynników, - poznam wygląd płatka śniegowego, sprawdzę czy wszystkie płatki są takie same, - wspólnie z kolegami pomaluję śnieg tworząc fantastyczne wzory, - podczas zadań badawczych na śniegu zastosuję zasady bezpieczeństwa.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wyjaśnię zjawisko powstawania śniegu, - opiszę, jaki jest śnieg i jak się zachowuje w różnych warunkach, - maluję wspólnie z kolegami różne fantastyczne wzory na śniegu.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.3)a), 1.3)f), 3.1)a), 1.3)c), 1.3)f), 3.1)a), 3.1)b), 3.2)b), 3.2)c), 4.2)a), 4.2)b), 6.1), 6.5), 8.2), 8.4),	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, zabawa badawcza, eksperyment, fiszki poszukujące, interaktywna gra dydaktyczna, swobodna ekspresja plastyczna i muzyczna, ewaluacyjna	
Formy pracy: indywidualna, grupowa jednolita, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: tekst „masażu relaksacyjnego”- pomoc dydaktyczna wypracowana w ramach programu kształcenia „Myślę- działam- idę w świat” w zakładce Centra artystyczno-ruchowe, zabawy ruchowe: autor- M. Kubacka, interaktywna krzyżówka przygotowana na www.LearningApps.org - <u>Krzyżówka- wprowadzenie do tematu zajęć</u> : autor- M. Kubacka, Fiszki poszukujące- autor: M. Kubacka, kolorowe kredki, czarne kartki, tablica interaktywna, projektor, komputery z dostępem do Internetu, muzyka A. Vivaldi „Cztery pory roku- Zima”, wata higieniczna, miska, słoiki, lupy, termometry, aparat fotograficzny, plansza demonstracyjna- budowa płatków śniegu, „dyngusówki”, spryskiwacze do kwiatów, farby plakatowe, woda, opis zabawy muzycznej „Dźwiękowe, zimowe historyjki”- pomoc wypracowana w ramach programu kształcenia „Myślę- działam- idę w świat” w zakładce: Centra artystyczno- ruchowe, Worek pomysłów- zabawy muzyczne, autor: M. Kubacka, 3 plansze przedstawiające chmurkę i śnieg	

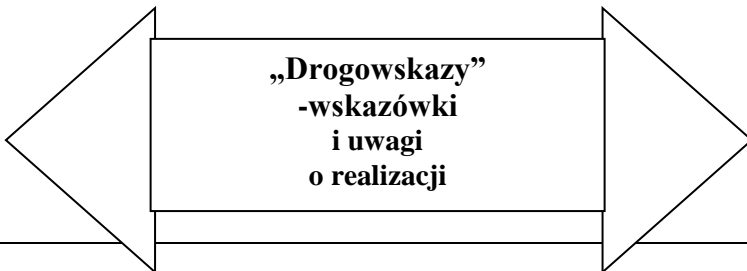
Przebieg zajęć		
	„Drogowskazy” -wskazówki i uwagi o realizacji	Centra Aktywnej Edukacji

<p>1. Powitanie w kole: „masażyk relaksacyjny”- pomoc dydaktyczna wypracowana w ramach programu kształcenia „Myślę- działam- idę w świat” w zakładce Centra artystyczno- ruchowe zabawy ruchowe: autor M. Kubacka</p> <p>Wczesnie rano dzieci wstały I do okna podreptały. (delikatnie opukują plecy kolegi otwartymi dłońmi) Przecierają swoje oczka, (obie ręce równocześnie masują plecy kolegi- ruchy okrężne) Bo za oknem biega foczka (dłonie zwinięte w pięści, <u>bardzo delikatnie</u> opukują plecy kolegi) W ciepłym płaszczu z guziczkami (palcem stukają plecy kolegi ruchem z góry na dół i na odwrót) Długim szalu z frędzelkami (rysują oburącz na plecach kolegi kształt szala oraz rozcierają dłonie w prawą i lewą stronę kreśląc jednocześnie frędzelki. Do zabawy dzieci woła Miła w zimie jest swawola! (łaskotają delikatnie kolegę)</p> <p>2. Zapoznanie z tematem dnia- indywidualne rozwiązywanie interaktywnej krzyżówki przygotowanej przez nauczyciela na Platformie edukacyjnej www.LearningApps.org - <u>Krzyżówka - wprowadzenie do tematu zajęć</u> – autor: Magdalena Kubacka Podanie i omówienie przez nauczyciela celów zajęć oraz kryteriów sukcesu uczniów.</p> <p>3. Uczniowie siedząc w kole przekazują sobie z ręki do ręki, w rytm muzyki A. Vivaldiego „Zima”, białą kulkę ze zwiniętej waty higienicznej. Na przerwę w muzyce wymieniają swoje skojarzenia ze śniegiem.</p> <p>4. Próba odpowiedzi na pytanie: Skąd się bierze śnieg? Co by było, gdyby nagle zniknął śnieg? Czy ludzie mogą „stworzyć” śnieg?- „giełda pomysłów”.</p> <p>Nauczyciel uzupełnia wypowiedzi dzieci o informacje dotyczące procesu jaki przebiega w chmurach, gdy para wodna napotka zimne (ujemne) temperatury. Ilustruje ten proces pokazując eksperyment- można wykorzystać nagranie ukazujące jak zrobić śnieg z wrzątku: http://www.wykop.pl/ramka/1035353/jak-zrobic-snieg-z-wrzatku Przedstawia również dzieciom sposoby wykonania przez naukowców sztucznego śniegu: http://www.sosrodzice.pl/jak-zrobic-sztuczny-snieg/ Nauczyciel zwraca uwagę na to, że sztuczny śnieg często wykorzystywany jest podczas np. zimowych igrzysk lub zawodów sportowych, na stokach narciarskich itp.</p> <p>Należy zwrócić uwagę uczniów na to, iż mogą wykonać zaprezentowane na zajęciach eksperymenty tylko z pomocą i w obecności osoby</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
--	---

<p>dorośle.</p> <p>5. Odczytanie pytań problemowych i zadań badawczych z Fiszek poszukujących. Sprawdzenie właściwości śniegu:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Jaki jest śnieg? - Jak wygląda płatek śniegu? (porównanie narysowanych płatków z rysunkami kolegów) - Czy śnieg lubi sól? <p>Obserwacja, analiza, wnioski i ewaluacja- Załącznik nr 1, Praca domowa- Załącznik nr 2</p> <p>(Tą część zajęć należy przeprowadzić na boisku szkolnym. Długość zajęć na dworze powinna być dostosowana do warunków pogodowych.)</p> <p>Jeżeli akurat nie pada śnieg nauczyciel może wykorzystać planszę przedstawiającą różne płatki śniegu- Załącznik nr 3. Należy przy omawianiu budowy płatków śniegu, zwrócić uwagę na zagadnienia symetrii.</p> <p>6. Zabawa plastyczna na boisku szkolnym- „<i>Malujemy śnieg</i>”.²</p> <p>Dzieci łączą się w grupy – dowolna, zaproponowana przez uczniów wyliczanka- napelniają w sali spryskiwacze od kwiatów lub „dyngusówki” wodą zabarwioną kolorowymi farbami. Na boisku wyszukują miejsce pokryte białym śniegiem i według własnych pomysłów malują na nim fantastyczne wzory.</p> <p>Fantastyczne wzory na śniegu grupy fotografują szkolnym aparatem, a wykonane zdjęcia niezwykłych prac mogą wydrukować podczas kolejnych zajęć komputerowych. Powstałe prace należy wyeksponować w Klasowej Galerii Prac w Centrum artystyczno- ruchowym.</p> <p>7. Po powrocie do szkoły nauczyciel zabiera w misce śnieg leżący na boisku (nie malowany farbami) i zadaje dzieciom pytanie problemowe: Czy śnieg jest czysty?- eksperymentowanie ze śniegiem (Dzieci umieszczają słoiki wypełnione śniegiem pod ciepłym kaloryferem. Po pewnym czasie sprawdzają zawartość naczyn.</p> <p>Śnieg roztopił się, a w słoiku pojawiła się brudna woda. Wniosek (choć śnieg wydawał się czysty, znajduje się w nim dużo brudu) uczniowie zapisują w Karcie badań- Załącznik nr 4</p> <p>8. Ćwiczenia twórcze z wykorzystaniem różnych instrumentów perkusyjnych oraz zgromadzonych w kufrze przedmiotów- według uznania nauczyciela, np. plastikowych butelek, gazet, gwizdków itp. - „<i>Dźwiękowe, zimowe historyjki</i>”.</p> <p>Opis zabawy znajduje się w pomocach wypracowanych w ramach programu kształcenia „Myślę- działam- idę w świat” w zakładce: Centra artystyczno- ruchowe, Worek pomysłów- zabawy muzyczne, autor: M. Kubacka.</p> <p>9. Ewaluacja zajęć.</p> <p>Nauczyciel w toku lekcji po każdym wykonywanym zadaniu badawczym sprawdzał poprawność i stopień opanowania przez uczniów celu.</p> <p>Na końcu zajęć uczniowie siedząc w kole na dywanie oceniają swoją aktywność podczas wykonywania prac – przyklejają kulkę waty higienicznej w jedną z trzech gwiazdek.- Załącznik nr 5</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno- ruchowe</p>
--	---

² <http://pomyskowo.blogspot.com/2010/02/malowanie-sniegu.html>

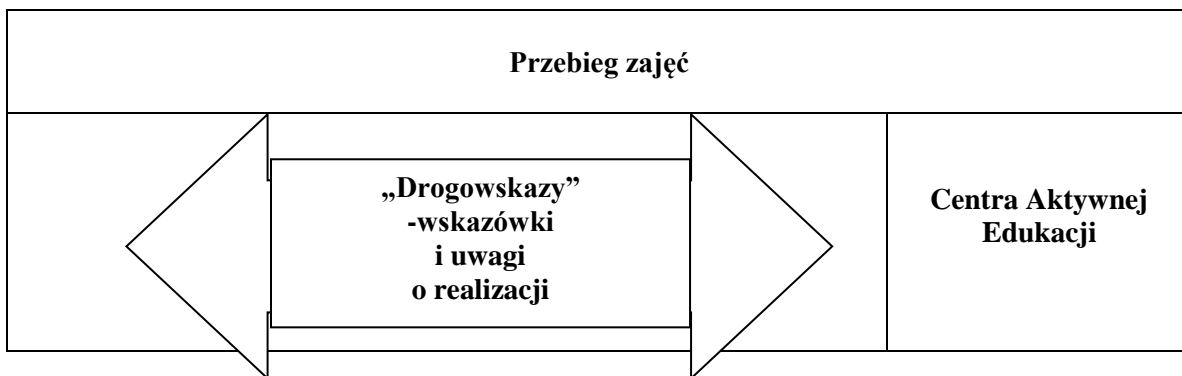
Autor: Anna Dziadkiewicz	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, matematyczna	Temat lekcji: Czy znasz magiczną liczbę XII?
Cel/cele zajęć: - doskonalenie umiejętności współpracy w parze - przypomnienie i utrwalenie nazw miesięcy oraz ich cech charakterystycznych - stosowanie nazw miesięcy we właściwej kolejności - zaznajomienie i wyjaśnienie zasad tworzenia liczb rzymskich - nauka prawidłowego zapisywania dat	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - będę zgodnie współpracować w parze - rozwiążę zagadkę związaną z nazwami miesięcy - uporządkuję nazwy miesięcy we właściwej kolejności - utworzę liczby rzymskie według poznanego w szkole schematu i dopasuje je do liczb arabskich - zapiszę datę na cztery różne sposoby
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wymieniam i stosuję nazwy miesięcy we właściwej kolejności - zapisuję liczby rzymskie od I do XII oraz stosuję je do zapisu dat	
Podstawa programowa: 1.1)a, 1.1)b, 5.4), 6.5), 7.3), 7.5), 7.14), 7.15), 8.2), 10.3)c.	
Metody pracy: praca z tekstem, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, zabawa i gra dydaktyczna, pokaz filmu, zabawa ruchowa,	
Formy pracy: praca w parach, indywidualna i grupowa	
Środki dydaktyczne: chusta KLANZA, piłeczka, lub papierowa kula z napisaną liczbą 12, Załącznik nr 1 – wierszowane zagadki o miesiącach, smycze do zawieszenia na szyi, do których są przyklejone karteczki z nazwami miesięcy, Zabawa memory – miesiące i ich kolejność - załącznik nr 2, małe karteczki, kolorowe patyczki do lodów lub inne kolorowe patyczki, karta pracy – Liczby rzymskie i arabskie – załącznik nr 3, karta pracy - Zapisywanie dat – załącznik nr 4, Załącznik nr 5 – kontrolna kartka z kalendarza, Załącznik nr 6 - opis gry ruchowo-edukacyjnej „Ja mam, kto ma. Niech biegnie, niech gna...”. Filmo liczbach rzymskich - Załącznik nr 7.	

Przebieg zajęć	
 <p style="text-align: center;">„Drogowskazy” -wskazówki i uwagi o realizacji</p>	Centra Aktywnej Edukacji
<p>1. Nauczyciel wita uczniów wspólną zabawą z użyciem chusty animacyjnej KLANZA. Zabawa „Witam wszystkich, którzy...” Nauczyciel kończy zdanie na różne sposoby np. ...dobrze dziś spali, lubią jeździć na wycieczki, mają w domu psa, itp., a dzieci, których to zdanie dotyczy przebiegają pod chustą i zmieniają miejsce. Następnie nauczyciel wrzuca na chustę piłkę piankową lub kulę z gazet owiniętą taśmą klejącą. Na piłce/kuli należy umieścić liczbę 12 – można ją napisać lub przykleić na małej karteczce. Dzieci trzymają chustę za uchwyty, unosząc i opuszczając chustę podrzucają piłkę/kulę dopóki nie wypadnie. Wówczas podają ją sobie z ręki do ręki i odczytują zapisaną liczbę. Następnie wszyscy siadają na brzegu chusty i próbują odgadnąć, co oznacza owa liczba 12. Nauczyciel może zadawać pytania pomocnicze typu „Czego może być 12?”. Dzieci z pewnością wspomną o 12 miesiącach.</p> <p>2. Nauczyciel przedstawia uczniom cel lekcji, oraz kartkę z kalendarza, na której będą zaznaczały realizację celów lekcji. Załącznik nr 5 – kontrolna kartka z kalendarza.</p> <p>3. Nauczyciel rozdaje uczniom 12 zagadek dotyczących miesięcy. W zależności od liczby uczniów w klasie mogą rozwiązywać je samodzielnie lub w parach, wówczas w pary można połączyć uczniów słabszego z mocniejszym. Zadaniem uczniów jest uzupełnienie wierszyków odpowiednimi nazwami miesięcy. Zagadki znajdują się w Załączniku nr 1 – wierszowane zagadki o miesiącach.</p> <p>4. Po chwili dzieci odczytują na głos swoje zagadki wraz z rozwiązaniem. Pozostali uczniowie słuchają i sprawdzają poprawność wykonania zadania.</p> <p>5. Nauczyciel rozdaje dzieciom smycze do zawieszenia na szyi, do których są przyczepione karteczki z nazwami miesięcy. Zakłada je w ten sposób, aby dzieci nie widziały, co jest na nich napisane, dlatego powinny zwisać na plecach. Jeżeli dzieci w klasie jest więcej niż 12 a mniej niż 24 wówczas niektóre osoby pozostają bez plakietek. Jeżeli dzieci jest 24 lub więcej wówczas przygotowujemy dwa zestawy smyczy z nazwami miesięcy.</p> <p>6. Kolejnym zadaniem dla uczniów jest ustawienie się w kolejności następowania po sobie miesięcy. Ustawiają się tylko dzieci z plakietkami, pozostałe kierują ich ustawieniem. Podczas ustawiania się nie można zdradzić nikomu, jaki miesiąc znajduje się na jego plecach. Można używać jedynie stwierdzeń typu: Twój miesiąc jest wcześniej niż</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne i artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze i polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>

<p>miesiąc Marysi. Miesiąc Maćka jest później niż miesiąc Tomka itp. Dzieci ustawiają się w kole – można w tym celu wykorzystać chustę animacyjną lub wykleić koło papierową taśmą klejącą na podłodze. Gdy dzieci uznają, że ich praca dobiegła końca, przekładają smycz do przodu i sprawdzają, czy dobrze się ustawiły oraz czy miesiące znajdują się we właściwej kolejności.</p>	
<p>7. Jeżeli przy poprzedniej zabawie dzieci pracowały w dwóch grupach teraz również mogą podobnie pracować lub też mogą utworzyć jedno wspólne koło. Wówczas w zabawie bierze udział tylko jeden zestaw smyczy z nazwami miesięcy. Nauczyciel prosi jedno z dzieci o rozdanie smyczy 12 dzieci i przypomina, by pamiętało przy tym o właściwej kolejności. Obdarowane dzieci zawieszają smycze z nazwami miesięcy na szyi. Następnie z grupy wybierane jest jedno z dzieci, które nie dostało smyczy. Jego zadaniem jest zapamiętanie, dzieci oraz nazw miesięcy, które je otrzymały. Następnie wychodzi z klasy lub się odwraca. W tym czasie jedno z dzieci może zdjąć swoją smycz z plakietką i schować ją lub przekazać ją innemu dziecku, tak by zmieniła się kolejność miesięcy. Zadaniem dziecka, które opuściło grupę będzie odgadnięcie: którego miesiąca brakuje lub, który miesiąc znajduje się w niewłaściwym miejscu. Zabawę powtarzamy tak długo, aż każdy uczeń, choć raz będzie osobą zgadującą lub choć raz nie otrzyma smyczy z nazwą miesiąca.</p>	
<p>8. Zabawa memory – miesiące i ich kolejność - załącznik nr 2. Nauczyciel dzieli uczniów na pary i rozdaje zestaw 24 kartoników do gry memory. Na 12 znajdują się nazwy miesięcy, a na pozostałych 12 ich numer w kolejności miesięcy w roku. Dzieci układają kartoniki napisami w kierunku stołu i kolejno odkrywają po dwa z nich w poszukiwaniu par. Uczeń, który odnajdzie najwięcej par wygrywa.</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p>
<p>9. Nauczyciel odtwarza film liczbach rzymskich przygotowany przez Annę Dziadkiewicz – Załącznik nr 7</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p>
<p>10. Wprowadzenie liczb rzymskich z użyciem kolorowych patyczków do lodów lub kolorowych patyczków i użytych wcześniej w grze memory kartoników z liczbami arabskimi. Każdy uczeń rozkłada przed sobą kartoniki z liczbami od 1 do 12 – najlepiej z góry na dół. Obok w trakcie tłumaczenia nauczyciela zapisuje działania i układa kolorowe, drewniane patyczki. Nauczyciel tłumaczy: Podstawowe liczby rzymskie składają się z takich znaków: I, V, X i prosi uczniów o ich ułożenie przed sobą. Następnie prosi, by zastanowili się, co mogą oznaczać te znaki. Niektórzy uczniowie mogą je znać lub kojarzyć, dlatego warto odnieść się do ich wiedzy i doświadczeń. Gdy uczniowie samodzielnie lub z pomocą nauczyciela dojdą do tego, że I oznacza 1, V to 5, a X to 10 wówczas nauczyciel prosi dzieci by dzieci ułożyły ponownie te liczby obok kartoników z liczbami arabskimi. Nauczyciel informuje, że liczby rzymskie uzyskuje się na zasadzie kombinacji dodawania i odejmowania poszczególnych symboli. Wartości znaków umieszczonych obok siebie sumuje się, czyli dodaje. Następnie prosi by dzieci zastanowiły się jak najprościej przedstawić 2 za pomocą cyfr 1, 5 i 10. Można je dodawać lub odejmować, ale jedną liczbę można użyć tylko 3 razy obok siebie. Dzieci otrzymują małe karteczki, które układają obok kartoników memory i mogą na nich zapisywać</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p>

<p>dowolne działania matematyczne. Nauczyciel chodzi między pracującymi uczniami i gdy tylko uda im się ułożyć właściwe działanie proponuje, ułożenie go za pomocą patyczków</p> <p>1 to jeden patyczek I</p> <p>2 to 1+1, czyli dwa patyczki II</p> <p>3 to 1+1+1, czyli trzy patyczki III</p> <p>4 to 5-1, nie może być 1+1+1+1 ponieważ 1 użyte jest więcej niż 3 razy. 4 jest o jeden mniejsze od 5 więc zapiszemy je w ten sposób IV</p> <p>5 to ułożony z patyczków znak V dzieci umieściły go tam już wcześniej</p> <p>6 to 5+1, czyli VI ułożone z patyczków</p> <p>7 to 5+1+1, czyli VII ułożone z patyczków</p> <p>8 to 5+1+1+1, czyli VIII ułożone z patyczków</p> <p>9 to 10 – 1 nie może być 5+1+1+1+1 ponieważ 1 użyte jest więcej niż 3 razy. 9 jest o jeden mniejsze od 10 więc zapiszemy je w ten sposób IX.</p> <p>10 to ułożony z patyczków znak X dzieci umieściły go tam już wcześniej</p> <p>11 to 10+1, czyli XI ułożone z patyczków</p> <p>12 to 10 +1+1, czyli XII ułożone z patyczków.</p> <p>Na zakończenie ćwiczenia nauczyciel prosi uczniów o przeliczenie patyczków, które wykorzystali do utworzenia znaków rzymskich od 1 do 12.</p> <p>11. Wypełnienie karty pracy – Liczby rzymskie i arabskie – załącznik nr 3.</p> <p>12. Prezentacja różnych sposobów zapisywania dat oraz wykonywanie zadań na karcie pracy. Zapisywanie dat – załącznik nr 4.</p> <p>13. Zabawa ruchowa „Ja mam, kto ma? Niech biegnie, niech gna...” doskonaląca spostrzegawczość i umiejętność szybkiego kojarzenia. Opisana przez Annę Dziadkiewicz w Pomocach dydaktycznych – Centrum artystyczno-ruchowe. Opis gry dodany do scenariusza, jako załącznik nr 6.</p> <p>14. Podczas pracy nad tym tematem można również wykorzystać interaktywną grę memory przygotowaną przez Annę Dziadkiewicz na stronie www.learningapps.org. Wystarczy tylko kliknąć na link do gry Czy znasz liczby rzymskie?</p> <p>15. Ewaluacja pracy na lekcji poprzez wypełnienie Załącznika nr 5 – kontrolnej kartki z kalendarza.</p>	<p></p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno- ruchowe i matematyczno- przyrodnicze</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
---	--

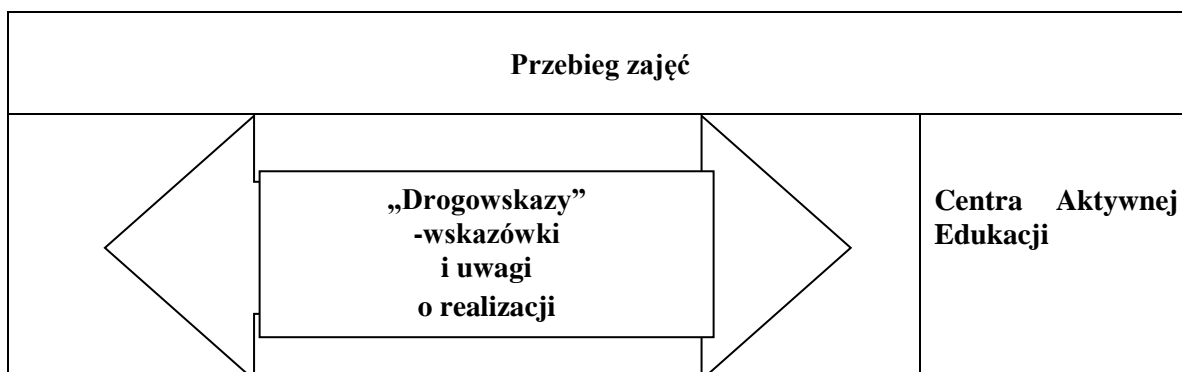
Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, techniczna, plastyczna, muzyczna	Temat lekcji: Dlaczego Pani Jesień jest smutna?
Cel/cele zajęć: - rozwijanie zdolności twórczego i logicznego myślenia - kształtowanie umiejętności określania zmian w przyrodzie i zjawisk atmosferycznych dla późnej jesieni - rozwijanie zdolności analizowania sytuacji, wiersza - kształtowanie umiejętności układania i rozwiązywania zadań z treścią	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - określę nastrój wytworzonej sytuacji i wiersza - będę szukał sposobu na zmianę nastroju - podam cechy charakterystyczne późnej jesieni - napiszę zdania i wymyślę zakończenie zdania - ułożę zadanie tekstowe i rozwiążę zadanie wymyślone przez kolegę - będę współdziałał w grupie
Kryteria sukcesu dla ucznia: - układam i piszę 3 zdania o późnej jesieni - układam i rozwiązuję jedno zadanie z treścią	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.2)a), 1.2)c), 1.3)c), 1.3)f), 1.4)a) 3.1)a), 4.2)b), 6.5), 7.8)	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, ewaluacyjna: listki z niedokończonymi zdaniami, zabawa rytmiczna z muzyką, metoda problemowa, mapa mentalna, burza mózgów, rozmowa	
Formy pracy: jednolita, grupowa, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: Wiersz „Smutna jesień” M. Strzałkowska- nagranie audio, sylwety liści, sukni Pani Jesieni, kapeluszy, chmurek, Pani Jesień- przebrana starsza koleżanka, tablica interaktywna, zabawa interaktywna- Rozsypanka jesienna, kasztany, kosz, karta pracy, piosenka „Jesień- jesieniucha”	

<ol style="list-style-type: none"> 1. Wizyta Pani Jesieni. Do klasy wbiega smutna, starsza koleżanka, rozsypuje na dywanie różnokolorowe sylwety liści i wybiega zostawiając kosz (ozdobiony zieloną i czerwoną wstążeczką. Uczniowie zastanawiają się kto to był i w jakim celu? 2. Wprowadzenie do tematu. Swobodne rozmowy uczniów w parach inspirowane zaistniałą sytuacją. Wskazywanie drzewa, z którego te liście opadły - Zagadkomania. 3. Przedstawienie celu zajęć. Na szarym arkuszu papieru (sukni Pani Jesieni) jest zapisane pytanie: DLACZEGO PANI JESIEŃ JEST SMUTNA? Pisanie na sukni określeń dla późnej jesieni np. <i>bardzo krótkie dni, jesiennie szarugi, deszcze, mgły, słoty, wichury...</i> 	polonistyczno-komunikacyjne
--	-----------------------------

<p>4. Czytanie przez nauczyciela wiersza „ Smutna jesień” M. Strzałkowskiej (nagranie audio- autor M. Urbańska- załącznik nr. Określenie nastroju wiersza. Propozycja utworzenia wiersza „ Wesoła Pani Jesień”.</p> <p>Uczniowie otrzymują w parach (lub w grupach) paski z niedokończonymi zdaniami i kończą je według własnego uznania. Przykłady (autor M. Urbańska)</p> <p>Idzie jesień wesoła i wszystkich.....</p> <p>Liście kolorowe opadają, do zabawy.....</p> <p>Wiatr wieje, a ja się</p> <p>Nadeszła ta pora dla nas</p> <p>Zaśpiewamy, zatańczymy i radość.....</p> <p>Śmiać się nie zaszkodzi gdy smutek</p> <p>W oczach będzie się mienić od kolorów</p> <p>Jeszcze więcej będzie radości, gdy na dłużej.....</p> <p>Następnie przyklejają na kapeluszu „Pani Jesieni”. Wspólnie ustalają kolejność pasków tworząc w ten sposób wspólny wiersz. Chętne dziecko recytuje „Wesoły wiersz” Za utworzenie wesołego wiersza otrzymują dary jesienne- kasztany.</p> <p>5. Dzieci dzielą się w dowolnie na grupy i szukają innego sposobu, aby wprowadzić nastrój radości. Podczas muzyki relaksacyjnej tworzą mapę mentalną. Mają do dyspozycji pisaki, mazaki, ilustracje dotyczące późnej jesieni, liście. Mapy mentalne tworzą na chmurkach, które są omawiane przez liderów grup, a następnie zawieszane w klasie np. na gazetkach lub ścianie.</p> <p>6. Zabawa ruchowa do piosenki „ Jesień- jesieniucha?”. Podczas refrenu dzieci- listki wirują wokół siebie.</p> <p>7. „ Rozsypanki jesienne”- z różnych wyrazów umieszczonych na listkach dzieci układają zdania. Praca jest indywidualna, dostosowana do możliwości ucznia (karta pracy- załącznik). Za wykonane zadanie otrzymują w nagrodę kasztany.</p> <p>8. Sprawdzenie wykonania zadania na tablicy interaktywnej oraz samoocena ucznia - <u>Rozsypanka jesienna</u></p> <p>9. Kto więcej? Układanie zdań według wylosowanych liter np. P, J, N. Litery mogą się powtarzać: Jest naprawdę piękna jesień. Nadeszła piękna jesień. Za poprawnie ułożone zdanie uczeń otrzymuje kasztany. Im więcej wyrazów w zdaniu tym więcej otrzymuje kasztanów.</p> <p>10. Do wytworzonej sytuacji uczniowie układają zadania z treścią. Na tablicy zapisują pytanie, obliczenia i odpowiedź. Np. Olek i Zosia w kręgu pokazują kolegom ilość zdobytych darów jesieni (kasztanów) . Inne chętne dzieci wymyślają treść zadań tekstowych.: Olek ma 6 kasztanów, a Zosia 7. Ile razem mają kasztanów? Kto ma więcej?</p> <p>Nauczyciel sugeruje wykonanie ćwiczenia 2 z karty pracy (autor M. Urbańska).</p> <p>11. Ewaluacja pracy uczniów. Każde dziecko otrzymuje dwa listeczka: zielone: Dziś było ciekawe..... Wiem, jak..... oraz czerwony listek: Dla mnie było za trudne..... Muszę poćwiczyć</p> <p>Wrzucają listki do pozostawionego kosza i czekają na wizytę Pani Jesieni. Kosz wystawiony jest za drzwiami, po czym wchodzi uśmiechnięta Pani jesień i dziękuje za jesienne kolorowe listki.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>Artystyczno- ruchowe</p>
---	---

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, społeczna, plastyczna	Temat lekcji: Dzieci świata
Cel/cele zajęć: - poszerzenie wiadomości na temat kontynentów oraz żyjących tam dzieci, - doskonalenie umiejętności pracy z mapą świata, - budzenie szacunku do innych ludzi różniących się wyglądem, mówiących różnymi językami, - doskonalenie umiejętności zawierania własnych myśli, spostrzeżeń w formie ustnej i pisemnej- tworzenie opisu, - doskonalenie umiejętności ortograficznych- pisownia wyrazów wielką literą, - kształcenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam kontynenty na Ziemi oraz ich mieszkańców: dowiem się jak wyglądają, jak żyją, jak spędzają czas, w co lubią bawić się dzieci, - zastosuję zasadę pisowni wielką literą w nazwach mieszkańców kontynentów, - opiszę swoją ulubioną zabawę, - wspólnie z kolegami zaprojektuję i wykonam rysunek przedstawiający wymarzony plac zabaw dla dzieci świata.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - nazywam i wskazuję na mapie świata kontynenty oraz opisuję ich mieszkańców (wygląd, kolor skóry, sposób spędzania czasu), - pisząc nazwy mieszkańców kontynentów stosuję wielką literą, - w 4 zdaniach opisuję swoją ulubioną zabawę, - narysuję wymarzony plac zabaw dla dzieci świata.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.2)a), 1.3)a), 1.3)c), 1.3)f), 4.2)a), 4.2)b), 5.4), 5.5), 8.1), 8.2), 11.1)	
Metody pracy: „kawiarenki”, „giełda pomysłów”, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, gry interaktywne, eksponująca- filmik edukacyjny, TIK, elementy pedagogiki zabawy- Klanza, ewaluacyjna- „pajęczynka”,	
Formy pracy: indywidualna, grupowa jednolita i zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: powitanie w różnych językach- <u>audio Powitanka w kilku językach autor - M. Kubacka- Załącznik nr 1</u> , interaktywna krzyżówka z tematem dnia stworzona na <u>www.LearningApps.org Krzyżówka- dzieci świata-</u> autor: M. Kubacka, metodniki, puzzle (cele zajęć do wklejenia w zeszyt)- Załącznik nr 2, wiersz <i>W. Fabera „ Dzieci świata”</i> oraz wyraz do umieszczenia na mapie- Załącznik nr 3, gra interaktywna stworzona na <u>www.LearningApps.org- Kontynenty i ich mieszkańcy-</u> zdania z lukami- autor: M. Kubacka, <u>Jak spędzają czas dzieci w różnych stronach świata-</u> filmik autor <u>M. Kubacka</u> - pomoc dydaktyczna- Centra artystyczno- ruchowe, autor M. Kubacka, Karty pracy- Załącznik nr 5, piłka, chusta Klanza, karty do losowania grup „ekspertów” i plansza z kontynentami- Załącznik nr 4, nożyczki, kłębek wełny, komputery z dostępem do Internetu, tablica interaktywna, zeszyty, szare arkusze papieru, pastele olejne, utwory muzyczne pochodzące z różnych stron świata, piosenka <i>Majki Jezowskiej „Kolorowe dzieci”</i> .	

<p>1. Powitanie w kole na dywanie. Nauczyciel wspólnie z uczniami śpiewa piosenkę, w trakcie, której wszyscy ilustrują gestem, ukłonem, podaniem ręki jej treść- powitanie w różnych językach.- <u>audio Powitanka w kilku językach</u> autor- M. Kubacka- Załącznik nr 1</p> <p>2. Wprowadzenie do zajęć- wspólne rozwiązanie interaktywnej krzyżówki z tematem dnia stworzonej na www.LearningApps.org <u>Krzyżówka- dzieci świata</u>- autor: M. Kubacka Po odszyfrowaniu tematu dnia nauczyciel zapisuje go na tablicy, a uczniowie notują do zeszytów.</p> <p>Prezentacja mapy świata i omówienie z dziećmi celów zajęć oraz kryteriów sukcesu. Ustalenie sposobu odnotowania przez uczniów celu- dziecko po każdym poprawnie wykonanym zadaniu będzie wklejać jeden element puzzla (mapę świata) do zeszytu. - Załącznik nr 2</p> <p>3. Wysłuchanie wiersza <i>W. Fabera „ Dzieci świata”</i>.- Załącznik nr 3 W trakcie, gdy nauczyciel czyta tekst, uczniowie odszukują na mapie świata miejsca, z których pochodzą bohaterowie wiersza (umieszczają odpowiednie napisy na mapie).</p> <p>4. Praca z mapą świata- Opowiadanie nauczyciela o dzieciach z różnych zakątków Ziemi, o tym, że mieszkają na różnych kontynentach. Nauczyciel informuje, że nie wszystkie kontynenty są tak samo zaludnione i że na niektórych nie mieszkają ludzie (Antarktyda). Uzupełnianie Kart pracy na podstawie mapy świata- Załącznik nr 4</p> <p>5. Utrwalenie pisowni nazw geograficznych- kontynentów i ich mieszkańców wielką literą- uzupełnianie tekstu z lukami: <u>Kontynenty i ich mieszkańcy- zdania z lukami</u> gra interaktywna stworzona na www.Learningapps.org, autor: M. Kubacka</p> <p>6. Zabawa ruchowa z chustą Klanza. Dzieci układają na chuście piłkę- Ziemię i kołysz ją w rytm muzyki (nauczyciel powinien przygotować nagrania muzyki z różnych stron świata o zróżnicowanym rytmie i charakterze).</p> <p>7. Szukanie odpowiedzi na pytania problemowe (metoda „kawiarenki”): <i>Jak wyglądają ludzie mieszkający na różnych kontynentach, jaki mają kolor skóry, jak się ubierają, jakim językiem mówią, jakie mają zwyczaje, czym się zajmują? itp.</i></p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

Uczniowie dobierają się w grupy metodą losowania i zgodnie z nazwą kontynentu tworzą grupy „ekspertów”.- Załącznik nr 5

Każda grupa zapisuje na swoim plakacie (szarym arkuszu papieru) skojarzenia oraz wiadomości odwołując się do własnych obserwacji i wiedzy dotyczącej mieszkańców kontynentów.

Dzieci poruszają się po sali podchodząc po kolei grupami do 5 krain-kontynentów (1. Ameryki Północnej z Ameryką Południową, 2. Australii, 3. Afryki, 4. Europy, 5. Azji) wpisują swoje skojarzenia i przechodzą całą grupą do kolejnej krainy czyli innego kontynentu. Następnie dzieci z każdej grupy- kontynentu, odczytują na forum klasy zapisane informacje. Rozmowa o cechach wspólnych, różnicach między ludźmi tam mieszkającymi. Próba odpowiedzi na pytania problemowe: *Czy to dobrze, że ludzie różnią się od siebie kolorem skóry, oczu, włosów oraz językiem jakim się porozumiewają?, Co by było, gdyby wszyscy mieszkańcy Ziemi byli tacy sami?* - „gielda pomysłów”

8. Prezentacja filmiku *Jak spędzają czas dzieci na świecie?* –Jak spędzają czas dzieci w różnych stronach świata- filmik autor M. Kubacka pomoc wypracowana w ramach programu „Myślę- działał- idę w świat”, Centra artystyczno- ruchowe, autor: M. Kubacka

Poznanie sposobów spędzania czasu, form aktywności i zabaw dzieci z wybranych kontynentów i krajów na świecie.

9. Opisywanie przez uczniów ulubionej zabawy, do której chcieliby zaprosić kolegów z różnych zakątków Ziemi- praca indywidualna w zeszycie.

Po wykonanym zadaniu chętni uczniowie odczytują swoje propozycje na forum klasy; nauczyciel powinien sprawdzić poprawność zapisanych zdań i udzielić dziecku informacji zwrotnej.

Podczas pracy dzieci korzystają z metodników – jeżeli potrzebują pomocy „odbijają” żółte lub czerwone „światło”, natomiast jeżeli radzą sobie same, pokazują „światło” zielone.

10. Zabawa ruchowa- uczniowie wspólnie decydują o wyborze jednej z opisanych przez siebie zabaw ruchowych (jeżeli takie będą opisane przez dzieci) i bawią się w nią z kolegami w klasie (ewentualnie na sali zabaw lub boisku szkolnym).

artystyczno- ruchowe

11. Projektowanie we wcześniej wybranych (tych samych grupach „ekspertów”) placu zabaw, na którym mogłyby się bawić dzieci z całego świata.

Dzieci rysują pastelami olejnymi na szarych arkuszach papieru place zabaw według własnych pomysłów. Po wykonanym zadaniu należy wyeksponować projekty w klasowej galerii. Wszystkie prace powinny być nagrodzone brawami- należy docenić włożony wkład i pomysły uczniów.

Podczas działań twórczych nauczyciel może włączyć utwory pochodzące z różnych stron świata lub piosenkę *Majki Jeżowskiej „Kolorowe dzieci”*.

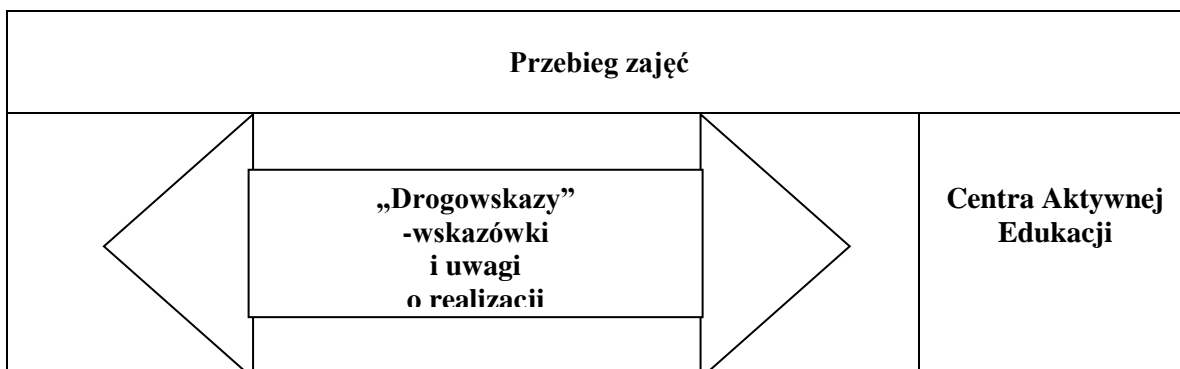
12. Ewaluacja zajęć.

Po każdym wykonanym zadaniu uczniowie układali jeden element puzzli ilustrujących mapę świata z dziećmi (wklejają do zeszytów, gdy osiągną wszystkie cele zajęć).

Na podsumowanie zajęć siadają w kręgu na dywanie i mówią kolejno o tym co zapamiętały z zajęć trzymając kłębek wełny. Następnie odwijają fragment kłębka i podają go dalej koledze. W ten sposób powstanie w klasie pajęczynka, którą na koniec nauczyciel rozcina.

polonistyczno- komunikacyjne

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, społeczna, plastyczna	Temat lekcji: Dzieci też mają swoje prawa!- Konwencja Praw Dziecka
Cel/cele zajęć: - zapoznanie z podstawowymi prawami dziecka i obowiązującymi dokumentami gwarantującymi te prawa- Konwencja Praw Dziecka, - wzbogacenie wiedzy uczniów o wiadomości dotyczące osób i instytucji, do których mogą się zwrócić o pomoc, jeśli ich prawa są naruszane, - doskonalenie umiejętności czytania ze zrozumieniem, - rozwijanie kreatywności, wyobraźni i wdrażanie do działań twórczych, - doskonalenie umiejętności dokonywania obliczeń na liczbach dwucyfrowych, - kształcenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam prawa dziecka zawarte w Konwencji Praw Dziecka, zilustruję wybrane z nich, - dowiem się kto i jakie instytucje dbają o przestrzeganie praw dzieci, - wspólnie z kolegami przedstawię w scenie różne sytuacje łamania praw dzieci.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wyjaśniam, co oznaczają wybrane prawa dziecka, rysuję i przedstawiam z nimi scenkę, - znam numer telefonu do Rzecznika Praw Dziecka, wiem do kogo mogę się zwrócić o pomoc, gdy nie są przestrzegane moje prawa.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1)c), 1.2)a), 1.2)b), 1.3)c), 1.4)a), 1.4)b), 3.1)a), 4.2)a), 4.2)b), 5.1), 5.4), 5.11), 7.3), 11.1)	
Metody pracy: „metaplan”, drama, „giełda pomysłów”, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, gra dydaktyczna „bingo”, ewaluacyjna- „klasowi raperzy”	
Formy pracy: indywidualna, grupowa jednolita i zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: białe kartki, szare arkusze papieru, kredki, karteczki samoprzylepne, wiersz: „Prawa dziecka” M. Brykczyńskiego- Załącznik nr 1, Słownik języka polskiego PWN, kostka do gry, komputer z dostępem do Internetu, tablica interaktywna lub projektor, dowolna muzyka relaksacyjna lub piosenka zespołu „Pod budą” pt.: „List do świata”, hasła- prawa dzieci- Załącznik nr 2, „emotki” do losowania grup- Załącznik nr 3, Konwencja Praw Dziecka http://www.unicef.org/magic/resources/CRC_polish_language_version.pdf , opis sytuacji do scenek dramatycznych- Załącznik nr 4, zeszyty	

1. Powitanie w kole na dywanie – rymowanka ilustrowana ruchem: <i>Wszyscy są– witam Was! Zaczynamy, bo już czas, Jestem ja, jesteś Ty Razem tu jesteśmy my (3 razy).</i>	artystyczno- ruchowe
---	----------------------

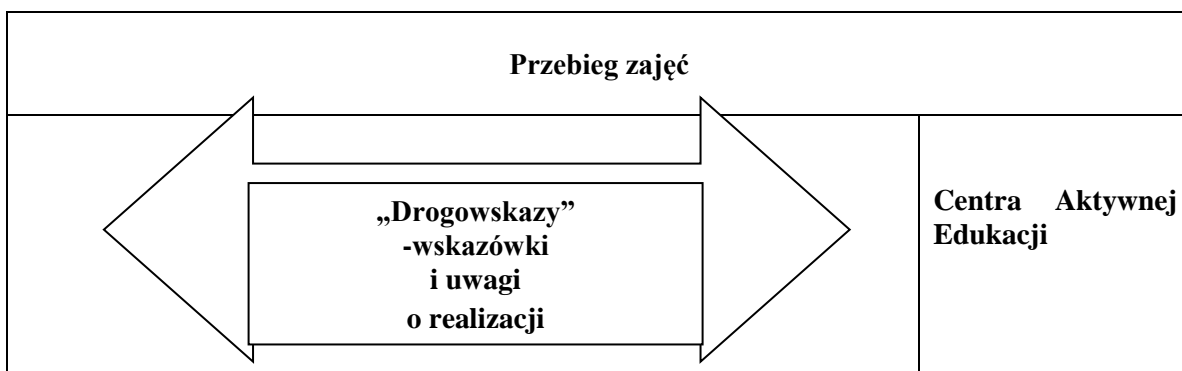
<p>2. „<i>Matematyczna rozgrzewka</i>”- BINGO gra aktywizująca całą klasę. Każde dziecko otrzymuje kartkę A4 i składa ją kolejno cztery razy. Po rozłożeniu kartka podzielona jest na 16 pól. Na tych polach zapisuje się liczby dwucyfrowe (na każdym polu inną), zbudowane z cyfr: 1, 2, 3, 4, 5, 6 (takie cyfry są na kostce). Nauczyciel rzuca kostkami, podaje informację o wyrzuconej liczbie oczek, w sposób pobudzający myślenie matematyczne, np.: 2 jedności i 3 dziesiątki. Dzieci odszukują odpowiednią liczbę i przekreślają ją na planszy. To dziecko, które pierwsze skreśli cztery pola w poziomie, pionie lub po skosie, krzyczy „bingo”.³</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p>
<p>3. Wprowadzenie do tematu zajęć- rozwiązanie zagadki podanej przez nauczyciela: <i>Nie lewa strona. (PRAWA) Człowiek, lecz nie dorosły. (DZIECKO).</i> Podanie przez nauczyciela tematu dnia oraz zapisanie go do zeszytów. Ustalenie i omówienie celów zajęć oraz kryteriów sukcesu uczniów.</p> <p>4. Wysłuchanie czytanego przez nauczyciela lub chętne dziecko wiersza „<i>Prawa dziecka</i>” M. Brykczyńskiego- Załącznik nr 1 (tekst należy powielić dla każdego ucznia) Rozmowa dotycząca tekstu: <i>Co to są prawa?</i> – próby definiowania przez uczniów. Nauczyciel przytacza definicję ze Słownika języka polskiego PWN. <i>Czy dzieciom potrzebne są prawa? Jakie prawa mają dzieci? Które prawo jest według was najważniejsze?</i> Szukanie wybranych fragmentów tekstu i głośne czytanie przez chętne dzieci.</p> <p>5. Poznanie Konwencji Praw Dziecka (nauczyciel wyjaśnia uczniom znaczenie słów: konwencja posługując się Słownikiem języka polskiego). Wyjaśnia, że 20.11.1989 roku powstał dokument, określający prawa dziecka. Podaje, kto i w jakich okolicznościach go uchwalił. Zwraca uwagę, iż obowiązkiem władz polskich jest chronienie zapisanych w niej praw wszystkich dzieci. Prezentacja Konwencji Praw Dziecka- http://www.unicef.org/magic/resources/CRC_polish_language_version.pdf Nauczyciel czyta <u>tylko wybrane fragmenty dokumentu</u> i wyjaśnia poszczególne pojęcia i terminy.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
<p>6. Zabawa ruchowa ze śpiewem- popularny pios „<i>Ojciec Wirgiliusz</i>”.</p> <p>7. „Metaplan”- <i>Prawa dziecka w Polsce</i> Uczniowie zastanawiają się wspólnie nad podanym problemem: Prawa dziecka w Polsce. Najpierw każdy zapisuje na karteczkach samoprzylepnych i przykleja swoje spostrzeżenia na wspólny plakat pod hasłem: Jak jest? Poczynamy następującą dyskusję na ten temat. Dzieci przytaczają przykłady zaobserwowane w życiu codziennym. Dalej uczniowie zastanawiają się: Jak</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>

³ E. Gruszczyk- Kolczyńska, M. Skura, Skarbiec matematyczny. Poradnik dla nauczyciela klasa 0 i klasy I-III, Warszawa 2005, s.124

<p>powinno być? (i znów swoje propozycje zapisane na karteczkach wklejają w odpowiednie miejsce na wspólnym plakacie) Po omówieniu pomysłów, dzieci zastanawiają się: Co można zrobić, żeby zmienić tą sytuację? Propozycje dzieci nauczyciel zapisuje na plakacie. Po wypełnieniu całego plakatu następuje dyskusja- analiza i refleksja.</p> <p>8. Uczniowie w grupach (dobór dzieci do poszczególnych grup metodą wycieczki: 1, 2, 3, 4) pracują nad plakatem ilustrującym <i>Do czego mam prawo jako dziecko?</i> Nauczyciel przygotowuje dla każdego zespołu hasła związane z prawami dziecka. Uczniowie obrysowują na szarych papierach jednego kolegę z grupy- w tym szablonie wpisują lub wklejają swoje prawa, ozdabiając postać rysunkami ilustrującymi sytuacje przestrzegania lub też łamania ich praw przez dorosłych. (hasła oraz przykład plakatów- Załącznik nr 2) Podczas pracy nauczyciel włącza dowolną muzykę relaksacyjną lub piosenkę zespołu „Pod budą” pt.: „List do świata”. Po skończonym zadaniu grupy prezentują powstałe prace- następuje ocena koleżeńska. Wszystkich należy docenić za włożony wkład pracy i pomysły. Prawa dziecka mogą być wyeksponowane w klasowej galerii lub na korytarzu szkolnym (uczniowie klas starszych będą mogli podczas przerw utrwalać wiedzę dotyczącą swoich praw). Do tej części zajęć można zaprosić rodziców- dzieci wspólnie z dorosłymi mogą pracować nad plakatami.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p>
<p>9. <i>Do kogo mogę zwrócić się z prośbą o pomoc?</i>- „giełda pomysłów” dzieci. Opowiadanie nauczyciela o instytucjach, osobach, które pomagają dzieciom w trudnych sytuacjach, gdy ich prawa zostaną w jakiś sposób naruszone (rodzice, wychowawca, szkolny Rzecznik Praw Ucznia, pedagog szkolny, policja, pielęgniarka, Rzecznik Praw Dziecka) Poznanie numeru Dziecięcego telefonu zaufania: 0800 12 12 12.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
<p>10. Losowanie przez zespoły opisu sytuacji, w których przedstawione są sytuacje nie przestrzegania lub łamania praw dzieci. (Dobierają się w zespoły losując karteczki z „emotkami”)- Załącznik nr 3 Dzieci czytają opis, naradzają się i wspólnie według własnego pomysłu- za pomocą krótkiej scenki dramatycznej improwizują tą sytuację. Zadaniem pozostałych dzieci jest odgadnięcie jakie prawo zostało naruszone i wskazanie osoby lub instytucji, którą należy powiadomić.- Załącznik nr 4 (Jeżeli uczniowie chcą mogą sami zaproponować i przedstawić jeszcze inną sytuację naruszania praw dziecka.)</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p>
<p>11. Ewaluacja zajęć- „Klasowi raperzy”⁴ Uczniowie dobierają się w pary. Każda para ma 3 minuty na ułożenie krótkiego tekstu na temat: „Co najważniejszego zapamiętałem na dzisiejszej lekcji?”. Następnie swój tekst „rapują” (melorecytacja) na forum klasy.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p>

⁴ J. M. Łukasik, Spoko lekcja 2, czyli jeszcze więcej sposobów na oryginalne zajęcia, Wydawnictwo Jedność, Kielce 2011, s. 72

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa II Edukacja: przyrodnicza, matematyczna, polonistyczna, plastyczna, zajęcia techniczne, zajęcia komputerowe	Temat lekcji: Dzień Ziemi- organizujemy EKO- happening
Cel/cele zajęć: - zapoznanie z różnymi narzędziami i sposobami pomiaru długości, - kształtowanie pojęcia miary i jednostki długości- centymetr, - rozwijanie wrażliwości na problemy środowiska – dostrzeganie negatywnych zmian, - rozbudzanie postaw proekologicznych poprzez działania na rzecz ochrony przyrody, - rozwijanie kreatywności oraz umiejętności plastyczno-technicznych, - doskonalenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - zmierzę długość swojej ręki, nogi, stopy, tułowia itp. za pomocą linijki, centymetra krawieckiego, - zaprojektuję i wykonam według własnego pomysłu eko-ubranie z różnych odpadów, - wspólnie z kolegą ułożę i zapiszę korzystając z komputera hasła zachęcające do ochrony przyrody, segregacji odpadów i dbania o naszą planetę, - razem z kolegami zorganizuję <i>eko- happening</i> z okazji Światowego Dnia Ziemi
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wykorzystuję miarę krawiecką, linijkę, stopę, łokieć do pomiaru długości, obliczam i zapisuję wymiary w centymetrach, - wykonuję według własnego pomysłu eko-strój ze zużytych przedmiotów lub makulatury, - razem z kolegą układam i zapisuję na komputerze 3 ekologiczne hasła, - wspólnie z kolegami świętuję Dzień Ziemi organizując <i>eko- happening</i>	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)c), 1.2)a), 1.3)a), 1.3)b), 4.2)b), 4.2)c), 5.4), 6.6), 7.10), 8.1), 8.2), 8.4), 9.2)a), 9.2)c), 9.3)a), 9.3)b), 9.3)c)	
Metody pracy: pokaz, słowna, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, interaktywna gra dydaktyczna, zabawa rytmiczna z muzyką, <i>happening</i> , ewaluacyjna- „ <i>Niedokończone zdania</i> ”	
Formy pracy: indywidualna, grupowa, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: nagranie piosenki „ <i>Moja planeta</i> ” autor: M. Jeżowska, interaktywny awatar stworzony na www.voki.com Śmieciolubek: autor M. Kubacka (Voki jest zarejestrowanym znakiem towarowym firmy Oddcast Inc), projektor, tablica interaktywna, komputery z dostępem do Internetu, gra interaktywna stworzona na www.LearningApps.org - autor: M. Kubacka Eko- rymy 4 pary wersja łatwiejsza i Eko- rymy 6 par wersja trudniejsza , linijki, miary krawieckie, agrałki, igły, nici, taśmy klejące, klej, sznurek itp., zużyte opakowania i materiały (gazety, foliowe i papierowe worki itp.), „notes krawca”- Załącznik nr 1, Karta pracy i puzzle- Załącznik nr 2, nietypowe instrumenty ze zużytych materiałów	

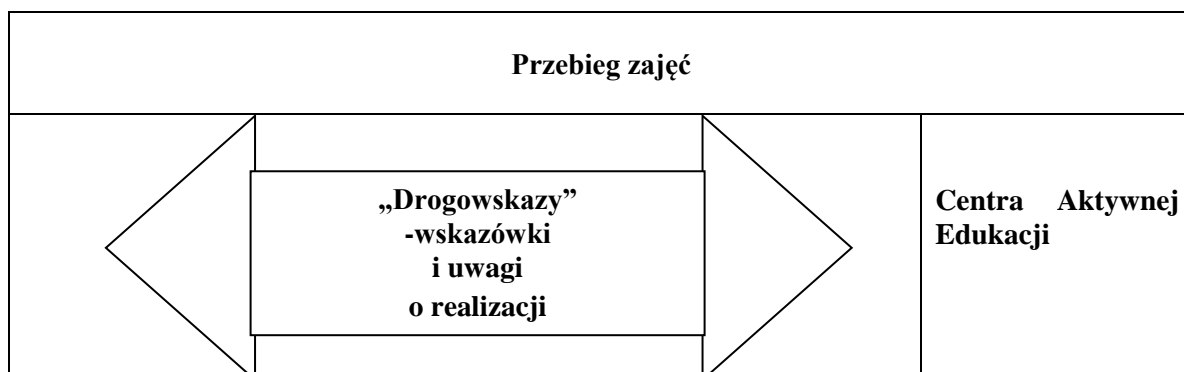

1. Wprowadzenie do zajęć- powitanie w kole na dywanie. Swobodna ekspresja ruchowa przy muzyce (propozycja: „ <i>Moja planeta</i> ” autor: M. Jeżowska).	artystyczno-ruchowe
---	---------------------

<p>2. Zapoznanie uczniów z tematem dnia oraz zadaniami- cele zajęć i kryteria sukcesu uczniów. Można wykorzystać interaktywnego awatara stworzonego na www.voki.com <u>Śmieciolubek</u>: autor M. Kubacka (Voki jest zarejestrowanym znakiem towarowym firmy Oddcast Inc). Wyjaśnienie przez nauczyciela słowa <i>happening</i>- odszukanie znaczenia słowa w dostępnych źródłach- Internet, słowniki. Rozdanie Kart pracy, w których dzieci będą wklejać puzzle- potwierdzenie opanowanego celu zajęć.- Załącznik nr 1</p> <p>3. Zabawa matematyczna „Krawiec”.</p> <p>Uczniowie pracują w Centrum matematyczno- przyrodniczym. Stoliki ustawione są w „podkowie”. Na podłodze (w środku „podkowy”) stoi skrzynia z różnymi przyborami krawieckimi (nici, igły do szycia, nożyczki, miary krawieckie, agrafki itp.) oraz plastycznymi (taśmy klejące, kleje introligatorskie, zszywacze, dziurkacze itp.). Obok skrzyni stoją kolorowe kartony z odpadami zgromadzonymi dzień wcześniej na zajęciach: „<i>Dobre rady na odpady</i>” (kolorы stosowane na kartonach- „kontenerach” zgodnie z oznaczeniami koszy na śmieci).</p> <p>Ustalenie przez uczniów czynności krawca - co musi wiedzieć, zrobić zanim powstanie gotowy strój. <i>Czym możemy mierzyć?</i>- „burza mózgów” (nauczyciel uzupełnia wiedzę uczniów o informacje na temat wykorzystywanych dawniej miar długości- stopa, łokieć. Ustalenie, dlaczego takie pomiary były różne (różna długość łokcia, stopy osoby, która mierzyła).</p> <p>Uczniowie współpracując ze sobą (w parach lub większych grupach) dokonują obliczeń matematycznych. Mierzą się nawzajem- sprawdzają długość stopy, ręki, nogi, tułowia, itp. (w zależności od tego jaki element eko-stroju chcą wykonać- bluzkę, spódnicę itp). To uczniowie decydują co zmierzyć i które wyniki pomiaru wykorzystają do wykonania swojego eko- ubrania. Wyniki zapisują w „notesie krawca”- Załącznik nr 2</p> <p>Osiągnięcie celu uczniowie potwierdzają wklejając na Kartę pracy pierwszy element układanki.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
<p>4. „W pracowni eko-krawca”</p> <p>Wykonanie eko- ubrań ze zgromadzonych w skrzyni różnych odpadów (gazet, foliowych i papierowych worków, kartoników, plastikowych butelek, papierowych rolek, płyt CD itp.) oraz przyborów krawieckich. Nauczyciel pozostawia uczniom swobodę w doborze materiałów potrzebnych do realizacji pomysłów plastyczno- technicznych. Nic nie narzuca, może jedynie służyć pomocą podczas łączenia poszczególnych elementów stroju. Przed rozpoczęciem pracy należy ustalić z uczniami zasady bezpiecznej pracy oraz korzystania ze zgromadzonych materiałów i przyborów.</p> <p>Osiągnięcie celu uczniowie potwierdzają wklejając na Kartę pracy kolejny element układanki.</p> <p>5. Pokaz „Eko- mody”.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p>

<p>W rytm naturalnych odgłosów przyrody- dowolnej muzyki relaksacyjnej dzieci prezentują się ubrane w eko- ubrania.</p> <p>6. Szukanie par „rozsypanych zdań”- rymujących się ekologicznych haseł – gra interaktywna stworzona na www.Learningapps.org (dwa poziomy trudności): <u>Eko- rymy 4 pary wersja łatwiejsza</u> <u>Eko- rymy 6 par wersja trudniejsza</u></p> <p>7. Pisanie za pomocą edytora tekstów programu Word ekologicznych haseł. Z pomocą nauczyciela wszystkie hasła zostaną wydrukowane na kolorowych kartkach. Powstałe ulotki dzieci będą rozdawać starszym kolegom w szkole oraz napotkanym podczas spaceru mieszkańcom.</p> <p>Osiągnięcie celu uczniowie potwierdzają wklejając na Kartę pracy następny element układanki.</p> <p>8. Słuchanie opowiadania nauczyciela o historii obchodów Dnia Ziemi na świecie i w Polsce. Można skorzystać ze strony internetowej poświęconej obchodom Dnia Ziemi w Polsce. Zaznaczenie czerwonym pisakiem w klasowym kalendarzu, 22 kwietnia- Dzień Ziemi.</p> <p>9. Spacer po okolicy- <i>eko- happening</i> z okazji Dnia Ziemi. Uczniowie ubrani w eko- stroje rozdają ulotki zachęcające do ochrony przyrody, segregacji odpadów itp. Podczas przemarszu po okolicy dzieci mogą śpiewać wcześniej poznane ekologiczne piosenki lub też grać na nietypowych instrumentach wykonanych z plastikowych butelek, puszek itp. (instrumenty można wykonać innego dnia podczas zajęć w szkole lub w domu). <u>Zanim uczniowie wyjdą poza szkołę należy powtórzyć zasady bezpiecznego poruszania się po drogach!</u></p> <p>10. Ewaluacja zajęć- Uczniowie siedząc w kole na dywanie wklejają na Kartę pracy ostatni element układanki. Następnie po kolei kończą rozpoczęte zdania: - Co zapamiętam z dzisiejszych zajęć? - Jakie zadanie sprawiło mi trudność?</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
---	---

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa II Edukacja: przyrodnicza, polonistyczna	Temat lekcji: Magiczny ogródek na parapecie
Cel/cele zajęć: - doskonalenie umiejętności czytania i słuchania ze zrozumieniem, - rozwijanie kreatywności, wyobraźni i umiejętności pisania opowiadania, -poszerzanie wiedzy przyrodniczej związanej ze światem roślin, -doskonalenie umiejętności prowadzenia obserwacji, analizowania zjawisk, wyciągania wniosków i wiązania ich przyczyny ze skutkiem, - rozwijanie logicznego myślenia, spostrzegawczości, dostrzeganie zależności przyczynowo - skutkowych, - kształcenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam baśń H. Ch. Andersena „Pięć ziarenek grochu”, - prowadząc hodowlę zaobserwuję cykl rozwoju fasoli, poznam budowę rośliny oraz sprawdzę jakie warunki konieczne są do jej wzrostu, - wspólnie z kolegami napiszę opowiadanie o magicznej fasolce korzystając z podanych wyrazów.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - ułożę plan wydarzeń zgodnie z treścią baśni H. Ch. Andersena „Pięć ziarenek grochu”, -prowadzę hodowlę fasoli (obserwuję jak rośnie, nazywam części rośliny, wiem co potrzebuje do rozwoju), - wspólnie z kolegami piszę opowiadanie o magicznej fasolce korzystając z podanych wyrazów.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1)c), 1.2)a), 1.2)b), 1.2)d), 1.3)a), 1.3)c), 1.3)e), 1.3)f), 5.4), 6.1), 6.2), 6.7)b)	
Metody pracy: pedagogika zabawy- „ <i>Krótkie polecenia przy muzyce</i> ”, pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, swobodna ekspresja muzyczno- ruchowa, doświadczenia przyrodnicze, interaktywne gry dydaktyczne (TIK), elementy OK., ewaluacyjna	
Formy pracy: indywidualna, grupowa jednolita i zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: dowolna muzyka instrumentalna, „Pięć ziarenek grochu i inne bajki”, Wydawnictwo Martel, 2014r., tablica multimedialna, projektor, komputery z dostępem do Internetu, krzyżówka interaktywna stworzona na www.LearningApps.org , <u>Krzyżówka- Magiczny ogródek na parapecie.</u> : autor: Magdalena Kubacka oraz <u>porządkowanie wydarzeń w tekście "Pięć ziarenek grochu"</u> , „cenki”, wycięty z zielonego brystolu strączek fasoli z wklejonymi kółkami- „groszkami” (hasłami związanymi z celami zajęć)- Załącznik nr1, skrzynia z nasionami fasoli (po kilka nasion dla ucznia), słoiki, foliowe worki na śniadanie, gumki recepturki (po 3 dla ucznia), woda, gaza, opis wykonania eksperymentu- <u>audio „Czy roślina się poci?-autor M. Kubacka</u> pomoc wypracowana w ramach Programu kształcenia „ <i>Myszę- działam- idę w świat</i> ”, Dzienniczek obserwacji- Załącznik nr2, 3 doniczki (biała, czerwona, niebieska), napisy na doniczki oraz wyrazy pomocnicze do tworzenia opowiadania- Załącznik nr 3, 4, 5	

<p>1. Powitanie w kole: „<i>Krótkie polecenia przy muzyce</i>” zgodnie z pedagogiką zabawy opisaną w metodach Programu kształcenia „<i>Myślę- działam- idę w świat</i>”.</p> <p>Gra dowolna muzyka instrumentalna, uczestnicy poruszają się swobodnie po sali.</p> <p>W chwilach, gdy muzyka milknie, padają polecenia wykonania krótkich działań w ruchu np. uściśnąć jak najwięcej rąk; dotknąć jak najwięcej kostek u nóg; spojrzeć jak największej liczbie osób głęboko w oczy itp. – według inwencji nauczyciela i uczniów.</p> <p>2. Wprowadzenie do zajęć, odszyfrowanie tematu dnia- <u>Krzyżówka-Magiczny ogródek na parapecie.</u>, krzyżówka interaktywna stworzona na www.LearningApps.org , autor: M. Kubacka Zapisanie tematu na tablicy i w zeszytach.</p> <p>3. Prezentacja wyciętego z zielonego brystolu strączka fasoli z wklejonymi kółkami- „groszkami” (hasłami związanymi z celami zajęć). Przykład- Załącznik nr 1. Omówienie celów i ustalenie kryteriów sukcesu uczniów.</p> <p>4. Wysłuchanie czytanej przez nauczyciela lub chętnych uczniów baśni <i>H. Ch. Andersena „Pięć ziarenek grochu”</i> (np. „Pięć ziarenek grochu i inne bajki”, Wydawnictwo Martel, 2014r.)</p> <p>Omówienie treści baśni- <u>porządkowanie wydarzeń w tekście "Pięć ziarenek grochu"</u> – gra interaktywna stworzona na www.LearningApps.org, autor: M. Kubacka.</p> <p>5. Rozmowa inspirowana baśnią, na temat warunków, jakie są potrzebne roślinom do rozwoju. Ustalenie sposobów pielęgnacji roślin.</p> <p>Dzieci w trakcie wesołej melodii (zaproponowanej przez uczniów, np. ulubionej piosenki) przekazują sobie z ręki do ręki nasionko fasoli. Na przerwę w muzyce wymieniają jeden z warunków rozwoju oraz sposób pielęgnacji roślin, uzasadniają swoją wypowiedź.</p> <p>6. Swobodna improwizacja ruchowa przy muzyce- „<i>Taniec roślinek</i>”.</p> <p>7. Założenie hodowli fasoli.- Zabawa badawcza „<i>Mały ogrodnik</i>”.</p> <p>Uczniowie wybierają ze skrzyni potrzebne materiały: gazę, gumki recepturki,</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
--	---

słoiki, ziarenka fasoli, foliowe torebki śniadaniowe) i siadają do stolików badawczych ułożonych w Centrum matematyczno- przyrodniczym.

Zgodnie z instrukcją nauczyciela nakładają na dwa słoiki kawałki gazy i mocują je gumkami recepturkami. Do jednego nalewają wody, do poziomu gazy- tak, by gaza była zamoczona. Drugie naczynie pozostawiają bez wody. Na gazie układają po 3 ziarenka fasoli. Następnie obydwie naczynia przykrywają przezroczystą folią. Trzeci słoik napełniają wodą, aż po brzeg gazy i układają na niej 3 ziarenka fasoli.

Uczniowie będą dokonywać obserwacji codziennie, a swoje wnioski i spostrzeżenia odnotowywać w dzienniczku obserwacji.- Załącznik nr 2 Najlepiej, gdyby dzieci przykleiły na swoje naczynia „cenkę” z imieniem i nazwiskiem- ułatwi to późniejszą pracę.

Po ok. 2 tygodniach należy powrócić do tematu hodowli- odczytać wnioski dzieci z obserwacji, ustalić co pomogło roślinie w rozwoju.

Na podstawie samodzielnie wyhodowanej rośliny dzieci wyróżniają jej części: korzeń, łodygę, liście, kwiat, owoce.

Zabawa badawcza z wyhodowaną rośliną- pytanie problemowe: **Czy roślina się poci?**⁵

Wspólne szukanie odpowiedzi za pomocą doświadczenia. Należy przygotować aluminiowy pojemnik, dużą szklankę, wodę, plastelinę, taśmę klejącą, przezroczysty plastikowy woreczek, niezmywalny mazak oraz wyhodowane przez uczniów rośliny.

Opis wykonania eksperymentu- audio „Czy roślina się poci?-autor M. Kubacka pomoc wypracowana w ramach Programu kształcenia „*Myszę- działałam- idę w świat*”.

8. Tworzenie opowiadania o magicznej fasolce- ćwiczenia kreatywne.

Uczniowie łączą się w grupy odliczając kolejno od 1 do 4 (1 do 1, 2 do 2, 3 do 3, 4 do 4). W grupach siadają do połączonych w „wyspy” stolików. Zamykają oczy, a nauczyciel włącza spokojną muzykę instrumentalną.

Wprowadzenie nauczyciela:

„Wyobraźcie sobie, że fasolki, które będziecie hodować na naszym szkolnym parapecie, mają magiczną moc. Możemy tą moc wykorzystać czyniąc tylko dobro. Co dzięki nim uda nam się zrobić, zobaczyć, przeżyć? Zastanówcie się...

Teraz w grupach, porozmawiajcie o tym i wspólnie zdecydujcie co napiszecie w waszym opowiadaniu. Jakie przygody przeżyjecie dzięki magicznej fasolce? W kolorowych doniczkach znajdziecie karteczki z różnymi wyrazami. Możecie je dowolnie wykorzystać do tworzenia opowiadania - zmieniać ich formę, liczbę, czas...”

Biała doniczka z napisem KTO? CO?: w środku nazwy ludzi, zwierząt, roślin i rzeczy (rzeczowniki) - Załącznik nr 3

Czerwona doniczka z napisem CO ROBI? CO ROBIĄ?: w środku wyrazy określające czynności (czasowniki) - Załącznik nr 4

Niebieska doniczka z napisem JAKI? JAKA? JAKIE?: w środku wypisane

polonistyczno-
komunikacyjne

⁵ Źródło: G. Aznar, S. Anheim, S. Fauvette, S. Fleury, J.B. Gouyon, C. Pagan, O. Rey, S. Vaisman, Eksperymenty są super! Sekrety chemii, biologii, fizyki ... , Wydawnictwo Arkady, Warszawa 2012, s. 60

cechy rzeczowników (przymiotniki). – Załącznik nr 5

Przed przystąpieniem do pisania nauczyciel powinien przypomnieć uczniom zasady jakie obowiązują w opowiadaniu: akapity, trzy części opowiadania (wstęp, rozwinięcie, zakończenie). Do dyspozycji dzieci są słowniki ortograficzne.

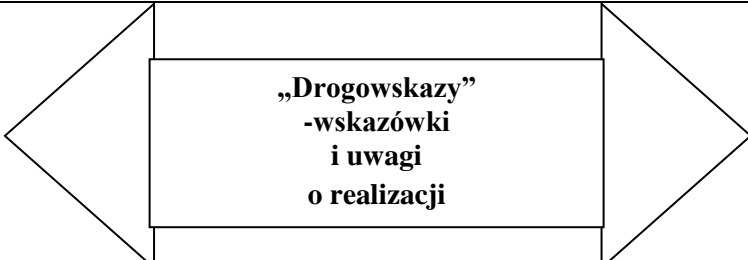
9. Czytanie przez grupy swoich opowiadań na forum klasy.

Po prezentacji wszystkich prac następuje ocena koleżeńska i wybór najciekawszych przygód, które uczniowie zilustrują na kartkach jako pracę domową.

10. Ewaluacja zajęć- podsumowanie na dywanie w kręgu.

Uczniowie dokonują samooceny. Przyklejają „cenki” ze swoimi inicjałami na strączku (prezentowanym przez nauczyciela na początku zajęć) przy wybranym groszku. Odpowiadają w ten sposób na pytania: Co szczególnie wzbudziło moje zainteresowanie na zajęciach? (zielona „cenka”), Co sprawiło mi trudność i muszę jeszcze nad tym popracować? (pomarańczowa „cenka”).

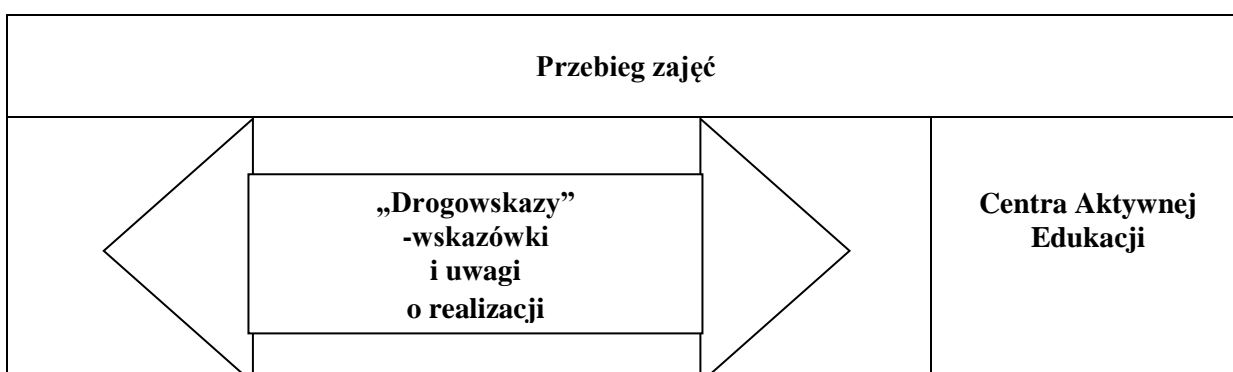
Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, plastyczna	Temat lekcji: „Małe Conieco...”
Cel/cele zajęć: - doskonalenie umiejętności zawierania własnych myśli, spostrzeżeń dotyczących przeczytanego tekstu lektury w formie ustnej, - rozwijanie kreatywności, wyobraźni i wdrażanie do działań twórczych, - doskonalenie umiejętności ortograficznych- wyrazy z „ó” wymiennym i „o” niewymiennym, - poszerzenie wiedzy dotyczącej świata przyrody, - kształcenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi,	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - wykorzystam wiedzę o lekturze grając w grę planszową „ <i>Co słyhać w Stumilowym Lesie?</i> ”, - dowiem się jak wygląda, gdzie żyje, co je niedźwiedz i porównam go z bohaterem lektury „Kubuś Puchatek”, - uporządkuję wyrazy zgodnie z zasadą pisowni - „ó” wymienne i niewymienne, wytłumaczę tą zasadę, - wymyślę i przedstawię w formie komiksu spotkanie Kubusia Puchatka z nowym mieszkańcem Stumilowego Lasu.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wykonam zadania i odpowiem na pytania dotyczące lektury grając w grę planszową „ <i>Co słyhać w Stumilowym Lesie?</i> ”, - odróżnię bohatera bajkowego- Kubusia Puchatka od prawdziwego niedźwiedzia, wymieniam kilka faktów na temat niedźwiedzi żyjących w Polsce, - pisząc zastosuję zasady pisowni wyrazów z „ó” wymiennym i niewymiennym, - wymyślę nowego mieszkańca Stumilowego Lasu, stworzę z nim komiks.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1)c), 1.2)a), 1.2)d), 1.3)a), 1.3)c), 1.3)f), 1.4)a), 4.2)a), 4.2)b), 5.4), 6.4), 8.1), 8.2), 8.3)a)	
Metody pracy: „giełda pomysłów”, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, gra planszowa, TIK, ekspresja ruchowa, komiks, ewaluacyjna	
Formy pracy: indywidualna, grupowa jednolita, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: papierowa kulka z zapisanym tematem zajęć, metodniki, kostka do gry, maskotka- Kubuś Puchatek, koperta z zadaniem- zapisane pytanie problemowe: <i>Co by było, gdyby misiowi zabrakło miodu?</i> , plansza do gry „ <i>Co słyhać w Stumilowym Lesie?</i> ” oraz Karty Zadań (stworzone przez uczniów dzień wcześniej), cele zajęć do wklejenia w zeszyt - Załącznik nr 1, strony internetowe http://www.niedzwiedz.wwf.pl/st4.php?st=st4 lub http://www.ekologia.pl/ciekawostki/wwf-smietniki-nie-dla-niedzwiedzi,18155.html , gra interaktywna stworzona na www.LearningApps.org - http://learningapps.org/view1093136 - pomoc dydaktyczna- Centra polonistyczno- komunikacyjne, autor A. Florczak, Karty memory do tworzenia grup- Załącznik nr 2, po 2 słoiki na grupę oraz Karta z zapisanymi wyrazami z trudnością ortograficzną- Załącznik nr 3, nożyczki, Karta: komiks- Załącznik nr 4, komputer z dostępem do Internetu, tablica interaktywna, kredki, zeszyty	

Przebieg zajęć		
	Centra Aktywnej Edukacji	

<p>1. Powitanie w kole na dywanie. Dzieci i nauczyciel witają się nawzajem miłym gestem, słowem itp. W trakcie powitania przekazują sobie z ręki do ręki zwiniętą z papieru kulkę. Gdy kulka dotrze z powrotem do nauczyciela, ten ją rozwija i wspólnie z uczniami odczytuje zapisany na niej temat dnia: „<i>Małe Conieco...</i>”. Ustalenie co kryje się za słowem Conieco (miód, ulubiony przysmak Kubusia Puchatka). Nauczyciel zapisuje temat na tablicy, a uczniowie notują do zeszytów. Pod tematem wklejają Kartę pracy z zapisanymi celami zajęć- Załącznik nr 1 Omówienie celów zajęć oraz kryteriów sukcesu. Ustalenie sposobu odnotowania przez uczniów opanowania celu- dziecko za każdym razem w swojej Karcie w zeszycie zamalowuje pomarańczową kredką odpowiednie pole- „dolewa miód do słoika”.</p> <p>2. Wprowadzenie do zajęć- Gra planszowa „<i>Co słyszać w Stumilowym Lesie?</i>” stworzona przez dzieci na poprzednich zajęciach. Ustalenie i omówienie reguł gry. (Plansza ułożona jest na podłodze. Na polu z napisem START ustawiamy maskotkę Kubusia Puchatka. Na polu META układamy kopertę - w której ukryte jest zadanie. Z boku planszy układamy na stosach Karty zadań wykonane wcześniej przez uczniów). Dzieci kolejno rzucają kostką do gry, wspólnie odliczają wylosowaną ilość oczek i przesuwają maskotkę Kubusia Puchatka po „leśnej ścieżce”- białych kółkach na planszy. Kiedy trafią na pole z zadaniami (Z), losują Kartę zadań. Wybrany uczeń czyta ją i wskazuje kolegę, który odpowie na pytanie lub wykona zadanie. Kiedy maskotka dotrze do pola- META, uczniowie odczytują ukryte w kopercie pytanie problemowe: <i>Co by było, gdyby misiowi zabrakło miodu?</i></p> <p>3. „Giełda pomysłów”- zareklamowanie innego produktu, który byłby nowym przysmakiem misia. Chętni uczniowie opowiadają o przysmaku, jego walorach smakowych, zdrowotnych, uzasadniają dlaczego chcą go polecić Puchatkowi.</p> <p>4. Poznanie niedźwiedzi żyjących w Polsce- jak wyglądają, jak i gdzie żyją w naturalnym środowisku, czym się żywią- szukanie informacji w różnych źródłach, min. w atlasach przyrodniczych, albumach (dostępnych w bibliotece szkolnej) oraz na stronie http://www.niedzwiedz.wwf.pl/st4.php?st=st4 lub http://www.ekologia.pl/ciekawostki/wwf-smietniki-nie-dla-niedzwiedzi.18155.html. Ustalenie różnic i podobieństw między Kubusiem Puchatkiem- bohaterem fantastycznym, fikcyjnym, bajkowym, a niedźwiedziem mieszkającym w polskich górach (postać prawdziwa, rzeczywista).</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
---	---

<p>5. Omówienie cech postaci bajkowych i rzeczywistych. Na podsumowanie wiadomości można wykorzystać grę interaktywną stworzoną na www.LearningApps.org- http://learningapps.org/view1093136 - pomoc dydaktyczna, Centra polonistyczno- komunikacyjne, autor A. Florczak.</p> <p>6. Zabawa ruchowa do opowiadania nauczyciela- dzieci naśladować chód niedźwiedzi, zakradają się do gniazda os, wyjadają miód ze słoika itp. – według pomysłu nauczyciela. Następnie losują jedną z kart memory rozłożonych na podłodze ilustracją do dołu (pszczołki) - Załącznik nr 2 Dobierają się według zasady: 1 do 1, 2 do 2, 3 do 3- tworzą 3 grupy.</p> <p>7. Utrwalenie zasad pisowni wyrazów z „ó” wymiennym i niewymiennym. Każda z grup otrzymuje 2 słoiki i Kartę pracy z wyrazami z trudnością ortograficzną.- Załącznik nr 3 Uczniowie wspólnie najpierw wycinają wyrazy, a później po zastanowieniu wrzucają w odpowiedni słoik z „ó” wymiennym lub „ó” niewymiennym. Po „napelnieniu” słoików grupy prezentują efekty swojej pracy tłumacząc pisownię i zastosowaną zasadę. Każdy uczeń wybiera dowolnie po 4 wyrazy z każdego słoika i wpisuje je do zeszytu np.: wór- bo worek W trakcie ćwiczenia dzieci korzystają z metodników (odpowiednim kolorem „odbijanego światła” informują nauczyciela o swoich postępach: zielony- radzę sobie, żółty- proszę o wskazówki, nie wszystko potrafię i czerwony- potrzebuję pomocy, zadanie jest trudne).</p> <p>8. Tworzenie komiksu „Spotkanie Kubusia Puchatka z ...”. Dzieci wymyślają postać- rzeczywistą lub bajkową, która odwiedza Stumilowy Las. W Karcie pracy rysują postacie i wpisują w „chmurki” teksty (dialogi).- Załącznik nr 4 Nauczyciel powinien przypomnieć zasady pisania dialogu i tworzenia komiksu. Po skończonej pracy następuje odczytanie komiksów na forum. Prace uczniów można wyeksponować w klasowej galerii lub połączyć zszywaczem i stworzyć wspólną książkę- komiks.</p> <p>9. Ewaluacja zajęć. Po każdym opanowanym celu, dzieci kolorują element swojego „słoika” - „zapełniają go miodem” . Pod słoikiem rysują w zeszycie odpowiednią „emotkę” symbolizującą ich nastrój w czasie zajęć.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, społeczna, techniczna, matematyczna	Temat lekcji: Nocne marki, senne strachy...
Cel/cele zajęć: - poszerzenie wiadomości i umiejętności językowych- poznanie przysłów o strachu, - doskonalenie umiejętności zawierania własnych myśli, spostrzeżeń i nazywania swoich emocji, uczuć, - doskonalenie umiejętności rozwiązywania zadań jednodziałaniowych z niewiadomą w postaci okienka, - rozwijanie kreatywności, wyobraźni i wdrażanie do działań twórczych, - kształcenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - nazwę przeżywane emocje i uczucia wywołane opowiadaniem nauczyciela oraz czytany wierszami, - poznam przysłowia o strachu oraz ich znaczenie w języku codziennym, - zaprojektuję i wykonam przytulankę- „STRASZNIE MIŁEGO STRACHA”, - obliczę działania z niewiadomą dodając i odejmując liczby w zakresie 50.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - nazywam swoje uczucia, staram się z nimi radzić, - wiem co znaczą przysłowia o strachu i używam ich w różnych sytuacjach, - wykonam według własnego pomysłu przytulankę- „STRASZNIE MIŁEGO STRACHA”, - poprawnie obliczę zadania z okienkiem w zakresie 50.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.2)a), 1.2)c), 1.3)a), 1.3)c), 1.4)a), 5.4), 7.7), 9.2)a), 9.2)c), 9.3)a), 9.3)b).	
Metody pracy: „burza mózgów”, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, drama, twórcza wizualizacja, ewaluacyjna- „Drabina do sukcesu”	
Formy pracy: indywidualna, w parach- jednolita, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: audio „Zgaduj- zgadula: głosy nocy...”- autor: Magdalena Kubacka, zeszyty, kredki, duszek z celami zajęć- Załącznik nr 1, tablica emocji- „emotki”- Załącznik nr 2, teksty wierszy <i>D. Wawilow „Jak tu ciemno”</i> i <i>M. Strzałkowskiej „Przytul stracha”</i> - Załącznik nr 3, łyżka, blaszana pokrywa, różne materiały plastyczne i krawieckie (guziki, wełna, resztki różnych materiałów, firanek oraz innych rzeczy przyniesionych z domu przez dzieci), Karta pracy „Matematyczny duszek”- Załącznik nr 4	

<p>1. Powitanie w kole na dywanie. Dzieci swobodnie spacerują po dywanie i witają się z nauczycielem, kolegami miłym słowem, gestem, np.: <i>Dzień dobry Kasiu, cieszę się że cię widzę!</i></p> <p>2. Wprowadzenie do zajęć- audio „Zgaduj- zgadula: głosy nocy...”- autor: <u>Magdalena Kubacka</u>, czyli zagadka dźwiękowa, na podstawie której dzieci domyślają się i podają swoje skojarzenia z tematem dnia. Nauczyciel może</p>	polonistyczno-komunikacyjne
---	-----------------------------

naprowadzić uczniów pytaniami:

- *Z czym kojarzą się wam te dźwięki?*
- *Kiedy (o jakiej porze), gdzie i w jakim miejscu można usłyszeć podobne odgłosy?*

3. Podanie przez nauczyciela tematu zajęć: **Nocne marki, senne strachy...**

Rozdanie uczniom „duszków” z celami lekcji- wklejenie ich do zeszytów pod zapisanym tematem dnia. Omówienie kryteriów sukcesu uczniów.

Po każdym wykonanym zadaniu uczniowie będą kolorować swoim ulubionym kolorem, duszka z osiągniętym celem zajęć. - Załącznik nr 1

4. „Z wizytą w tajemniczym zamku”⁶

Dzieci siedzą w kręgu na dywanie, zamykają oczy i wyobrażają sobie to, o czym usłyszą od nauczyciela:

„Wyobraźcie sobie, że zostaliście zaproszeni do wielkiego, tajemniczego zamku. Jeszcze nigdy nie widzieliście tak potężnych murów i grubych, żelaznych krat. Rozglądacie się wokoło. Nie widać nikogo, nie słychać żadnego dźwięku oprócz szumu wiatru...

- *Co widzicie oczami wyobraźni? Jak się czujecie?* (dzieci wypowiadają się na temat swoich odczuć i wyobrażeń)

- *Rozpoczynacie wędrowkę po tajemniczym zamku. Postanawiacie zwiedzić jego wszystkie komnaty. Droga do komnat prowadzi przez ciemny korytarz. Powoli idziecie tym korytarzem. Musicie ostrożnie wspinać się po kamiennych schodach. Nagle słyszycie jakiś dźwięk...*

- *Co to może być za dźwięk?*

- *Co czujecie w tym momencie?* (uczniowie ponownie opowiadają o swoich wyobrażeniach i odczuciach)

- *Jesteście bardzo odważni. Ruszacie w dalszą podróż. Wspinacie się coraz wyżej. Stajecie przed wielkimi, okutymi drzwiami. Są bardzo ciężkie. Musicie mocno się wysilić, aby je otworzyć. Nagle czujecie, że drzwi otwierają przed wami swoje podwoje i waszym oczom ukazuje się piękna komnata, mieniąca się wszystkimi kolorami tęczy. Pośrodku komnaty stoi wielka, drewniana skrzynia. Cichutko gra muzyka. Zniknęły ponure mury i ciemności. Zbliżacie się szybkimi krokami do skrzyni i widzicie coś wspaniałego. Rzecz, o której marzyliście od dawna...*

- *Co to za rzecz?*

- *Co znaleźliście w skrzyni?*

- *Jak się czujecie w tej tęczowej komnacie?*

- *Jak się czujecie wiedząc, że odkryliście skarb?*

Po skończony przez nauczyciela opowiadaniu dzieci wypowiadają się. Wskazują na tablicy emocji, uczucia jakie im towarzyszyły podczas słuchania.- Załącznik nr 2

5. Zabawa ruchowa „Noc duchów”⁷

Nauczyciel przygotowuje nagranie ulubionej muzyki dzieci (uczniowie dokonują wyboru utworu). Dzieci tańczą na „balu”. Gdy wybija godzina dwunasta, jedno wybrane dziecko uderza 12 razy łyżką w blaszaną pokrywkę i wtedy wszystkie dzieci zamieniają się w „duchy”. Pogwizdują, pohukują,

artystyczno- ruchowe

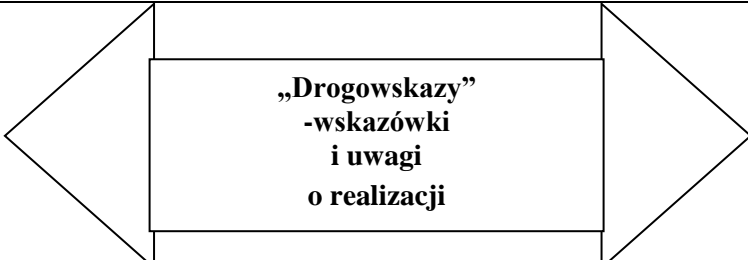
⁶ A. Stalmach, Ja i moja szkoła. Alfabet emocji. Rozpoznaj i nazwij emocje, Grupa Edukacyjna S.A., Kielce 2007, s. 8-9

⁷ U. Smoczyńska- Nachtman, Muzyka dla dzieci, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa 1992, s. 109

<p>„straszą”, „fruwają”, robią groźne miny itp. Na ponowny dźwięk słyszanej muzyki, wszyscy znów zaczynają tańczyć- znowu są dziećmi na „balu”. Zabawę można powtórzyć kilka razy.</p> <p>6. Szukanie odpowiedzi na pytanie problemowe: <i>Gdzie mieszkają strachy?</i> – praca w parach. Po „burzy mózgów” nauczyciel wyjaśnia, że naprawdę strachy nie istnieją, że są jedynie w naszej wyobraźni. Boimy się nieznanego, ciemności, nocy itp. i jest to naturalne, nie powinniśmy się tego wstydzić. Nie ma osób, które się nie boją. Lęk bywa nawet czasem potrzebny, bo dzięki niemu nie robimy rzeczy niebezpiecznych, nierozsądnych.</p> <p>7. Poznanie przysłów o strachu: „strach ma wielkie oczy”, „najeść się strachu”, „strachy na lachy”. Wspólne tłumaczenie ich znaczenia oraz podanie przykładów różnych sytuacji, w jakich możemy przytoczyć te słowa. Zapisanie przysłów na tablicy oraz do zeszytów. Wytłumaczenie pisowni: strach- bo straszek.</p> <p>8. Czytanie przez chętne dzieci na forum klasy wierszy <i>D. Wawilow „Jak tu ciemno”</i> i <i>M. Strzałkowskiej „Przytul stracha”</i>.– Załącznik nr 3 Wspólne omówienie tekstów i szukanie odpowiedzi na pytanie: <i>W jaki sposób poradzić sobie ze strachami, lękami, „sennymi marami”?</i> - „burza mózgów”.</p> <p>9. Wykonanie „<i>Strasznie miłych strachów</i>”. Uczniowie ze zgromadzonych w skrzyni materiałów plastycznych i krawieckich oraz guzików, wełny, resztek różnych materiałów, firanek (oraz innych rzeczy przyniesionych z domu) wykonują według własnego pomysłu przytulankę- „STRASZNIE MIŁEGO STRACHA”.</p> <p>10. Rozwiązywanie zadań matematycznych w zakresie 50- działania z niewiadomą: Karta pracy „<i>Matematyczny duszek</i>”- Załącznik nr 4.</p> <p>11. Ewaluacja zajęć- „<i>Drabina do sukcesu</i>”⁸ Uczniowie na karteczce samoprzylepnej zapisują słowa, hasła, zdania, lub rysują symbol tego, co najważniejszego zapamiętali z zajęć i co ma dla nich wartość. Następnie podchodzą do arkusza szarego papieru z narysowaną przez nauczyciela drabiną i naklejają swoją karteczkę. Na końcu następuje odczytanie wszystkich umieszczonych tam przez dzieci treści- utrwalenie wiadomości z zajęć.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

⁸ J. M. Łukasik, Spoko lekcja 2, czyli jeszcze więcej sposobów na oryginalne zajęcia, Wydawnictwo Jedność, Kielce 2011, s. 85

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa II Edukacja: przyrodnicza, plastyczna, matematyczna	Temat lekcji: Oko w oko z rybą
Cel/cele zajęć: - poznanie wybranych gatunków ryb i określanie środowiska ich życia, - gromadzenie informacji o budowie ryby i jej przystosowaniu do życia w wodzie, - doskonalenie umiejętności dodawania i odejmowania liczb w zakresie 30, układania i rozwiązywania zadań tekstowych oraz równań jednodziałaniowych z niewiadomą w postaci okienka, - wdrażanie do zgodnej i twórczej współpracy w zespole	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam kilka ryb żyjących w wodach słodkich i słonych, - na podstawie ilustracji, modelu oraz badań dowiem się i wyjaśnię, jak zbudowana jest ryba oraz co ją wyróżnia spośród innych zwierząt, -wspólnie z kolegą stworzę grę matematyczną „ <i>Na ryby</i> ” stosując dodawanie i odejmowanie liczb w zakresie 30, równania z niewiadomą (okienkiem) oraz zadania tekstowe, - rozwiążę samodzielnie różne zadania licząc do 30
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wymieniam 3 ryby słodkowodne i 3 ryby żyjące w słonej wodzie, - obserwuję, badam i nazywam części budowy ryby, wyjaśniam jakie ma to znaczenie w przystosowaniu ryb do życia w wodzie, - wspólnie z kolegą układam zadania do gry matematycznej „ <i>Na ryby</i> ”- dodam i odejmę liczby w zakresie 30 oraz rozwiążę zadania z niewiadomą i zadania tekstowe „wyłowione” w grze	
Podstawa programowa: 1.1(a), 1.1(b), 1.1(c), 4.2(b), 5.4), 6.1), 6.2), 6.8), 6.9), 7.5), 7.7), 7.8),	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, zabawa badawcza, matematyczna gra dydaktyczna, interaktywna gra dydaktyczna, zabawa rytmiczna z muzyką, ewaluacyjna „ <i>Nieskończone zdania</i> ”,	
Formy pracy: jednolita, grupowa jednolita i zróżnicowana, w parach, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: chusta animacyjna, dowolna muzyka relaksacyjna, filmik „ <i>Podwodny świat- spotkanie z rekinem</i> ”- pomoc dydaktyczna wypracowana w ramach programu „ <i>Myślę-działam- idę w świat</i> ”- autor: M. Kubacka, <u>rekin- awatar Voki</u> , gra interaktywna stworzona na www.LearningApps.org : <u>-ryby wód słodkich i słonych- dopasowywania pól tabelki</u> autor M. Kubacka, komputery z dostępem do Internetu, projektor, farby plakatowe, pędzle, gumowe rękawiczki, folia malarska, albumy i przewodniki przyrodnicze z ilustracjami ryb, plansza z rybami słodkowodnymi oraz morskimi- Załącznik nr 1- autor: M. Kubacka, Karta pracy- budowa ryby, puzzle- Załącznik nr 2- autor: M. Kubacka, klej, model ryby, mikroskopy, lupy, preparaty i elementy budowy ryby (łuska, płetwa, skrzela itp.), skakanki, papierowe rybki do gry matematycznej „ <i>Na ryby</i> ”- Załącznik nr 3- autor: M. Kubacka, metalowe spinacze, magnesy, autentyczna wędka lub kij, patyk i sznurek, zeszyty w kratkę, maskotka- rybka	

Przebieg zajęć		
	Centra Aktywnej Edukacji	

<p>Powitanie w kręgu na dywanie. Zabawa chustą animacyjną- „<i>Falująca woda</i>” w rytm słyszanej, dowolnej muzyki relaksacyjnej.</p> <p>Wprowadzenie do tematu dnia- prezentacja filmiku „<i>Podwodny świat- spotkanie z rekinem</i>”- pomoc dydaktyczna wypracowana w ramach programu „<i>Myślę –działam- idę w świat</i>”, autor: M. Kubacka.</p> <p>Określenie celów zajęć i ustalenie kryterium osiągnięcia sukcesu uczniów - <u>rekin- awatar Voki</u> (Voki jest zarejestrowanym znakiem towarowym firmy Oddcast Inc).</p> <p>Po każdym osiągniętym celu uczeń odbija wymalowaną kolorową farbą, swoją dłoń na ścianie (2 ściany w sali oklejone są folią malarską). Można do odbijania dłoni wykorzystać gumowe rękawiczki, które razem z kolorowymi farbami, pędzlami umieszczone są w centrum artystyczno-ruchowym.</p> <p>Odbite dłonie to ryby- uczeń według własnego pomysłu ozdabia jedorysowuje palcami oko, łuski itp.</p> <p>Rozmowa na temat ryb: dokonanie podziału ze względu na ich środowisko życia (słodkowodne, morskie) - można wykorzystać Załącznik nr 1- co wyróżnia ryby spośród innych zwierząt?, jakie cechy umożliwiają rybom pływanie?- na podstawie wiedzy, doświadczeń uczniów oraz albumów przyrodniczych przygotowanych przez nauczyciela.</p> <p>Zwrócenie uwagi na konieczność spożywania ryb ze względu na ich wartościowe mięso- zwłaszcza ryb morskich (bogate w kwasy tłuszczowe omega-3 i witaminy w nich rozpuszczalne; ponadto ryby morskie są doskonałym źródłem jodu i selenu).</p> <p>Gra interaktywna stworzona na www.LearningApps.org: – <u>ryby wód słodkich i słonych- dopasowywania pól tabelki</u> autor Magdalena Kubacka.</p> <p>Prezentacja modelu ryby (szkielet ryby jest często dostępny w pracowniach szkolnych, ewentualnie nauczyciel może przygotować wybraną ilustrację ryby- Załącznik nr 1).</p> <p>Układanie pociętej ilustracji ryby. Wklejenie puzzli w Kartę pracy i zapisanie nazw pozostałych części ciała: głowa, oko, tułów (kręgosłup), skrzela, płetwy, ogon. (Załącznik nr 2)</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p> <p>przyrodniczo-matematyczne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p>
--	---

<p>Zabawa ruchowa „<i>Sprytne rybki</i>”.</p> <p>Dzieci połączone w dwa zespoły- „rybacy” i „rybki”. Rybacy tworzą ze skakanek skomplikowane sieci na dywanie- łączy się po dwoje lub troje i trzymają skakanki w różnych pozycjach – skrzyżowane, wysoko, nisko itp. Pozostałe dzieci- rybki próbują przedostać się przez te sieci na drugą stronę sali. Uwaga - jeżeli rybak się poruszy i ruszy skakanką, odpada z zabawy. Przy powtórzeniu dzieci zamieniają się rolami.⁹</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>Obserwacja za pomocą lupy i pod mikroskopem preparatów: skrzela ryby, łuski itp.- wg propozycji nauczyciela i dostępnych w szkole materiałów dydaktycznych.</p> <p>Uczniowie połączeni w grupy badawcze (w zależności od dostępnych mikroskopów, lup) obserwują, badają, analizują widziane materiały. Swoje spostrzeżenia wszystkie grupy przedstawiają na forum klasy- rozmowa podsumowująca: spostrzeżenia, analiza, wnioski.</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p>
<p>Konstruowanie matematycznej gry „<i>Na ryby</i>”.</p> <p>Uczniowie w parach według własnego pomysłu układają zadania, działania matematyczne w zakresie 30 i zapisują je na wyciętych z papieru rybkach- Załącznik nr 3. Mocują metalowy spinacz i wrzucają do „wody”- utworzonego na dywanie ze skakanek koła. Gdy wszystkie grupy zapiszą „matematyczne rybki”, dzieci po kolei łowią je wędką (może być patyk, kij lub autentyczna mała wędka), do której przyczepiony jest duży magnes. Rozwiązania zadań dzieci notują do zeszytów.</p> <p>Nauczyciel może zmodyfikować tę zabawę: poprosić uczniów, aby utworzyli na podłodze kilka kół ze skakanek- „zbiorników wodnych” i tam wrzucili swoje „matematyczne rybki” według określonych, ustalonych razem (wg pomysłu uczniów) kryteriów, np., tylko zadania tekstowe, albo zbiór zadań z niewiadomą, lub wyłącznie zadania na dodawanie, odejmowanie itp.) Za poprawnie rozwiązane zadania z „rybki” mogą dzieci zbierać punkty.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
<p>Ewaluacja zajęć.</p> <p>Po wykonaniu każdego zadania- opanowaniu przez dzieci celu, uczniowie odbijają swoją dłoń na ścianach oklejonych folią malarską. Na zakończenie zajęć powstanie kolorowy podwodny świat pełen ryb, który będzie tłem do rozmowy w kole.</p> <p>Uczniowie podając sobie z ręki do ręki maskotkę- rybkę kończą kolejno zdania: Zapamiętam, że.... Trudność sprawiło mi...</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>

⁹ Urszula Smoczyńska- Nachtman, *Muzyka dla dzieci*, Wydawnictwo Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa 1992, s. 235

Autor: Anna Dziadkiewicz	
Klasa II	Temat lekcji: Po co kwitną rośliny? cz. I
Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, matematyczna, plastyczna	
Cel/cele zajęć: - doskonalenie umiejętności rozwijania prostych zdań - zapoznanie ze znaczeniem kwiatów w przyrodzie - zapoznanie z budową kwiatu - doskonalenie umiejętności wnioskowania i tworzenia przypuszczeń - doskonalenie umiejętności mnożenia - rozwijanie sprawności manualnej i ruchowej poprzez zabawy ruchowe i prace plastyczne	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - rozwinę proste zdanie - odpowiem na pytanie: Po co roślinom kwiaty? - wykonam model kwiatu i nazwę jego części na podstawie obserwacji naturalnego kwiatu - będę mnożyć i wykonam ilustrację do zadania tekstowego???? - wyjaśnię, na czym polega zapylenie kwiatów i przedstawię ten proces w formie zabawy ruchowej
Kryteria sukcesu dla ucznia: Rozwijam proste zdanie. Wyjaśniam, po co roślinom kwiaty. Wymieniam elementy budowy kwiatu. Wykonuję kwiatek z serwetki. Wyjaśniam, na czym polega proces zapylenia.	
Podstawa programowa: 1.1)a, b, c, 1.2)a, c, 1.3)a, c, e, f, 1.4)a, b, 4.2)b, 5.4), 6.1), 6.2), 7.2), 7.3), 7.6), 7.8), 8.1), 8.2).	
Metody pracy: praca z tekstem, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, metoda ewaluacyjna, zabawa i gra dydaktyczna, pokaz filmu, pokaz,	
Formy pracy: praca w parach, indywidualna i grupowa	
Środki dydaktyczne: Załącznik nr 1 – obrazki z podpisami, Załącznik nr 2 – wiersz Przyjemna lekcja, Załącznik nr 3 – wiersz Zamawiam, małe karteczki, patyczki z imionami uczniów, po jednym tulipanie dla każdego ucznia, Załącznik nr 4 – budowa kwiatu, jednokolorowe papierowe serwetki, patyczki do szaszłyków, kolorowe słomki, plastelina lub modelina, małe druciki kreatywne, drucik florystyczny lub nitka, zielona bibuła lub krepina, klej, nożyczki, taśma klejąca, Załącznik nr 5 – jak zrobić model kwiatu, kółka z papieru – mogą być gotowe do orgiami płaskiego z kół (jedno duże i 6 mniejszych – dla każdego dziecka), zakrętki od butelek, małe pomponiki lub kuleczki z waty, płynny miód, słomki do napojów, Załącznik nr 6 – pszczoły zapylacze, klamerki do bielizny ok. 25 dla każdego ucznia, wycięte z zielonego brystolu (trójkąt, kwadrat i pięciokąt) dla każdego dziecka, <u>Gra interaktywna – Ćwiczymy mnożenie,</u> Załącznik nr 7 - karta pracy podsumowująca wiadomości z lekcji, Załącznik nr 8 – kwiatek podsumowanie.	

	<p>„Drogowskazy” -wskazówki i uwagi o realizacji</p>		<p>Centra Aktywnej Edukacji</p>
<p>1. Zadanie na dobry początek. Nauczyciel przed lekcją przygotowuje zestaw obrazków przedstawiających różne przedmioty. Załącznik nr 1 – obrazki z podpisami. Kopiuje tekst wiersza „Przyjemna lekcja” dla każdego ucznia. Załącznik nr 2 – wiersz Przyjemna lekcja. Uczniowie siedzą w kole i odczytują wiersz po cichu, a następnie jeden z nich odczytuje wiersz na głos. Następnie uczniowie losują po jednym obrazku i odczytują podpisy określając czy dany rzeczownik należy do nazw: ludzi, zwierząt, roślin bądź rzeczy. Następnie każdy uczeń wymyśla czasownik do wylosowanego rzeczownika, tworząc proste zdanie. Po kolei każdy prezentuje swoje zdanie. Następnie każde z dzieci rozwija swoje zdanie poprzez dodanie po jednym dodatkowym wyrazie do każdego wyrazu w zdaniu prostym – po chwili następuje prezentacja. Nauczyciel zwraca dzieciom uwagę, żeby słuchały dokładnie, co mówią inni, bo zachwałę będą musieli rozwinąć zdanie innej osoby. Np. Kasia ułożyła zdanie: Biały kotek pije mleczko. Nauczyciel mówi: Tomku jak byś rozwinął zdanie Kasi? Wówczas Tomek musi rozbudować zdanie koleżanki, np. Mały biały kotek pije ciepłe mleczko miseczki. Można w tym momencie zakończyć pracę nad tym zdaniem lub też kontynuować, prosząc o jego rozwinięcie kolejnego ucznia. Zadanie wymaga dużej koncentracji i kreatywności.</p> <p>2. Nauczyciel wybiera spośród rozlosowanych wcześniej przez uczniów następujące ilustracje: pszczoła, róża, tulipan, motyl, malarz, liść. Przyczepia je do tablicy i pyta uczniów, czy mają pomysł, w jaki sposób te ilustracje mogą wiązać się z lekcją. Dzieci zgłaszają swoje propozycje, a nauczyciel lub wybrane dziecko zapisują je na tablicy obok obrazków. Możliwe, że dzieci odnajdą połączenie i będą miały pomysł zbliżony do tematu lekcji. Jeżeli nie, to nauczyciel naprowadza je odczytując wiersz – Załącznik nr 3 – wiersz Zamawiam. Możliwe, że dzieci nadal nie będą miały pomysłu lub będą bardzo blisko, jednak niedokładnie określą temat, wówczas nauczyciel zapisuje na tablicy pytanie kluczowe będące jednocześnie tematem lekcji: Po co kwitną rośliny? Następnie zapoznaje uczniów z celami lekcji i ustala z nimi kryteria sukcesu.</p> <p>3. Dzieci pracując w parach zapisują na małych karteczkach odpowiedzi na pytanie kluczowe. Nauczyciel zwraca uwagę, że nie ma złych pomysłów i prosi by zapisywały wszystkie skojarzenia. Następnie nauczyciel za pomocą patyczków losuje dziecko, które odczyta jeden z pomysłów i przyczepi go do tablicy. Następnie ten uczeń wskazuje kolejną osobę, która zaprezentuje jeden z pomysłów swojej pary. Uczniowie muszą uważnie słuchać siebie nawzajem, by nie powtarzać swoich pomysłów. Prezentacje trwają do momentu, w którym wyczerpią się pomysły. Wszystkie karteczki należy przyczepić do tablicy.</p> <p>4. Nauczyciel prosi uczniów, by zastanowili się czy zebrane na tablicy</p>			<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>

pomysły można jakoś pogrupować – zebrać w jakieś kategorie. Uczniowie w parach szukają związków tworząc własne kategorie. Następnie zgłaszają swoje propozycje. Spośród wszystkich pomysłów dzieci wybierają wspólnie te najbardziej trafne i w ten sposób organizują karteczki na tablicy, czyli pod pytaniem dopisują kategorie i przyporządkowują do nich karteczki z pomysłami. W ten sposób tworzy się schemat notatki, którą przepisują do zeszytów pod tematem lekcji. Jeżeli dzieci nie wymyślą wszystkich możliwości sami, nauczyciel tak kieruje ich pracą i naprowadza, by utworzyły się przynajmniej takie kategorie:

PO CO KWITNĄ ROŚLINY?

By rośliny dawały owoce By cieszyć ludzi swoim pięknem

By dawać pokarm zwierzętom By dawać pokarm owadom

By rośliny mogły się rozmnażać By dawać pożywienie ludziom

5. Nauczyciel dzieli uczniów na 3-4 osobowe grupy i przydziela im zadanie domowe. Każda grupa otrzymuje jedną z funkcji kwiatów, na temat której ma poszukać informacji i przygotować materiały do stworzenia plakatu. Nauczyciel informuje, że w trakcie dzisiejszej lekcji mogą trafić na wskazówki – podpowiedzi, ponieważ poszczególne zadania na lekcji będą dotyczyły tych tematów.

Funkcje kwiatu

- rozwój (rozmnażanie) rośliny (w jaki sposób przyroda przystosowała kwiat do rozmnażania roślin?)
- pokarm dla owadów (które owady żywią się nektarem i w jaki sposób?)
- powstawanie owoców (w jaki sposób owoce powstają z kwiatów?)
- piękno kwiatów (w jaki sposób ludzie okazują swój zachwyt kwiatami?)
- pokarm dla owadów (w jaki sposób kwiaty mogą być pożywieniem dla zwierząt i dla jakich zwierząt?)
- pokarm dla ludzi (w jaki sposób kwiaty wiążą się z pokarmem dla ludzi – podaj przykłady)

6. Zabawa plastyczna ukazująca budowę kwiatu.

Nauczyciel w miarę możliwości prosi uczniów dzień wcześniej o przyniesienie po jednym kwiecie tulipana. Jeżeli nie jest to możliwe nauczyciel pokazuje uczniom rysunki i zdjęcia przedstawiające budowę kwiatu – **Załącznik nr 4 – budowa kwiatu.**

Uczniowie własnymi słowami próbują wyróżnić podstawowe elementy w jego wyglądzie. Omawiają jego wygląd, a nauczyciel wprowadza fachowe nazewnictwo dotyczące morfologii kwiatu.

Można wykorzystać pytania pomocnicze:

Z czego składa się kwiat?

Opiszcie to, co widzicie.

Jak myślicie, po co to jest kwiatowi?

Nauczyciel przygotowuje lub dzień wcześniej prosi uczniów o przyniesienie następujących przyborów:

matematyczno-
przyrodnicze

matematyczno-
przyrodnicze
i
artystyczno-
ruchowe

- jednokolorowe papierowe serwetki
- patyczki do szaszłyków
- kolorowe słomki
- plastelina lub modelina
- małe druciki kreatywne
- drucik florystyczny lub nitka
- zielona bibuła lub krepina
- klej, taśma klejąca i nożyczki

Dzieci wykorzystują te materiały do stworzenia kwiatków z uwzględnieniem ich budowy morfologicznej. Opis wykonania pracy plastycznej znajduje się w filmiku instruktażowym **Załącznik nr 5 – jak zrobić model kwiatu.**

Przed wykonaniem pracy plastycznej warto obejrzeć lub wyświetlić uczniom film instruktażowy ukazujący wykonanie modelu kwiatu z papierowych serwetek.

7. Zabawa plastyczno – ruchowa. Jak pszczoły zapylają kwiaty?

Nauczyciel rozdaje uczniom kółka z papieru – mogą być gotowe do orgiami płaskiego z kół. Jedno duże i 6 mniejszych. Dzieci tworzą z nich kwiatki. Po środku kwiatka przyklejają dużą płaską zakrętkę od butelki. Dookoła układają małe pomponiki lub kuleczki z waty. Do zakrętki nauczyciel wlewa odrobinę miodu. Dzieci otrzymują słomki do napojów.

Zabawa

Nauczyciel informuje dzieci, że są pszczołkami, a słomki to ich aparat ssący. Kwiatki należy rozłożyć na dywanie lub podłodze. Zadaniem dzieci jest przenoszenie pomponików/kuleczek z waty, które symbolizują pyłek kwiatowy, z kwiatka na kwiatek za pomocą słomek. W tym celu wkładają słomki do ust, przykładają je do pomponików i zasysają powietrze. Muszą utrzymać pomponiki na słomce i przenieść je na inny kwiatek. W nagrodę po przeniesieniu wszystkich płatków dzieci mogą wyssać miodek z kielichów kwiatowych.

matematyczno-
przyrodnicze
i
artystyczno-
ruchowe

Nauczyciel tłumaczy: Rośliny wabią owady, m.in. pszczoły słodkim zapachem nektaru. Owady żywią się nim, a przy okazji strącają na swoje ciało pyłek kwiatowy. U pszczół zbierany jest do koszyczków pyłkowych znajdujących się na odnóżach. Przy wizycie na kolejnym kwiatku odrobina pyłku spada na znamię słupka – wówczas roślina jest zapyłona. Ciekawostka: pszczoły wykorzystują pyłek do produkcji piegi, która jest ich głównym, najbardziej wartościowym źródłem pożywienia.

Zdjęcia ukazujące ten proces znajdują się w **Załączniku nr 6 – pszczoły zapylacze.**

9. Zabawa matematyczna

Nauczyciel rozdaje uczniom klamerki do bielizny ok. 25 dla każdego ucznia (można na ich końcach przykleić naklejki z kwiatkami lub małe kwiatki z papieru, ewentualnie namalować kwiatki pisakiem na drewnianej klamerce)

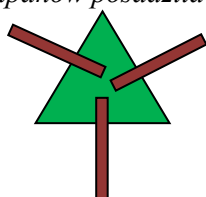
Poza klamerkami każde dziecko otrzymuje wycięte z zielonego brystolu (trójkąt, kwadrat i pięciokąt)

Nauczyciel opowiada historię matematyczną a dzieci obrazują ją przyczepiając klamerki do boków zielonych rabatki – figury z brystolu.

Przykładowe opowiadanie matematyczne:

Mama kupiła cebulki tulipanów i przygotowała trzy rabatki kwiatowe w ogródku. Pierwszego dnia posadziła po jednym tulipanie na jednej rabatce.

Ile tulipanów posadziła mama pierwszego dnia?

matematyczno-
przyrodni

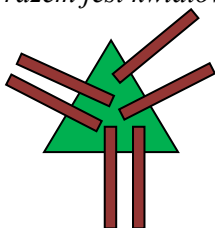
Drugiego dnia mama stwierdziła, że dosadzi po jeszcze jednej cebulce na każdą z trzech rabatki. Teraz ma po dwa tulipany na każdej rabatce.

Ile tulipanów rośnie na rabatkach na koniec drugiego dnia?

Trzeciego dnia tata dosadził po jeszcze jednej cebulce na każdej rabatce. Teraz rosną na nich już po trzy kwiaty.

Ile razem jest kwiatów na wszystkich trzech rabatkach?

Nauczyciel zwraca uczniom uwagę, że zamiast przeliczać każdy kwiatek z osobna mogą próbować mnożyć kwiatki znajdujące się na rabatkach.

Dzieci słuchając opowiadania wybierają figurę przedstawiającą 3 rabatki, czyli zielony trójkąt z brystolu, a następnie przypinają klamerki. Najpierw po jednej na każdym boku, później po dwie, a na koniec po trzy. Za każdym razem liczą ile razem jest tulipanów.

Podobny przebieg mają zadania z kwadratowymi kartonikami – wówczas dzieci mnożą przez 4 i pięciokątnymi – mnożą przez 5.

Na koniec dzieci układają i rozwiązują podobne zadania w parach. Jedno wybiera kartonik i mówi, po ile klamerki trzeba przypiąć do każdego boku, drugie wykonuje polecenie i liczy przypięte klamerki. Później następuje zamiana ról. Ćwiczenie matematyczne zaproponowane przez E. Gruszczyk-Kolczyńską w książce pt. „O dzieciach matematycznie uzdolnionych. Książka dla rodziców i nauczycieli”.

10. Ćwiczenie interaktywne

Nauczyciel wyświetla na tablicy interaktywnej lub na indywidualnych komputerach ćwiczenie interaktywne doskonalące umiejętność mnożenia.
Gra interaktywna – Ćwiczymy mnożenie.

11. Na zakończenie lekcji dzieci uzupełniają notatkę z lekcji i podsumowują zdobytą wiedzę. **Załącznik nr 7 - karta pracy podsumowująca wiadomości z lekcji**

12. Ewaluacja lekcji

Nauczyciel rozdaje każdemu uczniowi kwiatek z 5 płatkami na każdym z nich zapisany jest jeden z celów lekcji. Dzieci mają pokolorować te płatki – cele, które uważają, że zrealizowały.

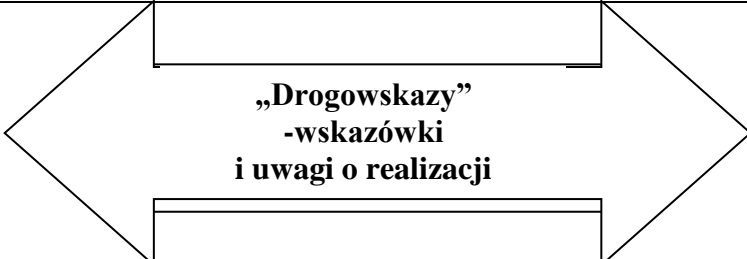
Załącznik nr 8 – kwiatek podsumowanie

matematyczno-
przyrodnicze

matematyczno-
przyrodnicze

polonistyczno-
kounikacyjne

Autor: Anna Dziadkiewicz	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, matematyczna, muzyczna, ruchowa	Temat lekcji: Po co kwitną rośliny? cz. II
Cel/cele zajęć: - poszerzanie wiedzy na temat funkcji kwiatów - rozwijanie ekspresji twórczej i koordynacji ruchowej przez taniec - zapoznanie z leczniczym działaniem niektórych kwiatów - poszerzanie wiedzy na temat warunków potrzebnym roślinom do życia/kwitnienia. - rozwijanie myślenia analitycznego poprzez stawianie hipotez i obserwację doświadczenia - zapoznanie z legendą „Kwiat paproci”	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - Wykonam plakat ukazujący jedną z funkcji kwiatu. - Zatańczę walc kwiatów. - Opiszę działanie niektórych kwiatów o leczniczym działaniu. - Odpowiem na pytanie: Co potrzebuje roślina, do kwitnienia? - Wykonam doświadczenie według opisu. - Ułożę plan wydarzeń w legendzie „Kwiat paproci”.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wyjaśniam funkcje kwiatów dla człowieka, zwierząt i świata przyrody - wymieniam 6 roślin leczniczych i opisuję ich działanie - opisuję warunki konieczne do kwitnienia kwiatów - formułuję hipotezę i wnioski do doświadczenia - układam plan wydarzeń do legendy „Kwiat paproci”.	
Podstawa programowa: 1.1)a, b, c, 1.2)a, b, c, d, 1.3)a, c, f, g, 3. 1)a, 5.4), 6.1), 6.2), 7.3), 5.5), 7.6), 7.8), 8.1), 8.2).	
Metody pracy: praca z tekstem, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, metoda ewaluacyjna, zabawa i gra dydaktyczna, pokaz, doświadczenie,	
Formy pracy: praca w parach, indywidualna i grupowa	
Środki dydaktyczne: Załącznik nr 1 – matematyka ze słonecznika , kanapeczka z miodem dla każdego ucznia, Załącznik nr 2 – kwiat z celami lekcji , brystole do wykonania plakatów, małe karteczki, zwiewne chusty lub szarfy, nagranie „Walc kwiatów” Piotra Czajkowskiego, Załącznik nr 3 – lecznicze działanie kwiatów , Załącznik nr 5 – karta obserwacji doświadczenia , kredki, nożyczki, miska z wodą, Załącznik nr 4 – Legenda Kwiat paproci , <u>Gra interaktywna „Plan wydarzeń Kwiat paproci”</u> , Załącznik nr 6 - kartka z pamiętnika .	

 <p>„Drogowskazy” -wskazówki i uwagi o realizacji</p>	Centra Aktywnej Edukacji
1. Zadanie na dobry początek Matematyczna rozgrzewka – nauczyciel rozdaje uczniom karty pracy, na których znajduje się wierszyk oraz dwa kwiaty słonecznika z wpisaną w ich środek liczbą. Zadaniem uczniów jest przedstawienie owej liczby jako sumy dwóch dowolnych składników. Drugie zadanie wymaga sporządzenia ilustracji i zapisania działania oraz odpowiedzi – Załącznik nr 1 – matematyka ze słonecznika .	matematyczno- przyrodnicze polonistyczno-

<p>2. Słodki początek lekcji W nawiązaniu do wiersza z karty pracy nauczyciel częstuje uczniów małymi kanapeczkami z miodem (może to być kromeczka bagietki lub mini-sucharek posmarowany odrobiną miodu).</p> <p>3. Nauczyciel wiesza na tablicy kartkę przedstawiającą cele lekcji - kwiat z jednym celem na każdym płatk i omawia każdy z nich. Podobne kwiatki otrzymują uczniowie, lecz w mniejszej wersji i wklejają je do zeszytu. Zrealizowanie każdego celów oznaczają poprzez pokolorowanie płatka. Dookoła kwiatka można robić notatki i odnośniki – rodzaj mapy myśli. Załącznik nr 2 – kwiat z celami lekcji.</p> <p>4. Praca w grupach nad przygotowaniem plakatów Uczniowie pracują w grupach, do których zostali przydzieleni dzień wcześniej. Ich zadaniem jest przygotowanie plakatów dotyczących funkcji kwiatów.</p> <p>Funkcje kwiatu</p> <ul style="list-style-type: none"> - rozwój (rozmnażanie) rośliny (w jaki sposób przyroda przystosowała kwiat do rozmnażania roślin?) - pokarm dla owadów (które owady żywią się nektarem i w jaki sposób?) - powstawanie owoców (w jaki sposób owoce powstają z kwiatów?) - piękno kwiatów (w jaki sposób ludzie okazują swój zachwyt kwiatami?) - pokarm dla owadów (w jaki sposób kwiaty mogą być pożywieniem dla zwierząt i dla jakich zwierząt?) - pokarm dla ludzi (w jaki sposób kwiaty wiążą się z pokarmem dla ludzi – podaj przykłady). <p>Pierwsze trzy funkcje zostały nieco omówione dzień wcześniej, więc w tych grupach mogą znaleźć się mniej samodzielni uczniowie. Pozostałe 3 zagadnienia są dość szerokie i wymagają poszukiwania wielu informacji dlatego mogą nad nimi pracować bardziej samodzielni uczniowie. Niemniej jednak przy każdej z funkcji uczniowie będą musieli wykazać się wiedzą i umiejętnością współpracy, a także korzystania z różnych źródeł informacji.</p> <p>5. Prezentacja plakatów Po zakończeniu pracy, każda z grup prezentuje swój plakat i omawia daną funkcję kwiatów. Członkowie grup w trakcie prezentacji zapisują na małych karteczkach po jednym pytaniu dotyczącym omawianych treści. Może to być takie zagadnienie, które było dla nich najmniej zrozumiałe lub to co ich najbardziej zaniepokoiło, zdziwiło. Po zakończeniu poszczególnych prezentacji nauczyciel zbiera karteczki z pytaniami – posłużą one do podsumowania pracy na lekcji. Każda prezentacja jest nagradzana brawami, a plakat zostaje zawieszony na gazetce ściiennej.</p> <p>6. Improwizacja ruchowa z chustkami lub szarfami. Nauczyciel odtwarza utwór pt. „Walc kwiatów” Piotra Czajkowskiego. Dzieci tańczą przy utworze ze zwiewnymi chustkami szarfami. Można również przygotować wcześniej układ taneczny, który dzieci odtworzą.</p> <p style="text-align: center;">Inspiracje można znaleźć tutaj: <u>Walc kwiatów - przedszkolaki</u> <u>Taniec z elementami baletu</u> <u>Inspiracja z kraju Czajkowskiego</u></p>	<p>komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>matematyczno- przyrodnicze i polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
---	---

7. Kwiaty mogą leczyć!

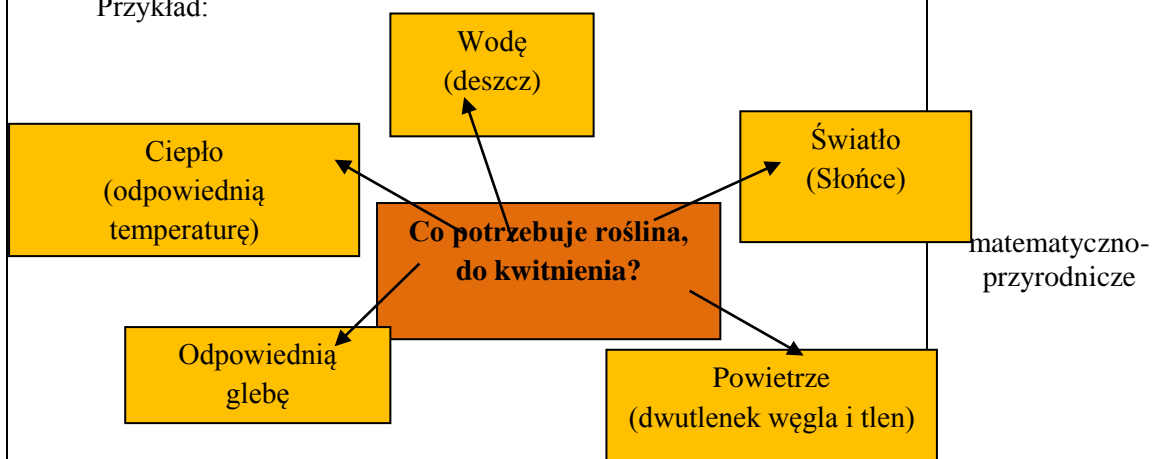
Nauczyciel informuje uczniów, że istnieje jeszcze jedna funkcja kwiatów, o której jeszcze nie wspominali. Mianowicie niektóre kwiaty mają działanie lecznicze i stosuje się je w medycynie naturalnej, kiedyś były podstawowymi lekami. Do dziś wiele syropów i innych leków wykonuje się z wyciągów roślin, a niektóre z nich pochodzą z kwiatów. (Może się zdarzyć, że któraś z grup uwzględni to w swoim plakacie, wówczas to zadanie można potraktować jako poszerzenie i podsumowanie informacji. Nauczyciel rozdaje uczniom karty pracy dotyczące leczniczego działania kwiatów. Dzieci rozwiązują zadania samodzielnie lub pod kierunkiem nauczyciela. **Załącznik nr 3 – lecznicze działanie kwiatów.**

matematyczno-
przyrodnicze

8. Praca z pytaniem kluczowym Co potrzebuje roślina, by zakwitnąć?

Uczniowie zapisują pytanie w zeszycie i tworząc do niego odnośniki notują swoje odpowiedzi. Po chwili samodzielnej pracy następuje podsumowanie i dyskusja. Jest to przypomnienie informacji z klasy pierwszej (wtedy to dzieci dowiadywały się, co roślina potrzebuje do życia), więc dzieci nie powinny mieć z tym problemu. Jeżeli znajdzie taką potrzebę, nauczyciel podpowiada i pomaga właściwie uzupełnić mapę.

Przykład:

matematyczno-
przyrodnicze

9. Doświadczenie z pytaniem w tle Czy woda wystarczy, by zakwitł kwiat?

Nauczyciel zadaje uczniom pytanie „Czy woda wystarczy, by zakwitł kwiat? Na tak postawione pytanie dzieci mogą odpowiedzieć tylko tak lub nie. Dlatego nauczyciel proponuje, by się o tym przekonali na własne oczy. Rozdaje dzieciom karty obserwacji z opisem doświadczenia. **Załącznik nr 5 – karta obserwacji doświadczenia.** Znajduje się w niej szablon kwiatka do wycięcia i pokolorowania. Zadaniem dzieci jest zagięcie płatków do środka, jak gdyby kwiatek jeszcze nie rozkwitł. Następnie zapisanie swoich hipotez – przypuszczeń na temat tego, co się stanie z kwiatkiem, gdy położą go na wodzie. Gdy dzieci wykonają doświadczenie porównują swoje wyniki z hipotezami i próbują wyjaśnić, co się stało z papierowym kwiatkiem.

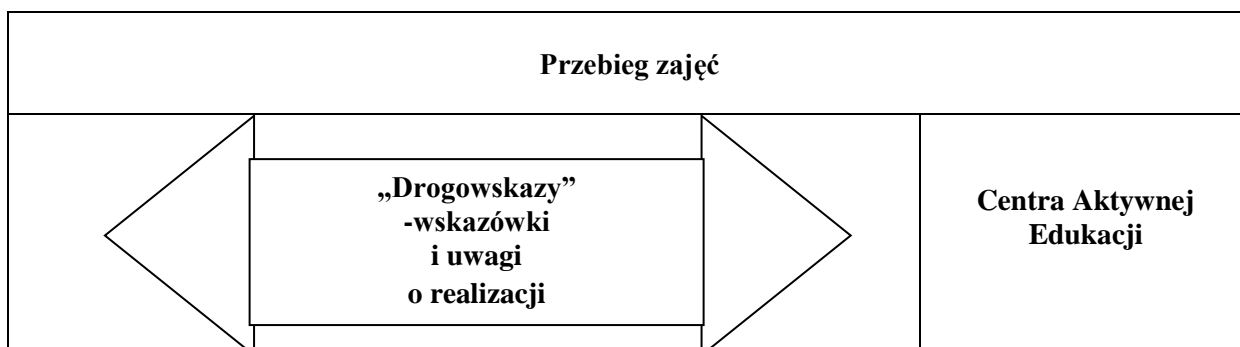
Wyjaśnienie zaistniałego zjawiska:

Woda przenika na zasadzie włoskowatości do małych przerw między włóknami papieru, przez co papier pęcznieje i zagięcia się rozprostowują.

polonistyczno-
komunikacyjne

<p><i>Woda na ogół dąży w dół, ale może także wznosić się ku górze wykorzystując zjawisko włoskowatości.</i></p> <p><i>Papier składa się z drobnych drewnianych włókien. Gdy papier staje się mokry, włókna pęcznieją i prostują się, dlatego po krótkim czasie płatki w kwiatkach otworzą się.</i></p> <p>10. Zapoznanie z Legendą o kwiecie paproci. Przed odczytaniem legendy nauczyciel zadaje pytanie: Czy paprocie kwitną?</p> <p>Nauczyciel odczytuje dzieciom treść opowiadania na podstawie legendy autorstwa Józefa Ignacego Kraszewskiego – Załącznik nr 4 – Legenda Kwiat paproci.</p> <p>Można również skorzystać z nagrania dostępnego tutaj.</p> <p>Po wysłuchaniu legendy nauczyciel inicjuje rozmowę. Co sądzicie o zachowaniu Jacusia? Jak według Was powinien postąpić Jacuś? Czy paprocie rzeczywiście kwitną?</p> <p>11. Nauczyciel przygotowuje tablicę interaktywną lub komputery dla wszystkich uczniów (mogą również pracować w parach) i wyświetla ćwiczenie interaktywne polegające na uszeregowaniu wydarzeń z legendy we właściwej kolejności. Gra interaktywna „Plan wydarzeń Kwiat paproci”.</p> <p>12. Zadanie domowe dla uczniów Napisz w zeszycie 6-10 zdań na temat: „Co byś zrobił/zrobiła gdybyś odnalazł/odnalazła kwiat paproci?”.</p> <p>13. Nauczyciel wyciąga pojemniczki z zanotowanymi przez uczniów, podczas prezentacji plakatów, pytaniami i prosi by każdy wylosował jedną karteczkę. Dzieci przepisują pytania do zeszytów i odpowiadają na nie w formie pisemnej. Następnie przekazują swój zeszyt koledze/koleżance z ławki, którzy sprawdzają poprawność odpowiedzi. Jeżeli dzieci nadal mają jakieś wątpliwości nauczyciel udziela dodatkowych wyjaśnień.</p> <p>14. Na zakończenie lekcji nauczyciel rozdaje uczniom kartkę z pamiętnika lekcyjnego – Załącznik nr 6 - kartka z pamiętnika. Zadaniem dzieci jest uzupełnienie kartki. Nauczyciel zbiera karty - traktuje je jako ewaluację lekcji i kontroluje osiągnięcia uczniów. Następnego dnia można oddać karty uczniom, którzy następnie wkleją je do zeszytu jako część notatki.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
--	---

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa II Edukacja: przyrodnicza, matematyczna, polonistyczna,	Temat lekcji: Ratujmy Ziemię!
Cel/cele zajęć: - rozwijanie umiejętności zawierania własnych myśli, spostrzeżeń w formie ustnej i pisemnej; udzielania odpowiedzi i formułowania wniosków, - poszerzanie zakresu słownictwa i struktur składniowych, - doskonalenie umiejętności cichego czytania ze zrozumieniem, - doskonalenie umiejętności dokonywania obliczeń pieniężnych w zakresie 50, - rozwijanie wrażliwości na problemy środowiska – dostrzeganie negatywnych zmian, - rozbudzanie postaw proekologicznych poprzez działania na rzecz ochrony przyrody, - kształcenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi,	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam rodzaje zanieczyszczeń środowiska i zaproponuję co można zmienić, by Ziemia była czystsza, - dowiem się jakie znaczenie dla środowiska ma segregacja śmieci i ich powtórne wykorzystanie- recykling - bawiąc się w sklep, wykorzystam umiejętność liczenia pieniędzy w zakresie 50
Kryteria sukcesu dla ucznia: -wymieniam kilka przykładów zanieczyszczeń środowiska i proponuję co zrobić, by Ziemia była czystsza, - segreguję odpady zgodnie z przeznaczeniem kolorowych pojemników, - wyjaśniam co to jest recykling i podaję 3 przykłady powtórnego wykorzystania odpadów, - robiąc zakupy poprawnie liczę pieniądze w zakresie 50.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1)c), 1.3)c), 1.3)f), 1.4)b), 5.4), 6.6), 7.9), 8.1), 8.2),	
Metody pracy: prezentacja, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, zabawa dydaktyczna „sklep”, interaktywne gry dydaktyczne, metaplan, „giełda pomysłów”, ewaluacyjna- „Wędrująca kartka”	
Formy pracy: indywidualna, grupowa jednolita i zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: filmik „Co niszczy Ziemię, co zagraża środowisku?”- pomoc dydaktyczna wypracowana w ramach programu kształcenia „ Myślę- działam- idę w świat”, autor: M. Kubacka, tablica interaktywna, projektor, komputery z dostępem do Internetu, gry interaktywne stworzone na www.LearningApps.org - segregacja odpadów oraz <u>Krzyżówka-wielkie sprzątanie!</u> - autor: M. Kubacka, przyniesione przez uczniów i nauczyciela różne opakowania po zużytych produktach, piankowe, duże klocki, szary arkusz papieru, karteczki samoprzylepne w kolorze czerwonym i zielonym, Słowniki j. polskiego, jednorazowe, foliowe siatki na zakupy oraz torby wielokrotnego użycia, kartony oznaczone kolorami: żółty- plastik, biały- białe szkło, zielony- szkło kolorowe, niebieski- papier, plastikowe lub papierowe monety i banknoty	

<p>1. Wprowadzenie do zajęć- powitanie w kole na dywanie. Zabawa „głuchy telefon”- hasło: temat zajęć- Ratujmy Ziemię! Ustalenie celów zajęć i kryteriów sukcesu uczniów.</p> <p>2. Nauczyciel umieszcza na tablicy szary arkusz papieru z zapisanym pytaniem problemowym: <i>Co trzeba zrobić, aby ratować Ziemię?</i> Wspólnie z uczniami układa metaplan. Zadaje i zapisuje kolejno pytania: <i>Jak jest? Jak powinno być? Dlaczego tak nie jest jak powinno być?</i> Uczniowie pracując w parach zastanawiają się nad tym co zagraża środowisko, co niszczy Ziemię. Swoje pomysły zapisują na czerwonych, samoprzylepnych karteczkach, następnie wklejają pod zapisanym na metaplanie pytaniem: <i>Jak jest?</i> Po wklejeniu kartek przez wszystkie pary, nauczyciel lub chętny uczeń odczytuje zapisane pomysły dzieci. (np. fabryki zatruwają powietrze, wodę, samochody emitują spaliny, wypalane są łąki, wycinane lasy, produkuje się dużo śmieci itp.- według pomysłu dzieci).</p> <p>3. Prezentacja filmiku „<i>Co niszczy Ziemię, co zagraża środowisku?</i>”- pomoc dydaktyczna wypracowana w ramach programu kształcenia „<i>Myślę- działam- idę w świat</i>”, autor: M. Kubacka.</p> <p>4. Próby szukania odpowiedzi na pytanie: <i>Jak powinno być?</i> Uczniowie pracując dalej w parach zapisują swoje propozycje na zielonych, samoprzylepnych karteczkach, które dalej wklejają w metaplan pod pytaniem: <i>Jak powinno być?</i> Po wklejeniu kartek przez wszystkie pary, nauczyciel lub chętny uczeń odczytuje zapisane pomysły dzieci. (np. filtry na kominach i w samochodach, rower zamiast samochodu, sadzenie nowych drzew, opakowania i torby wielokrotnego użycia, segregacja śmieci itp.- według pomysłu dzieci).</p> <p>5. <i>Dlaczego nie jest tak, jak powinno być?</i>- wspólne szukanie odpowiedzi na pytanie (nauczyciel lub chętnie dzieci zapisują propozycje na metaplanie). Omówienie i podsumowanie pomysłów na poprawę sytuacji jaka jest na naszej planecie.</p> <p>6. Zabawa dydaktyczna: „<i>Mądrze kupuj i odpadów nie produkuj!</i>”- doskonalenie umiejętności obliczeń pieniężnych w zakresie 50. W centrum artystyczno- ruchowym przygotowane są dwa sklepy (stoliki lub stragany zbudowane z piankowych klocków). Produkty do kupienia w sklepach to przyniesione przez uczniów dzień wcześniej różne opakowania po produktach spożywczych, przemysłowych itp. (np. opakowanie po paście do zębów w kartoniku i samą tubkę, ciastka w opakowaniu foliowym i w kartoniku itp.) - według pomysłu i możliwości uczniów. Nauczyciel przygotowuje też kilka opakowań po produktach, np.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
--	---

<p>opakowanie po kremie- samo pudełko i pudełko z kartonikiem, itp. Do zabawy potrzebne będą monety i banknoty dostępne w pomocach dydaktycznych szkoły lub powielone i wycięte wcześniej w domu przez uczniów (po 50 zł dla ucznia) - Załącznik nr 1 Należy też przygotować „cenki” do zapisania przez uczniów cen produktów w sklepie. Nauczyciel wybiera 2 chętnych uczniów do roli sprzedawcy, którym daje do pakowania: jednorazowe, foliowe siatki, torby wielokrotnego użycia, papier do owijania, kartony. Umawia się ze sprzedawcami- tak, aby inni nie słyszeli - że jeden będzie owijał wszystkie zakupy w folię, dawał foliowe, jednorazowe siatki, podawał produkty opakowane w kilka warstw- tubka i kartonik itp., a drugi tylko produkty bez opakowania. Pozostali uczniowie robią zakupy dokonując obliczeń pieniężnych w zakresie 50. Nauczyciel w trakcie zabawy dyskretnie kontroluje poprawność obliczeń uczniów, ewentualnie pomaga w razie jakichś wątpliwości i problemów. Po skończonej zabawie następuje wspólne ustalenie, które zakupy, w którym sklepie były lepsze dla naszego środowiska, bo było mniej opakowań. Uświadomienie uczniom, że mają wpływ na ograniczenie ilości śmieci, jeżeli będą mądrze wybierać i kupować te produkty bez zbędnych opakowań i że będą używać toreb wielokrotnego użycia.</p> <p>7. Czy wszystkie śmieci powinny trafić do wspólnego kosza? – „burza mózgów” Po dyskusji uczniowie wspólnie segregują przyniesione opakowania, wrzucając je do przygotowanych kartonów oznaczonych kolorami: żółty- plastik, biały- białe szkło, zielony- szkło kolorowe, niebieski- papier. Omówienie zasad segregacji odpadów.</p> <p>8. Sprawdzenie opanowania przez uczniów celu zajęć- gra interaktywna stworzona na www.LearningApps.org <u>segregacja odpadów</u>- autor: M. Kubacka</p> <p>9. Nauczyciel opowiada uczniom o możliwości wykorzystania niektórych odpadów i wspólnie z uczniami wyszukuje wśród zgromadzonych w koszach śmieci, surowców wtórnych.</p> <p>10. Krzyżówka interaktywna stworzona na www.LearningApps.org <u>Krzyżówka- wielkie sprzątanie!</u> - autor: M. Kubacka Wyjaśnienie znaczenia słowa RECYKLING, zapoznanie ze znacznikiem- piktogramem; szukanie znaczenia słowa w dostępnych źródłach- Internet, słowniki.</p> <p>11. „Co zrobić z tego śmiecia, którego mam na myśli?”- dzieci wymyślają jak powtórnie wykorzystać odpady, które wskaże nauczyciel- „giełda pomysłów”.</p> <p>12. Ewaluacja zajęć- „Wędrująca kartka” Dzieci siedząc w kręgu na dywanie zapisują na karteczce pytania dotyczące zajęć, tematu dnia. W rytm muzyki uczniowie podają sobie karteczki z ręki do ręki i kiedy muzyka milknie, po kolei każdy odpowiada na problem zawarty na karteczce, którą aktualnie trzyma. Na koniec zajęć uczniowie odpowiadają na pytania: - Czego się dziś nauczyłem? - Co muszę jeszcze utrwalić, powtórzyć?</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

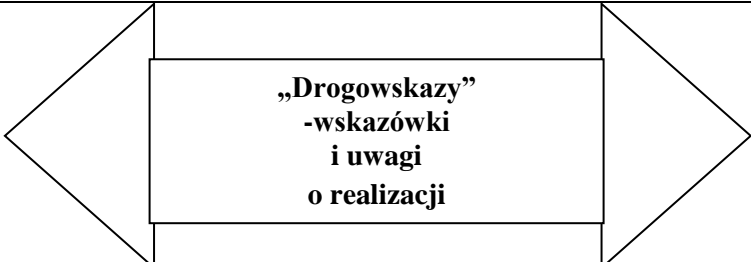
Autor: Anna Dziadkiewicz	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, matematyczna, plastyczna, ruchowa	Temat lekcji: Skrzydlate piękności
Cel/cele zajęć: - rozwijanie spostrzegawczości i myślenia poprzez zabawę SUDOKU - poszerzenie wiedzy na temat motyli - rozwijanie umiejętności współpracy w grupie - rozwijanie umiejętności korzystania z różnych źródeł informacji i tworzenia notatek - doskonalenie umiejętności mnożenia w zakresie 40 - rozwijanie umiejętności prezentacji swojej wiedzy i uczenia się poprzez uczenie innych -rozwijanie kreatywności i twórczości przez prace plastyczne - zapoznanie z pojęciem symetrii na podstawie skrzydeł motyla - zapoznanie z cyklem rozwojowym żaby - utrwalenie umiejętności pisania opisu	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - odszukam potrzebne informacje dotyczące motyli na podstawie tekstu popularnonaukowego i różnych źródeł informacji - wykonam notatkę na podstawie, której zaprezentuję innym zdobyta wiedzę - będę doskonalił umiejętność mnożenia poprzez udział w grach i zabawach - wykonam pracę plastyczną ukazującą symetrię skrzydeł motyla - opiszę motyla Rusałkę pawika - omówię cykl rozwojowy motyla na podstawie aplikacji interaktywnej i różnych źródeł informacji - odszukam i omówię cechy różniące motyle i ćmy - omówię budowę ciała motyla -opiszę, w jaki sposób odżywiają się motyle
Kryteria sukcesu dla ucznia: - opisuję cykl rozwojowy motyla - wyjaśniam różnice między motylami i ćmami - maluję motyla ukazując symetrię jego skrzydeł - omawiam i opisuję budowę ciała motyla	
Podstawa programowa: 1.1)a, b, c, d, 1.3)a, c, f, g, 4.2)b, 5.4), 6.2), 6,8), 7.2), 7.3), 7.6), 8.1), 8.2).	
Metody pracy: praca z tekstem, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, metoda ewaluacyjna, zabawa i gra dydaktyczna, pokaz, metoda grup eksperckich – uczymy innych	
Formy pracy: praca w parach, indywidualna i grupowa (jednorodna i zróżnicowana)	
Środki dydaktyczne: Załącznik nr 1 – motylkowe Sudoku i cele lekcji , karteczki w 4 kolorach, Załącznik nr 2 – wyjaśnienie dla członków grup „domowych” , książki, albumy, wydruki z Internetu, czasopisma dotyczące motyli i ćmy, komputer z dostępem do Internetu, Załącznik nr 3 - zadania dla grup „eksperckich” , kwiatki z wpisanymi liczbami od 1 do 6, kartki z liczbami – wynikami mnożenia, wydruki kolorowanek przedstawiających różne motyle (najlepiej jeden motyl na dużej kartce A4 lub A3), farby plakatowe, kartki z rysunkami przedstawiającymi połowy symetrycznych przedmiotów, kredki, Załącznik nr 5 - „Liście i gąsienice, czyli podwójny apetyt” , Załącznik nr 6 – Plansza do gry „Liście i gąsienice” , liczmany (pchełki, kasztany, małe kamyczki lub tekturowe kółeczka) i kostki do gry po jednej na parę (gotowe kostki z liczbami od 5 do 10 lub zwykłe kostki z naklejonymi cyframi 5,6,7,8,9,10), Załącznik nr 7 – Materiał do opisu motyla , aplikacja multimedialna Rozwój motyla – dopasuj podpisy do obrazków ,	

	<p>„Drogowskazy” -wskazówki i uwagi</p>		<p>Centra Aktywnej Edukacji</p>
<p>1. Zadanie na dobry początek Nauczyciel rozdaje dzieciom Sudoku, w którym zamiast cyfr znajdują się zdjęcia motyli. Dzieci rozwiązują je rozmieszczając, a następnie przyklejając odpowiednie obrazki.</p> <p>2. Zapoznanie z celami lekcji. Pod motylkowym Sudoku wyszczególnione są wszystkie motyle w nim zawarte. Przy każdym z nich jest zostawione miejsce na nazwę oraz jeden z celów lekcji. Nauczyciel zapoznaje uczniów z celami lekcji i informuje, że po osiągnięciu każdego z celów lekcji poznają nazwę „strzegącego” go motyla. Załącznik nr 1 – motylkowe Sudoku i cele lekcji.</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> <div style="text-align: center;"> <p>Bielinek kapustnik</p> <p>1. Omówię budowę ciała motyla.</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>Niedźwiedziówka krasa</p> <p>4. Wykonam pracę plastyczną ukazującą symetryczność motyli skrzydeł.</p> </div> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around; margin-top: 20px;"> <div style="text-align: center;"> <p>Niepylak Apollo</p> <p>2. Wyjaśnię, na czym polega cykl rozwojowy motyla.</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>Rusałka admirał</p> <p>5. Wymienię różnice między motylami dziennymi i nocnymi.</p> </div> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around; margin-top: 20px;"> <div style="text-align: center;"> <p>Paź królowej</p> <p>3. Opiszę, w jaki sposób odżywiają się motyle.</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>Czerwończyk dukacik</p> <p>6. Napiszę opis motyla.</p> </div> </div>			<p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
<p>3. Uczniowie losują karteczki w 4 kolorach. Każdy kolor oznacza inną grupę. W ten sposób powstają 4 kilkusobowe grupy „domowe” (minimum 4-osobowe). Jeżeli klasa jest mniej liczna można zrobić mniej grup – wówczas jedno z zadań należy wykonać w pracy z całą klasą. Każda grupa „domowa” otrzymuje instrukcję wyjaśniającą zadanie. Załącznik nr 2 – wyjaśnienie dla członków grup „domowych”.</p> <p>4. Uczniowie pracują w „grupach eksperckich”. Spotykają się w celu</p>			<p>matematyczno- przyrodnicze</p>

<p>wspólnego przestudiowania i opracowania określonego zagadnienia dotyczącego tematu lekcji. Załącznik nr 3 - zadania dla grup „eksperyckich”.</p> <p>Nauczyciel przygotowuje wcześniej książki, atlasy, czasopisma, wydruki z Internetu lub umożliwia uczniom dostęp do Internetu w trakcie pracy. Linki do stron, na których uczniowie znajdą potrzebne informacje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <u>Niepylak Apollo – strona związana z projektem „Reintrodukcja i restytucja niepylaka apollo na Dolnym Śląsku”.</u> - <u>Wikipedia</u> - <u>Medianauka</u> <p>5. Następnie delegaci wracają do swoich grup „domowych” i dzielą się zdobytą wiedzą z pozostałymi członkami grupy (przekazują informacje, które sami zdobyli razem z innymi ekspertami, z różnych źródeł wiedzy).</p> <p>6. Po prezentacji zdobytej wiedzy uczniowie mogą poznać nazwy kilku motyli: Bielinek kapustnik, Niepylak Apollo, Paź królowej, Rusałka admirał.</p> <p>7. Ruchowa zabawa matematyczna – motylki Nauczyciel wykonuje każdego kwiatka wpisuje liczby od 1 do 6. Poza kwiatkami przygotowuje kartki z liczbami i rozmieszcza je w różnych miejscach w klasie na wysokości wzroku dzieci. Kwiatki rozkłada na podłodze, przy każdym umieszcza również kostkę do gry. W zależności od umiejętności dzieci, na kostce można zostawić lub zakleić pole z sześcioma oczkami. Dzieci poruszają się po sali w rytm muzyki jak motyle, na pauzę – zatrzymanie każde dziecko podlatuje do dowolnego kwiatka, rzuca kostką i mnoży liczbę na kwiatku przez liczbę oczek. Następnie zapamiętuje wynik i odszukuje w klasie kartkę z taką liczbą. Podbiega do niej i wpisuje na niej działanie, które przed chwilą obliczyło. Zabawę powtarzamy 5-6 razy.</p> <p>Liczby na kartkach rozmieszczonych w klasie: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10, 12, 15, 16, 18, 20, 24, 25, 30, 36.</p> <p>8. Skrzydłata symetria – praca plastyczna ukazująca symetrię w przyrodzie na przykładzie motyli skrzydeł. Nauczyciel przygotowuje wydruki kolorowanek przedstawiających różne motyle (najlepiej jeden motyl na dużej kartce A4 lub A3). Zadaniem dzieci jest złożenie kartki na pół i pomalowanie jednej połowy motyla farbami. Warto zwrócić uwagę uczniom, aby użyli nieco więcej farby niż zwykle. Gdy jedna część jest pomalowana, dzieci ponownie składają na pół obrazek i dobrze przyciskają. Po chwili rozkładają i obserwują, że po obu stronach skrzydeł jest taki sam wzór.</p> <p>Po wykonaniu pracy plastycznej dzieci poznają nazwę kolejnego motyla – Niedźwiedziówki krasej.</p> <p>9. Rysowanie oburącz według wzoru. Nauczyciel przygotowuje kartki z rysunkami przedstawiającymi połowę jakiegoś symetrycznego przedmiotu. Zadaniem dzieci jest narysowanie go z użyciem obu rąk. W tym celu chwytają dwie kredki – po jednej w każdą rękę, a następnie jednocześnie rysują obie strony obrazka.</p> <p>10. Gra matematyczna „Liście i gąsienice, czyli podwójny apetyt”.</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>matematyczno- przyrodnicze i polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno- ruchowe i matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
---	---

<p>Opis gry i plansza znajdują się w Załączniku nr 4 - „Liście i gąsienice, czyli podwójny apetyt” oraz Załącznik nr 5 – Plansza go gry „Liście i gąsienice”.</p> <p>11. Opis motyla i utrwalenie budowy ciała motyla Nauczyciel rozdaje każdemu uczniowi zdjęcie przedstawiające motyla Rusałkę pawika wraz z podpisem. Zadaniem dzieci jest wpisanie nazw poszczególnych części ciała – utrwalenie budowy ciała motyla. Następnie dzieci wklejają zdjęcie do zeszytu i piszą opis motyla. Nauczyciel prosi by dzieci napisały przynajmniej po jednym zdaniu do każdej części wyszczególnionej części ciała. Zdjęcie wraz z odnośnikami znajduje się w Załączniku nr 6 – Materiał do opisu motyla.</p> <p>Po napisaniu opisu dzieci poznają nazwę kolejnego motyla - Czerwończyka dukacza.</p> <p>12. Aplikacja multimedialna utrwalająca nazewnictwo poszczególnych faz w cyklu rozwojowym motyla. Można ją wykorzystać, jako powtórzenie treści omówionych na lekcji lub jako zadanie domowe. <u>Rozwój motyla – dopasuj podpisy do obrazków</u>. Aplikacja wykonana na stronie www.learningapps.org przez Annę Dziadkiewicz.</p> <p>13. Podsumowanie lekcji – runda bez przymusu. Uczniowie kończą jedno ze zdań: Najciekawsze na lekcji było dla mnie... Najbardziej zapamiętałam/zapamiętałem z dzisiejszej lekcji... Chętnie dowiem się więcej na temat ...</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
---	---

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa II Edukacja: przyrodnicza, polonistyczna, matematyczna, plastyczna	Temat lekcji: Sól świętej Kingi
Cel/cele zajęć: - rozwijanie umiejętności poszukiwania, porządkowania i wykorzystania informacji z różnych źródeł, - doskonalenie techniki głośnego czytania oraz umiejętności czytania ze zrozumieniem, - doskonalenie umiejętności pisania zdań zgodnie z planem zdarzeń w przeczytanym tekście literackim, - poszerzenie wiadomości na temat świata przyrody: sól, - doskonalenie techniki rachunkowej- dodawanie pamięciowe liczb w zakresie 20, - rozwijanie wyobraźni i wdrażanie do działań twórczych, - doskonalenie umiejętności zgodnej współpracy z innymi.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - zbadam właściwości soli, dowiem się dlaczego jest białym skarbem, - poznam Legendę o świętej Kindze związaną z kopalnią soli w Wieliczce, - wykorzystam poznaną technikę plastyczną malowania solą, do wykonania ilustracji legendy.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wymieniam kilka informacji na temat soli (skąd jest, jaka jest, do czego służy, miejsce występowania w Polsce), - piszę plan wydarzeń zgodnie z treścią Legendy o świętej Kindze, - maluję solą ilustrację do legendy.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1)c), 1.2)a), 1.2)b), 1.2)c), 1.2)d), 1.3)a), 1.3)c), 1.3)f), 1.3)g), 4.2)a), 4.2)b), 5.4), 6.1), 6.9), 7.5), 7.10), 8.1), 8.2), 8.3)a), 8.3)b)	
Metody pracy: gra matematyczna „ <i>Matematyczna winda</i> ”, pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, praca z tekstem, „burza mózgów”, gra interaktywna, TIK, eksperyment, ewaluacyjna- „tarcza strzelecka”	
Formy pracy: indywidualna, grupowa jednolita, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: 4 kostki do gry, 2 miary krawieckie, krzyżówka interaktywna stworzona na www.LearningApps.org - <i>Krzyżówka- bogactwa naturalne Ziemi (Wieliczka)</i> - autor: Magdalena Kubacka, tablica multimedialna, projektor, komputery z dostępem do Internetu, atlasy i inne książki przyrodnicze, fotografie- Załącznik nr 1, pocztówki, ilustracje kopalni soli w Wieliczce, strona internetowa kopalni http://www.kopalnia.pl/zwiedzanie/tajemnice-wielickiej-kopalni , tekst legendy o świętej Kindze: Katarzyna Małkowska, „ <i>Legenda o świętej Kindze</i> ”, Wydawnictwo Astra, Kraków 2007 lub http://www.kopalnia.pl/#/janowice , Słowniki języka polskiego, metodniki, Karty pracy dla grup- Załącznik nr 2, Karta badawcza do pracy domowej- Załącznik nr 3, dowolny pierścionek z białym lub przezroczystym oczkiem „ <i>magiczny pierścionek świętej Kingi</i> ”, audio- autor M. Kubacka: „ <i>Sól</i> ” J. Brzechwa, sól: kamienna, morska, kuchenna, bryłki soli, tarcze strzeleckie narysowane na szarym arkuszu papieru, „cenki”, zeszyty, suche pastele	

Przebieg zajęć		
	„Drogowskazy” -wskazówki i uwagi o realizacji	Centra Aktywnej Edukacji

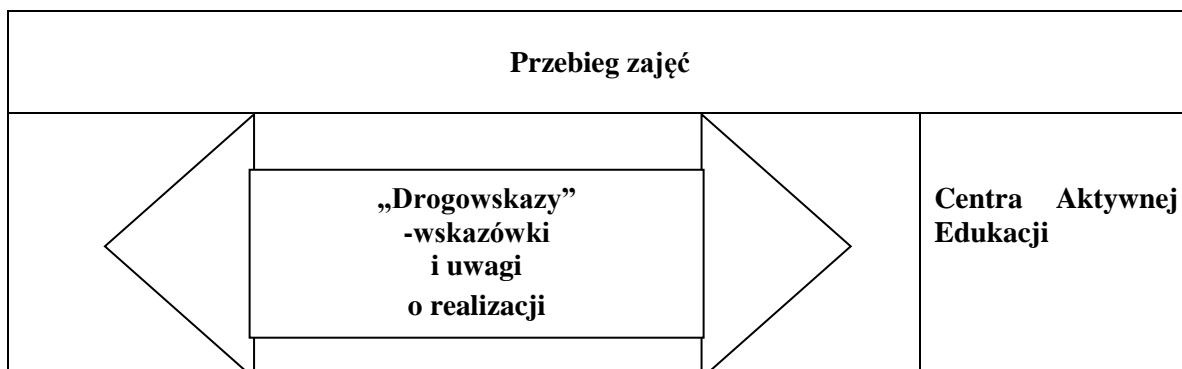
<p>1. Wprowadzenie do zajęć- powitanie w kole na dywanie miłym gestem, słowem.</p> <p>2. Zabawa na dobry początek dnia „<i>Matematyczna winda</i>”¹⁰ Nauczyciel metodą zaproponowanej przez uczniów wyliczanki, wybiera dwie grupy dzieci. Każda otrzymuje klamerki i centymetr krawiecki. Informuje uczniów, że centymetr to winda, którą zjadą w głąb Ziemi. Grupy będą na zmianę rzucać kostkami (dowolne 2 kostki do gry na każdą grupę), liczbę wylosowanych oczek sumować, a wynik zaznaczać klamerką na swojej miarce. Schodzimy w dół zaczynając od liczby 100. <u>Przykład:</u></p> <div style="text-align: center;"> </div> <p>Grupa wyrzuca:</p> <p>czyli $6+6=12$ i „zjeżdża” swoją windą- klamerką 12 piętér w dół, czyli zaczynając od 100 przesuwa się o 12 pól niżej i wpina klamerkę w odpowiednie miejsce na miarce. Wygrywa ta grupa, która jako pierwsza zjedzie na sam dół- czyli dotrze do 0.</p> <p>3. Wprowadzenie do zajęć- przypomnienie przez uczniów informacji z poprzednich zajęć na temat miejsc, w których wydobywa się cenny skarb z ziemi- węgiel. Nauczyciel proponuje rozwiązanie krzyżówki, dzięki której dowiedzą się skąd wziąć inny ważny, ale nie czarny skarb Ziemi. Krzyżówka interaktywna stworzona na www.LearningApps.org - <u>Krzyżówka- bogactwa naturalne Ziemi (Wieliczka)</u> – autor: Magdalena Kubacka.</p> <p>4. Ustalenie tematu dnia oraz celów zajęć. Zapisanie tematu do zeszytów i wklejenie przygotowanych wcześniej przez nauczyciela (wydrukowanych) celów zajęć. Omówienie kryteriów sukcesu uczniów.</p> <p>5. Szukanie w atlasach przyrodniczych oraz na mapie Polski Wieliczki. (określenie położenia- południe Polski) Nauczyciel wspomina też o innych miejscowościach w Polsce, gdzie znajdują się kopalnie soli kamiennej, np.: w Kłodawie.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
--	---

¹⁰ W oparciu o grę „Kto pierwszy dotrze do jeden?” : E. Gruszczyk-Kolczyńska. M. Skura „ Skarbiec matematyczny poradnik matematyczny klasa 0 i klasy I-III” , Nowa Era, Warszawa 2005, s. 67

<p>6. Prezentacja zdjęć kopalni w Wieliczce w albumach, książkach; oglądanie widokówek, zdjęć lub wirtualny spacer- podróż w głąb Ziemi (strona internetowa kopalni http://www.kopalnia.pl/zwiedzanie/tajemnice-wielickiej-kopalni - zakładka „ROZPOCZNIJ PODRÓŻ”). Można skorzystać z przykładowych zdjęć- Załącznik nr 1</p> <p>7. Zabawa ruchowa „<i>W kopalni</i>” Uczniowie naśladują czynności wykonywane przez górników w kopalni: zakładają kask ochronny na głowę, zjeżdżają windą pod ziemię, rozbijają kilofem bryłę soli itp. – według inwencji twórczej nauczyciela.</p> <p>8. <i>Skąd mamy sól?</i>- „burza mózgów”. (Pokłady soli świadczą o tym, że wiele milionów lat temu na danym terenie było morze. Z czasem ono zanikło, a pod ziemią została warstwa soli kamiennej.)</p> <p>9. Poznanie legendy o Św. Kindze. Uczniowie kolejno czytają fragmenty legendy- proponowane źródło: Katarzyna Małkowska, „<i>Legenda o świętej Kindze</i>”, Wydawnictwo Astra, Kraków 2007. <u>Alternatywa:</u> Nauczyciel może również wykorzystać nagranie audio dostępne na stronie internetowej kopalni w Wieliczce (http://www.kopalnia.pl/#/janowice) Wyszukanie w tekście niezrozumiałych dla dzieci słów (nauczyciel tłumaczy ich znaczenie w oparciu o Słownik języka polskiego). Ustalenie charakterystycznych cech legendy. Wspólne omówienie tekstu: miejsce i czas akcji, postacie, treść.</p> <p>10. Pisanie w grupach planu wydarzeń w legendzie. Uczniowie podczas pracy korzystają z metodników (odpowiednim kolorem „odbijanego światła” informują nauczyciela o swoich postępach: zielony- radzę sobie, żółty- proszę o wskazówki, nie wszystko potrafię i czerwony- potrzebuję pomocy, zadanie jest trudne).</p> <p>Po wykonaniu zadania grupy wymieniają się Kartami pracy- Załącznik nr 2 i następuje ocena koleżeńska. Sprawdzane jest: czy zdania ułożone są w odpowiedniej kolejności oraz czy są poprawne pod względem ortograficznym. Następnie nauczyciel wspólnie z dziećmi omawia kolejność zdarzeń, zapisuje zdania na tablicy i dzieci notują je do zeszytów.</p> <p>Za poprawnie wykonane zadanie uczniowie zostają nagrodzeni „<i>magicznym pierścieniem św. Kingi</i>”</p> <p>11. Wysłuchanie nagrania audio- autor M. Kubacka: „<i>Sól</i>” <i>Jan Brzechwa</i> Dzieci siedząc w kole na dywanie przekazują sobie kolejno „magiczny pierścinek św. Kingi” i wymieniają – na podstawie tekstu oraz swoich obserwacji, doświadczeń- jak, gdzie, kiedy, do czego można wykorzystać sól? (np. w kuchni- gotowanie, w kosmetyce, medycynie naturalnej, sztuce- rzeźby, masa solna, zimą- rozmrażanie ulic itd.)</p> <p>12. Prezentacja różnego rodzaju soli- kuchennej, kamiennej, morskiej. Szukanie różnic i podobieństw, sprawdzenie właściwości soli za pomocą różnych zmysłów. Zwrócenie uwagi na to, że zbyt dużo soli w pokarmach szkodzi zdrowiu; najzdrowsza jest sól kamienna i sól morska</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
---	---

<p>bogata w mikroelementy. Pytanie problemowe: <i>Kiedyś uważano, że sól to białe złoto. Jak myślisz dlaczego?</i> – „giełda pomysłów”. Nauczyciel uzupełnia wiedzę uczniów tłumacząc, że sól była kiedyś bardzo droga i cenna jak złoto. Nawet nią płacono. Zanim wynaleziono lodówki, to właśnie dzięki soli nasza żywność się nie psuła. Służyła do jej konserwacji.</p> <p>13. Pytanie problemowe: <i>Czy i jak sól można wykorzystać w szkole?</i> Należy zaznaczyć, że wszystkie pomysły są dobre i docenić nawet te mało realne, fantastyczne. Liczy się inwencja twórcza uczniów.</p> <p>14. Poznanie nowej techniki plastycznej- malowanie solą (ilustracja legendy o św. Kindze). Technika wykonania prac plastycznych za pomocą soli została opisana w pomocach dydaktycznych wypracowanych w ramach Programu kształcenia „<i>Myślę- działałam- idę w świat</i>” w zakładce Centra artystyczno- ruchowe, zabawy plastyczne, autor: Magdalena Kubacka. W trakcie działań twórczych można włączyć nagranie dowolnej muzyki relaksacyjnej- według inwencji nauczyciela.</p> <p>15. Podanie tematu i wyjaśnienie przez nauczyciela pracy domowej- Karta badawcza – Załącznik nr 3</p> <p>16. Ewaluacja zajęć- „<i>Tarcza strzelecka</i>” Na tablicy lub na szarym papierze nauczyciel rysuje tarcze strzeleckie, uwzględniające wybrane aspekty lekcji (cele zajęć). Uczniowie za pomocą „cenek” zaznaczają na nich swoją ocenę- dokonują samooceny swojej pracy na zajęciach. Jeśli chcą, to mogą ją uzasadnić.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno- ruchowe</p>
---	---

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa II Edukacja: przyrodnicza, matematyczna, polonistyczna, ruchowa	Temat lekcji: Świat pod naszymi stopami- bogactwa naturalne Ziemi
Cel/cele zajęć: - kształtowanie umiejętności ważenia przedmiotów i różnicowania: cięższy, lżejszy, - doskonalenie umiejętności dokonywania obliczeń w zakresie 30 z przekroczeniem progu dziesiątkowego, rozwiązywania zadań z okienkiem oraz zadań tekstowych, - doskonalenie umiejętności czytania ze zrozumieniem, - poszerzenie wiadomości na temat świata przyrody: poznanie bogactw naturalnych Ziemi, - kształcenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam kilka bogactw naturalnych Ziemi i poszukam w różnych źródłach informacji na ich temat, - sprawdzę za pomocą różnych wag ciężar wybranych skarbów, - będę dodawał i odejmował liczby, rozwiążę zadania tekstowe w zakresie 30.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wymieniam przynajmniej 4 bogactwa naturalne Ziemi, znam kilka informacji na ich temat, - dodaję i odejmuję liczby do 30 bawiąc się w „Poszukiwaczy skarbów”, - ważę i porównuję ciężar wybranych skarbów Ziemi.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1)c), 6.7)c), 7.7), 7.8), 7.11), 7.16), 10.3)c)	
Metody pracy: gra terenowa, pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, ewaluacyjna- „tarcza strzelecka”	
Formy pracy: indywidualna, grupowa jednolita i zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: skrzynia, globus, napis SKARB, metodniki, Karty pracy- Załącznik nr 1, kłódka rowerowa lub od walizki podróżnej na szyfr czterocyfrowy, <i>Mapa skarbów</i> -Załącznik nr 2, tablica multimedialna, projektor, komputery z dostępem do Internetu, atlasy i inne książki przyrodnicze, filmik „Świat pod naszymi stopami- bogactwa naturalne Ziemi”- autor: M. Kubacka, naturalne okazy przyrody- bogactwa Ziemi (bryłki węgla kamiennego, brunatnego, soli kamiennej, piasek), łopatkki, foliowe worki, lupy, wagi (wykonana z wieszaka i foliowych woreczków, kuchenna, elektroniczna, szalkowa), odważniki, Karty- „SLOWNE MEMORY” do losowania grup- Załącznik nr 3, 4 koperty (biała, żółta, zielona, czerwona), tarcze strzeleckie narysowane na szarym arkuszu papieru, „cenki”, zeszyty	

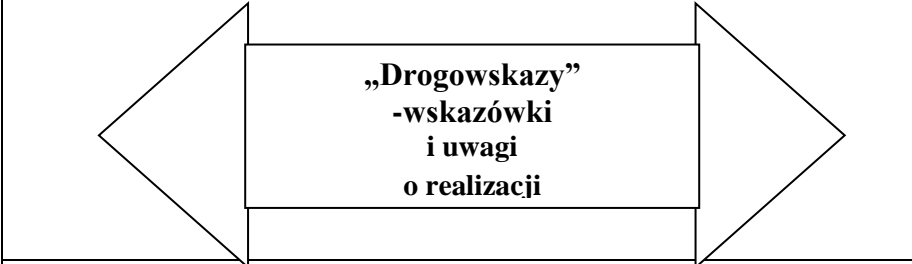

1. Wprowadzenie do zajęć- powitanie w kole na dywanie zabawą „Witam cię!”- autor: M. Kubacka (modyfikacja popularnej zabawy „Pingwin”)	artystyczno-ruchowe
Dzieci tworzą dwa koła. Osoby z koła wewnętrznego stają przodem do	

<p>kolegów tworzących koło zewnętrzne. W trakcie śpiewu ilustrują ruchem i gestem słowa: „O jak przyjemnie i jak wesoło, - podskakują rytmicznie po obwodzie koła dziś z tobą w szkole spotkać się! Podam ci rękę, podam i drugą, - zatrzymują się i witają kolegę stojącego naprzeciwko, podając dłonie i w prawo i w lewo okręć się!”- okręcają się raz w lewą stronę, raz w prawą. Zabawa toczy się dalej, by dzieci mogły przywitać się z kolegami.</p> <p>2. Nauczyciel układa na dywanie tajemniczą skrzynię, zamkniętą na kłódkę z szyfrem (można wykorzystać zapięcie stosowane przy rowerach lub walizkach podróźnych- kod 4 cyfrowy). Uczniowie, aby otrzymać kod dostępu do kłódki (1115) muszą wykonać zadania na Kartach pracy- Załącznik nr 1. Po sprawdzeniu wyników i odszyfrowaniu kodu wybrany uczeń otwiera skrzynię, w której znajduje się: globus i napisany na kolorowej kartce wyraz: SKARB.</p> <p>3. Uczniowie zgadują temat zajęć- zastanawiają się co mają ze sobą wspólnego: globus i napis SKARB. Z czym kojarzy się globus co przedstawia? Jak inaczej nazwiemy skarb? Co może być skarbem? Co może być skarbem Ziemi? Po „burzy mózgow” następuje ustalenie tematu dnia: <i>Bogactwa naturalne Ziemi- świat pod naszymi stopami.</i></p> <p>Poznanie celów zajęć. Wspólne ustalenie i omówienie kryteriów sukcesu dla ucznia.</p> <p>4. Wręczenie uczniom <i>Mapy skarbów</i>, z zadaniami do wykonania (Przykładowa <i>Mapa skarbów</i>- Załącznik nr 2) Trasę wyprawy nauczyciel powinien wybrać sam, uwzględniając bezpieczne do zabawy miejsce wokół szkoły. Może to być boisko szkolne, park, łąka, plac zabaw itp. Wyznaczając trasę powinien uwzględnić charakterystyczne miejsca, np.: jakieś drzewo, wielki głaz itp.- według uznania i dostępnych okazów przyrody.</p> <p>Przebieg zabawy „<i>Poszukiwacze skarbów</i>” podobny jak w popularnej harcerskiej zabawie terenowej- „<i>Podchody</i>”. Ważne, aby nauczyciel wcześniej ukrył skarby i koperty oraz narysował strzałki, dzięki którym uczniowie będą się poruszać w terenie.</p> <p>Powinien też naszykować w Centrum matematyczno- przyrodniczym potrzebne materiały: lupy, foliowe worki, łopatki, dzięki którym dzieci będą mogły odszukać i zabrać do szkoły skarb.</p> <p>Zadanie nr 1- CZERWONA KOPERTA (wynik: 17) (znaleziony skarb- bryłki węgla kamiennego ukryte np. pod stosem liści) Zadanie nr 2- BIAŁA KOPERTA (wynik: 19) (znaleziony skarb- bryłki soli kamiennej lub opakowanie soli kamiennej ukryte np. pod drzewem) Zadanie nr 3- ŻÓŁTA KOPERTA (wynik: 4) (znaleziony skarb- piasek obok kamienia) Zadanie nr 4- ZIELONA KOPERTA</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
---	---

<p>(wynik: 9- boki figur powinny do siebie przylegać) (znaleziony skarb- bryłki węgla brunatnego ukryte np. pod krzakiem)</p> <p>5. Po powrocie do sali lekcyjnej dzieci tworzą ekspozycję znalezionych w terenie skarbów- układają je na przygotowanym wcześniej stoliku.</p> <p>Dobierają się w 4 grupy badawcze w zależności od wybranej karty. (Losują jedną z kart „SŁOWNE MEMORY”- rozłożonych na podłodze – odwróconą napisem do dołu - Załącznik nr 3. Sprawdzają, kto z kolegów ma taką samą i siadają razem do stolików badawczych ustawionych w Centrum matematyczno- przyrodniczym.)</p> <p>Korzystając z dostępnych źródeł (zasobów szkolnej biblioteki) atlasów przyrodniczych, książek o bogactwach naturalnych Ziemi oraz Internetu, wspólnie szukają informacji o swoim skarbie, np. soli, węgla kamiennym, brunatnym, piasku.</p> <p>Każda z grup przedstawia na forum klasy kilka zdobytych na ten temat informacji.</p> <p>Podczas pracy uczniowie mogą korzystać z metodników podając nauczycielowi informację zwrotną (zielone światło- wszystko OK, potrafię, żółte- potrzebuję pomocy, wskazówek, czerwone- nie potrafię, proszę o pomoc).</p> <p>6. Po prezentacji wszystkich informacji zebranych przez grupy nauczyciel wyświetla filmik „<i>Świat pod naszymi stopami- bogactwa naturalne Ziemi</i>”, z którego uczniowie poznają jeszcze inne skarby, które kryje Ziemia- pomoc dydaktyczna wypracowana w ramach programu kształcenia „<i>Myszę- działam- idę w świat</i>”, autor M. Kubacka.</p> <p>7. Zabawa matematyczna „<i>Co jest cięższe?</i>” (nauczyciel powinien przygotować bogactwa naturalne Ziemi w takiej ilości, by wystarczyło dla każdej z czterech grup).</p> <p>Zanim dzieci połączone w grupy przystąpią do ważenia zebranych naturalnych okazów - skarbów Ziemi, starają się oszacować ich ciężar „na oko”. Zastanawiają się co będzie cięższe, co lżejsze itp. Następnie sprawdzają wagę: węgla kamiennego, brunatnego, soli, piasku. Do pomiaru ciężaru wykorzystują różne przyrządy: wagę własnoręcznie wykonaną z wieszaka i dwóch foliowych woreczków, wagi szalkowej, elektronicznej, kuchennej. Wyniki tych pomiarów zapisują do zeszytów.</p> <p>8. Ewaluacja zajęć- „<i>Tarcza strzelecka</i>” Na tablicy lub na szarym papierze nauczyciel rysuje tarcze strzeleckie, uwzględniające wybrane aspekty lekcji (cele zajęć). Uczniowie za pomocą „cenek” zaznaczają na nich swoją ocenę- dokonują samooceny swojej pracy na zajęciach. Jeśli chcą, to mogą uzasadnić swoją ocenę.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

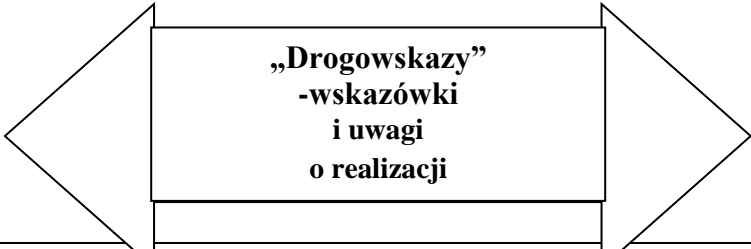
Autor: Anna Dziadkiewicz	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, artystyczna, plastyczna, społeczna	Temat lekcji: Teatr „Malutki” przedstawia ... cz. I
Cel/cele zajęć: - doskonalenie umiejętności współpracy w parze - przypomnienie i rozszerzenie nazewnictwa związanego z teatrem - rozwijanie zasobu słownikowego poprzez ćwiczenia słowotwórcze - rozwijanie wyobraźni i kreatywności - kształtowanie umiejętności opowiadania i opisywania przygód wymyślonego bohatera	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - będę współpracować w parze - poszerzę swoją wiedzę o teatrze o nazwy jego pracowników oraz miejsc w teatrze - utworzę nazwy zawodów związanych z teatrem od innych wyrazów - wymyślę ciekawą historię - napiszę i narysuję fragment scenariusza teatralnego
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wymieniam osoby pracujące w teatrze oraz wyjaśniam na czym polega ich praca - wyjaśniam pojęcia związane z teatrem - wraz z innymi dziećmi opowiadam historię i tworzę scenariusz przedstawienia	
Podstawa programowa: 1.1)a, b, c, 1.3)a, c, d, 1.4)a, 4.2)a, b, 5.4),	
Metody pracy: metoda aktywizująca, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, gra dydaktyczna, drama, pokaz filmu, zabawa ruchowa,	
Formy pracy: praca w parach, indywidualna i grupowa	
Środki dydaktyczne: bilety do teatru – Załącznik nr 1 – Bilet wstępu, karteczki z cyframi rzymskimi i arabskimi, zakryte materiałem sztalugi i inne elementy tworzące scenę teatralną, nagranie audio – Załącznik nr 2 – Witamy w teatrze, brystol do tworzenia plakatu obrazującego realizację celów lekcji, kapelusz, Załącznik nr 3 – teatralne hasła, małe karteczki, Załącznik nr 4 – definicje, Załącznik nr 5 – sylaby i piktogramy, mała piłeczka (piankowa lub tenisowa), Załącznik nr 6 - opis gry Ortograficzny łamaniec językowy oraz Załącznik nr 7 - Ortograficzny łamaniec językowy – plansza, pisaki do białych tablic, niezwykle afisz teatralny z pytaniami pomocniczymi do tworzenia scenariusza przedstawienia, duże arkusze papieru formatu - minimum A3, kredki, flamastry, sznurek, klamerki, film Załącznik nr 9 - Lalka z koperty,	

Przebieg zajęć	
 <p style="text-align: center;">„Drogowskazy” -wskazówki i uwagi o realizacji</p>	Centra Aktywnej Edukacji
<p>1. Dzień wcześniej nauczyciel rozdaje uczniom bilety do teatru – Załącznik nr 1 – Bilet wstępu. Na biletach poza standardowymi informacjami znajdują się również pytania, na które uczniowie mają odpowiedzieć w domu. Odpowiedź na wszystkie pytania jest równoznaczna z możliwością wejścia na widownię.</p> <p>2. W klasie nauczyciel aranżuje przestrzeń tak by przypominała teatr, a więc krzesła ustawia w rzędy (przy każdym z nich umieszcza karteczkę z cyfrą rzymską) i numeruje miejsca (cyfry arabskie). W miarę możliwości tworzy kulisy (mogą to być zakryte materiałem sztalugi) oraz oznacza miejsce, które będzie sceną (nakleja papierową taśmę na podłogę, by oddzielić widownię od sceny).</p> <p>3. Uczniowie wchodząc do klasy okazują bilety odszukują swoje miejsca na widowni. Gdy już wszyscy siedzą nauczyciel odtwarza nagranie audio – Załącznik nr 2 – Witamy w teatrze. Nagranie zawiera powitanie, wiersz oraz krótkie wskazówki związane z tym jak należy zachować się w teatrze.</p> <p>4. Nauczyciel jako bileter prosi o przygotowanie biletów, a właściwie odcinków dla biletera – odrobionego zadania domowego. Chętni uczniowie odczytują swoje odpowiedzi, pozostałe odczytuje nauczyciel. W ten sposób poznaje jaką dotychczasową wiedzę na temat teatru posiadają uczniowie oraz ich oczekiwania i potrzeby. Jest to również okazja do utrwalenia słownictwa i pojęć związanych z teatrem.</p> <p>5. W nawiązaniu do poprzedniej lekcji oraz odpowiedzi zapisanych na biletach nauczyciel formułuje cele lekcji i zapoznaje z nimi uczniów. Informuje ich również, że zrealizowanie kolejnych celów będą przedstawiać w formie uzupełnianego na bieżąco plakatu.</p> <p>6. Hasła z kapelusza. Nauczyciel prosi uczniów, by dobrali się w pary, następnie uczniowie losują z kapelusza hasła związane z teatrem – Załącznik nr 3 – teatralne hasła. Uczniowie mają w parach wyjaśnić ich znaczenie. Są to pojęcia, które mogą być uczniom znane lub też słyszane przez nich po raz pierwszy. Jeżeli uczniowie nie są pewni swoich odpowiedzi piszą to, co podpowiada im wyobraźnia.</p> <p>7. Po wykonaniu zadań dla par dzieci zamieniają się swoimi hasłami i sprawdzają poprawność wyjaśnień porównując je z zapisanymi na kartkach definicjami – Załącznik nr 4 - definicje. Dopasowują definicje do haseł i porównują z pomysłami kolegów/koleżanek. Na zakończenie tej części uczniowie przyklejają na plakacie hasła obok ich definicji.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne i artystyczno - ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>

<p>8. Kolejnym zadaniem dla wszystkich uczniów jest ułożenie i wklejenie wyrazów do zeszytu w kolejności alfabetycznej. W tym celu nauczyciel przygotowuje wyrazy, które były wcześniej w kapeluszu w mniejszej wersji – tak, by dzieci mogły je przykleić jeden pod drugim w zeszycie. Załącznik nr 3 – teatralne hasła.</p> <p>9. Nauczyciel zwraca uwagę uczniom, że niektóre z haseł dotyczyły zawodów lub funkcji osób pracujących w teatrze. Prosi uczniów o odszukanie ich nazw (inspicjent, dubler, reżyser, sufler, statysta). Następnie prosi uczniów, by zerknęli do zeszytów i zastanowili się nad tym, czy można wyróżnić jeszcze inne osoby pracujące w teatrze na podstawie haseł wklejonych do zeszytu (garderobiana, rekwizytor, charakteryzatorka, kostiumograf, scenograf). Nauczyciel zapisuje na plakacie pytanie: „Kto pracuje w teatrze?” uczniowie zapisują na karteczkach poznane dotychczas wyrazy oraz zastanawiają się nad kolejnymi i dopisują je do listy.</p> <p>10. W celu utrwalenia tych pojęć i nazw nauczyciel proponuje uczniom zabawę w pantomimiczne kalambury. Zbiera karteczki z zanotowanymi nazwami osób pracujących w teatrze i wrzuca je do kapelusza. Dzieci kolejno podchodzą i losują jeden z zawodów i swoimi ruchami (bez użycia słów) naśladują pracę tych osób. Zadaniem reszty klasy jest odgadnięcie, kogo przedstawia dany uczeń. Po zakończeniu zabawy karteczki należy przykleić do plakatu pod pytaniem. Dzięki temu plakat składa się już z dwóch części, a uczniowie w formie wizualnej przedstawiają, że zrealizowali dwa cele lekcji.</p> <p>11. Nauczyciel informuje uczniów, że Teatr „Malutki” potrzebuje nowych aktorów, dlatego zaprasza wszystkich uczniów do szkoły aktorskiej. Na początek proponuje kilka ćwiczeń dykcyjnych i pantomimicznych.</p> <ul style="list-style-type: none"> - ćwiczenia języka: oblizywanie warg dookoła, oblizywanie językiem zębów po wewnętrznej i zewnętrznej stronie, wypychanie policzków językiem, dotykanie językiem brody i nosa, robienie trąbki itp. - ćwiczenia wargi twarzy: nadymanie policzków, robienie dzióbków, robienie szerokich uśmiechów, robienie wykrzywionych min itp. - zabawy dźwiękiem – nauczyciel przygotowuje zestaw kartoników z różnymi sylabami (otwarte i zamknięte) oraz kilka piktogramów. Załącznik nr 5 – sylaby i piktogramy. W jednej ręce nauczyciel pokazuje uczniom sylabę, a w drugiej piktogram. Zadaniem dzieci jest wypowiedzenie sylaby wg wskazania na piktogramie: <ul style="list-style-type: none"> - głośno - cicho - łagodnie - gwałtownie - smutno - wesoło - zabawa pantomimiczna w kole – nauczyciel zaprasza uczniów na scenę i prosi, by ustawili się w kole. Dzieci mają podawać sobie w określony sposób małą piłeczkę – może być piankowa lub tenisowa. Sposoby podawania: jako coś bardzo ciężkiego, jako coś leciutkiego jak piórko, jako coś ciągnącego się jak guma czy kisiel, jako coś obrzydliwie śmierdzącego, jako coś bardzo cennego, jako coś szklanego, coś z czym trudno się rozstać, jako ukochaną, milutką zabawkę itd. 	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>artystyczno – ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>artystyczno - ruchowe</p> <p>artystyczno - rekreacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
--	---

<p>według utworzonego przez nich scenariusza. W tym celu wyświetla film ukazujący sposób wykonania lalki z koperty i drucików kreatywnych, a następnie prosi uczniów aby przynieśli na następny dzień materiały potrzebne do wykonania lalek. Załącznik nr 8 - Lalka z koperty - opis filmu oraz Załącznik nr 9 - Lalka z koperty.</p> <p>Należy pamiętać, że jedną lalkę może animować kilkoro uczniów. W klasie każdy wykona lalkę niezależnie od tego, czy została ona uwzględniona w scenariuszu. Dlatego w domu warto by uczniowie je zaprojektowali, przemyśleli kostium i materiały potrzebne do wykonania. W klasie należy ustalić, kto będzie wykonywał bohaterów przedstawienia wspomnianych w scenariuszu. Mogą to być osoby najbardziej zaangażowane w jego tworzenie lub po prostu wylosowane przez nauczyciela.</p> <p>15. Podsumowanie lekcji.</p> <p>Nauczyciel prezentuje uzupełniany w ciągu całego dnia plakat i prosi uczniów, by patrząc na niego przypomnieli sobie co tego dnia robili i dokończyli trzy zdania. Po jednym do każdej części plakatu.</p> <p>Hasło z kapelusza, które najbardziej zapamiętam z dzisiejszej lekcji to...</p> <p>Najciekawszą pracę w teatrze ma ...</p> <p>W naszym klasowym scenariuszu najbardziej podoba mi się ...</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
---	------------------------------------

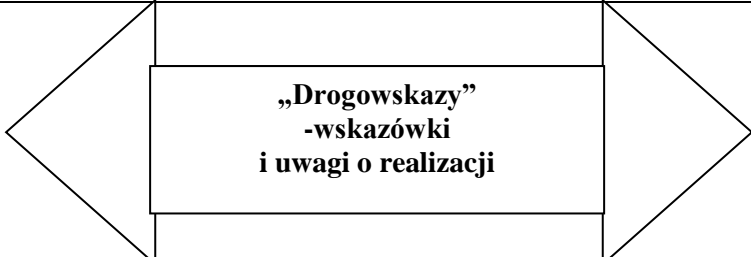
Autor: Anna Dziadkiewicz	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, artystyczna, plastyczna, społeczna, matematyczna	Temat lekcji: Teatr „Malutki” przedstawia ... cz. II
Cel/cele zajęć: - doskonalenie umiejętności współpracy w parze - rozszerzenie słownictwa z wykorzystaniem tekstów literackich i słowników - kształtowanie właściwych postaw poprzez tworzenie Kodeksu widza - rozwijanie kreatywności poprzez ekspresję plastyczną i aktorską - rozwijanie wyobraźni przestrzennej przez zabawę matematyczną - doskonalenie umiejętności dodawania i odejmowania w zakresie 60 - doskonalenie umiejętności układania zadań tekstowych	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - będę współpracować w parze - poszerzę swoje słownictwo i wyjaśnię trudne słowa korzystając ze słowników - ułożę i zapiszę kodeks widza, mówiący o właściwym zachowaniu się w teatrze - wykonam lalkę teatralną z papierowej koperty i drucików kreatywnych - wezmę udział w przedstawieniu i będę poruszać – animować wykonaną przeze mnie lalkę - wezmę udział w zabawie matematycznej i określę położenie zabawek na kartce - rozwiążę i ułożę zadania tekstowe do danych przedstawionych na afiszach teatralnych
Kryteria sukcesu dla ucznia: - opisuję jak należy kulturalnie zachowywać się w teatrze - samodzielnie wykonuję lalkę z koperty i drucików kreatywnych wg własnego projektu - biorę aktywny udział w przedstawieniu i animuję lalkę - rozwiążę i układam zadania tekstowe do podanych danych - określę położenie przedmiotów w przestrzeni ???	
Podstawa programowa: 1.1)a, b, c, 1.2)a, d, 1.3)a, b, c, d, f, 1.4)a, b, 4.2)a, b, c, 5.1), 5.4), 7.2), 7.3), 7.4), 7.5), 7.8), 7.14), 7.17), 8.1), 8.2).	
Metody pracy: metoda aktywizująca, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, gra dydaktyczna, drama, pokaz filmu, zabawa ruchowa, metoda ewaluacyjna, praca z tekstem,	
Formy pracy: praca w parach, indywidualna i grupowa	
Środki dydaktyczne: bilety do teatru – Załącznik nr 1 – Bilet wstępu, karteczki z cyframi rzymskimi i arabskimi, zakryte materiałem sztalugi i inne elementy tworzące scenę teatralną, nagranie audio – Załącznik nr 1 – Zachowanie w teatrze, szare papiery do tworzenia Kodeksów widza, kapelusz, Załącznik nr 2 – Afisze teatralne - matematyka, małe karteczki, metodniki, pisaki do białych tablic, zabawki, maskotki lub figurki przedstawiające różne postacie – niezwykli widzowie – tle ilu jest uczniów w klasie, małe bileciki z oznaczeniem miejsca na widowni np. Rząd III, miejsce 4, Załącznik nr 3 – pomoce do zabawy Gdzie kto siedzi, bloki techniczne lub inne przesłony do oddzielenia dwóch zawodników, kredki, flamastry, sznurek, klamerki, film Załącznik nr 9 - Lalka z koperty do scenariusza Teatr „Malutki” przedstawia ... cz. I, aplikacje multimedialne wykonane na stronie www.learningapps.org : „Co wiesz o teatrze i jego pracownikach?” oraz gra Teatr, materiały potrzebne do wykonania lalek – wymienione w filmie oraz inne przyniesione przez dzieci w zależności od ich pomysłów i projektów.	

Przebieg zajęć	
 <p style="text-align: center;">„Drogowskazy” -wskazówki i uwagi o realizacji</p>	Centra Aktywnej Edukacji
<p>1. Wcześniejsze lekcje dotyczyły teatru, jego rodzajów, wyglądu oraz osób tam pracujących. Dlatego nauczyciel rozpoczyna lekcję od zadania na dobry początek, dzięki któremu dzieci mogą skontrolować swój stan wiedzy. Nauczyciel dzieli uczniów na pary, które będą ze sobą rywalizowały w grze interaktywnej – wyścigi konne o nazwie „<u>Co wiesz o teatrze i jego pracownikach?</u>”. Jest to pomoc multimedialna wypracowana w ramach projektu przez Annę Dziadkiewicz. Zakładka Pomoce dydaktyczne – Centrum artystyczno – ruchowe.</p>	polonistyczno- komunikacyjne
<p>2. W klasie przestrzeń jest nadal zaaranżowana tak by przypominała teatr,</p>	polonistyczno- komunikacyjne
<p>3. Nauczyciel prosi uczniów o zajęcie miejsc i odtwarza nagranie audio – Załącznik nr 1 - Zachowanie w teatrze.</p>	polonistyczno- komunikacyjne
<p>4. W wierszach, które wysłuchały dzieci znajdują się wyrazy, które mogą być dla nich nieznanymi (wikt, strzygę uchem), dlatego warto wykorzystać je do ćwiczeń słownikowych i udostępnić słownik języka polskiego oraz frazeologiczny, by odszukały te hasła. Wyrazy warto zapisać w zeszytach.</p>	polonistyczno- komunikacyjne
<p>5. Nauczyciel dzieli uczniów na 4-5 osobowe grupy, rozdaje arkusze szarego papieru i proponuje, by w grupach stworzyli Kodeks widza – czyli zestaw zasad, których powinien przestrzegać kulturalny widz w teatrze. Wysłuchane wcześniej wiersze z pewnością pomogą w tym dzieciom, warto jednak zwrócić uwagę, by zawarły w kodeksach własne pomysły. Po zakończeniu pracy, grupy prezentują swoje pomysły, a kodeksy zostają przyklejone klamkami do sznurka zawieszzonego dzień wcześniej naprzeciw sceny.</p>	matematyczno- przyrodnicze
<p>6. Nauczyciel rozdaje uczniom karty pracy – Załącznik nr 2 – Afisze teatralne – matematyka przedstawiające dwa afisze teatralne. Zadaniem uczniów jest odpowiedź na pytania – doskonalenie umiejętności odczytywania danych oraz rozwiązanie zadań matematycznych doskonalących umiejętność dodawania i odejmowania w zakresie 60.</p>	matematyczno- przyrodnicze
<p>7. Nauczyciel dzieli uczniów na pary. Zadaniem każdej z nich jest ułożenie zadania tekstowego do ilustracji na karcie pracy z poprzedniego zadania. Uczniowie układają je ustnie. Po chwili każda para prezentuje swoje zadanie a pozostałe dokonują obliczeń i zapisują swoje wyniki na małych karteczkach lub na przezroczystych stronach w metodnikach. Po chwili każda para podnosi do góry kartkę z wynikiem a para, która ułożyła zadanie sprawdza poprawność obliczeń.</p>	artystyczno- ruchowe
<p>8. Zabawa dydaktyczno-ruchowa.</p>	

<p>Nauczyciel przed lekcją ukrywa w klasie tyle postaci ilu uczniów jest w klasie - maskotki lub figurki zwierząt, laleczki lub dinozaury w zależności od tego, co jest dostępne. Informuje uczniów, że na dzisiejsze przedstawienie zostali zaproszeni niezwykli widzowie, niestety nie wiedzą jak się zachować w teatrze, dlatego się ukryli. Zadaniem dzieci jest odszukanie niezwykłych widzów. Gdy dzieci odnajdą wszystkie zabawki będą musiały wskazać widzom ich miejsca. Każdy uczeń będzie opiekował się jednym widzem, który powinien mieć przyczepiony bilecik z numerem rzędu i miejsca np. Rząd III, miejsce 4. Dzieci sadzają postacie na widowni według danych na biletach.</p> <p>9. Zabawa matematyczna - Gdzie kto siedzi? Nauczyciel drukuje i/lub laminuje obrazki zawarte w Załączniku nr 3 – pomoce do zabawy „Gdzie kto siedzi?”. Dzieli uczniów na pary i rozdaje każdej z nich zestaw pomocy (2 plansze, 2 zestawy obrazków po 10 dla każdego ucznia i blok techniczny). Dzieci siadają naprzeciw siebie kładą przed sobą plansze i oddzielają je postawionym blokiem technicznym. Każde przygotowuje swoje 10 obrazków. Jedno dziecko układa na swojej planszy 5 obrazków – w dowolnych miejscach i określa drugiemu dziecku położenie każdego klocka leżącego na planszy, np. Lalka stoi na polu/kwadracie 2b, Miś stoi na polu/kwadracie 5a. Drugie dziecko odszukuje te obrazki i układa je na swojej planszy według instrukcji. Gdy ułoży wszystkie 5 usuwają zasłonę i porównują ułożenie obrazków na obu planszach. Następuje zamiana ról. W drugiej serii można układać po 10.</p> <p>10 Wykonanie lalek z papierowych kopert. Nauczyciel prosi uczniów, by przygotowali materiały, które przygotowali w domu do wykonania lalek do klasowego przedstawienia. Po raz drugi wyświetla film ukazujący sposób wykonania lalki. (Załącznik nr 9 – lalka z koperty do scenariusza pt. „Teatr Malutki przedstawia ... cz. I”) Uczniowie wykonują lalki według własnych pomysłów i projektów przygotowanych w domu, a nauczyciel asystuje i pomaga. Należy pamiętać, że jedną lalkę może animować kilkoro uczniów. Każdy wykonuje lalkę niezależnie od tego, czy została ona uwzględniona w scenariuszu.</p> <p>11. Gdy lalki są już gotowe dzieci próbują odgrywać przedstawienie według rozrysowanego dzień wcześniej scenariusza. Rozwieszono na sznurku naprzeciw sceny obrazki przypominają aktorom – animatorom kolejność scen i wydarzeń. Nauczyciel daje dzieciom również możliwość do improwizacji i odgrywania swobodnych scenek z wykorzystaniem wszystkich lalek wykonanych przez uczniów.</p> <p>12. Przedstawienie warto przećwiczyć kilka razy i zaprosić widownię na występ. Mogą to być zarówno rodzice jak i dzieci z równoległej lub młodszej klasy.</p> <p>13. Na zakończenie lekcji nauczyciel prosi uczniów o rozwiązanie zadania interaktywnego sprawdzającego wiedzę uczniów na temat budowy i wyglądu teatru. Gra interaktywna wykonana przez Magdę Kubacką dostępna w zakładce Pomoce dydaktyczne, centrum artystyczno-ruchowe <u>gra Teatr</u>.</p> <p>14 Podsumowanie lekcji</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno - ruchowe</p> <p>artystyczno – ruchowe i polonistyczno- komunikacyjne</p>
---	--

<p>Nauczyciel prosi by zanotowali na karteczkach po jednym pytaniu dotyczącym tematów związanych z teatrem realizowanych w ostatnich dniach. Zwraca uwagę, że mogą to być pytania, które dotyczące tego, co jest dla nich trudne lub niezrozumiałe albo tego, co im najbardziej utkwiło w pamięci. Nauczyciel zbiera karteczki do kapelusza i miesza je. Następnie każdy uczeń po kolei losuje pytanie i przygotowuje się do odpowiedzi na nie. Dzieci odpowiadają na pytania ze sceny, pozostali uczniowie nagradzają ich wystąpienia brawami. Jeżeli jakiś uczeń będzie miał kłopot z odpowiedzią prosi o pomoc dowolną osobę i wspólnie próbują rozwikłać problem i prezentują odpowiedź.</p>	<p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p>
--	---

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa II Edukacja: przyrodnicza, matematyczna, polonistyczna, muzyczna, ruchowa	Temat lekcji: W podróż dookoła ROKU
Cel/cele zajęć: - rozwijanie i pogłębianie zainteresowania przyrodą, - wzbogacenie wiedzy na temat pór roku, - rozwijanie umiejętności zawierania własnych myśli i spostrzeżeń w formie zdań; zadawania pytań, udzielania odpowiedzi, - poszerzanie zakresu słownictwa i struktur składniowych, - doskonalenie umiejętności głośnego i cichego czytania ze zrozumieniem, - kształcenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi,	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - utrwale nazwy 12 miesięcy roku, nauczę się wymieniać je w odpowiedniej kolejności i dopasowywać do pory roku, - dowiem się na czym polega zjawisko powstawania pór roku, - opowiem na podstawie własnych obserwacji jakie zmiany zachodzą w przyrodzie w różnych porach roku,
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wymieniam w kolejności 12 miesięcy roku, dopasowuję nazwę miesiąca do pory roku, - tłumaczę na czym polega zjawisko powstawania pór roku, - wymieniam przynajmniej po 4 zmiany zachodzące w przyrodzie w każdej porze roku	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1)c), 1.2)c), 1.3)a), 1.3)c), 1.3)d), 1.3)f), 1.4)b), 3.1)a), 3.1)c), 3.2)b), 5.4), 6.1), 6.5), 6.7)a), 9.2)b)	
Metody pracy: pokaz, drama, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, interaktywna gra dydaktyczna, zabawa rytmiczna z muzyką, elementy gimnastyki mózgu P. Dennisona, metoda „kawiarenki”, ewaluacyjna- „Wędrująca kartka”	
Formy pracy: indywidualna, grupowa jednolita i zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: metodniki, karty pracy- „Koło ROKU” oraz nazwy miesięcy, plansza do demonstracji- daty pór roku, znaczki z symbolami pór roku- punkty w zabawie grupowej, „bilety” dla „podróżników”, nagranie audio: Skąd te pory roku?- autor: M. Kubacka, kolorowe kredki, klej, nożyczki, arkusze brystolu: żółty, pomarańczowy, niebieski, zielony, koszulki, pelerynki: żółta i niebieska, chustki: żółta, pomarańczowa, zielona, niebieska, latarka, skrzynie, różne instrumenty perkusyjne, Słownik języka polskiego, Encyklopedia, tablica multimedialna, projektor, komputery z dostępem do Internetu, gry interaktywne stworzone na www.LearningApps.org - Pory roku i miesiące- kategoryzacja oraz miesiące- wykreślanka autor: M. Kubacka, zeszyty, małe karteczki z notesu	

Przebieg zajęć		
	„Drogowskazy” -wskazówki i uwagi o realizacji	Centra Aktywnej Edukacji

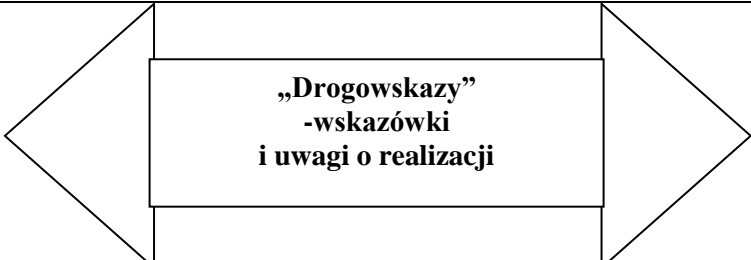
<p>1. Wprowadzenie do zajęć- powitanie w kole na dywanie. Zabawa muzyczno-ruchowa „<i>Cztery pory roku</i>” (modyfikacja zabawy „<i>Cztery pory roku</i>”¹¹)</p> <p>Sala lekcyjna podzielona jest na 4 części: „kraina wiosny, lata, jesieni i zimy”. W każdej krainie znajduje się skrzynia z kolorowymi chustkami w kolorach: 1 skrzynia- zielony, 2- żółty, 3 pomarańczowy, 4- niebieski. Kolory to symbole pór roku.</p> <p>Na dywanie zgromadzone są instrumenty perkusyjne, np. trójkąt, tamburyn, marakasy, janczary.</p> <p>Dzieci wspólnie z nauczycielem ustalają czynności charakterystyczne do danej pory roku (np. wiosna to jazda na rowerze, itp.- według pomysłów dzieci). Następnie do każdej krainy- pory roku zostaje wybrany jeden ze zgromadzonych instrumentów.</p> <p>Nauczyciel losuje- metodą zaproponowanej przez dzieci ulubionej wyliczanki, 4 chętnych uczniów, którzy wybierają jeden z czterech ustalonych instrumentów i na umówiony znak będą grać na nim (rytm grają według własnego pomysłu). Pozostali uczestnicy zabawy siedząc w kole na dywanie recytują tekst: <i>Wiosna, lato, jesień zima krążą dookoła, zgadnij, jaka pora roku do zabawy woła...</i></p> <p>Nauczyciel dyskretnie wskazuje na któregoś ucznia, zadaniem, którego jest gra na instrumencie. Dzieci muszą odgadnąć jaka kraina woła i biegają do niej, a tam naśladują czynność, np. tamburyn- wiosna- jazda na rowerze itp. (należy się upewnić, że dzieci zapamiętały jaki instrument i jaka czynność odpowiada danej porze roku). Bawią się tam tak długo, dopóki gra instrument. Po jego umilknięciu wracają na dywan i znów powtarzają tekst: <i>Wiosna, lato... zabawa trwa tak długo, aż każda z pór roku zawoła do swojej krainy.</i></p> <p>2. Ustalenie z uczniami tematu dnia: <i>Podróże dookoła roku.</i> Prezentacja na tablicy plakatu na którym narysowane jest koło podzielone na 12 części. Nauczyciel tłumaczy, że jest to rok i że dziś udamy się w podróż dookoła roku odwiedzając 4 krainy- wiosnę, lato, jesień, zimą, utrwalimy nazwy 12 miesięcy oraz zastanowimy się czym charakteryzuje się każda z pór roku, jakie zachodzą w nich zmiany w przyrodzie? Pyta dzieci jakimi środkami transportu można podróżować?</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
--	---

¹¹ Urszula Smoczyńska- Nachtman, Muzyka dla dzieci, Wydawnictwo Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa 1992, s.111

<p>Uczniowie spontanicznie wymieniają znane im pojazdy. Nauczyciel informuje, że dziś w naszej podróży pomogą nam tylko cztery z nich. Ich nazwy muszą odszyfrować same.- Załącznik nr 1</p> <p>Następnie każdy uczeń losuje jeden bilet (na sanie, żaglówkę, samolot lub rower), na którym napisany jest cel podróży- kraina pory roku.</p> <p>Dzieci udając się do swoich krain, naśladują wylosowany środek transportu, np. jadą na rowerach, płyną żaglówką itp.).</p> <p>Ilość „biletów” nauczyciel dostosowuje do ilości dzieci w klasie tak, aby grupy „podróżników” były w miarę równoliczne.)- Załącznik nr 2</p> <p>Uczniowie siadają do stolików- swojej krainy (WIOSNA, LATO, JESIEŃ, ZIMA).</p> <p>3. Wysłuchanie nagrania audio – Skąd te pory roku?- autor M. Kubacka. Po wysłuchaniu nagrania dzieci wchodzi w rolę Ziemi i Słońca, naśladują ruch obiegowy Ziemi wokół Słońca. Można wykorzystać rekwizyty zgromadzone w skrzyni. Dzieci znajdą tam np.: latarkę, żółtą i niebieską bluzkę, pelerynki, chustkę żółtą i niebieską, żółty i niebieski karton, nożyczki. Nauczyciel powinien dać dzieciom możliwość wyboru, to uczniowie powinni zdecydować jak przedstawić Słońce, a jak Ziemię.</p> <p>4. Wycinanie przez grupy nazw miesięcy i wklejenie w „koło roku”- odwołanie się do wiedzy zdobytej w klasie 1- Załącznik nr 3</p> <p>5. Kolorowanie w grupach nazw miesięcy danej pory roku według ustalonych kolorów. Nauczyciel wyjaśnia dzieciom kiedy zaczyna się dana pora roku, przypina na tablicy ilustracje z datą- Załącznik nr 4 Kolory: zielony- wiosna, żółty- lato, pomarańczowy- jesień, niebieski- zima. Nauczyciel powinien zwrócić uwagę (jeżeli uczniowie sami nie zauważą) na to, że cztery miesiące muszą być pokolorowane dwoma kolorami odpowiadającymi danej porze roku, gdyż rozpoczynają się lub kończą w tym samym miesiącu.</p> <p>6. Grupy zadają wymyślone przez siebie zagadki pozostałym grupom. Dzieci korzystają ze stworzonych przez siebie kalendarzy- „koła roku”. Przykłady pytań: - Ile miesięcy ma rok? - Wymień „sąsiadów” maja? - Wymień wszystkie wiosenne miesiące, zimowe miesiące. itp.- według pomysłu uczniów.</p> <p>Grupa, która zgłosi się pierwsza i udzieli poprawnej odpowiedzi otrzymuje punkt (jeśli to grupa zima- śnieżynkę, grupa wiosna- zielony listek, grupa jesień- pomarańczowy listek, grupa lato- słońeczko)- Załącznik nr 4</p> <p>Zabawa wprowadza element współzawodnictwa- należy nagrodzić brawami wszystkich uczestników, a po zliczeniu punktów drużyna, która wygra otrzymuje tytuł „Super podróżników”</p> <p>W trakcie wykonywania zadań (w scenariuszu punkt 3, 4, 5) grupy korzystając z metodników „odbijają” w stronę nauczyciela odpowiednie światło (zielone- dajemy sobie radę, nie mamy problemu z zadaniem, żółte - potrzebujemy dodatkowych objaśnień, pomocy lub czerwone- to trudne zadanie, potrzebujemy pomocy) - sprawdzenie przez nauczyciela opanowania przez uczniów celu zajęć.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p>
---	--

<p>7. Zabawa ruchowa z kolorowymi chustkami. Dzieci zabierają ze skrzyni stojącej w każdej krainie chustkę w kolorze swojej grupy- pory roku i swobodnie poruszają się po sali w rytm dowolnej muzyki relaksacyjnej. Na przerwę w muzyce wykonują chustkami ruchy: kreślą nią w powietrzu „leniwe ósemki” w pozycji pionowej i poziomej, przekładają chustkę prawą ręką pod lewym kolaniem, dotykają nosa i na odwrót- przekraczanie linii środka, uaktywnienie obu półkul mózgu.</p> <p>8. Samokontrola- pory roku i miesiące: gra interaktywna stworzona na Platformie edukacyjnej www.LearningApps.org— autor: M. Kubacka <u>Pory roku i miesiące- kategoryzacja</u></p> <p><u>Chętnym uczniom, którzy wykonali już zadanie można zaproponować jeszcze inną grę interaktywną stworzoną na Platformie edukacyjnej www.LearningApps.org— autor: M. Kubacka <u>miesiące- wykreślanka</u></u></p> <p>9. Zabawa słowna- „<i>Polowanie na wyraz</i>”. Szukanie wyrazów ukrytych w nazwach miesięcy, zapisanie przez uczniów powstałych wyrazów do zeszytów: styczeń- ty, luty- ty, marzec- ma, kwiecień- cień, maj- ma, czerwiec- rwie, lipiec- lip, piec, sierpień- sierp, pień, wrzesień- sień, październik – paż, listopad- list, opad, grudzień- dzień, grud (należy upewnić się czy dzieci rozumieją te słowa, wyjaśnić znaczenie korzystając np. ze słownika, encyklopedii).</p> <p>10. Z czym kojarzy się dana pora roku? Czym charakteryzuje się każda z pór roku? – szukanie odpowiedzi na pytania problemowe (metoda „kawiarenki”). Dzieci poruszają się po sali podchodząc po kolei grupami do 4 krain- pór roku, np. grupa ZIMA wpisuje swoje skojarzenia i przechodzi całą grupą do kolejnej krainy: WIOSNA. Dzieci z krainy: WIOSNA przechodzą natomiast do kolejnej krainy: LATO, itd. Wypisują swoje skojarzenia oraz wiadomości odwołując się do własnych obserwacji, wiedzy. W każdej krainie przygotowany jest arkusz brystolu (wiosna- zielony, lato- żółty, jesień- pomarańczowy, zima- niebieski). Następnie dzieci z każdej grupy- pory roku, odczytują na forum klasy zapisane informacje. Rozmowa o cechach wspólnych, różnicach między porami roku, zmianami jakie zachodzą w przyrodzie w zależności od pór roku.</p> <p>11. Ewaluacja zajęć- „<i>Wędrująca kartka</i>” Dzieci siedząc w kręgu na dywanie zapisują na karteczce pytania dotyczące zajęć, tematu dnia. W rytm muzyki uczniowie podają sobie karteczki z reki do reki i kiedy muzyka milknie, po kolei każdy odpowiada na problem zawarty na karteczce, którą aktualnie trzyma. Na koniec zajęć uczniowie odpowiadają na pytania: - Czego się dziś nauczyłem? - Co muszę jeszcze utrwalić, powtórzyć?</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
---	---

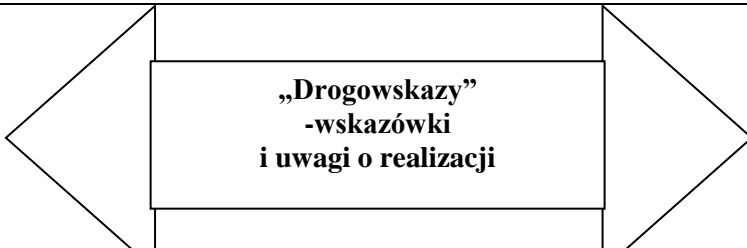
Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, matematyczna, muzyczna, plastyczna	Temat lekcji: W pogoni za cieniem...- zabawa w teatr
Cel/cele zajęć - kształtowanie umiejętności obserwowania, analizowania i wyciągania wniosków, - poszerzenie wiadomości o teatrze oraz zapoznanie z nową formą teatralną - teatrem cieni, - kształtowanie wrażliwości estetycznej, - rozwijanie wyobraźni i inwencji twórczej, - doskonalenie umiejętności pisania zdań z podanym słownictwem, z zachowaniem zasad kaligrafii i ortografii, - doskonalenie umiejętności wypowiedzania swoich myśli, wrażeń i przeżyć w swobodnych formach ekspresji słownej i plastycznej, - doskonalenie umiejętności wykonywania obliczeń w zakresie 50, - kształcenie umiejętności podejmowania twórczych działań i zgodnej współpracy z innymi,	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - sprawdzę na czym polega zjawisko cienia i poznam warunki niezbędne do jego powstawania, - zaprojektuję i wykonam według własnego pomysłu lalkę do zabawy w teatr cieni, - wspólnie z kolegami wymyślę inne zakończenie Legendy o Smoku Wawelskim i przedstawię je bawiąc się w teatr.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wyjaśnię zjawisko cienia i warunków niezbędnych do jego powstawania, - wykonam według własnego pomysłu lalkę teatralną, - wspólnie z kolegami bawię się w teatr cieni, przedstawiam inne zakończenie Legendy o Smoku Wawelskim.	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)c), 1.3)a), 1.3)c), 1.3)f), 1.4)a), 1.4)b), 3.1)a), 4.2)a), 4.2)b), 5.4), 7.5) 8.1), 8.2)	
Metody pracy: pokaz, interaktywna gra dydaktyczna, zabawa rytmiczna z muzyką, „słoneczko”, „giełda pomysłów”, zabawa w teatr, ewaluacyjna- „Adwokat”	
Formy pracy: indywidualna, grupowa jednolita i zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: nagranie piosenki „ <i>Krakowiaczek jeden</i> ”, tablica multimedialna, projektor, filmik audio: „ <i>Rodzaje teatrów</i> ” - pomoc wypracowana w ramach programu „ <i>Myślę- działam- idę w świat</i> ”, autor- M. Kubacka, nagranie - wiersz „ <i>Cień</i> ” L. J. Kern: audio- autor M. Kubacka, komputery z dostępem do Internetu, puzzle interaktywne stworzone na www.LearningApps.org , autor: M. Kubacka <u>Obliczenia w zakresie 50- temat zajęć (wersja trudniejsza)</u> , <u>Obliczenia w zakresie 50- temat zajęć (wersja łatwiejsza)</u> , latarki, reflektor, szablony postaci przygotowane przez nauczyciela – Załącznik nr 2, aluminiowa folia spożywcza, różne przyniesione przez uczniów przybory kuchenne, kontur człowieka na szarym papierze- cele zajęć, kolorowy brystol, po dwie karteczki dla ucznia, Słowniki języka polskiego, Karty pracy- Załącznik nr 1,	

Przebieg zajęć		
	„Drogowskazy” -wskazówki i uwagi o realizacji	Centra Aktywnej Edukacji

<p>1. Powitanie w kole- zabawa ruchowa przy nagraniu popularnej piosenki- „<i>Krakowiaczek jeden</i>”. Utrwalenie kroku podstawowego tańca ludowego (krakowiak), poznanego na poprzednich zajęciach. Uczniowie połączeni w pary tańczą w rytm muzyki.</p> <p>2. Odszyfrowanie tematu dnia- dodawanie i odejmowanie liczb w zakresie 50- puzzle interaktywne stworzone na www.LearningApps.org , autor: M. Kubacka <u>Obliczenia w zakresie 50- temat zajęć (wersja trudniejsza)</u> <u>Obliczenia w zakresie 50- temat zajęć (wersja łatwiejsza)</u> .</p> <p>3. Podanie przez nauczyciela celów zajęć i ustalenie kryteriów sukcesu. (Cele zapisane na wyciętym z szarego kartonu konturze człowieka, powinny być umieszczone w widocznym dla dzieci miejscu.)</p> <p>4. Wysłuchanie wiersza „<i>Cień</i>” autor- L.J. Kern- nagranie audio: pomoc dydaktyczna wypracowana w ramach programu kształcenia „<i>Myszę-działam- idę w świat</i>”, autor Magdalena Kubacka.</p> <p>5. Próby szukania odpowiedzi na pytania problemowe- „<i>giełda pomysłów</i>”: - Co to jest cień? Jak powstaje cień? Co jest potrzebne, by powstał cień? (ustalenie źródeł światła: naturalnych- słońce, sztucznych- latarka, reflektor, świeczka itp.) - Czy cień można dotknąć, dogonić, złapać? - Dlaczego cień raz jest mały, a raz duży? Od czego to zależy? Uczniowie na podstawie doświadczeń, starają się sami wytłumaczyć zjawisko powstawania cienia. Doświadczają, obserwują, analizują i wyciągają wnioski z przeprowadzonych eksperymentów. Klasa powinna być zacieniona- opuszczone rolety lub zasłonięte okna. Nauczyciel wspólnie z dziećmi wykonuje eksperyment: ustawia jedną osobę na tle białego ekranu lub tablicy, tuż przed włączonym projektorem (lub reflektorem o jaskrawym świetle). Jeżeli na dworze panuje słoneczna pogoda, to można wykonać doświadczenie na boisku szkolnym. Dzieci stają tyłem do słońca i obserwują swój cień (cień zależy od wysokości słońca na niebie, od intensywności światła, od wielkości przeszkody jaka stanie na drodze światła itp.).</p> <p>6. Uczniowie mogą spróbować złapać swój cień- zabawa bieżna na świeżym powietrzu, lub zabawa ruchowa w sali lekcyjnej „<i>Ja i mój cień</i>”. Dzieci w parach naśladują koleżkę- swobodnie poruszają się, wykonują różne ruchy, gesty, powtarzając czynności partnera.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno- ruchowe</p>
--	---

<p>7. Nauczyciel rozdaje uczniom po dwie karteczki i prosi by na czas podawania przez niego polecenia- „Zapiszcie na każdej kartce jedno skojarzenie do słowa teatr”- dzieci zamknęły oczy. Należy zaznaczyć, że każde skojarzenie jest dobre.</p> <p>Po wypisaniu słów, uczniowie przyklejają swoje kartki na plakacie-kolorowym brystolu, który nauczyciel ułożył na dywanie. Następuje wspólne uszeregowanie promyckowe. Wybrany uczeń lub uczniowie odczytują powtarzające się skojarzenia- dyskusja.</p> <p>8. Odszukanie definicji słowa „teatr” w Słowniku języka polskiego. Głośne czytanie znaczenia wyrazu przez chętnego ucznia.</p> <p>9. Wspólne tworzenie rodziny wyrazu „teatr”. Nauczyciel zapisuje propozycje dzieci na tablicy, a uczniowie notują je w Kartach pracy- Załącznik nr 1. Następnie wybierają 3 wyrazy i układają z nimi zdania, które dalej zapisują w Karcie pracy.</p> <p>Po wykonanym zadaniu nauczyciel sprawdza opanowanie przez uczniów celu zajęć.</p> <p>10. Prezentacja filmiku „Rodzaje teatrów”, pomoc dydaktyczna wypracowana w ramach programu kształcenia „Myślę- działam- idę w świat”- autor M. Kubacka.</p> <p>Wykorzystanie zjawiska światła i cienia w teatrze- opowiadanie nauczyciela o historii powstania teatru cieni (Chiny).</p> <p>11. Zabawa w teatr cieni- „Jestem cieniem Smoka Wawelskiego.”</p> <p>Uczniowie połączeni w grupy (skład grup zgodnie z ulubioną przez dzieci wyliczanką) ustalają inne zakończenie legendy o Smoku Wawelskim.</p> <p>Przygotowują wspólnie w grupach rekwizyty, postacie, które będą animować w swoim przedstawieniu. Wykorzystać mogą szablony przygotowane przez nauczyciela – Załącznik nr 2 lub sami je projektują.</p> <p>Do wykorzystania mają białe kartki, taśmę klejącą, wykałaczki oraz przyniesione z domu przybory kuchenne i aluminiową folię kuchenną.</p> <p>Do zbudowania teatru cieni nauczyciel wykorzystuje zrobioną przez dzieci dzień wcześniej smoczą jamę. Przypina przed nią klamerkami do dwóch stojących w odległości od siebie wieszaków na ubrania, prześcieradło (niezbyt grube), które przepuszcza światło oraz ustawia na stoliku przed zasłoną, przyniesione latarki.</p> <p>Dzieci prezentują swoje przedstawienia kolejno. Każda grupa powinna mieć możliwość zaprezentowania swojej inscenizacji. Ważne, by nauczyciel docenił włożony wkład, aktywność twórczą i zgodną pracę w grupie. Wszystkich nagradzamy brawami!</p> <p>12. Ewaluacja zajęć- „Adwokat”</p> <p>Uczniowie siadają w kręgu na dywanie. Nauczyciel zadaje uczniom pytania dotyczące zajęć i opanowanych celów. Podchodzi do wybranej osoby i prosi o odpowiedź jej koleżkę siedzącego po prawej stronie, czyli adwokata. Dziecko, któremu zadał pytanie nie może się wypowiadać, kiwać głową, uśmiechać, ani wykonywać jakichkolwiek gestów. Wypowiada się tylko jego adwokat.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
---	---

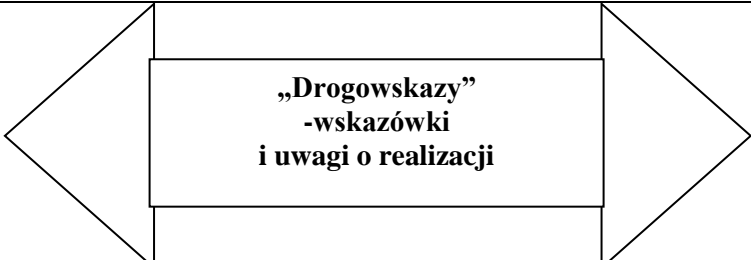
Autor: Anna Dziadkiewicz	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, matematyczna	Temat lekcji: Węglowe tajemnice cz.1
Cel/cele zajęć: - doskonalenie umiejętności czytania ze zrozumieniem - rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedziania się uczniów - doskonalenie umiejętności korzystania z komputera oraz tworzenia map myśli - doskonalenie umiejętności dodawania z przekroczeniem progu dziesiętkowego - rozwijanie umiejętności konstruowania zadań tekstowych na podstawie ilustracji - wdrażanie do zgodnej i twórczej współpracy	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - wykonam makietę na podstawie tekstu - ułożę zdania i wymyślę zakończenie historii - stworzę mapę myśli z wykorzystaniem komputera - będę dodawać z przekroczeniem progu dziesiętkowego podczas gier i przy rozwiązywaniu zadań tekstowych - ułożę zadanie tekstowe do ilustracji - będę zgodnie współpracować w parze - zaprezentuję wyniki swojej pracy.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wyjaśnię w jaki sposób powstał węgiel - tworzę notatkę w postaci mapy myśli za pośrednictwem Internetu	
Podstawa programowa: 1.1)a,b,c, 1.2)a,d, 1.3)a,f, 1.4)a, 4.1)b, 4.2) c, 5.4), 6.1), 6.2), 6.3), 6.7)c, 7.1), 7.2), 7.3), 7.5), 7.8), 8.1), 8.2), 8.3)a,b,c, 8.4)a, 9.1)a,	
Metody pracy: praca z tekstem, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, ewaluacyjna, zabawa i gra dydaktyczna, mapa myśli, pokaz filmu	
Formy pracy: praca w parach, indywidualna i grupowa	
Środki dydaktyczne: Treść opowiadania „O czym szeptały iskiereki” H. Zdzitowieckiej – Załącznik nr 1, bryłka węgla, kawałek drewna – grubsza gałązka i gumowa piłka, miska-najlepiej przezroczysta o dość dużej średnicy, drewniane patyczki – gałązki, drzazgi, może być gałązka liśćmi liście paproci, skrzyp polny, woda, piasek, glina, plastelina, bibuła, plastikowe figurki dinozaurów, bryłki węgla lub kawałki węgla rysunkowego, fragment filmu animowanego „Rodzina Pytalskich –Węgiel”, komputery z dostępem do Internetu, centymetr krawiecki, po dwie kostki na parę oraz po 2 klamerki dla każdego ucznia, matematyczna karta pracy – Załącznik nr 2 - , tablicy 3 worki (mogą być to płócienne worki lub wycięte z kartonu) z podpisami: to już potrafię, nad tym muszę jeszcze popracować, tego jeszcze nie rozumiem, fragmenty tekstu dla każdego ucznia do ułożenia w kolejności chronologicznej – załącznik nr 3 – Tekst o węglu do ułożenia.	

Przebieg zajęć	
 <p style="text-align: center;">„Drogowskazy” -wskazówki i uwagi o realizacji</p>	Centra Aktywnej Edukacji

<p>1. Nauczyciel przed lekcją przygotowuje w klasie 3 przedmioty: bryłkę węgla, kawałek drewna – grubszą gałązkę i gumową piłkę. Prosi dzieci by zastanowiły się co może łączyć te przedmioty. Wysłuchuje propozycji i nie ocenia ich słuszności. Informuje, że na koniec cyklu zajęć z pewnością powiedzą co wspólnego mają te przedmioty. Informuje również, że za każde wykonane przez dzieci zadanie otrzymają fragmenty tekstu, z których na koniec dnia utworzą jedną historię. Tekst znajduje się w Załączniku nr 3 – Tekst o węglu - do ułożenia.</p> <p>2. Nauczyciel dzieli uczniów na pary i rozdaje im tekst opowiadania pt. „O czym szeptały iskiereki” H. Zdzitowieckiej – Załącznik nr 1. Przygotowuje również dla każdej pary zestaw przedmiotów. (Może to być również zadanie domowe z dnia poprzedniego, by dzieci przyniosły te przedmioty do pracy w parze – wówczas partnerzy powinni zostać przydzieleni dzień wcześniej. Zestaw pomocy: miska-najlepiej przezroczysta o dość dużej średnicy, drewniane patyczki – gałązki, drzazgi, może być gałązka liśćmi liście paproci, skrzyp polny, woda, piasek, glina, plastelina, bibuła, plastikowe figurki dinozaurów, bryłki węgla lub kawałki węgla rysunkowego.) Zadaniem dla pary jest odczytanie tekstu i próba zainscenizowania opowieści iskierek o powstawaniu węgla. Podczas pracy mogą również wykorzystać inne przedmioty, które uznają za potrzebne. Po zakończeniu pracy nad inscenizacją następuje prezentacja wykonanych modeli.</p> <p>Za wykonanie zadania dzieci otrzymują pierwszy fragment tekstu.</p> <p>3. Następnym zadaniem dla pary jest dokończenie historii opowiadanej przez iskiereki. Dzieci zapisują lub ustnie układają dalsze losy węgla kamiennego. Później odczytują lub przedstawiają swoje pomysły.</p> <p>Za wykonanie zadania dzieci otrzymują drugi fragment tekstu.</p> <p>4. Na podsumowanie opisu procesu powstawania węgla dzieci wraz z nauczycielem lub w parach w zależności od umiejętności konstruują notatkę w formie mapy myśli - interaktywnej, którą można wykonać na platformie www.eduscience.pl lub na stronie www.learningapps. W tym celu można skorzystać z pracowni komputerowej lub tablicy interaktywnej. Warto taką mapę wydrukować, by dzieci wkleiły ją do zeszytu.</p> <p>Za wykonanie zadania dzieci otrzymują trzeci fragment tekstu.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne i matematyczno-przyrodnicze</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
--	---

<p>5. Podsumowaniem może być również wyświetlenie fragmentu filmu animowanego „Rodzina Pytalskich –Węgiel”. Film dostępny na youtube pod tym adresem https://www.youtube.com/watch?v=15LoQPs5XI (należy wyświetlić tylko pierwsze 5 minut filmu).</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p>
<p>6. Doskonalenie umiejętności dodawania z przekroczeniem progu dziesiątkowego. Nauczyciel rozdaje po jednym centymetrze krawieckim i po dwie kostki na parę oraz po 2 klamerki dla każdego ucznia. Ważne, by klamerki rozdane danej parze różniły się kolorem. Proponuje parom grę „Kto wcześniej przekroczy 100 na miarce krawieckiej” opisaną przez Edytę Gruszczyk Kolczyńską. Zadaniem dzieci jest naprzemiennie rzucanie dwiema kostkami, obliczanie sumy oczek i umieszczanie spinaczy w odpowiednim miejscu na miarce. Przykład: Pierwsze dziecko wyrzuca na kostkach 2 i 5 oczek – suma 7, więc umieszcza swój spinacz na cyfrze 7 na centymetrze krawieckim. Drugie dziecko powtarza tę czynność. W drugiej kolejce dzieci postępują podobnie, jednak uzyskaną sumę oczek dodają do otrzymanego we wcześniejszej rundzie wyniku (zaznaczony za pomocą klamerki) – pierwsze dziecko w drugim rzucie uzyskało 4 i 2 oczka – suma 6, więc dodaje 6 do poprzednio uzyskanej sumy (7) $6+7 = 13$ zatem drugą klamerkę należy umieścić na cyfrze 13. W następnej turze pierwsza klamerka zmienia swoje miejsce na to które uzyskamy z dodawania sumy oczek do 13. Dzieci mogą dodawać w pamięci lub doliczać w zależności od umiejętności. Zabawa kończy się gdy jeden z graczy dotrze do miejsca z napisem 100.</p> <p>Za wykonanie zadania dzieci otrzymują czwarty fragment tekstu.</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p>
<p>7. Wspólne rozwiązywanie zadań tekstowych z wykorzystaniem liczmanów lub obrazków. Zadania dotyczą dodawania w zakresie 30 z przekroczeniem progu dziesiątkowego – Załącznik nr 2</p> <p>Za wykonanie zadania – rozwiązanie karty pracy dzieci otrzymują piąty fragment tekstu.</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p>
<p>8. Na zakończenie i ewaluację lekcji, gdy każde dziecko zgromadzi już 5 fragmentów tekstu ma za zadanie ułożyć je w kolejności chronologicznej tak, by powstała logiczna i zgodna z prawdą historia. W ten sposób nauczyciel ma szansę sprawdzić poziom zrozumienia tematu, a dzieci doskonałą umiejętność czytania ze zrozumieniem.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
<p>9. Nauczyciel umieszcza na tablicy 3 worki (mogą być to płócienne worki lub wycięte z kartonu) z podpisami: to już potrafię, nad tym muszę jeszcze popracować, tego jeszcze nie rozumiem. Dzieci otrzymują karteczki i wypisują na nich umiejętności i informacje pasujące przynajmniej do jednego worka.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>

Autor: Anna Dziadkiewicz	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, techniczna	Temat lekcji: Węglowe tajemnice cz.2
Cel/cele zajęć: - doskonalenie umiejętności czytania ze zrozumieniem oraz interpretowania tekstu - doskonalenie umiejętności tworzenia map myśli - wdrażanie do zgodnej i twórczej współpracy - wdrażanie do uważnego słuchania innych - tworzenie rodziny wyrazu „węgiel” - poszukiwanie i wyjaśnianie związków pomiędzy przedmiotami	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - uważnie wysłucham tekstu - wymienię członków „Węglowej rodziny” - stworzę obrazkową mapę myśli - będę zgodnie współpracować w parze - zaprezentuję wyniki swojej pracy oraz uważnie wysłucham innych - wyjaśnię, co łączy węgiel, drewno i gumową piłkę
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wymieniam produkty – przedmioty, które wyprodukowano z węgla - tworzę notatkę w postaci obrazkowej mapy myśli - zapisuję zdanie rozwinięte.	
Podstawa programowa: 1.1)a,b,c, 1.2)a,b,c,d, 1.3)a,c,f, 1.4)b, 4.1)b, 4.2) c, 5.4), 6.1), 6.7)c, 8.1), 8.2), 8.3)a,b,c, 8.4)a, 9.1)a,	
Metody pracy: praca z tekstem, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, ewaluacyjna, zabawa i gra dydaktyczna, mapa myśli, pokaz filmu	
Formy pracy: praca w parach, indywidualna i grupowa	
Środki dydaktyczne: szyfr „Czekoladka i tekst do odszyfrowania” – załącznik nr 1 - szyfr Czekoladka, kawałek węgla, kawałek drewna, gumowa piłka, tekst wiersza Marii Terlikowskiej pt. Węglowa rodzina”– załącznik nr 2, foliowa peleryna, gumowa piłka w groszki, tabletki węgla leczniczego, ołówek, 6 zabawkowych plastikowych koszyczków lub obrazków je przedstawiających, gąbka, buteleczka z zabarwioną na żółtko wodą z napisem „benzyna”, pojemniczek z czarną farbą plakatową z napisem „smoła”, buteleczka parafiny ciekłej, biała świeca, kilka bryłek węgla, Załącznik nr 3 - Zabawa logiczno – ortograficzna „Co łączy te trzy wyrazy?”, załącznik nr 4- kółka do zadań (do wycięcia i załaminowania przez nauczyciela), załącznik nr 5 – czasowniki do kółek, ćwiczenie interaktywne wykonane na stronie www.learningapps.org – „Gdzie jest węgiel?”	

Przebieg zajęć		
	Centra Aktywnej Edukacji	

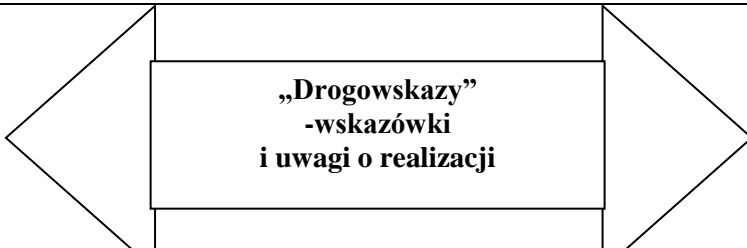
<p>1. Nauczyciel ponownie przedstawia uczniom zestaw 3 przedmiotów z poprzedniego dnia i pyta o ich pomysły, w jaki sposób mogą się one ze sobą wiązać. Dzieci powinny mieć już kilka skojarzeń i pomysłów, jeżeli jednak tak nie jest zachęca je do czynnego uczestnictwa w lekcji. Nawet, jeśli dzieci mają już jakieś pomysły informuje, że na dzisiejszej lekcji odkryją nowe tajemnice węgla.</p> <p>2. Nauczyciel prosi dzieci by każde samodzielnie odszyfrowało wiadomość zapisaną szyfrem „Czekoladka” – załącznik nr 1. Hasło „Węglowa rodzinka”. W związku z tym, że szyfr nie posiada polskich znaków, należy zwrócić uczniom uwagę, że wyraz węgiel pisze się poprawnie przez „ę”.</p> <p>W nawiązaniu do hasła nauczyciel prosi dzieci by podzieliły się swoimi skojarzeniami na jego temat. Pomysły zapisuje na arkuszu papieru.</p> <p>3. Nauczyciel zdradza uczniom, że otrzymane hasło to tytuł wiersza Marii Terlikowskiej – załącznik nr 2 – Tekst wiersza Marii Terlikowskiej ‘Węglowa rodzina’.</p> <p>Tekst wiersza może czytać nauczyciel lub dobrze czytające dziecko.</p> <p>Dzieci siadają w kręgu na dywanie.</p> <p>Przed przystąpieniem do czytania nauczyciel prosi uczniów by wylosowali z worka po jednym przedmiocie (foliowa peleryna, gumowa piłka w groszki, tabletki węgla leczniczego, ołówek, 6 zabawkowych plastikowych koszyczków lub obrazków je przedstawiających, gąbka, buteleczka z zabarwioną na żółtko wodą z napisem „benzyna”, pojemniczek z czarną farbą plakatową z napisem „smoła”, buteleczka parafiny ciekłej, biała świeca, kilka bryłek węgla). Mogą się one powtarzać, ważne żeby każdy uczeń miał, choć jeden.</p> <p>Następnie dzieci nazywają lub odczytują nazwy wylosowanych przedmiotów.</p> <p>Gdy podczas czytania pojawi się nazwa wylosowanego przez dziecko przedmiotu będzie miało ono za zadanie wstać i unieść dany przedmiot w górę.</p> <p>Wiersz należy odczytać po raz drugi jednak już bez wstawiania, tak by</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
---	--

<p>dzieci jak najlepiej zapamiętały jego treść i sens.</p> <p>4. Rozmowa na temat treści wiersza i wymienienie przedmiotów, które w swoim składzie zawierają węgiel. Dzieci mogą na zasadzie skojarzeń podać inne przykłady członków węglowej rodziny (rzeczy wykonane z folii, plastiku, parafiny – zawierają węgiel).</p> <p>5. Wyświetlenie fragmentu filmu dostępnego pod adresem: https://www.youtube.com/watch?v=AL33VMppUiE (wyświetlamy 2 pierwsze minuty filmu)</p> <p>6. „Portret węglowej rodziny”. Zadaniem dzieci jest stworzenie obrazkowej mapy myśli przedstawiającej członków węglowej rodziny. Należy uwzględnić w tym przynajmniej kilka związków i postaci, w których występuje węgiel, czyli węgiel kamienny, węgiel brunatny, grafit, diament, grafen, gaz ziemny, ropa naftowa, antracyt, ale również białka, tłuszcze i węglowodany zawarte w produktach spożywczych. Do wykonania mapy – portretu można wykorzystać teksty popularnonaukowe, informacje encyklopedyczne oraz filmy przyrodnicze. Ciekawostka: Węgiel znajduje się na czwartym miejscu <u>najczęściej występujących pierwiastków we Wszechświecie</u>, po <u>wodorze, helu i tlenie</u>. Jest obecny we wszystkich <u>organizmach żywych</u>. W ludzkim ciele jest po tlenie najliczniejszym pierwiastkiem ze względu na masę (ok. 18,5%]. Ta ilość w połączeniu z różnorodnością <u>związków organicznych</u> stawia węgiel, jako chemiczną podstawę <u>życia</u>.</p> <p>7. Rozmowa na temat cechy wspólnej członków „Węglowej rodziny”, jako wyjście do stwierdzenia, że nie trzeba być do siebie podobnym by być rodziną – mieć ze sobą coś wspólnego.</p> <p>8. Zabawa logiczno – ortograficzna „Co łączy te trzy wyrazy?” Nauczyciel dzieli uczniów na pary i rozdaje im po jednym zadaniu – zestaw trzech wyrazów, które mają ze sobą coś wspólnego. Zadaniem dzieci jest zapisanie tego jednego, łączącego je wyrazu. Załącznik nr 3 - Zabawa logiczno – ortograficzna „Co łączy te trzy wyrazy?”</p> <p>czerń, kopalnia, górnik (węgiel)</p> <p>brzoza, drewno, kora (drzewo)</p> <p>szczyt, wyciąg, wspinaczka (góra)</p> <p>zima, biel, bałwan (śnieg)</p> <p>woda, źródło, Wisła (rzeka)</p> <p>niebo, deszcz, pogoda (chmura)</p> <p>węgiel, samochód, ropa naftowa (benzyna)</p> <p>mydło, kąpiel, piana (gąbka)</p> <p>drewno, rysowanie, szarość (ołówki)</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne i matematyczno-przyrodnicze</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
---	--

<p>9. Nauczyciel przygotowuje po jednym kółku z wyrazem na parę – wyrazy umieszczone w kółkach to rozwiązania z poprzedniego zadania - Załącznik nr 4 – kółka do zadań. Warto koła wyciąć i zalaminować. Dzieci losują po jednym kółku. Nauczyciel odczytuje kolejno zestawy trzech wyrazów z poprzedniego zadania, a para która uzna, że wyraz z ich kółka łączy się z nimi wstaje i odczytuje go. W ten sposób następuje sprawdzenie poprawności wykonania poprzedniego zadania i poszczególne pary poznają przykłady pozostałych uczniów. W klasie może wywiązać się dyskusja, a uczniowie mogą mieć zupełnie inne pomysły warto wówczas przedyskutować ich zasadność i poprawność.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>10. Następuje zamiana kółkami (uczniowie będą się nimi zamieniali po wykonaniu kolejnych zadań, więc warto ustalić schemat przekazywania sobie kółek np. zgodnie z kierunkiem wskazówek zegara). Tym razem pary mają za zadanie w czasie 3 minut wymyślić przynajmniej i zapisać (najlepiej pisakiem do białych tablic) dwa – może być więcej – wyrazy należące do rodziny wyrazu zapisanego na kółku.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>11. Po zakończeniu następuje zamiana kółkami pary sprawdzają poprawność wykonania zadania i odczytują na głos propozycje zapisane przez kolegów i koleżanki. Jeżeli któraś para zauważy błąd lub z czymś się nie zgadza wówczas wstaje i poprawia błąd.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>12. Zamiana kółkami. Nauczyciel przygotowuje na małych, podłużnych karteczkach zestaw czasowników – załącznik nr 5 – czasowniki do kółek. Czasowniki mogą się powtarzać, ponieważ pasują do kilku rzeczowników jednocześnie. Karteczki leżą na dywanie - jeżeli uczniowie siedzą w ławkach lub na jednej z ławek – jeżeli uczniowie siedzą na dywanie. Ważne jest, by odległość była znacząca. Nauczyciel informuje, że dzieci będą miały na wykonanie zadania 6 minut. Każda z osób będzie pełniła rolę łącznika przez 3 minuty. Jej zadaniem będzie udanie się do miejsca, w którym rozłożone są czasowniki i odnalezienie tego, który pasuje do rzeczownika na kółku. Za jednym razem można przynieść tylko jeden czasownik. Druga osoba z pary sprawdza poprawność doboru czasownika i zwraca lub zostawia go. Z przyniesionych przez łącznika wyrazów układa promyczki dookoła kółka. Po trzech minutach następuje zamiana rolami.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>13. Po zakończeniu poprzedniego zadania uczniowie zamieniają się kołami – łatwiej będzie, jeżeli tym razem dzieci przejdą do kolejnych kółek. Następuje sprawdzenie poprawności doboru czasowników do rzeczowników. W parach dyskutują i odczytują wyrazy ze słoneczka. Jeżeli dzieci z innych par będą miały wątpliwości - wstają i tym samym sygnalizują to. Należy sprawdzić poprawność wykonania wszystkich zadań.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>14. Dzieci przechodzą do kolejnych kółek i tym razem na ich odwrocie zapisują proste zdanie z wykorzystaniem wyrazów ze słoneczka. Np. Rzeka wiję się. Gąbka myje. Drzewo rośnie, Węgiel pali się.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>15. Zamiana kółkami. Kolejna para ma za zadanie rozwinąć zdanie zapisane przez poprzedników, czyli dodać przynajmniej po jednym</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>

<p>wyrazie do tych wcześniej już napisanych. Np. Szeroka rzeka wije się między polami. Żółta gąbka myje plecy Antka. Rozłożyste drzewo rośnie na szczycie wzgórza. Węgiel kamienny pali się w piecu.</p> <p>16. Nauczyciel zapisuje na tablicy zdania rozwinięte przez uczniów. Dzieci przepisują je do zeszytów a następnie podkreślają wszystkie wyrazy z trudnościami ortograficznymi.</p> <p>17. Przypomnienie informacji o rodzinie wyrazów z klasy pierwszej Tworzenie w parach rodziny wyrazu „węgiel”, a następnie prezentowanie swoich pomysłów na forum klasy. Zapisanie w zeszycie wszystkich wspólnie wymyślonych wyrazów. Zadaniem domowym będzie ułożenie zdań rozwiniętych z każdym z nich.</p> <p>18. Jako podsumowanie lekcji i dla sprawdzenia ile dzieci zapamiętały z lekcji można wyświetlić lub otworzyć w komputerach aplikację wykonaną na stronie www.learningapps.org . Link do aplikacji <u>Gdzie jest węgiel?</u>.</p> <p>19. Do podsumowania lekcji nauczyciel po raz kolejny prezentuje trzy przedmioty: kawałek węgla, kawałek drewna i piłkę i prosi uczniów, by wypowiedzieli się, w jaki sposób one się łączą.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
---	---

Autor: Anna Dziadkiewicz	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, ruchowa, plastyczna, matematyczna	Temat lekcji: Z okna rakiety
Cel/cele zajęć: - rozwijanie myślenia problemowego i analitycznego poprzez doświadczenie fizyczne - rozwijanie myślenia twórczego i sprawności motorycznej przez prace plastyczne i konstrukcyjne - wprowadzenie terminologii fachowej i poszerzenie wiedzy na temat kosmosu z wykorzystaniem różnych źródeł informacji - doskonalenie umiejętności dodawania i odejmowania w zakresie 50 z przekroczeniem progu dziesiętkowego - doskonalenie ortografii w zakresie pisowni nazw własnych - terminów astronomicznych wielką literą - rozwijanie kreatywności i ekspresji ruchowej	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - wykonam doświadczenie ukazujące siłę odrzutu i wyjaśnię, dlaczego rakieta może polecieć w kosmos - wykonam raketę według własnego projektu - wykonam mapę myśli z hasłem kluczowym „Mleczna droga” - będę dodawać i odejmować w zakresie 50 z przekroczeniem progu dziesiętkowego - rozpoznam planety na podstawie ich opisu - wykonam makietę Układu Słonecznego na podstawie tekstu popularnonaukowego - ułożę zdania z wyrazami związanymi z kosmosem, które piszemy wielką literą - będę uczestniczyć w zabawach ruchowych i pantomimicznych
Kryteria sukcesu dla ucznia: - opisuję budowę Układu Słonecznego - wyjaśniam, na czym polega siła odrzutu wykorzystywana przy starcie rakiety - wykonuję makietę Układu Słonecznego na podstawie opisu popularnonaukowego - wykonuję raketę według własnego projektu	
Podstawa programowa: 1.1)a, b, c, 1.2)a, b, c, 1.3)a, b, f, g, 1.4)a, 3.1)a, 4.2)a, b, c, 5.4), 6.1), 6.7), 7.3), 7.4), 7.5), 8.2), 10.3)c.	
Metody pracy: praca z tekstem, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, pokaz filmu, zabawa ruchowa, doświadczenie, metoda KLANZA, metoda ewaluacyjna, pantomima	
Formy pracy: praca w parach, indywidualna i grupowa	
Środki dydaktyczne: zadanie interaktywne <u>Kosmiczna niespodzianka</u> , Załącznik nr 1 – checklista z celami – pytaniami , sznurek, balony, klamerki, taśma klejąca, słomki do napojów, miara, karteczki samoprzylepne, kartony, papierowe pudełeczka, plastikowe pojemniczki po jogurtach, zakrętki od butelek itp. oraz kleje, klej na gorąco, fragment filmu „Rodzina Pytalskich”, Załącznik nr 2 – matematyczna galaktyka , obrazki przedstawiające planety Układu Słonecznego oraz Słońce dla każdego ucznia, granatowe lub czarne kartki w formacie A3, kredki pastele, Załącznik nr 3 - tekst o Układzie Słonecznym , film <u>Rzeczywisty rozmiar Układu Słonecznego</u> , Załącznik nr 4 – wiersz A może , utwór muzyczny do piosenki Samolot – KLANZA, Załącznik nr 5 – matematyka i kosmiczna symbolika , Skrzynia Pamięci, Załącznik nr 6 – podsumowanie rakieta .	

Przebieg zajęć		
	„Drogowskazy” -wskazówki i uwagi o realizacji	Centra Aktywnej Edukacji

<p>1. Zadanie domowe dla uczniów do wykonania przed lekcją. Rozwiązać zadanie interaktywne wykonane przez Annę Dziadkiewicz na stronie www.learningapps.org. Wystarczy kliknąć na poniższy link: <u>Kosmiczna niespodzianka</u>, oraz narysowanie projektu własnej rakiety – pojazdu kosmicznego i przyniesienie materiałów potrzebnych do jej wykonania.</p> <p>2. W klasie nauczyciel ponownie odtwarza film ukazujący start rakiety i oznajmia, że w dniu dzisiejszym cała klasa uda się w podróż w kosmos, by poznać znajdujące się tam planety Układu Słonecznego.</p> <p>3. Nauczyciel wywiesza na tablicy i rozdaje uczniom karteczki z wypisanymi celami lekcji w postaci checklisty z pytaniami. Jeżeli uczniom uda się w trakcie lekcji odpowiedzieć na pytanie, wówczas samodzielnie odhaczają dany cel. Załącznik nr 1 – checklista z celami – pytaniami.</p> <p>4. Doświadczenie „Siła odrzutu” Pytanie kluczowe: Jak to się dzieje, że rakieta może wystartować z Ziemi i polecieć w kosmos? Nauczyciel przygotowuje przed lekcją dwa sznurki, które rozciąga jeden od ściany do ściany na minimum 3-4 m, a drugi od ziemi do sufitu – jeżeli jest taka możliwość. Przed przywiązaniem sznurków naciąga na nie po jednej słonce. Sznurki powinny być w miarę napięte. Przygotowuje również kilka baloników, taśmę klejącą, klamerki oraz miarę. Najpierw nauczyciel prezentuje doświadczenie. Nadmuchany balon spina klamerką, tak by nie uciekało z niego powietrze. Następnie przykleja go taśmą do plastikowej rurki i umieszcza na jednym końcu sznurka. Zadaje dzieciom pytanie: Jak myślicie, co się stanie z balonem, gdy zdejmemy klamerkę? Dzieci podają swoje hipotezy. Po chwili nauczyciel prosi jedno z dzieci, by zdjęło klamerkę, a pozostałe obserwowały, co się stanie z balonem. Doświadczenie z pewnością wzbudzi zachwyt i zainteresowanie dzieci, dlatego warto wykorzystać ich uwagę i zadać kilka pytań. W tym celu nauczyciel dzieli uczniów na 5 grup 3-4 osobowych. Każda z nich otrzymuje zadanie do wykonania, może również powtórzyć doświadczenie.</p> <p style="text-align: center;">Pytania do uczniów</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Co powoduje ruch balonika? 2) Co trzeba zrobić, żeby balonik przejechał dłuższą trasę zanim się zatrzyma? 	<p>matematyczno- przyrodnicze i artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
---	--

<p>3) W jakim kierunku porusza się balonik i od czego to zależy?</p> <p>4) Spróbujcie uzupełnić zdanie: „Im większy balonik na starcie, tym dojedzie”</p> <p>5) Co trzeba zrobić, żeby balonik przejechał krótszą trasę zanim się zatrzyma?</p> <p>6) Jak daleko dojechał balonik? Zmierzcie miarą.</p> <p>Dzieci ustnie formułują swoje hipotezy i wnioski. Doświadczenie trzeba wykonać w dwóch płaszczyznach. Dzieci z pewnością same będą chciały się przekonać, czy balon również się przesunie, jeżeli przyczepi się go do słomki włożonej na sznurek rozciągnięty między podłogą a sufitem.</p> <p>Wyjaśnienie do doświadczenia: Balon jest napędzany siłą odrzutu powietrza, które gwałtownie uchodzi przez jego wylot. Siłę odrzutu wykorzystują również rakiety i silniki odrzutowe w samolotach. W silnikach takich spalane jest specjalne paliwo, które wylatuje bardzo szybko w postaci gazu przez dysze zwrócone przeciwnie do kierunku, w którym ma się poruszać pojazd. To właśnie te gorące gazy obserwuje się w postaci płonących słupów wydobywających się spod rakiety podczas jej startu. Odrzut nie zawsze pochodzi od gwałtownie wylatujących gazów. Podobnego odrzutu można doznać wtedy, gdy stojąc na deskorolce lub na rolkach, mocno wyrzuci się przed siebie piłkę lekarską albo ciężki plecak. Zostanie się wówczas odepchniętym (odrzuconym) w przeciwną stronę niż wyrzucony przedmiot.</p> <p>5. Budowanie raket według projektów uczniów. Dzieci przygotowują swoje projekty oraz odpowiednie materiały przyniesione z domów. Nauczyciel może zgromadzić w klasie różne przydatne materiały np. kartony, papierowe pudełeczka, plastikowe pojemniczki po jogurtach, słomki, zakrętki od butelek itp. oraz taśmy klejące, kleje, klej na gorąco. Dzieci wykonują w klasie przestrzenne pojazdy kosmiczne. Później następuje prezentacja raket.</p> <p>6. Nauczyciel odtwarza w klasie fragment filmu Pytalskich”dotyczący Drogi Mlecznej (fragment od 13 do 17 minuty).</p> <p>7. Dzieci wykonują na podstawie obejrzanego filmu i własnej wiedzy mapę myśli, w której centrum znajduje się hasło: Mleczna droga.</p> <p>8. Matematyczna karta pracy doskonaląca umiejętność dodawania i odejmowania w zakresie 50 z przekroczeniem progu dziesiątkowego – Załącznik nr 2 – matematyczna galaktyka.</p> <p>9. Opowieść o Układzie Słonecznym. Nauczyciel przygotowuje dla każdego ucznia zestaw 9 obrazków przedstawiających planety Układu Słonecznego oraz Słońce. Każdy uczeń przygotowuje granatową lub czarną kartkę w formacie A3 oraz kredki pastele i kilkanaście małych karteczek samoprzylepnych. Nauczyciel informuje, że za chwilę odczyta tekst popularnonaukowy na temat Układu Słonecznego, a zadaniem dzieci będzie układanie w odpowiedniej kolejności od Słońca (dzieci umieszczają jego obrazek po lewej stronie poziomo ułożonej kartki) poszczególnych obrazków przedstawiających planety. Która planeta jest, która decydują na podstawie opisu. Obrazki nie powinny być podpisane, ale adekwatne do</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p>
--	--

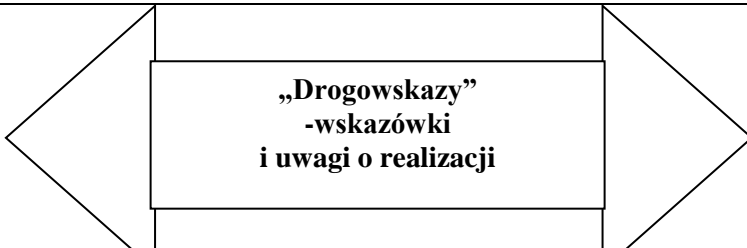
<p>opisu w tekście (kolorowe). W trakcie układania obrazków na samoprzylepnych karteczkach mogą zapisywać nazwy planet i ciekawe informacje. W odczytywanym tekście poza planetami pojawiają się również inne elementy kosmosu (księżycy, komety, planetoidy, teleskopy), które dzieci mogą dorysować pastelami na kartce lub oznaczyć samoprzylepną karteczką, a gdy się upewnią, że dobrze zrozumiały mogą narysować dany obiekt.</p> <p>Po odczytaniu tekstu przez nauczyciela uczniowie porównują w parach swoje prace i dyskutują na temat wyglądu Układu Słonecznego. Nauczyciel sprawdza prace, a w razie wątpliwości ponownie odczytuje odpowiedni fragment. Załącznik nr 3 - tekst o Układzie Słonecznym. W ten sposób powstają plakaty – notatki do zawieszenia na gazecie ściennej.</p> <p>10. Po zakończeniu pracy nad makietami Układu Słonecznego nauczyciel odtwarza film ukazujący jak duży i rozległy on jest oraz jak trudno oddać jego wielkość, jeżeli chce się go „zmieścić na kartce”. Link do filmu <u>Rzeczywisty rozmiar Układu Słonecznego</u> znajdującego się na stronie <u>www.youtube.com</u>.</p> <p>11. Nauczyciel rozdaje dzieciom tekst wiersza Włodzimierza Ścisłowskiego pt. „A może?” – Załącznik nr 4 – wiersz A może. Dzieci odczytują w cisy wiersz i podkreślają w nim nazwy obiektów astronomicznych. Nauczyciel zwraca uwagę, że te nazwy piszemy wielką literą.</p> <p>Wyjaśnienie ze Słownika Języka Polskiego PWN Wielką literą piszemy jedno- i wielowyrazowe nazwy gwiazd, gwiazdozbiorów, planet, księżyców, planetoid, galaktyk, rojów meteorów i innych obiektów astronomicznych: <i>Słońce, Gwiazda Polarna, Wielka Niedźwiedzica, Ziemia, Mars, Wenus, Saturn, Księżyc, Droga Mleczna, Obłok Oorta, Leonidy, Perseidy, Pas Kuipera.</i> UWAGA: W nazwach komet człon pierwszy traktowany jest jak nazwa gatunkowa (rodzajowa) i zapisywany małą literą, np. <i>kometa Halleya, kometa Enckego, kometa Shoemaker-Levy 9. Księżyc, Ziemia, Słońce,</i> a także <i>Galaktyka</i>, gdy chodzi o tę, w której żyjemy, piszemy wielką literą tylko w znaczeniu terminów astronomicznych; wyrazy te użyte w znaczeniu pospolitym piszemy małą literą: <i>Naszą planetą jest Ziemia; Coraz częstsze są trzęsienia ziemi; Poza naszą Galaktyką istnieją jeszcze inne galaktyki; Naturalnym satelitą Ziemi jest Księżyc, a Deimos jest księżycem Marsa.</i></p> <p>Dzieci układają i zapisują w zeszycie po jednym zdaniu z każdym podkreślonym wyrazem.</p> <p>12. Zabawa ruchowa - kosmiczna podróż – Nauczyciel informuje uczniów, że ruszają w wielką podróż kosmiczną. Naśladują odliczanie przed startem rakiety, a następnie naśladują startujący wahadłowiec. Kucają, uderzają palcami o podłogę, najpierw cicho po chwili coraz głośniej i szybciej, aż na koniec wyskakują wysoko w górę z uniesionymi rękami. Następnie wykonują przy muzyce płąs Samolot – element pedagogiki Klanza. Nauczyciel co jakiś czas przeplata muzykę z płąsu z innymi – dowolnymi utworami muzycznymi. W ten sposób sygnalizuje, że dzieci znalazły się</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno - ruchowe</p>
---	--

<p>na innej planecie. Przykładowe planety: planeta dziwnych kroków, głośnych śpiewów, śmiesznych wierszyków, tanecznych kroków W każdej z nich nauczyciel prosi by dzieci dostosowały się do zwyczajów panujących na odwiedzanej planecie. Dzieci mogą mieć też własne pomysły nazw planet – warto je wykorzystać. Po odwiedzinach na ostatniej planecie dzieci wracają wahadłowcem na ziemię.</p>	
<p>13. Rozwiązanie matematycznej karty pracy – Załącznik nr 5 – matematyka i kosmiczna symbolika.</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p>
<p>14. Nauczyciel informuje, że w podzięcie za gościnność na innych planetach uczniowie - Ziemianie chcieliby wysłać w kosmos Skrzynię Pamięci. Zadaniem dzieci jest jej wypełnienie. W tym celu nauczyciel przygotowuje skrzynię lub ozdabia karton po butach, do którego dzieci będą wkładały karteczki z zapisanymi lub narysowanymi propozycjami. Aby ułatwić dzieciom to zadanie można zaproponować im dokończenie zdań.</p> <p style="padding-left: 40px;">Wysłałbym w kosmos, ponieważ chciałbym pokazać, że na Ziemi.....</p> <p style="padding-left: 40px;">Uważam, że w kosmos należy wysłać, ponieważ</p> <p style="padding-left: 40px;">Poza opisem dzieci mogą wykonać ilustracje. Obie formy prezentują i wkładają do skrzyni.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
<p>15. Na zakończenie lekcji nauczyciel przegląda checklisty uczniów i sprawdza czy w opiniach uczniów cele lekcji zostały osiągnięte. Następnie wiesza na tablicy plakat lub rysuje rakieta i prosi, by dzieci dokończyły zdania znajdujące się w jej okienkach. Załącznik nr 6 – podsumowanie rakieta.</p> <p style="padding-left: 40px;">Z dzisiejszych zajęć najbardziej zapamiętam ...</p> <p style="padding-left: 40px;">Na dzisiejszych zajęciach najbardziej podobało mi się ...</p> <p style="padding-left: 40px;">Podczas dzisiejszych zajęć najtrudniejsze było dla mnie ...</p> <p style="padding-left: 40px;">Chciałbym się więcej dowiedzieć na temat ...</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>

Autor: Magdalena Kubacka	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, muzyczna, ruchowa, plastyczna	Temat lekcji: Z wizytą u Smoka Wawelskiego
Cel/cele zajęć: - wdrażanie do uważnego słuchania wypowiedzi i korzystania z przekazywanych informacji, - doskonalenie umiejętności wyszukiwania w różnych źródłach potrzebnych informacji, - wzbogacanie wiedzy o informacje związane z Krakowem, - poznanie podstawowego kroku tańca ludowego- krakowiaka, - doskonalenie umiejętności pisania zaproszenia, planu wydarzeń w tekście, zgodnie z zasadami ortografii i kaligrafii, - doskonalenie umiejętności cichego czytania ze zrozumieniem i głośnego czytania tekstów z uwzględnieniem interpunkcji i intonacji, - rozwijanie twórczego myślenia i umiejętności plastycznych, - kształcenie umiejętności podejmowania działań i zgodnej współpracy z innymi,	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam podstawowy krok tańca ludowego-krakowiaka, - poznam zabytki Krakowa wyszukując informacje w różnych źródłach, - ułożę i poprawnie zapiszę plan wydarzeń Legendy o Smoku Wawelskim na podstawie przeczytanego tekstu, - napiszę zaproszenie na urodziny Smoka, - wspólnie z kolegami zaprojektuję i wykonam z różnych materiałów smoczą jamę,
Kryteria sukcesu dla ucznia: - tańczę krakowiaka, - rozpoznaję i nazywam przynajmniej 4 zabytki Krakowa, - piszę zdania tworząc plan wydarzeń w legendzie, dbam o ich poprawność ortograficzną i stylistyczną, - piszę zaproszenie na urodziny zgodnie z przyjętą formą, - wspólnie z kolegami wykonam smoczą jamę wykorzystując różne materiały	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)c), 1.1)d), 1.2)a), 1.2)c), 1.2)d), 1.3)a), 1.3)f), 3.1)a), 4.2)a), 4.2)b), 4.3a), 4.3)b), 5.4), 8.1), 8.2)	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, interaktywna gra dydaktyczna, zabawa rytmiczna z muzyką, ewaluacyjna	
Formy pracy: indywidualna, grupowa jednolita i zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: nagranie piosenki „ <i>Krakowiaczek jeden</i> ”, fotografie, pocztówki oraz różne przedmioty związane z Krakowem- według pomysłu nauczyciela, albumy i książki o Krakowie, nagranie hejnału z wieży Kościoła Mariackiego: audio M. Kubacka- Załącznik nr 2, mapa Polski, zdjęcie Smoka Wawelskiego- Załącznik nr 1, strona internetowa miasta Krakowa- www.krakow.pl , tablica multimedialna, projektor, filmik audio „ <i>Smok Wawelski</i> ”: pomoc wypracowana w ramach programu „ <i>Myśle- działam- idę w świat</i> ”, autor- M. Kubacka, komputery z dostępem do Internetu, gra interaktywna stworzona na www.LearningApps.org , Wykreślanka - Kraków 6 wyrazów , Wykreślanka- Kraków 9 wyrazów - autor: Magdalena Kubacka, Wanda Chotomska „ <i>Legendy polskie</i> ”- tekst Legendy o Smoku Wawelskim, różnej wielkości piankowe klocki, szare papiery pakowe, gazety, kolorowe tkaniny	

<p>7. Zabawa muzyczna „Lajkonik”- autor M. Kubacka. Dzieci poruszają się w kole na dywanie w rytm melodii ludowej krakowiaka- naśladowują krok podstawowy krakowiaka. Jedno dziecko zostaje Lajkonikiem i biega w kole z konikiem (głowa konia na kiju) w przeciwną stronę. Na przerwę w muzyce, dzieci zastygają w bezruchu, a Lajkonik wybiera jedną osobę, która wymyśliła najciekawszą pozę. Następuje zmiana Lajkonika i zabawa trwa dalej.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p>
<p>8. Głośne czytanie- przez dobrze czytające, chętne dzieci lub nauczyciela- Legendy o smoku Wawelskim- Wanda Chotomska „Legendy polskie”. Kilkudzaniowe wypowiedzi dzieci na temat przeczytanego i wysłuchanego tekstu.</p> <p>9. Wspólne ułożenie i zapisanie do zeszytów planu wydarzeń w Legendzie o Smoku Wawelskim. Sprawdzenie stopnia opanowania celu przez uczniów- formowanie kulek z gazet.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
<p>10. Nauczyciel umieszcza na tablicy wzór zaproszenia na przyjęcie urodzinowe zapisany na kolorowym, dużym arkuszu papieru- omówienie zasad pisowni. Co powinno zawierać zaproszenie, jaką mieć formę? (kogo zapraszamy?, na co?, data, miejsce, podpis itp.). Zwraca uwagę na pisownię imion, nazwisk, zwrotów grzecznościowych, miejscowości wielką literą. Indywidualne pisanie w zeszytach zaproszenia na urodziny Smoka Wawelskiego. Ocena przez nauczyciela poprawności wykonanego zadania. Za opanowany cel, dzieci mogą uformować i wrzucić do skrzyni kolejną gazetową kulkę.</p>	
<p>11. Tworzenie smoczej jamy. Dzieci wykorzystują do budowania dostępne w klasie materiały: różnej wielkości piankowe klocki, szare papiery pakowe, gazety, kolorowe tkaniny, gazetowe kulki tworzone po każdym opanowanym celu zajęć oraz inne według inwencji twórczej uczniów i nauczyciela.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p>
<p>12. Ewaluacja zajęć- dzieci siadają w zbudowanej przez siebie smoczej jamie i przekazując sobie z ręki do ręki maskotkę smoka wymieniają dwie rzeczy, które zapamiętały z zajęć, o których opowiedzą swoim rodzicom. Na zakończenie smok- animowany przez nauczyciela prosi uczniów o to, by w domu przeczytały jeszcze raz uważnie plan wydarzeń w Legendzie o Smoku..., tak by zapamiętać treść legendy oraz prosi o przyniesienie na jutrzejsze zajęcia spożywczej folii aluminiowej, łyżki, widelca, dowolnego przyboru kuchennego, np. chochli, latarki.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>

Autor: Anna Dziadkiewicz	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, matematyczna, plastyczna	Temat lekcji: Zagadki z północy
Cel/cele zajęć: - doskonalenie umiejętności współpracy w parze - zaznajomienie z podstawowymi informacjami związanymi z Norwegią - doskonalenie logicznego myślenia - ćwiczenie praktycznego adresowania koperty - kształtowanie umiejętności autoprezentacji - rozwijanie wyobraźni i kreatywności poprzez kontakt z dziełami muzycznymi	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - będę współpracować w parze przestrzegając ustalonych zasad - poznam ciekawostki związane z Norwegią - zaadresuję kopertę - zaprezentuję swoją osobę w formie prezentacji multimedialnej - przedstawię scenkę dramową do utworu muzycznego
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wskażę położenie Norwegii i wymieniam 4 cechy charakterystyczne twego kraju - prawidłowo adresuję kopertę - przedstawiam swoją osobę w formie prezentacji multimedialnej	
Podstawa programowa: 1.1)a,b,c,d, 1.2)a,b,d, 1.3)a, c, e, 1.4)a, 3.1)c, 4.1)b, 4.2)a, b, c, 5.4), 5.5), 6.3), 7.2), 7.3), 7.4), 7.5), 7.8), 7.15), 8.1), 8.2), 8.3)a,c, 8.4)	
Metody pracy: praca z tekstem, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, zabawa i gra dydaktyczna, pokaz filmu, zabawa ruchowa,	
Formy pracy: indywidualna, grupowa, praca w parach	
Środki dydaktyczne: list do uczniów – Załącznik nr 1, tablicy plakat z narysowanymi dużymi 6 znakami zapytania, Zagadki matematyczne Zofii – Załącznik nr 2, Załącznik nr 8 – Film o Norwegii, Zagadki geograficzne Zofii – Załącznik nr 3, mapa Europy, atlasy świata, komputer, tablica interaktywna, nagranie muzyczne „Dziewczyna o włosach jak len” Claude’a Debussy, papier, kredki lub farby, utwór Edvarda Griega „W grocie króla gór”, Załącznik nr 4 – List do Zofii, produkty do przygotowania masy solnej (sól, olej, woda, miska, mąka) kamyczki, kawałki sznurków, włóczki, siana czy materiału oraz inne elementy dekoracyjne, Zdjęcia trolli – Załącznik nr 5, Zdjęcia książki w załączniku nr 6 – „Grzeczna”, kontury flagi Norwegii – Załącznik nr 7,	

Przebieg zajęć		
	Centra Aktywnej Edukacji	

UWAGA!

LEKCJA ODWRÓCONA

Kilka dni przed planowaną lekcją nauczyciel rozdaje uczniom tajemnicze listy. Może je wsunąć ukradkiem do książek lub tornistrów lub oddać z ostatnio sprawdzanymi zeszytami.

Następnego dnia należy się upewnić, czy wszyscy uczniowie otrzymali i odczytali listy. Jeżeli, któryś z uczniów jeszcze nie przeczytał listu należy odczekać jeszcze jeden dzień, by każde dziecko spokojnie zapoznało się z jego treścią. Treść listu – załącznik nr 1.

W liście znajduje się fragment tekstu z książki „Świat Zofii” Jostein Gaarder oraz zadanie do wykonania przez uczniów w domu.

W fragmencie powieści główna bohaterka Zofia Amundsen otrzymuje list, w którym znajduje się jedynie pytanie: „Kim jesteś?”. Zadaniem uczniów jest odpowiedzenie na to pytanie w formie prezentacji multimedialnej wykonanej w programie Power Point. Dzieci mają przygotować 5-8 slajdów, w których odpowiedzą na pytanie postawione przez tajemniczego nadawcę.
Kim jesteś?

Przykładowe odpowiedzi: dzieckiem, sportowcem, uczniem, córką, synem, marzycielem, bałaganiarzem itp.

W liście pozostawiono wykropkowane miejsce na wpisanie liczby dni na wykonanie prezentacji.

W KLASIE

1. Nauczyciel przed lekcją umieszcza w klasie na tablicy plakat z narysowanymi dużymi 6 znakami zapytania – każdy na osobnej małej kartce. Informuje uczniów, że gdy uda im się rozwikłać 6 niezwykłych zagadek wówczas odkryją te znaki zapytania i poznają cel kolejnej lekcji a zarazem zadanie domowe.

Pierwsza zagadka nie była wcale trudna, jednak wymagała szerokiego spojrzenia na samego siebie.

2. Uczniowie omawiają swoje prezentacje na forum klasy i prezentują swoją osobę. Uwieńczeniem pracy jest odsłonięcie jednego z 6 znaków zapytania. Może go odsłonić uczeń, którego prezentacja była najciekawsza lub najbardziej zaskakująca.

3. Druga zagadka dotyczy kraju, w którym mogłaby mieszkać Zofia.

polonistyczno-
komunikacyjne

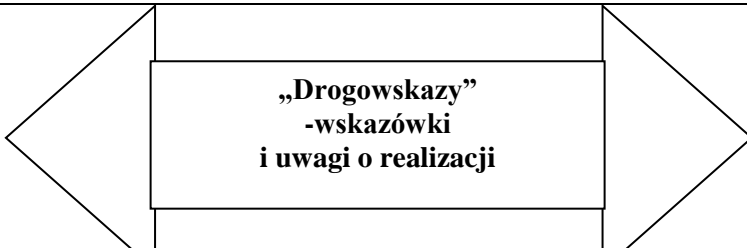
polonistyczno-
komunikacyjne

matematyczno-
przyrodnicze

<p>Aby ją rozwikłać nauczyciel dzieli uczniów na pary, które mają za zadanie rozwiązać szereg zagadek matematycznych, dzięki którym poznają ojczysty kraj Zofii. Zagadki matematyczne Zofii – Załącznik nr 2.</p> <p>Gdy uczniom uda się rozwiązać wszystkie zagadki należy odsłonić kolejny znak zapytania z plakatu na tablicy.</p> <p>4. Gdy uczniowie poznają już nazwę kraju ojczystego Zofii warto wyświetlić im film obrazujący najciekawsze zakątki tego kraju. Załącznik nr 8 – Film o Norwegii.</p> <p>Po pokazie filmu warto zebrać spostrzeżenia uczniów w formie mapy myśli lub po prostu zbioru haseł, z którymi kojarzy się dzieciom Norwegia. Mogą się tam znaleźć informacje z filmu oraz własnych doświadczeń uczniów.</p> <p>Za wykonanie spisu haseł w dowolnej formie, dzieci odsłaniają kolejny znak zapytania na plakacie.</p> <p>5. Książka „Świat Zofii” jest pełna pytań i filozoficznych zagadek. Nauczyciel proponuje uczniom rozwikłanie geograficznych zagadek Zofii – Załącznik nr 3. Zadanie uczniowie mogą wykonywać samodzielnie lub w parach. Aby ułatwić dzieciom wykonanie zadania należy przygotować mapę Europy lub atlasy, w których znajduje się mapa półwyspu Skandynawskiego.</p> <p>Po wykonaniu zadania dzieci odsłaniają czwarty znak zapytania na plakacie.</p> <p>6. Autor książki „Świat Zofii” opisując jej wygląd wspomina o utworze „Dziewczyna o włosach jak len” Claude’a Debussy. Nauczyciel odtwarza utwór – można go znaleźć tutaj: https://www.youtube.com/watch?v=eeWg4gooSSc oraz odczytuje fragment z książki opisujący wygląd dziewczynki. Następnie prosi uczniów, by przy akompaniamencie utworu narysowali lub namalowali portret Zofii według własnych wyobrażeń.</p> <p>Po wykonaniu zadania dzieci odsłaniają piąty znak zapytania na plakacie.</p> <p>7. Nauczyciel odtwarza uczniom jeden z utworów Edvarda Griega „W grocie króla gór” dostępny tutaj https://www.youtube.com/watch?v=oUL4qtQIEQY. Wyjaśnia, że Grieg był norweskim kompozytorem szkockiego pochodzenia. Podczas słuchania uczniowie mogą odtwarzać muzykę za pomocą ruchów. Po wysłuchaniu utworu nauczyciel rozpoczyna rozmowę na temat tytułu oraz charakteru utworu. Następnie dzieli uczniów na 5 osobowe zespoły, których zadaniem będzie zainscenizowanie krótkiej opowieści ruchowej do poznanej melodii.</p> <p>8. Kolejną zagadką jest tajemniczy nadawca listu z książki „Świat Zofii”. Nauczyciel prosi uczniów, by odszukali w swoich listach fragment, w którym jest informacja o liście i kopercie, którą otrzymała Zofia. Następnie uczniowie uzupełniają kartę pracy informacjami, które udało im się odnaleźć. Pozostałe dane muszą wymyślić i wpisać samodzielnie. Załącznik nr 4 – List do Zofii.</p> <p>Po wykonaniu zadania dzieci odsłaniają szósty znak zapytania na plakacie.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
---	--

<p>9. Nauczyciel informuje uczniów, że narodową maskotką Norwegów są różnego rodzaju trolle. Opowiada o ich znaczeniu w kulturze skandynawskiej oraz wyświetla zdjęcia je obrazujące – Załącznik nr 5. Dużo ciekawych informacji oraz zdjęć można odnaleźć na poniższej stronie http://rower.orbit.pl/trole-w-norwegii.html. Można zachęcić uczniów do sięgnięcia po książkę: „Uwaga Trolle! Baśnie norweskie”, której autorami są <u>Peter Christen Asbjørnsen</u> i <u>Jørgen Moe</u></p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>10. Nauczyciel wraz z uczniami przygotowuje masę solną, której dzieci lepią własne trolle. Do ich przyozdobienia można użyć kamyczki, kawałki sznurków, włóczki, siana czy materiału. Warto zgromadzić wcześniej różne elementy dekoracyjne, które dzieci wykorzystają do pracy.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>10. Plakat – pod każdym znakiem zapytania znajduje się jedna litera lub dwuznak tworzące wyraz „GRZECZNA”. 1- CZ, 2 – G, 3 – E, 4 – A, 5 - RZ, 6 – N. Gdy dzieci odsłonią wszystkie znaki zapytania próbują ułożyć z otrzymanych liter sensowny wyraz. Otrzymane hasło – „GRZECZNA” to tytuł norweskiej książki autorstwa Dahle Gro. Zadaniem domowym dla uczniów jest przeczytanie tej książki w domu i przygotowanie się do rozmowy na jej temat. Zdjęcia książki w załączniku nr 6 – „Grzeczna”.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>11. Podsumowanie lekcji. Nauczyciel rozdaje uczniom kontury flagi Norwegii – Załącznik nr 7. Zadaniem dzieci jest wpisanie w każdy prostokąt (4) po jednej rzeczy, którą zapamiętały z lekcji a następnie pokolorowanie flagi odpowiednimi kolorami. Flagę można wkleić do zeszytu jako notatkę z lekcji.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>

Autor: Anna Dziadkiewicz	
Klasa II Edukacja: plastyczna, przyrodnicza, matematyczna, ruchowa, polonistyczna	Temat lekcji: Zimowe gry i zabawy matematyczne
Cel/cele zajęć: - doskonalenie umiejętności współpracy w parze - doskonalenie dodawania do siebie wielu składników - zaznajomienie z zasadą uzupełniania magicznych trójkątów - rozwijanie myślenia przyczynowo-skutkowego oraz kreatywności poprzez zabawę konstrukcyjną – budowa igloo - doskonalenie umiejętności odczytywania i zapisywania temperatury - doskonalenie umiejętności dodawania i odejmowania w zakresie 30 z przekroczeniem progu dziesiętkowego - utrwalenie nazw liczebników	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - będę zgodnie współpracować w parze - będę dodawać do siebie wiele składników - uzupełnię magiczne trójkąty według poznanej zasady - zbuduję igloo z kostek cukru - odczytami zapiszę wskazania termometrów - będę dodawać i odejmować w zakresie 30 z przekroczeniem progu dziesiętkowego - dopasuję liczebniki do wyników działań
Kryteria sukcesu dla ucznia: - znam zasadę działania magicznych trójkątów i uzupełniam je - buduję igloo z kostek cukru - poprawnie odczytuję i zapisuję temperaturę z użyciem różnych termometrów	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 4.2)b), 5.4), 6.1), 7.3), 5.5), 7.8), 7.13), 7.18), 10.3)c,	
Metody pracy: metoda ćwiczeń i praktycznego działania, zabawa i gra dydaktyczna, pokaz, zabawa ruchowa,	
Formy pracy: praca w parach, indywidualna i grupowa	
Środki dydaktyczne: wata (może być również puchowe tworzywo, którym wypełnia się poduszki), klej magiczny, kartka z bloku technicznego najlepiej format A3, papilotki (papierowe foremki) do muffinek, niepotrzebne płyty CD, kilka arkuszy niebieskiego/błękitnego papieru, nożyczki, lukier, 1 opakowanie cukru w kostkach na jednego ucznia, mała szklana miseczka - po jednej na parę uczniów, deseczka lub płaski talerzyk – po jednym na parę uczniów, papierowe kule – po jednej dla każdego ucznia, nagranie audio – załącznik nr 1, taśma papierowa, karteczki z działaniami matematycznymi, zeszyty uczniów, gwizdek, Załącznik nr 2 – magiczne trójkąty, różne termometry (wewnętrzny, zewnętrzny, elektroniczny oraz lekarski), Załącznik nr 3- Wskazania termometrów, komputery z dostępem do Internetu lub tablica interaktywna, ćwiczenie interaktywne w dwóch poziomach trudności: <u>łatwiejszy – odpowiedzi do wyboru</u> i <u>trudniejszy – samodzielne uzupełnianie</u> , Opis gry „Bałwankowe rysowanie i składników dodawanie, który znajduje się w załączniku nr 4, plansze do gry - załącznik nr 5, kostki do gry, kartki papieru, kredki, opis gry Chmurowe bingo – załącznik nr 6, plansze do gry - załącznik nr 7, miniankieta ewaluacyjna – Załącznik nr 8 – dla każdego ucznia.	

Przebieg zajęć		
	Centra Aktywnej Edukacji	

<p>1. Nauczyciel przed lekcją prosi, by uczniowie przynieśli z domu watę (może być również puchowe tworzywo, którym wypełnia się poduszki), klej magik, kartkę z bloku technicznego najlepiej format A3, papilotki (papierowe foremki) do muffinek, niepotrzebne płyty CD, kilka arkuszy niebieskiego/błękitnego papieru oraz nożyczki</p> <p>2. Nauczyciel na powitanie uczniów odtwarza nagranie audio, które jest jednocześnie zagadką dotyczącą tematu lekcji. Załącznik nr 1 – plik audio wierszowane wprowadzenie do lekcji. Nagranie jest wprowadzeniem do dyskusji. Hasła kluczowe, które powinni po odtworzeniu nagrania zapisać/wyodrębnić uczniowie to: start, gra, zima, grudzień, linijka, trójkąt, kwadrat. Nauczyciel wykorzystuje zgromadzone w ten sposób słownictwo do sformułowania tematu i celu lekcji. Informuje uczniów, że w tym dniu będą brali udział w zimowych grach i zabawach matematycznych.</p> <p>3. Zabawa ruchowa śniegowe kule. Przed lekcją nauczyciel przygotowuje po jednej kuli z papieru gazetowego dla każdego ucznia. W tym celu zgniata kartki z gazet uprzednio umieszczając w środku kolorową karteczkę z działaniem matematycznym i skleja ją papierową taśmą. Uczniów należy podzielić na dwie drużyny, które ustawiają się po przeciwległych stronach boiska (boisko to wyodrębniona w sali przestrzeń przedzielona na pół np. przyklejonym do podłogi paskiem z taśmy papierowej – jak boisko do gry w dwa ognie). Każdy uczeń otrzymuje papierową kulę (śniegową kulę). Na umówiony znak np. gwizdek lub klaśnięcie, uczniowie przerzucają swoją kulę na stronę przeciwnej drużyny, a następnie starają się jak najszybciej przerzucać pojawiające się na ich boisku kule rzucone przez przeciwników. Na umówiony znak uczniowie przestają przerzucać kule, wówczas następuje moment przeliczania kul znajdujących się na połowach boiska. Wygrywa drużyna, która będzie miała na swoim boisku mniej śniegowych kul. Grę warto powtórzyć kilka razy, by każda drużyna miała szansę na wygraną. Uwaga, jeżeli w którejś drużynie jest mniej zawodników powinni oni otrzymać taką samą liczbę kul jak przeciwnicy, wówczas jeden z zawodników na początku gry otrzymuje dwie kule.</p> <p>4. Do następnej zabawy również będą potrzebne papierowe kule z zadaniami matematycznymi wewnątrz. Dzieci siadają w kole, każde z nich bierze ze sobą zeszyt i ołówek oraz jedną z papierowych kul. Dzieci rzucają do siebie kulami na umówiony znak przestają rzucać i odwijają kulę w poszukiwaniu działania matematycznego, gdy tylko je odnajdą, zapisują w zeszytce działanie i starają się je jak najszybciej obliczyć – zapisać wynik.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>matematyczno-przyrodnicze i artystyczno-ruchowe</p>
---	--

Następnie ponownie zawijają działanie w kulę papieru i rzucają ją do innych dzieci. Nauczyciel ponownie daje znak do odwijania kul. Czynności powtarzamy wielokrotnie, by dzieci miały jak najwięcej szans na dokonywanie obliczeń. Po zakończeniu zabawy dzieci przekazują swoje zeszyty osobie znajdującej się po ich prawej stronie i sprawdzają sobie nawzajem poprawność dokonanych obliczeń.

5. Zabawa matematyczna z wykorzystaniem magicznych trójkątów. Każde dziecko otrzymuje kartoniki z cyframi od 0 do 10 oraz planszę przedstawiającą magiczny trójkąt – Załącznik nr 2 – magiczne trójkąty. Dzieci mają tak dobrać liczby do kółek, aby ich suma na kółkach tworzących każdy z boków trójkąta wynosiła tyle samo. Dla ułatwienia w niektóre z kółek (np. te znajdujące się na wierzchołkach trójkąta) można wpisać liczby.

Przykład 1

Nauczyciel przedstawia dzieciom pierwsze zadanie: Trzeba tak dobrać liczby (kartoniki z liczbami) do pustych kółek, aby po dodaniu było 16 na każdym z boków. Dzieci na początku będą dobierać liczby na zasadzie prób i błędów, dlatego warto im podpowiedzieć. Razem ma być 16 jest 5 i 7. Ile brakuje do 16? To powinno wystarczyć, by dzieci zrozumiały zasadę konstruowania magicznych trójkątów.

6. Budowanie igloo z kostek cukru lub klocków. Aby wykonać to zadanie ważne jest, by dzieci zauważyły jak prawidłowo należy układać kostki cukru (klocki). Powinny one na siebie nachodzić podobnie jak w magicznych trójkątach. Do tego zadania warto podzielić uczniów na pary lub 3-osobowe zespoły. Każdy z zespołów powinien mieć przygotowaną małą miseczkę (najlepiej przezroczystą), którą warto umieścić na deseczce lub płaskim talerzyku. Można ją przykleić lukrem do podłoża. W ten sposób przygotowaną podstawę dzieci będą obkładały kostkami cukru i sklejały lukrem (opcjonalnie można użyć kleju). Dzieci powinny układać na sobie kolejne okręgi o coraz to mniejszej średnicy. Zadanie nie jest łatwe, ale możliwe do wykonania. Ułożenie igloo z klocków bez zaprawy jest dużo trudniejsze, jednak można dać dzieciom możliwość eksperymentowania.

7. Nauczyciel przygotowuje i prezentuje uczniom różne rodzaje termometrów (wewnętrzny, zewnętrzny, elektroniczny oraz lekarski). Zadaje uczniom pytania o to, czy wiedzą, do czego służą te przyrządy? Jaką temperaturę mamy zazwyczaj w zimie. Prosi uczniów o odczytanie następujących temperatur:

- powietrza w klasie
- powietrza za oknem
- temperatury ciała wybranego dziecka
- temperatury ciepłej wody w kranie
- temperatury lodu

Dzieci odczytują i zapisują wskazania termometrów na karcie pracy. Załącznik nr 3- Wskazania termometrów. Karta jest jednocześnie notatką z lekcji, którą można wkleić do zeszytu.

8. Nauczyciel przygotowuje dla uczniów komputery z dostępem do Internetu lub wyświetla na tablicy interaktywnej zadanie z bałwankiem. To gra interaktywna o 2 poziomach trudności do wyboru w zależności od umiejętności uczniów.

Poziom łatwiejszy – w zadaniu są odpowiedzi do wyboru

Poziom trudniejszy – uczniowie samodzielnie podają właściwe temperatury.

matematyczno-
przyrodnicze

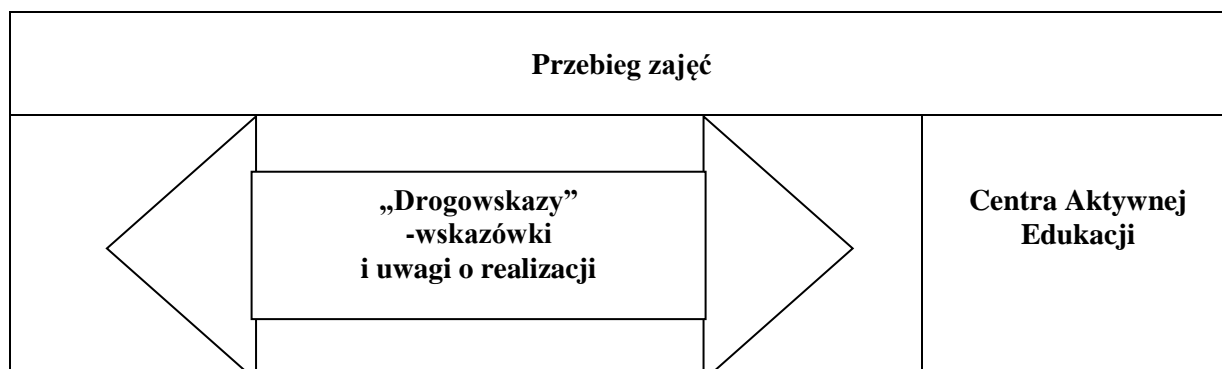
matematyczno-
przyrodnicze
i
artystyczno-
ruchowe

matematyczno-
przyrodnicze

matematyczno-
przyrodnicze

<p>9. Nauczyciel dzieli uczniów na pary i zaprasza do gry: Bałwankowe rysowanie i składników dodawanie – gra z kostkami. Opis gry znajduje się w załączniku nr 4 natomiast plansze do gry to załącznik nr 5. Jest to pomoc dydaktyczna przygotowana w ramach projektu z centrum artystyczno-ruchowym przez Annę Dziadkiewicz.</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p>
<p>10. Kolejnym etapem lekcji jest przygotowanie przez każdego ucznia chmurki ze śnieżynkami. Do jej wykonania uczniowie wykorzystają przyniesione z domu przybory plastyczne. Przy wycinaniu śnieżynek z papierowych papilotek warto zwrócić uwagę na symetryczność i wielokrotność pojawiania się wycinanych wzorów. Uczniowie mogą poeksperymentować, by sprawdzić, jak będą zmieniały się wzory w zależności od ilości złożów okrągłej foremki.</p> <p>Etapy wykonania pracy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wycięcie kształtu chmurki z bloku technicznego - oklejenie chmurki watą lub wypełnieniem poduszki - wycięcie śnieżynek z papilotek do muffinek (foremki należy rozprostować i złożyć trzykrotnie zanim rozpocznie się wycinanie wzorów) - wycięcie błękitnych kółek z papieru mniejszych lub tej samej wielkości, co śnieżynki - przyklejenie śnieżynek do błękitnych kółek lub niepotrzebnych płyt CD - umocowanie śnieżynek do chmurki za pomocą igły i nitki lub nitki i taśmy klejącej 	<p>artystyczno - ruchowe</p>
<div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> </div>	
<p>11. Chmurkowe bingo.</p> <p>Nauczyciel proponuje uczniom zabawę w Chmurkowe bingo – to zabawa matematyczna doskonaląca umiejętność dodawania i odejmowania w zakresie 20 z przekroczeniem progu dziesiątkowego. Gra wymaga również dopasowywania liczebników do wyników działań.</p> <p>Opis gry znajduje się w zakładce: Pomoce dydaktyczne – centrum artystyczno-ruchowe autor Anna Dziadkiewicz. Opis gry Chmurowe bingo – załącznik nr 6, Plansze do gry - załącznik nr 7</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p>
<p>12. Podsumowanie lekcji poprzez wypełnienie miniankiety ewaluacyjnej – Załącznik nr 8.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>

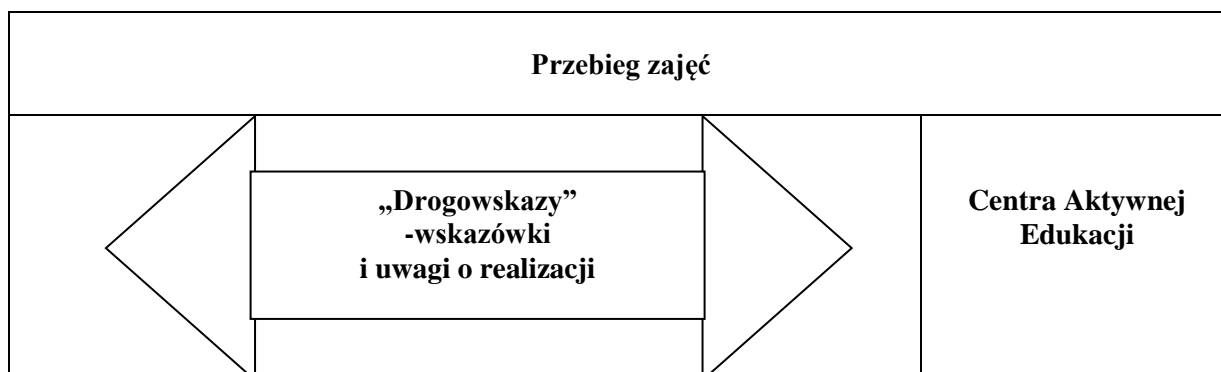
Autor: Beata Sochacka	
Klasa II Edukacja: muzyczna, przyrodnicza, polonistyczna, techniczna.	Temat lekcji: Badamy lód i jego właściwości, ustalamy zasady bezpiecznych zabaw zimą.
Cel/cele zajęć: - przyswojenie wiadomości na temat stanów skupienia wody spotykanych w przyrodzie. - promowanie aktywnego wypoczynku zimą.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - opowiesz o przygotowanej formie lodowej, - określisz właściwości lodu, - ustalisz zasady bezpiecznych zabaw zimą.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - przygotowuję bryłę lodową, - wymieniam właściwości lodu.	
Podstawa programowa: 3.1a), 1.1a), 5.4, 6.1, 6.10, 9.2a)	
Metody i techniki pracy: odwrócona lekcja, zadanie na dobry początek, D. Kollba – uczenia poprzez doświadczanie, bajkoterapia, zabawowa, mapa myśli, zadań wytwórczych.	
Formy pracy: indywidualna, zbiorowa, w parach, grupowa	
Środki dydaktyczne: bryły lodowe, pojemniki na lód, opowiadanie „W kranie Królowej Śniegu”, hasła na temat zasad bezpieczeństwa podczas zimowych zabaw, nazwy dyscyplin sportowych, zdjęcia, gazety, materiały przybory plastyczne, płatki kosmetyczne	

<p>Organizacja pracy: Przygotowując zajęcia metodą „Odwróconej lekcji” nauczyciel tydzień przed zajęciami ukierunkowuje pracę uczniów:</p> <ul style="list-style-type: none"> • omawiają i ustalają zadanie domowe – <u>zał. nr 1</u>; • przygotowują na zajęciach informatycznych zdjęcia i wiadomości na temat: kry, różnych form lodowych, Arktyki. <p>1. Powitanie piosenką „Pada śnieg”</p> <p>2. Zadanie na dobry początek, nauczyciel pełni rolę osoby wspomagającej:</p> <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie prezentują zadanie domowe – bryłki lodowe, wzbogacając pokaz krótką wypowiedzią; <u>kryterium I</u> • w toku kolejnych pokazów, ustalają odpowiedzi na 2 pytania badawcze. <p>* Jak powstaje lód?</p> <p>* W jakiej temperaturze zamarza woda?</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno – przyrodnicze</p>
---	--

<p>3. Bajkoterapia – podróż do krainy Królowej Śniegu – zał. nr 2</p> <p>4. Przedstawienie pytań badawczych:</p> <ul style="list-style-type: none"> * Co to jest kra? * W jakiej postaci występuje lód? * Jaki kształt może przyjmować? * Od czego zależy kształt lodu? <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie zastanawiają się, na które z pytań mogą odpowiedzieć – przedstawiają swoje spostrzeżenia. <p>5. Audiowizualna forma edukacyjna:</p> <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie samodzielnie prezentują i omawiają przygotowane zdjęcia, • oglądają zdjęcia przygotowane przez nauczyciela; określają stany skupienia wody, podają inne przykłady – <u>załącznik</u> - <u>galeria zdjęć</u>. <p>6. Wykorzystanie zdobytej wiedzy praktyce – uzupełnienie kart pracy – zał. nr 3</p> <p>7. Przygotowanie mapy myśli na temat właściwości lodu - kryterium II;</p> <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie pracują w parach, ustalają i zapisują na paskach właściwości lodu; przypinają do tablicy. <p>8. Układanie haseł na temat bezpiecznych zabaw zimą - „Znajdź swoją grupę” – zał. nr 4</p> <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie otrzymują „kawałki lodu” – w rzeczywistości elementy rozsypanki wyrazowej - spacerują po sali i szukają grupy tematycznej, układają hasło i przypinają magnesami do tablicy. • w kolejności, grupy prezentują i omawiają ułożone hasła. <p>9. Oglądanie filmiku „Aktywni zimą” https://www.youtube.com/watch?v=FlqQTdAXqyk</p> <p>10. Zabawa ruchowa „Sporty zimowe”</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie losują nazwę dyscypliny, pokazują charakterystyczne ruchy, które wszyscy naśladują. Uczeń który odgadnie nazwę dyscypliny sportowej, losuje kolejne hasło. <p>11. Formowanie brył przestrzennych – puszystych śnieżek:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zgniatanie gazety w kulę, oklejanie płatkami kosmetycznymi <p>12. Pożegnanie – rzuty „śnieżkami” do obręczy.</p>	<p>polonistyczno – komunikacyjne matematyczno – przyrodnicze</p> <p>polonistyczno - komunikacje</p> <p>matematyczno - przyrodnicze</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p> <p>artystyczno – ruchowe</p> <p>artystyczno - ruchowe</p>
---	--

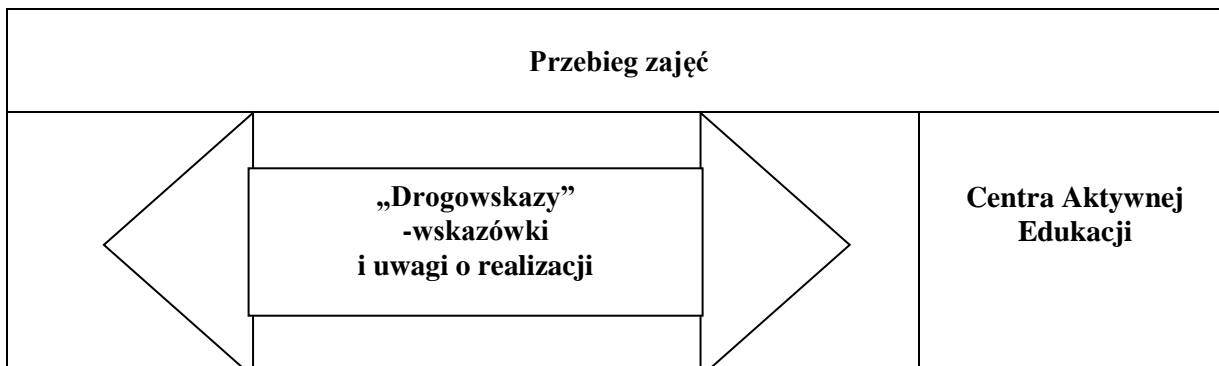
Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, plastyczna	Temat lekcji: Bezdomne zwierzęta i my.
Cel/cele zajęć: - kształtowanie humanitarnej postawy wobec zwierząt, - kształtowanie wrażliwości i empatii oraz odpowiedzialności, - kształtowanie odpowiednich nawyków opieki nad zwierzętami, - doskonalenie umiejętności dodawania i odejmowania zakresie 20.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - będę wiedział jak pomóc bezdomnym zwierzętom i właściwie zachować się w kontaktach z nieznanym psem, - przeczytam tekst poetycki i określę jego nastrój, - nazwę uczucia i cechy psa, - będę dodawać i odejmować, - wykonam pracę plastyczną na dany temat, - będę pracować w grupie przestrzegając ustalonych zasad.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - dodaję odejmuję liczby w zakresie 20, - ilustruję wiersz, - podaję sposoby pomagania bezdomnym zwierzętom.	
Podstawa programowa: 1.1)b), 1.1)c), 1.2)c), 1.3)b), 4.2)a), 4.2)b), 5.2), 5.4), 7.5), 7.16)	
Metody pracy: metoda ćwiczeń i praktycznego działania, zabawa plastyczna, metoda problemowa, burza mózgów, technika niedokończonych zdań	
Formy pracy: jednolita, grupowa, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: fragment wiersza Ryszarda Marka Grońskiego pt.: „Schronisko”, rozsypanka sylabowa, koła w różnych kolorach, wyrazy ŁADNY, ZRANIONY, PORZUCONY, BRUDNY, SMUTNY, WYCZESANY, GŁODNY, WESOŁY, SAMOTNY, ZADBANY, DOBRZE ODŻYWIONY, MĄDRY KOCHANY, CZYSTY, MA SWÓJ DOM, zadania z dodawania i odejmowania do 20, „Zadowolony pies”, mini wywiad, nagranie audio- głos psa	

<p>1. Indywidualne układanie tematu zajęć z rozsypanki sylabowej (załącznik nr 1), kto pierwszy ułoży zgłasza się do odpowiedzi i odczytuje na głos temat zajęć. W nagrodę odsłuchują wszyscy nagranie szczekającego psa (załącznik nr 2- autor M. Urbańska)</p> <p>2. „Pytanie- odpowiedź” . Nauczyciel zadaje pytania dotyczące wczorajszych odwiedzin w schronisku dla zwierząt. Uczniowie określają cechy psów w schronisku: smutne, niekochane, bezdomne. Jakie mają marzenia psy w schronisku? np. marzą o domu, tęsknią, czekają na pana...</p> <p>3. Samodzielne czytanie ze zrozumieniem fragmentu wiersza Ryszarda Marka Grońskiego pt.: „Schronisko”.</p>	polonistyczno- komunikacyjna
--	---------------------------------

<p>4. Następnie głośne odczytanie wiersza przez jednego z uczniów i odpowiedzi na pytania do tekstu: Jaki jest nastrój wiersza?</p> <p>5. Wykonanie pracy plastycznej do tekstu wiersza i prezentacja prac z omówieniem co przedstawia.</p> <p>6. Podział uczniów na 4 grupy poprzez losowanie kół w różnych kolorach. Uczniowie wykonują samodzielnie w grupach zadania matematyczne na dodawanie i odejmowanie w zakresie 20, następnie każdy każdemu sprawdza wyniki. Karta pracy nr 1. Po sprawdzeniu zadań na każdej bezbłędnie rozwiązanej pracy uczniowie rysują uśmiechniętą mordkę pieska.</p> <p>7. Wizyta w klasie. Nauczyciel informuje uczniów, że za chwilę będą mieli gościa, będzie to np. ukochany pies nauczyciela (lub rodzica). Wychowawca przypomina zasady zachowania w trakcie wizyty gościa.</p> <p>8. Spotkanie w kole. Uczniowie siadają w kole i witają się z psem poprzez pogłaskanie (w bezpieczny sposób). Dzieci stawiają właścicielowi pytania np.: Jak się wabi pies? Gdzie mieszka? Co dostaje do jedzenia? Jak reaguje na obcych ludzi? W jaki sposób się cieszy?</p> <p>9. „Układanka wyrazowa” W kolejnym zadaniu uczniowie mają wybrać określenia pasujące do opisu ich gościa: ŁADNY, ZRANIONY, PORZUCONY, BRUDNY, SMUTNY, WYCZESANY, GŁODNY, WESOŁY, SAMOTNY, ZADBANY, DOBRZE ODŻYWIONY, MĄDRY KOCHANY, CZYSTY, MA SWÓJ DOM. Tworzą mapę mentalną</p> <p>10. Swobodne rozmowy dzieci. Uczniowie porównują gościa i psy widziane w schronisku, aby uświadomić sobie różnicę w ich życiu. Szukają odpowiedzi na pytanie: Czy my możemy w jakiś sposób pomóc zwierzętom w schronisku? Burza mózgów.</p> <p>11. Wspólne przygotowanie plakatu na dużym arkuszu papieru mówiącego o dniu zbiórki żywności (makarony, ryż, kasze, puszki, karma, koce) dla zwierząt w pobliskim schronisku.</p> <p>12. Podsumowanie zajęć: Uczniowie kończą zdanie: W zajęciach najbardziej podobało się... Wywieszenie plakatu na korytarzu szkoły i pożegnanie gościa.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>polonistyczno-komunikacyjna</p> <p>artystyczno-ruchowe</p>
--	---

Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, plastyczna, muzyczna, techniczna	Temat lekcji: Bezpieczna podróż
Cel/cele zajęć: - rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedziania się uczniów - utrwalenie zasad prawidłowego zachowania się w środkach komunikacji publicznej - kształtowanie umiejętności rozpoznawania i nazywania środków komunikacji - kształtowanie odpowiedzialnej postawy uczestnika ruchu drogowego	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - przeczytam wiersz - wypowiem się na temat zachowania się w autobusie i innych środkach komunikacji - zaplanuję podróż wybranym środkiem komunikacji publicznej - utrwalę pisownię wyrazów nie z czasownikiem - będę współdziałał w grupie
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wymieniam 3 rady lub zasady dotyczące bezpieczeństwa pasażera - piszę poprawnie nie z czasownikiem	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.2)a), 1.2)c), 1.3)c), 1.3)f), 1.4)a) 3.1)a), 4.2)b), 6.10)	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, ewaluacyjna: kosz i walizeczka, drama, zabawa rytmiczna z muzyką	
Formy pracy: jednolita, grupowa, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: interaktywny test <u>W autobusie- rady dla pasażerów</u> oraz <u>Rady dla podróżujących</u> wiersz " W autobusie" R. Witek, eliminatka wyrazowa, zagadki (autor M. Urbańska), płyta z piosenką "Jedzie pociąg z daleka", zdjęcia z pojazdami komunikacji publicznej, karty pracy (autor M. Urbańska), kartki ze zdaniami, encyklopedie, filmik „Na dworcu autobusowym,”	

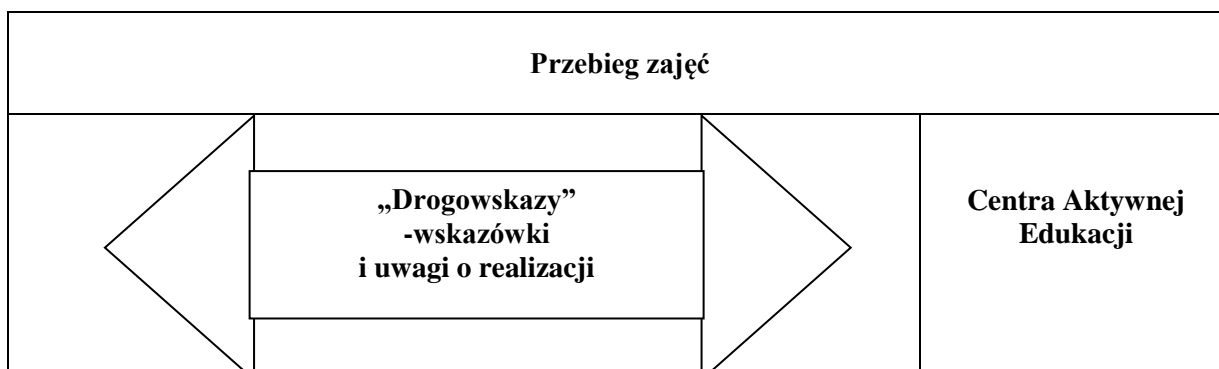
<p>1. W kręgu, na dywanie układanie i rozwiązywanie zagadek przez dzieci dotyczących różnych pojazdów. Przedstawienie kilku zagadek: „Nie jedzie bus, nie jedzie auto, lecz jeden pojazd jedzie i na wycieczkę nas zawiezie” (autobus), „Co to za pojazd, dwa koła ma i gdy nim pojedziesz prosto, pozostawi jeden ślad” (rower)- autor M. Urbańska Nauczyciel inspirowuje uczniów do układania zagadek o pojazdach</p> <p>2. Wykreślenie z ciągu liter pojazdów i odczytanie tematu dnia Btramwajezpautobusiecznapodmetroróż. Określenie celów zajęć i przedstawienie kryterium osiągnięcia sukcesu uczniów.</p> <p>3. Obejrzenie krótkiego filmiku <u>Na dworcu autobusowym</u>. Zadaniem dzieci jest określenie miejsca podróży. (załącznik nr 1) - autor M. Urbańska</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno-</p>
--	--

<p>4. Korzyści wynikające z podróżowania środkami komunikacji publicznej- burza mózgu (np. sprawniejsze przemieszczanie się po zatłoczonych ulicach, mniej zanieczyszczeń powietrza...) Wyjaśnienie, że pasażerowie powinni przestrzegać pewnych zasad kultury i bezpieczeństwa w miejscach publicznych.</p> <p>5. Odszukanie w encyklopedii wyrazów: podróż, pasażer. Porównanie tych dwóch pojęć.</p> <p>6. Obejrzenie zdjęć autobusu, tramwaju, pociągu i metra. Podanie podobieństw i różnic pomiędzy tymi pojazdami.</p> <p>7. Zaproszenie uczniów do autobusu - odpowiednia aranżacja ustawienia stolików i krzesełek. Głośne czytanie wiersza R. Witka „W autobusie”. Omówienie treści, rad przydatnych dla pasażerów.</p> <p>8. Zgłaszanie przez dzieci innych rad i zasad dotyczących bezpieczeństwa oraz postaw kulturalnych podczas korzystania ze środków komunikacji publicznej (na przystankach i w pojazdach). Zwracamy uwagę na: bezpieczną odległość od jezdni, wsiadanie wyłącznie do stojącego pojazdu, przepuszczenie wychodzących pasażerów, zachowanie ostrożności przy wysiadaniu, nie wybieganie zza stojącego pojazdu. Wykonanie zadania na tablicy interaktywnej: <u>Rady dla podróżujących</u></p> <p>9. Podział dzieci na kilka zespołów, wybór lidera, który losuje temat scenki do przedstawienia na forum klasy. Podczas prezentacji zwrócić należy na konieczność bezpiecznego i kulturalnego zachowania podróżujących we wszystkich środkach komunikacji publicznej. Przykładowa tematyka: oczekiwanie na autobus, wsiadanie do autobusu, wysiadanie i przechodzenie na drugą stronę.</p> <p>10. Uzupełnienie karty pracy, sprawdzenie kryterium sukcesu. Praca przy komputerze dla chętnych uczniów <u>W autobusie- rady dla pasażerów</u></p> <p>11. „Jedzie pociąg z daleka” - zabawa ruchowa z piosenką.</p> <p>12. Nauczyciel zachęca do rozmowy na temat miejsc, do których ostatnio wyjeżdżali i gdzie szukali informacji do zaplanowania podróży publicznymi środkami transportu.</p> <p>13. Zespoły planują na plakatach wyjazdy z całą klasą (dokąd, czym i na jak długo) i następnie je prezentują.</p> <p>14. Ewaluacja zajęć: Kosz i walizeczka (na kolorowych kartkach każde dziecko losuje zdanie (autor M. Urbańska) np.</p> <p>„ Nie przepuszczam wychodzących pasażerów z autobusu” „ Przepuszczam wychodzących pasażerów z autobusu” „Na przystanku stoję z dala od jezdni” „Na przystanku stoję blisko jezdni” „ Ustępuję miejsca starszej osobie” „ Nie ustępuję miejsca starszej osobie” „ Zwykle wskakuję do autobusu” „ Zwykle spokojnie wchodzę do autobusu” „Biegnę w kierunku wolnego miejsca w autobusie i siadam” „ Wsiadając, wybiegam zza autobusu”</p>	<p>przyrodnicze</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno- ruchowe</p>
--	---

<p>„ Wysiadając, wybiegam z autobusu” „ Stojąc w autobusie trzymam się uchwytów” „ Nie trzymam się uchwytów, stojąc w autobusie”...</p>	
---	--

i wrzuca do kosza lub „pakuje” do walizeczki.

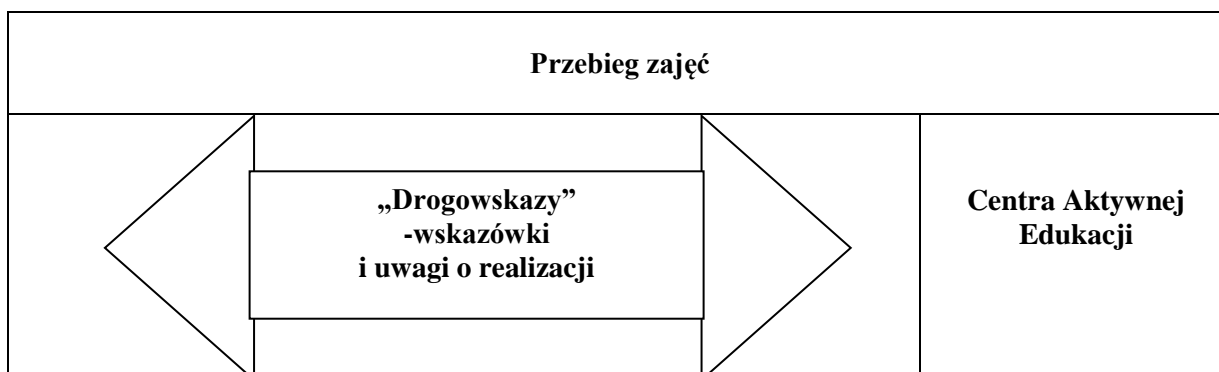
Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, plastyczna, muzyczna	Temat lekcji: Bezpieczne uciechy zimowe.
Cel/cele zajęć: - wdrażanie zasad miejsca bezpieczeństwa i rozsądku podczas zabaw zimowych - rozwijanie twórczego myślenia - rozwijanie umiejętności wypowiedzania się na forum grupy	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - wymienię bezpieczne zabawy zimowe - będę pracować w grupie - napiszę zdanie rozkazujące - rozpoznam czasowniki
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wymieniam 3 zabawy zimowe - rozpoznaję 3 czasowniki - piszę 3 zdania rozkazujące	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.2)a), 1.3)c), 1.3)f), 3.1)a), 4.2)b), 6.10), 9.2)b)	
Metody pracy: burza mózgów, praca z tekstem, pokaz, obserwacja, metoda zadań stawianych dziecku, ewaluacyjna, muzyczna,	
Formy pracy: jednolita, grupowa zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: płyta CD z piosenką zimową, karton niebieski, różne zimowe ilustracje, kredki, pisaki, wiersz „Zima jest bombowa! Agnieszka Frączek, sylwety śnieżynek, gazety, ćwiczenie interaktywne <u>Bezpieczne zabawy</u> (autor M. Urbańska), karty pracy (autor M. Urbańska),	

<p>1. Złamanie kodu, zaszyfrowanego hasła dnia: Bezpieczne uciechy zimowe. Indywidualna praca dzieci (załącznik nr1- autor M. Urbańska) Podanie nacobezu przez nauczyciela.</p> <p>2. Poszukiwanie odpowiedzi na pytanie: W co można bawić się zimą? - burza mózgów. Zapisywanie przez dzieci na śnieżynkach nazw zimowych uciech, lub wykonanie schematycznych rysunków Uczniowie swoje prace próbują umieścić w odpowiednich miejscach na niebieskim tle, będzie to element dekoracji klasy.</p> <p>3. Czytanie wiersza Agnieszki Frączek „Zima jest bombowa! Rozmowa na temat nastroju wiersza. Szukanie odpowiedzi na pytanie: Czy zima może być bombowa? I dlaczego?</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
--	--

<p>4. Podział dzieci na grupy poprzez wypowiedź kolejnych wyrazów: sanki, łyżwy, śnieżki. Przedstawienie przez dzieci bezpiecznych sytuacji na sankach, na łyżwach i podczas zabaw śnieżkami- pantomima. Każda grupa przygotowuje sobie różne akcesoria zimowe i planuje sposób wykonania zadania, najlepiej „bombowo”, ze szczególnym zwróceniem uwagi na bezpieczeństwo.</p> <p>5. Prezentacja przez grupę zadania. Widzowie opowiadają co widzieli, o czym muszą pamiętać podczas zabaw zimowych. Oklaskami nagradzają występ kolegów.</p> <p>6. Wspólne wykonanie ćwiczenia interaktywnego: <u>Bezpieczne zabawy</u> (autor M. Urbańska). Uczniowie odpowiednimi wyrazami uzupełniają zdania. Wskazują zdania rozkazujące.</p> <p>7. Zabawa ruchowa „Lodowa rzeźba” Dzieci tworzą kolo i śpiewają piosenkę „Hu, hu ,ha, nasza zima zła”. Jeden uczeń wchodzi do środka- zamienia się w lodową rzeźbę, gdy milknie muzyka, inne dzieci próbują przyjąć taką samą rzeźbę. Dziecko ze środka wybiera jego zdaniem najbardziej podobną do siebie rzeźbę i zabawa toczy się dalej.</p> <p>8. Grupy swoje scenki pantomimiczne zamieniają na prace plastyczne (kolaż) na dużym arkuszu niebieskiego kartonu. Nadają tytuł pracy i eksponują w widocznym miejscu w sali.</p> <p>9. Zabawy słowem. Wyszukiwanie różnych (związanych z zimą) czasowników, zestawienie ich w pary i wpisanie do tabeli na tablicy. Czytanie zestawionych par czasowników w celu utrwalenia zasady ortograficznej: Przeczenie nie z czasownikami piszemy oddzielnie.</p> <p>10. Uzupełnienie karty pracy- ćwiczenia 2- załącznik nr 1. Sprawdzenie kryterium sukcesu</p> <p>11. Samoocena. Nauczyciel prosi, aby uczniowie się zastanowili się przez chwilę i podjęli właściwą decyzję. <i>„Niech wstaną ci uczniowie, którzy są zadowoleni ze swojej pracy na zajęciach i mogą powiedzieć, że dali z siebie wszystko. Brawo Ci, którzy nie wstali też otrzymują brawa, bo potrafili uczciwie ocenić siebie”</i></p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

Autor: Beata Sochacka	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, techniczna,	Temat lekcji: Bezpiecznie i kolorowo z prądem – droga przesyłania prądu, niezwykle iluminacje. Tworzenie ekologicznego źródła prądu.
Cel/cele zajęć: - rozwijanie zainteresowań technicznych oraz aktywności badawczej, - promowanie ekologicznych źródeł energii.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznasz drogę prądu od elektrowni do domu, - wyjaśnisz słowa: elektrownia, iluminacja, - wykonasz papierowy wiatraczek.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - bezpiecznie korzystam z urządzeń elektrycznych, - znajduję hasła w Słowniku języka polskiego, - łączę materiały za pomocą połączeń rozłącznych.	
Podstawa programowa: 1.1c), 5.10), 9.2c), 9.3b)	
Metody pracy: zabawowa – integracyjna, audiowizualna, aktywna notatka, praca ze słownikiem, realizacji drobnych zadań wytwórczych.	
Formy pracy: w parach, grupowa zróżnicowana, indywidualna, zespołowa jednolita.	
Środki dydaktyczne: urządzenia techniczne – suszarki, lusterka i grzebień, kolorowy sznurek ozdobny, nazwy źródeł energii elektrycznej, rozsypanka zdaniowa – hasła na temat zasad bezpieczeństwa związanych z prądem, ćwiczenie interaktywne „Ekologiczne źródła energii”, filmy „Gra świateł”, „Iluminacja”, materiały plastyczne.	

<p>Organizacja pracy: Dwoje uczniów dzień wcześniej przynosi suszarki, nauczyciel sprawdza ich stan. Kolejna para przygotowuje większe, najlepiej stojące lusterka. Każdy uczeń przynosi grzebień. Nauczyciel w porozumieniu z pracownikiem gospodarczym lub woźnym przygotowuje przedłużacz.</p> <ol style="list-style-type: none"> Powianie w porannym kręgu przesyłaniem iskierki; recytacja wiersza Juliana Tuwima „Pstryk”. Organizacja dwóch stanowisk: stół – krzesło, na stole lusterko, grzebień (przychodzący klient przynosi swój). Zabawa dydaktyczna „U fryzjera”. <ul style="list-style-type: none"> Uczniowie dobierają się w pary - fryzjer/ klient, pary zmieniają się kolejno, Doświadczają suszenia głowy. 	polonistyczno-komunikacyjne
--	-----------------------------

<p>4. Swobodna rozmowa na temat wrażeń z wizyty u fryzjera i zasad korzystania z urządzeń zasilanych prądem.</p> <p>5. Zabawa integracyjna „Podaj dalej”</p> <p>* Nauczyciel przedstawia krótki opis zabawy, sugeruje ustawienie uczniów w grupach.</p> <p>* Informuje o konieczności dobrej współpracy w zespole i uważnego słuchania haseł: Elektrownia, Słupy wysokiego napięcia, które informują o przesyłaniu prądu do kolejnej grupy.</p> <p>* Zwraca uwagę, że I część zabawy „Rozsyłanie prądu” kończy włączenie światła; część II „Porządkowanie linii wysokiego napięcia” – rozpoczyna włączenie muzyki.</p> <p>I grupa to ELEKTROWNIA; uczniowie – podają z rąk do rąk kłębek kolorowego, ozdobnego sznurka, wyznaczona osoba „wysyła prąd dalej”.</p> <p>II grupa nadzoruje SŁUPY WYSOKIEGO NAPIĘCIA - uczniowie ubrani w grube rękawice ochronne układają „przewód linii wysokiego napięcia” na oparciach krzeseł (ustawione po dwa tyłem do siebie).</p> <p>III grupa tworzy TRANSFORMATOR – uczniowie odbierają sznurek i podają go sobie, stojąc naprzeciw siebie. Ostatnia osoba „wysyła prąd” dalej.</p> <p>IV grupa nadzoruje SŁUPY LINII NISKIEGO NAPIĘCIA - uczniowie ubrani w grube rękawice ochronne (tak, jak uczniowie grupy II), układają „przewód” na oparciach krzeseł (ustawione po dwa tyłem do siebie).</p> <p>V grupa tworzy TRANSFORMATOR i DOM, jedna osoba stoi przed domem, pozostałe osoby kucają. Osoba, która stoi jest TRANSFORMATOREM - odbiera i rozsyła prąd dalej – <u>nie podaje już jednak kolorowego sznurka lecz rozsyła iskierkę</u>, domownicy odbierają iskierkę, gdy dotrze do ostatniej osoby, zapala ona lampkę, która stoi w kręgu – domownicy biją brawa!</p> <p>Nauczyciel krótko przypomina II część zabawy.</p> <p>Uczeń - transformator rozpoczyna zwijanie sznurka i poddaje kolejnej osobie. Zabawa kończy się, gdy zwinięty w kłębek sznurek dotrze do elektrowni.</p> <p>W kolejności nauczyciel włącza muzykę klasyczną, daje sygnał do rozpoczęcia II części zabawy.</p> <p>6. Aktywna notatka - wizualizacja przesyłana prądu na tablicy lub gazetce z wykorzystaniem słownictwa stosowanego podczas zabawy oraz kolorowego sznurka.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p>
---	---------------------------------

Wyrazy pomocnicze:

ELEKTROWNIA	SŁUPY WYSOKIEGO NAPIĘCIA
STACJA ENERGETYCZNA	SŁUPY LINII NISKIEGO NAPIĘCIA
TRANSFORMATOR	DOM

polonistyczno-
komunikacyjne

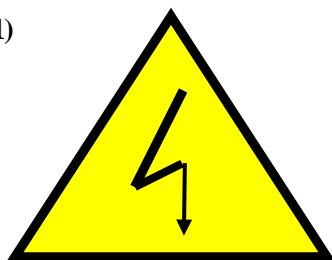
7. **Zapis** graficznej notatki w zeszycie.

8. **Układanie hasel** z rozsypanki wyrazowej, informujących o zasadach bezpieczeństwa związanych z prądem, **nazywanie piktogramów**.

polonistyczno -
komunikacyjne

UNIKAJ	linii	wysokiego
napięcia!	Z urzędzeń	elektrycznych
korzystaj	pod	opieką
dorosłych.	Baw się	z daleka
od słupów	przesyłających	prąd.

1)

2)

1) Ostrzeżenie przed porażeniem prądem elektrycznym

2) Znak ostrzegawczy (zagrożenie, niebezpieczeństwo)

9. Omówienie zdania domowego

Z rozsypanki wyrazowej ułóż hasła, informujące o zasadach bezpieczeństwa związanych z prądem – karta zadania domowego – zał. nr 1

polonistyczno-
komunikacyjne

10. **Praca ze Słownikiem języka polskiego** – wyjaśnienie słowa „iluminacja”

11. **Oglądanie niezwykłych iluminacji :**

„Gra światel”,

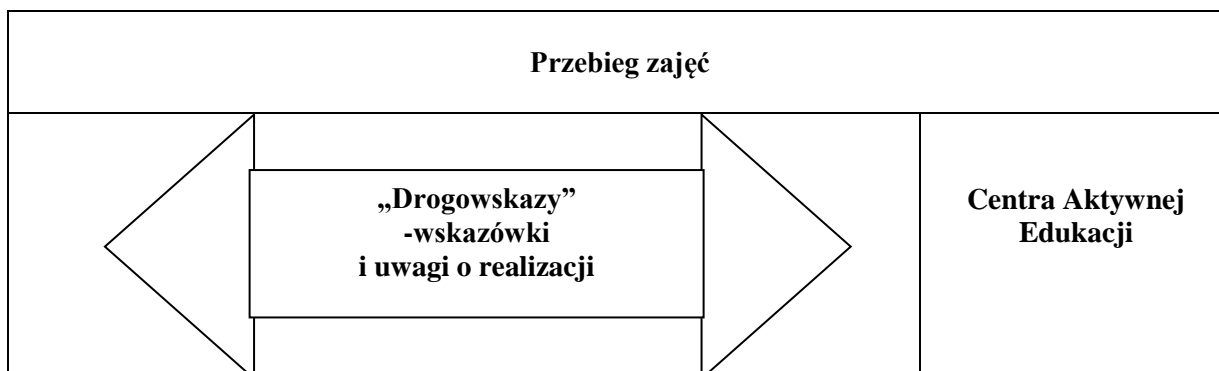
<https://www.youtube.com/watch?v=6ifivVYCAE8&feature=youtu.be>

„Iluminacja w parku rozrywki”

https://www.youtube.com/watch?v=JtXP_OI0HB4

<p>12. Wyjaśnienie słowa elektrownia, praca ze Słownikiem języka polskiego</p> <p>Elektrownia to zakład przemysłowy, który wytwarza energię elektryczną dla potrzeb gospodarki i indywidualnych odbiorców.</p> <p>Rodzaje elektrowni: parowe wodne, wiatrowe.</p> <p>13. Ćwiczenie interaktywne - memory: Ekologiczne źródła energii</p> <p>http://learningapps.org/watch?v=pww3zkuo501</p> <p>14. Wykonanie własnej elektrowni wiatrowej – papierowego wiatraczka <u>Potrzebne materiały:</u> papier ozdobny lub kartka z bloku rysunkowego, nożyczki, patyczek np. do szaszłyków, ozdobna pinezka - najlepiej o nieco dłuższej szpilce.</p> <p>15. Zabawy oddechowe – tworzymy ekologiczną energię elektryczną.</p> <p>16. Pożegnanie – przesyłanie całusów.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno- ruchowe</p>
---	---

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, plastyczna, matematyczna, zajęcia komputerowe i techniczne	Temat lekcji: „Bieguny zimna”
Cel/cele zajęć: - rozwijanie umiejętności wielozdaniowego wypowiedzenia się uczniów na dany temat - wdrażanie do umiejętności poszukiwania informacji na określony temat - doskonalenie umiejętności związanych z odczytywaniem wskazań termometrów - kształcenie umiejętności poszukiwania twórczych rozwiązań plastycznych	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - wskażę na mapie i globusie położenie Arktyki i Antarktydy - wyszukam w Internecie potrzebnych wiadomości związanych z poznanymi kontynentami - poznam stopniowanie przymiotników - odczytam z termometru temperaturę powietrza w klasie - zmierzę temperaturę wody - wykonam pracę plastyczną z użyciem balonów i plasteliny.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wskażę na globusie położenie Arktyki i Antarktydy - rozpoznaję i nazywam 3 zwierzęta żyjące na obu kontynentach - stopniuję przymiotniki według podanego wzoru - odczytuję z termometrów temperaturę powietrza i wody	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.2)a),1.2)c), 1.3)a), 1.3)c),1.3)f) ,4.2b),5.4), 6.1),6.5) 7.5),7.13), 8.3a)9.2a).	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, doświadczenia polisensorycznego, pogadanka, ewaluacyjna	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa zróżnicowana, jednolita zróżnicowana.	
Środki dydaktyczne: kostki lodu umieszczone w słoiku, naczynie szklane, młoteczek, globus, mapa fizyczna świata, gazety, niebieskie balony, plastelina, kilka sztuk termometrów pokojowych i termometrów do mierzenia temperatury wody	

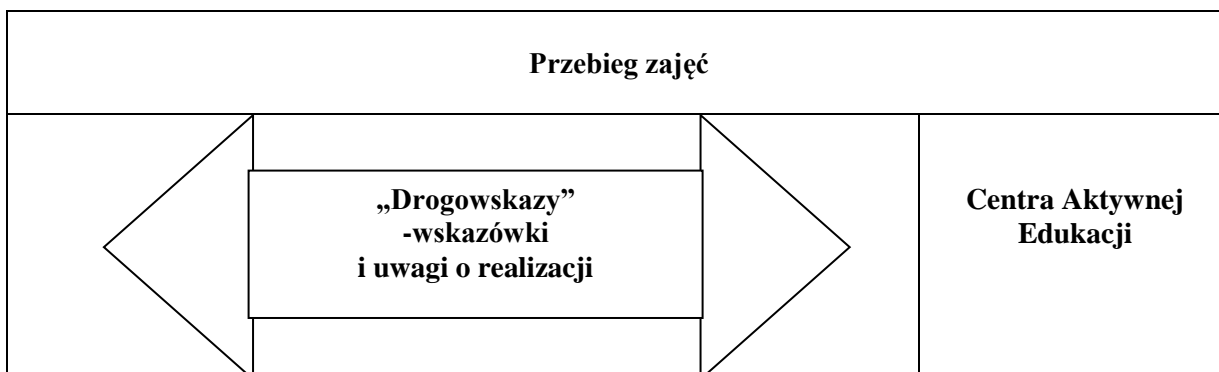

<p>1. Zadanie na dobry początek</p> <p>Ciepło –zimno Jeden z uczniów wychodzi z klasy, drugi chowa przedmiot. Zadaniem powracającego jest odnalezienie schowanej rzeczy. Pozostali uczniowie pomagają mu mówiąc: ciepło, cieplej, najcieplej, gdy szukający zbliża się do przedmiotu. Zimno, zimniej, najzimniej, gdy od niego się oddala.</p>	artystyczno- ruchowe
--	-------------------------

<p>2. Uczniowie prezentują przyniesione w słoiczkach kostki lodu. Na podstawie doświadczenia polisensorycznego określają barwę, smak i zapach lodu. Pod lupą uczniowie sprawdzają wygląd, odnoszą się do wykonanego zadania w domu. Sprawdzają czy lód jest kruchy poprzez uderzenie młoteczkiem. Odłamane kawałki lodu smakują. Następnie wkładają do szklanych naczyń kostki lodu i obserwują, czy kostka pływa, czy tonie, co dzieje się z wodą po włożeniu do naczynia kilka kostek lodu. Uczniowie formułują wnioski z przeprowadzonych doświadczeń(Załącznik nr 1)</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p>
<p>3. Nauczyciel poleca uczniom zastanowić się i określić cele zajęć, z jaką tematyką będą związane. Następnie podaje kryterium sukcesu.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
<p>4.Praca z termometrem Uczniowie odczytują z termometrów temperaturę powietrza w klasie, po podaniu stopni, nauczyciel poleca uczniom zmierzyć temperaturę wody, w której znajdują się kostki lodu. Każdy uczeń podaje swoje wyniki. Nauczyciel dolewa również do niektórych pojemników ciepłą wodę, dzieci obserwują i podają informacje na temat zaobserwowanego zjawiska.</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p>
<p>4. Odczytanie przez uczniów z eliminatki nazw, które powstaną przez skreślenie w pierwszym ciągu liter wyrazu północ, w drugim południe. Załącznik nr 2. Nauczyciel wyjaśnia znaczenie tych nazw.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
<p>5. Podanie przez uczniów, gdzie i w jaki sposób możemy znaleźć informacje na temat Arktyki i Antarktydy.</p>	
<p>6. Praca z globusem i mapą Uczniowie podzieleni na cztery grupy według przyjętych kryteriów odszukują na globusach Arktykę i Antarktydę. Przy pomocy nauczyciela wskazują ich położenie na mapie fizycznej świata.</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p>
<p>7. Nauczyciel wykorzystuje fragmenty filmików w celu przybliżenia wiadomości uczniów na temat Arktyki i Antarktydy. https://www.youtube.com/watch?v=hnltLSzShEQ https://www.youtube.com/watch?v=rKLXl43gQN8</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
<p>8. Praca w grupach – zajęcia komputerowe Uczniowie wyszukują w Internecie potrzebne informacje i uzupełniają nimi tabelki. Załącznik nr 3 Po wykonaniu zadania uczniowie z poszczególnych grup odczytują wypracowane informacje. Porównują warunki panujące na obu kontynentach.</p>	<p>zajęcia komputerowe</p>
<p>9.Zabawa ruchowa Z przygotowanych gazet dzieci wykonują „kry lodowe” (rozdieranie gazet na kawałki). Rozkładają je na podłodze i poruszają się pomiędzy gazetami. Na hasło: lampart morski wskakują na krę. Zabawę powtarzamy, ale za każdym razem zabieramy jedna krę. Uczniowie, którzy nie zmieszczą się na gazecie odpadają z zabawy.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>10. Praca samodzielna uczniów w parach. Zebranie i zapisanie na kartkach jak najwięcej cech Antarktydy i Arktyki zaczynających się od naj..... np. (największy, najzimniejszy, najtrudniej dostępny, itp.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>

<p>11. Wprowadzenie pojęcia stopniowanie przymiotników. Przypomnienie wiadomości o przymiotniku (na jakie pytania odpowiada przymiotnik, w jaki sposób się odmienia)? Nauczyciel wprowadza pierwszy rodzaj stopniowania, nazywa pozostałe stopnie. (Można skorzystać ze „schodków”, często są w klasach, służą do pracy uczniów przy tablicy). Nauczyciel podaje przymiotnik w stopniu równym, poleca uczniom wejść na pierwszy stopień schodków i dokonać stopniowania, następnie na drugi i podać przymiotnik w stopniu najwyższym. Po czynnościowym stopniowaniu przymiotników uczniowie uzupełniają kartę pracy. Załącznik nr 4.</p> <p>12. Bieguny zimna-praca plastyczna Uczniowie za pomocą plasteliny wyklejają na balonach Arktykę i Antarktydę, przyklejają karteczki z ich nazwami. Oceniają pracę -wybierają balony, na którym kształty są najbardziej zbliżone do umieszczonych na globusie i wykonane są najestetyczniej.</p> <p>13. Podsumowanie zajęć Uczniowie podzieleni na dwie grupy. Jedna dokonuje podsumowania wiadomości na temat Arktyki, druga Antarktydy. Przekazują” z rąk do rąk” zwycięski” balon i podają informacje zapamiętane z lekcji. Nie można powielać wiadomości podanych przez kolegę.</p> <p>14. Każdy uczeń przykleja na swoich biegunach emotikony. Na biegunie północnym zaznacza swoją aktywność na zajęciach, na południowym ocenę lekcji.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	--

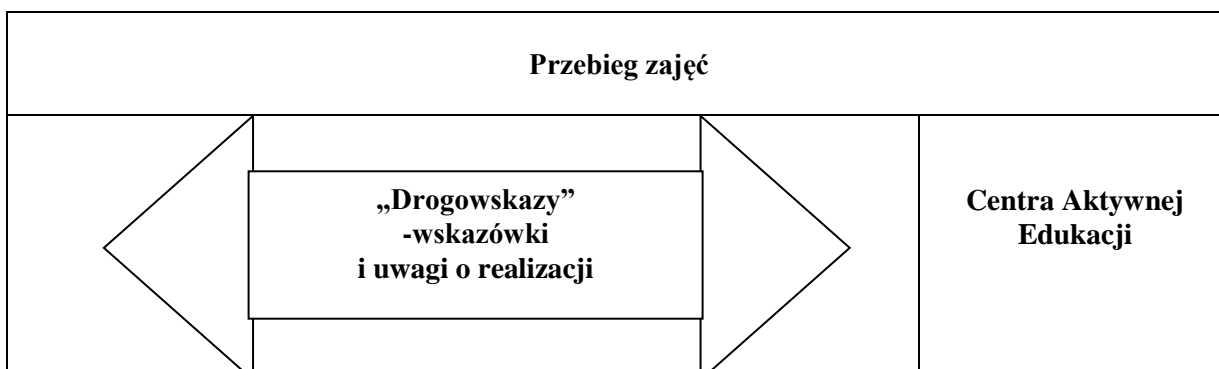
Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa II Edukacja: przyrodnicza, matematyczna,	Temat lekcji: Ciepłej czy zimniej?
Cel/cele zajęć: - rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedziania się uczniów - doskonalenie umiejętności odczytywania wskazań termometru - kształtowanie umiejętności układania, przekształcania zadań w zakresie obliczania różnic temperatur - rozwijanie zainteresowań dziecięcą matematyką	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - udzielę odpowiedzi - wskażę i odczytam temperaturę na termometrze - będę układał i rozwiązywał zadania z treścią o temperaturze
Kryteria sukcesu dla ucznia: - poprawnie odczytuję i wskazuję temperaturę na 4 termometrach - układam co najmniej 1 zadanie z treścią, uwzględniając różnicę temperatur w wybranych miastach	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.2)a), 1.3)c), 1.3)f), 3.1)a), 4.2)b), 6.10), 9.2)b)	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, ewaluacyjna- termometr osiągnięć, interaktywna gra dydaktyczna, zabawa rytmiczna z muzyką	
Formy pracy: jednolita, grupowa zróżnicowana zbiorowa	
Środki dydaktyczne: różne termometry; sylweta termometru pokazowego; kolorowe chustki; nagranie CD „Cztery pory roku- lato, zima”; różne materiały: pisaki, gazety; gra interaktywna Ciepłej- zimniej; klamerki czerwone i niebieskie; karta pracy,	

<p>1. Zabawa „ Ciepło- zimno” – odgadnięcie celu zajęć Jeden dyżurny wychodzi za drzwi, drugi chowa czerwoną klamerkę. Gdy odnajdzie z pomocą wszystkich dzieci, chowa niebieską klamerkę. Uczniowie zastanawiają się: Co mogą oznaczać te kolory?</p> <p>2. Przedstawienie na „termometrze umiejętności” kryterium sukcesu jakie dzisiaj każde dziecko powinno osiągnąć.</p> <p>3. Wybranie przez dzieci jednej klamerki: czerwonej lub niebieskiej i zgromadzenie się odpowiednio wokół czerwonego i niebieskiego plakatu.</p> <p>4. Tworzenie na plakatach w odpowiednim czasie przez zespoły mapy mentalnej dla haseł CIEPŁO (czerwony) i ZIMNO (niebieski) z różnych zgromadzonych materiałów.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
---	---

<p>np. ciepło - obrazki z lata, wyrazy: Okulary słoneczne, plaża, kąpiel w morzu, sukienka, para z czajnika.... zimno - zimowe obrazki, wyrazy sanki, łyżwy, szalik, czapka, góry lodowe</p> <p>5. Prezentowanie przez liderów grup swoich prac w centrum polonistyczno - komunikacyjnym. Ozdobienie gazetki tymi pracami. Zapoznanie się z różnymi, zgromadzonymi termometrami.</p> <p>6. W centrum matematyczno- przyrodniczym na zawieszonym dużym termometrze każdy uczeń wskazuje odpowiednią temperaturę. Przypina klamerkę w odpowiednim miejscu na termometrze. Zadaniem dziecka jest określić, czy wskazana temperatura jest wyższa, niższa od temperatury kolegi, może określić też o ile.</p> <p>7. Praca indywidualna dzieci (załącznik nr 1) Dowolny wybór ilości kart pracy.</p> <p>8. Utrwalenie pojęcia ujemnej temperatury. Próby odczytania przez chętne dzieci na pokazowym termometrze temperatury poniżej zera.</p> <p>9. Szukanie odpowiedzi na pytanie „ Gdzie jest cieplej, a gdzie jest zimniej? Obliczenie różnicy temperatury w klasie i na zewnątrz. Ułożenie zadania z treścią, zapisanie pytania na tablicy: O ile wyższa jest temperatura w klasie ? Dzieci potrzebujące pomocy otrzymują na kartkach odpowiedzi z luką (Temperatura w klasie jest wyższa o..... stopni.), inne samodzielnie odpowiadają na pytanie.</p> <p>10. Burza mózgów - Komu potrzebna jest wiedza o temperaturze? Uczniowie uzasadniają swój wybór.</p> <p>11. Improwizacja ruchowa do muzyki „ Cztery pory roku- lato i zima” Swobodna interpretacja melodii przy użyciu kolorowych chustek.</p> <p>12. Pokaz konturów mapy Polski (załącznik nr 2) ze wskazaną temperaturą w wybranych miastach: Warszawie, Toruniu, Krakowie, Poznaniu i Gdańsku. Obliczanie różnic temperatur w danych miastach. Układanie i rozwiązywanie zadań z treścią. Np. Oblicz różnicę temperatur w Warszawie i w Krakowie? Porównaj temperatury w dawnych stolicach Polski? Gdzie jest cieplej: w Gdańsku czy w Krakowie? Itp.</p> <p>13. Każdy uczeń zajmuje miejsce przy komputerze i rozwiązuje interaktywne zadania <u>Cieplej, czy zimniej</u>. Sprawdzają swoje umiejętności.</p> <p>14. Ocena swojej pracy na termometrze klasowym. Do 5 stopni- ocena zimna, powyżej ciepła (załącznik nr 3) Uczniowie swobodnie opowiadają, jak się dzisiaj czuli, co zapamiętali..... itp.</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
---	---

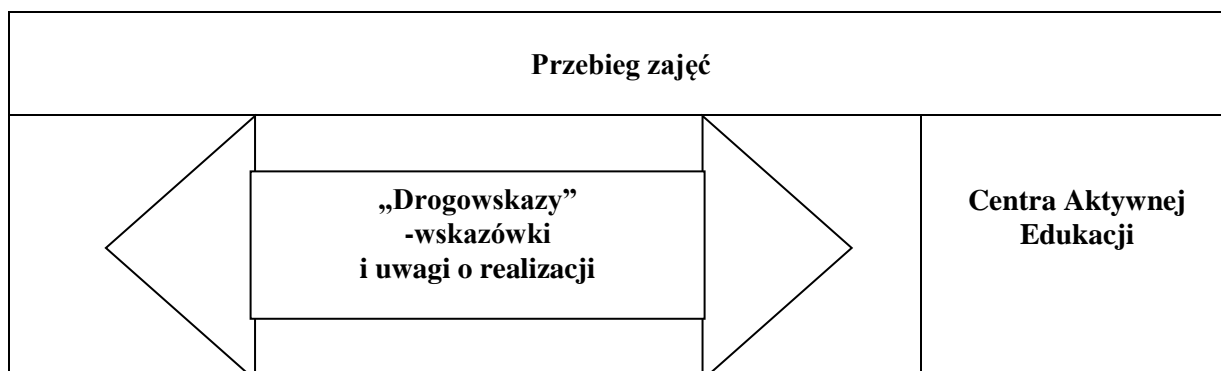
Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, ruchowa, matematyczna	Temat lekcji: Dlaczego chorujemy?
Cel/cele zajęć: - poznawanie czynników wpływających na zdrowie - kształtowanie nawyku dbania o zdrowie - kształcenie umiejętności czytania i rozumienia czytanego tekstu - utrwalanie rozwiązywania zadań matematycznych tekstowych	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - zapamiętam numer alarmowy pogotowia ratunkowego 999 - poznam i zastosuję zasady właściwego dbania o zdrowie własne i innych - przeczytam ze zrozumieniem - będę współdziałać w grupie
Kryteria sukcesu dla ucznia: - podaję numer alarmowy na pogotowie 999 - wymieniam zasady, których muszę przestrzegać, aby być zdrowym - sprawnie pracuję w grupie	
Podstawa programowa: 1.3)a), 1.3)c), 1.4)a), 3.2)b), 4.2)a), 4.2)b), 5.4), 6.9), 7.5), 7.6), 7.8), 7.9), 10.4)b), 10.4)c)	
Metody pracy: metoda ćwiczeń i praktycznego działania, ewaluacyjna, interaktywna gra dydaktyczna, zabawa rytmiczna z muzyką, burza mózgów, asocjogram	
Formy pracy: jednolita, grupowa zróżnicowana zbiorowa	
Środki dydaktyczne: arkusze szarego papieru, tekst wiersza J. Brzechwy „Katar”, tekst A. Majewski Gimnastyka, zadanie multimedialne <u>Zdrowo liczymy</u> w zakresie 20 http://LearningApps.org/watch?v=pr13y6wmn01 , nagranie odgłosu karetki pogotowia	

<p>1. Przywitanie, rozpoczęcie zajęć. Wysłuchanie nagrania sygnału karetki pogotowia (załącznik nr 1). Odnalezienie na tablicy numeru alarmowego na pogotowie. Wprowadzenie tematu: Dlaczego chorujemy?</p> <p>2. Runda bez przymusu. Zwrócenie się do ucznia po kolei z prośbą o zabranie głosu lub powiedzenia „ pasuję”. Sugerowane pytania motywujące do zweryfikowania posiadanej wiedzy.</p> <p>Kiedy dzwoniemy pod numer alarmowy 999? Co należy robić żeby nie chorować? Co jest najważniejsze dla zdrowia? Jaka temperatura ciała to gorączka? Jaka jest prawidłowa temperatura ciała zdrowego człowieka?...</p>	matematyczno- przyrodnicze
---	-------------------------------

<p>3. Podział uczniów losowy na dwie grupy.</p> <p>Pierwsza grupa na dużym arkuszu szarego papieru wpisuje słowo ZDROWIE (wypisuje wszystkie skojarzenia z podanym słowem) przede wszystkim powinny znaleźć się tam skojarzenia takie jak zdrowe jedzenie, ruch, sport, witaminy.</p> <p>Druga grupa na dużym arkuszu szarego papieru wpisuje słowo CHOROBA (wypisuje wszystkie skojarzenia związane z podanym słowem) przede wszystkim powinny znaleźć się tam skojarzenia takie jak: gorączka, ból gardła, lekarstwa, syrop, ból brzucha, bakterie, wirusy, kaszel, katar.</p> <p>Następuje zmiana grup, gdzie uczniowie zapoznają się z pracą kolegów i dopisuje swoje pomysły.</p> <p>4. Prezentacja pracy przez liderów grup. Utrwalanie zdobytej wiedzy.</p> <p>5. Odczytanie przez nauczyciela wiersza J. Brzechwy „Katar”. Uczniowie zasłaniając usta mówią chórem we właściwym miejscu A- psik.</p> <p>6. „Rozwiąż problem” Nauczyciel zadaje pytania do tekstu:</p> <p>W jaki sposób można zarazić się katarem? Jak należy się zachowywać gdy ma się katar? Co zrobić aby się nie zarazić? Uczniowie metodą burzy mózgów szukają odpowiedzi.</p> <p>7. Praca plastyczna rozwijająca wyobraźnię. Uczniowie mają za zadanie wykonać pracę plastyczną przedstawiającą „ Zdrowego Duszka ” z chusteczki higienicznej i przyklejenie jej na czarnej kartce. Po zaprezentowaniu swoich prac, przypinają je w centrum matematyczno- przyrodniczym. Wszystkie dzieci nagradzają się gromkimi brawami.</p> <p>8. Rozwiązywanie matematycznego zadanie multimedialnego. <u>Zdrowe jedzenie</u>- utrwalenie pamięciowego dodawania i odejmowania</p> <p>9 Zabawa ruchowa. Zadaniem uczniów jest wykonywanie poleceń według słów usłyszanych wierszu A. Majewskiego Gimnastyka.</p> <p>10. PRAWDA/FALSZ Sprawdzenie kryterium osiągnięcia sukcesu</p> <p>Zadaniem uczniów jest rozpoznanie czy zdanie jest prawdziwe czy fałszywe. Gdy będzie fałszywe stają bez ruchu, gdy będzie prawdziwe podskakują jak piłeczki.</p> <p>Zawsze trzeba umyć ręce przed jedzeniem. P Owoce i warzywa nie zawierają żadnych witamin. F Przed snem nie należy się myć. F Katar jest bardzo zaraźliwy. P Zęby myjemy raz w tygodniu. F Po przebudzeniu nie myjemy się. F Gorączka to wysoka temperatura ciała. P Należy się zdrowo odżywiać żeby być zdrowym. P</p> <p>Indywidualna praca uczniów (załącznik nr 2)</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
---	---

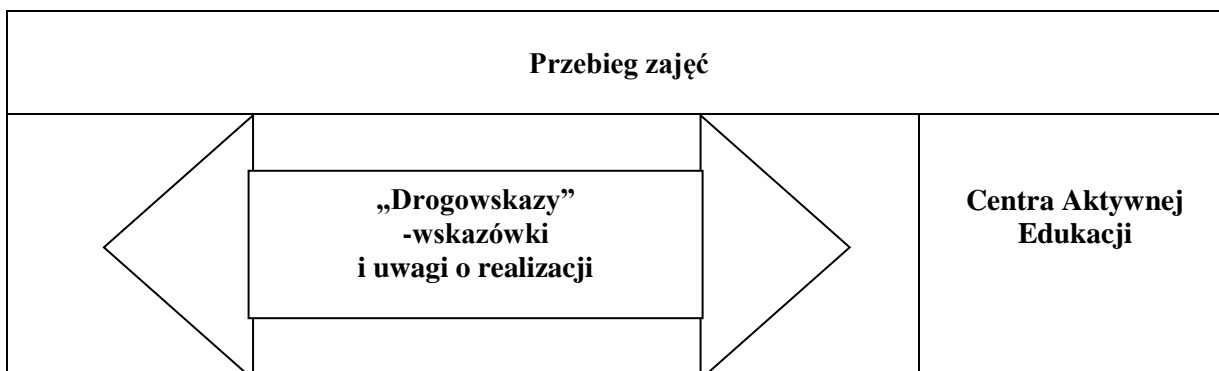
Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, plastyczna, muzyczna	Temat lekcji: Dlaczego liście opadają?
Cel/cele zajęć: - rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedziania się uczniów - kształtowanie postawy wnikliwego badacza i obserwatora przyrody - rozwijanie umiejętności układania zdań	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - przeprowadzę doświadczenie i dowiem się jak unerwiony jest liść - rozwinę zdanie
Kryteria sukcesu dla ucznia: - odkrywam unerwienie liścia - wyjaśniam, dlaczego liście opadają z drzew - rozwijam jedno zdanie	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.2)a), 1.2)c), 1.3)c), 1.3)f), 1.4)a) 3.1)a), 4.2)b), 6.1)	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, doświadczenie, problemowa, ewaluacyjna, zabawa rytmiczna z muzyką	
Formy pracy: jednolita, grupowa, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: ćwiczenie interaktywne (pamięciowe dodawanie do 20) <u>Jesienne liście</u> , zabawa dydaktyczna <u>Jak liście zmieniają kolor?</u> , karty pracy, wiersz „Klonowe listki” A. Nosalskiego, „Taniec jesiennych liści” - nagranie CD	

<p>1. Obliczenia pamięciowe w zakresie 20 - <u>Jesienne liście</u>. (autor M. Urbańska) Odsłonięcie przez dzieci obrazka sugerującego dzisiejszą tematykę. Nauczyciel przedstawia kryterium sukcesu. Zwraca uwagę, iż dzisiaj za wykonane zadania będą otrzymywać listki.</p> <p>2. Uczniowie wybierają listek, na którym widnieje działanie i podchodzi do stolika z właściwym wynikiem: * badacze nr 1 * badacze nr 2 * badacze nr 3 Ilość grup w zależności od ilości uczniów. Listek ten będą mogli zatrzymać, jeśli aktywnie będą pracować w grupie, a na następne będą musieli zasłużyć.</p> <p>3. Zabawa badawcza. Na stolikach są przygotowane przez nauczyciela wcześniej ugotowane liście (na litr wody należy wsypać łyżkę stołową sody). Każde dziecko zabiera schłodzony jeden listek, odsącza go w papierowym ręczniku. Delikatnie pociera liść tak, aby pozostały tylko żyłki - unerwienie listka. Sprawdzają w jaki sposób usytuowany jest układ wiązek przewodzących (żyłki), czyli unerwienie.</p>	matematyczno- przyrodnicze
--	-------------------------------

<p>Z tych żyłek układają na przyklepny papier „unerwione” mandale- tworzą wspólną pracę.</p> <p>4. Zabawa w detektywa. Szukanie odpowiedzi na pytanie „Dlaczego liście opadają, zmieniają kolor, po co są żyłki w blaszkach liścia, które odkryli?” Rozmowa w grupach, zwracanie uwagi na samodzielne wysnucie wniosków przez dzieci. Dzieci korzystają z przyrodniczych książek, czasopism i encyklopedii. Detektywi (liderzy grup) po pewnym czasie przechodzą do innej grupy i przekazują swoje wnioski.</p> <p>5. Układanie zgromadzonych jesiennych liści według niżących kolorów. Wykonanie interaktywnego zadania <u>Jak liście zmieniają kolor?</u> oraz prezentacja zdjęcia (załącznik nr1)</p> <p>6. Rozwiązanie pierwszego zadania z karty pracy (załącznik nr 2)</p> <p>7. Ciche czytanie wiersza A. Nosalskiego „Klonowe listki”, a następnie głośne odczytanie przez chętne dzieci. Rozmowa na temat wiersza. Podkreślenie w wierszu czynności liści.</p> <p>8. Ćwiczenia w rozwijaniu zdań. Dobranie się w pary. Jedno dziecko mówi krótkie zdanie, drugie je rozwija. Sami rozdzielają zadania między sobą. Następnie chętni uczniowie prezentują na forum klasy najlepsze pomysły i przystępują do 2 ćwiczenia z karty pracy.</p> <p>9. Spełnienie marzeń liści klonu. Każde dziecko zamyka oczy i w wyobraźni wędruje w daleką podróż przy dźwiękach nagrania muzycznego „Taniec jesiennych liści”.</p> <p>10. Chętni uczniowie opowiadają o swojej podróży. Za swoje wypowiedzi zostają nagrodzeni brawami.</p> <p>11. Na zakończenie zajęć każde dziecko „ rozwija ” dywan z liści, które dziś otrzymanywał. Nauczyciel sprawdza stopień zaangażowania uczniów podczas zajęć.</p> <p>12. Dzieci kończą zdanie: Dziś dowiedziałem się, że Umiem już.....</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno- ruchowe</p>
---	---

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, techniczna, plastyczna, muzyczna	Temat lekcji: Dlaczego liście żółkną? Poznajemy budowę liści.
Cel/cele zajęć: - wielozmysłowe poznawanie środowiska przyrodniczego - zdobywanie i utrwalenie wiadomości na temat liści - uwrażliwienie na piękno przyrody - rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedzania się uczniów - kształtowanie umiejętności dodawania i odejmowania w zakresie 50.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam budowę liścia - dowiem się dlaczego jesienią liście zmieniają swoje barwy - przeprowadzę doświadczenie - wykonam jesienną lampkę
Kryteria sukcesu dla ucznia: - nazywam cztery elementy budowy liścia - wyjaśniam dlaczego liście żółkną - wykonuję z przygotowanych materiałów jesienną lampkę	
Podstawa programowa: 1.1a), 1.1b), 1.1c), 1.2a), 1.2c),1.3c),1.3d), 1.3f), 3.1a), 4.2b), 5.4),6.1),7.5),7.8) 9.2b)	
Metody pracy: rozwiązywanie problemów, pokaz, metoda praktycznego działania, zabawa ruchowa uczniów przy muzyce, połączona z wizualizacją, samodzielnych doświadczeń, zadań stawianych do wykonania, burza mózgów.	
Formy pracy: indywidualna, zbiorowa, grupowa	
Środki dydaktyczne: liście, płyta CD, pojemnik na przeprowadzenie doświadczenia, woda, soda, papierowe ręczniki, szczoteczka do zębów, podkładka, latarka, lupa, kredki, pisaki, kartki A4, kartki, pergamin, arkusze szarego papieru.	

<p>1. Zajęcia należy poprzedzić wycieczką do lasu i parku. W trakcie wycieczki obserwujemy liście, drzewa. Zbieramy najładniejsze okazy liści do woreczków i zanosimy do szkoły.</p> <p>2. Zabawa na dobry początek</p> <p>W tej klasie na literę...</p> <p>Uczeń prowadzący zaczyna zabawę od wypowiedzenia zdania: <i>W tej klasie na literę „s”</i>. Może też wymienić inną dowolną literę. Wówczas dzieci starają się odgadnąć, jaki przedmiot ma na myśli. Zadają pytania o tę rzecz, ale w taki sposób, aby prowadzący mógł odpowiedzieć, używając tylko słów <i>tak</i> lub <i>nie</i>.</p>	polonistyczno-komunikacyjne
--	-----------------------------

<p>3. W kąciku przyrody znajdują się liście (świeżo zebrane oraz wyschnięte, porozkładane i w bukietach).Uczniowie gromadzą się w tym miejscu. Wspólnie redagują cel zajęć, nauczyciel formułuje kryterium sukcesu.</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p>
<p>4. Wypowiedzi dzieci na temat liści, które obserwowali podczas spaceru. Dzielenie się spostrzeżeniami, dotychczasowymi wiadomościami zdobytymi na ten temat.</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p>
<p>5. Nauczyciel czyta uczniom wiersz pt. „Jesienne liście” (załącznik nr 1) Po wysłuchaniu uczniowie odpowiadają na pytania: Co robią jesienne liście? (nazwy czynności - czasowniki.) Jakie przybierają barwy?</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
<p>6. Burza mózgów na temat: Dlaczego liście zmieniają jesienią swoje kolory? Swobodne zgłaszania przez uczniów pomysłów i wymiana poglądów z zastrzeżeniem braku jakiegokolwiek krytycyzmu. Po analizie zadania nauczyciel uzupełnia wypowiedzi dzieci. Drzewa ściągają z liści do gałęzi, pni i korzeni soki, które będą im potrzebne po obudzeniu się na wiosnę. Z sokami „chowa się” też zielony barwnik listków- chlorofil. Pod koniec jesieni, kiedy wszystkie soki drzewa ściągają głębiej, liście zaczną opadać. Będą już niepotrzebne (interpretacja tego zagadnienia zależy od nauczyciela i wiedzy uczniów na ten temat).</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne matematyczno- przyrodnicze</p>
<p>7. Zabawa ruchowa uczniów przy muzyce, połączona z wizualizacją. Utwór muzyczny tematycznie związany z zajęciami, najlepiej wersja instrumentalna. Dzieci zdejmują obuwie i poruszają się na dywaniku w rytm muzyki. Nauczyciel ściszym głosem mówi: Wyobraź sobie, że jesteś spadającym liściem. Opowiedz co czujesz, gdy spadasz z drzewa? Jaki byłeś kiedyś, gdzie wisiałeś, co robisz spadając, co robi z tobą wiatr, co stanie się z tobą wkrótce, jakie mogą być twoje losy...? Uczniowie mogą indywidualnie wypowiadać się, jak również wszyscy równocześnie szeptem.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p>
<p>8. Nauczyciel poleca każdemu dziecku położyć przed sobą liść i opuszkami palców zbadać jego kształt oraz budowę. Uczniowie oglądaj również liście przez szkło powiększające. Nauczyciel omawia budowę liścia, wskazuje jego poszczególne elementy (Załącznik nr 2). http://www.scholaris.pl/resources/run/id/71142</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p>
<p>9. Wykonanie frotaż liści. Użycie kredek woskowych, zamalowywanie w poziomie. Kontury liści można podkreślić dodatkowo pisakiem lub kredkami.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p>
<p>10. Przeprowadzenie doświadczenia: żyłki na blaszce liści Czynności wykonywane przez nauczyciela: W garnku należy zagotować wodę z liśćmi klonu. Na 1 litr wody wysypujemy łyżkę stołową sody. Czas gotowania wynosi 30 minut. Czynności wykonywane przez uczniów:</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p>

Liście należy odsączyć na sitku, opłukać zimną wodą, włożyć między dwie warstwy papierowego ręcznika. Następnie wyjmujemy je z ręcznika i kładziemy na podkładce.

Po wysuszeniu szczoteczką do zębów ostrożnie pocieramy liść w taki sposób by pozostały tylko żyłki.

11. Wykonanie jesiennej lampki

W tym czasie gdy liście z doświadczenia wysychają uczniowie wykorzystują pozostały materiał przyrodniczy do wykonania jesiennej lampki. Z pergaminu tworzą stożek, naklejają na nim liście. Wykonany abażur nakładają na zapaloną lampkę i obserwują budowę liści.

Po wykonaniu 2 zadań uczniowie porównują żyłki liści.

Praca uczniów w programie learning apps

<http://LearningApps.org/1259222>

<http://LearningApps.org/view1259222>

12. Zabawa matematyczna

Nauczyciel rozwiesza w różnych miejscach sali sylwety drzew z liczbami np. 25, 35, 40, 45, 50. Każde drzewo jest również podpisane, np.: klon, dąb, brzoza, lipa. Uczniowie tańczą w rytm muzyki, jak liście na wietrze. Na podłodze, parapetach porozkładane są sylwety liści z zapisanymi działaniami.

W trakcie tańca dzieci podnoszą dowolny liść i odczytują zapisane działania. Gdy muzyka milknie, każdy liść szuka swego drzewa. Do każdego może dotrzeć kilka liści np. $20 + 5$, $21 + 4$, $23 + 2$. Dzieci sprawdzają w grupach, czy wszystkie liście trafiły do właściwego drzewa. Zabawę można powtórzyć kilkakrotnie. Nauczyciel przygotowuje wówczas nowy zestaw liści z działaniami.

Po przeprowadzonej zabawie uczniowie samodzielnie w grupach układają i następnie zapisują treść zadania tekstowego. Wskazane jest by łączyło się ono z zabawą.

13. Uczniowie utrwalają wiadomości na temat budowy liścia (Załącznik nr 3)

Po wykonanym zadaniu podają liść i dokończają zdanie:

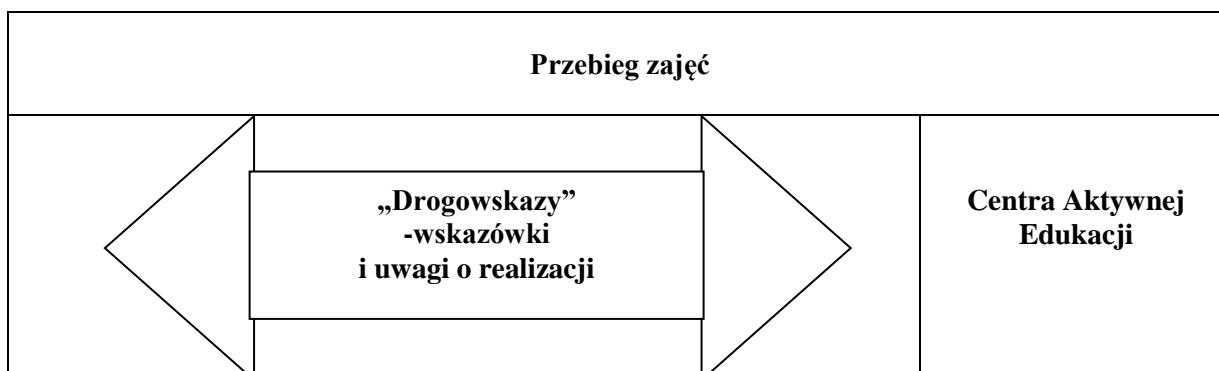
Na dzisiejszej lekcji dowiedziałam/dowiedziałem się.....

artystyczno-
ruchowe

matematyczno-
przyrodnicze

polonistyczno-
komunikacyjne

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, matematyczna, techniczna, plastyczna	Temat lekcji: Dlaczego jest dzień i noc?
Cel/cele zajęć: - wzbogacanie wiadomości przyrodniczo – matematycznych uczniów - wspieranie uczniów w rozwijaniu czynności intelektualnych - wspomaganie rozwoju operacyjnego rozumowania	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - ułożę w formie ustnej i pisemnej poprawne zdania, - wyjaśnię zjawisko powstawania dnia i nocy na podstawie doświadczenia - wskażę wyrazy określające nazwy czynności - zaplanuję zajęcia w różnych porach dnia - wskażę na zegarze określone godziny w cyklu całodobowym - wykonam obliczenia zegarowe - zapiszę formułę matematyczną do podanego tekstu zadania - zgodnie i twórczo będę współdziałać w grupie. - wykonam z papieru kolorowego pracę plastyczną.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - opisuję zjawisko powstawania dnia i nocy. - wymieniam czynności wykonywane w określonej porze dnia - wskazuję godziny na tarczy zegarowej	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.2)a), 1.3)a),1.3)c) 1.3)f), 4.2b),5.4), 6.1), 7.8) 7.15),9.2c)	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, ewaluacyjna, zabawa ruchowa, zabawa dydaktyczna,	
Formy pracy: zbiorowa, indywidualna, grupowa zróżnicowana.	
Środki dydaktyczne: chusta Klanzy, karteczki samoprzylepne, karty pracy, globus, latarka, plastelina, sznurki, zegar papierowy, wycinki z gazet, kartka papieru A3, klej, nożyczki, kredki, ścinki materiałów	

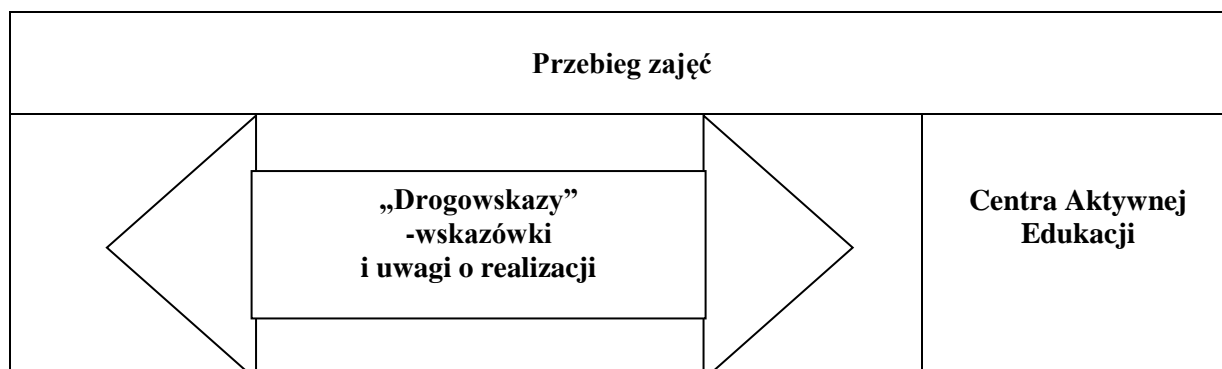

<p>1. Wprowadzenie do zajęć – zabawa: ”Wiązanie koła po ciemku”. Uczniowie z zasłoniętymi oczami, podzieleni na dwa rzędy stoją pod przeciwległymi ścianami sali. Na sygnał nauczyciela cała grupa stara się dojść w miarę równomiernie do środka sali i utworzyć koło z wzajemnie złączonych rąk. Po wykonaniu zadania nauczyciel pyta, jakie są odczucia uczniów?</p>	artystyczno- ruchowe
---	-------------------------

<p>2. Ćwiczenia w tworzeniu wyrazów przeciwstawnych Wszystkie dzieci stoją w kręgu, trzymając chustę Klanzy. Nauczyciel kładzie na chuście piłkę i mówi wyraz. Jednocześnie wskazuje do kogo ma ona dotrzeć. Uczniowie poruszają materiałem, tak by piłka dotarła do wyznaczonej osoby, która podaje wyraz o znaczeniu przeciwnym np.: wesoło-smutno, ciepło-zimno, chory-zdrowy, ciemno-jasno.</p> <p>3. Nauczyciel skupia uwagę uczniów na dwóch wyrazach: ciemno, jasno. Przypina je do tablicy i prosi, aby uczniowie zapisali na kartkach skojarzenia z tymi wyrazami. Wokół wyrazów tworzymy słoneczka, odcytujemy wszystkie wyrazy.</p> <p>4. Próba sformułowania celów lekcji przez uczniów, określenie kryterium sukcesu. Wykonanie zadania na karcie pracy (załącznik nr1)</p> <p>5. Odwołanie się do dotychczasowych wiadomości uczniów na temat występowania dnia i nocy. Nauczyciel poleca także wybrać ze zgromadzonych na stoliku przedmiotów te, które będą potrzebne do realizacji tematu (np.: globus, latarka)</p> <p>6. Wyjaśnienie zjawiska powstawania dnia i nocy. Odszukanie przez uczniów na globusie- Polski, zaznaczenie tego miejsca za pomocą kolorowej naklejki lub plasteliny. Demonstracja ruchu wirowego Ziemi. Uczniowie zauważają, że podczas obrotów globusa znika im z oczu zaznaczone miejsce. Jeśli jest możliwość zasłaniamy okna w klasie Nauczyciel oświetla globus lampką. Dzieci zauważają, że zaznaczone miejsce jest oświetlone lub zaciemnione. Na podstawie obserwacji uczniowie formułują wniosek: Na półkuli, która jest oświetlona występuje dzień, na nieoświetlonej występuje noc. Uzupełnienie karty pracy (załącznik nr 2)</p> <p>7. Nauczyciel czyta uczniom zagadkę, prosi o podanie rozwiązania</p> <p><i>Mówią, że leci, płynie, ucieka, choć to nie ptaszki ani nie rzeka. Nikt go w ucieczce tej nie dogoni, Chociaż by pędził i na sto koni. Kto go nie cenił, później się smuci, Bo gdy ucieknie, to już nie wróci. Jeśli nie zając, rzeka, nie ptaki, Może zgadniecie, kto to taki?</i></p> <p>Nauczyciel zwraca się do uczniów by podkreślili w tekście wyrazy, które oznaczają czynności wykonywane przez czas. Wyjaśnia, że wyrazy te nazywamy czasownikami.</p> <p>8. Próby sformułowania przez uczniów odpowiedzi na pytania: Ile czasu trwa obrót Ziemi wokół własnej osi? – Co to jest doba? – Co się dzieje na Ziemi w ciągu doby?</p> <p>Nauczyciel dzieli uczniów na grupy. Przypomina godziny określające daną porę dnia Dzieci mają za zadanie wymienić jak najwięcej czynności, wykonywanych w określonej porze: rano, przed południem, w południe, po</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
--	--

<p>południu, wieczorem oraz w nocy Każda grupa wymienia czynności, które wykonują.</p> <p>9. Wykonanie zegara (jest w każdej wyprawce dla ucznia). Wprowadzenie tarczy 24-godzinnej. Nauczyciel poleca ustawić wskazówki zegara na godz. 12.00, zadaje uczniom pytanie: - Czy patrząc <u>tylko</u> na zegar, można się zorientować, czy jest 12.00 w dzień, czy w nocy? Wyjaśnienie zasad odczytywania godzin na zegarze. Odczytywanie godzin na zegarze z tarczą 24-godzinną. Obliczenia zegarowe na tarczy 24 godzinnej. • Odczytajcie godziny, które ustawię na swoim zegarze. – Ustawcie swoje zegary na podane godziny i powiedzcie, która to część doby: np.: 9.00, 12.00, 15.00, 19.00, 23.00, 3.00, 17.00</p> <p>10. Praktyczne i teoretyczne rozwiązywanie zadań związanych z obliczeniami czasu</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p>
<p>Zadania matematyczne Nauczyciel ustawia zegar na godzinę 9.00 i mówi: <i>W południe jest obiad. Za ile to godzin?</i> Uczniowie wykonują działania praktyczne na swoich zegarach Nauczyciel zapisuje pierwsze działanie: $9 + c = 12$</p> <p>Na zegarze dzieci odliczają godziny od 9 do 12 i uzupełniają działanie. Nauczyciel ustawia zegar na godzinę 6.00 i mówi: <i>O godzinie 8.00 rozpoczynamy zajęcia w szkole. Za ile to godzin?</i> Dzieci zapisują działanie: $6 + c = 8$ Na zegarze dzieci odliczają godziny od 6.00 do 8.00 i uzupełniają działanie. Nauczyciel ustawia zegar na godzinę 22.00 i mówi: <i>O północy usną wszystkie krasnoludki. Za ile to godzin?</i> Dzieci wykonują praktyczne działanie i zapisują: $22 + c = 24$ Nauczyciel kilkakrotnie zmienia godziny, dając uczniom możliwość samodzielnego rozwiązywania działań i podawania przykładów.</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p>
<p>11. Wykonanie przez uczniów pracy plastycznej techniką collage na temat: „Moja ulubiona pora dnia”. Po zakończeniu prac uczniowie prezentują swoje wytwory na gazetkach z umieszczonymi napisami: RANO, PRZED POŁUDNIEM, POŁUDNIE, PO POŁUDNIU, WIECZÓR, NOC. Podczas oceny przeliczamy, przy której części dnia zgromadzono najwięcej prac, przy której najmniej. Uczniowie uzasadniają swój wybór.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p>
<p>12. Podsumowanie zajęć Uczniowie dokończają zdanie: Dzisiaj na zajęciach dowiedziałem/łam się..... Najbardziej podobało mi się..... Chciałbym dowiedzieć się jeszcze czegoś więcej na temat.....</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>

Autor: Beata Sochacka	
Klasa II Edukacja: społeczna, matematyczna, techniczna.	Temat lekcji: Gramy i bawimy się, przygotowując do sprawdzianu. Tworzymy przestrzenne figury geometryczne.
Cel/cele zajęć: - rozwijanie elementarnych rozumowań matematycznych, - doskonalenie mnożenia i dzielenia w zakresie 30.	Cele zajęć w języku ucznia: - obliczysz iloczyny i ilorazy w zakresie 30, - ułożysz proste zadania tekstowe wymagające jednego działania, - wykonasz figurę przestrzenną z papierowych kul
Kryteria sukcesu dla ucznia: - bezbłędnie mnożę i dzielę w zakresie 30 - aktywnie współpracuję w parze.	
Podstawa programowa: 5.4, 7.6), 7.8), 9.2a), 9.3a)	
Metody pracy: ćwiczeń praktycznych, samodzielnego dochodzenia do wiedzy - problemowa, kontroli i oceny, aktywizująca, zadań wytwórczych	
Formy pracy: w parach, grupach 4-osobowych, indywidualna, zespołowa	
Środki dydaktyczne: wytłaczanki, gazety - papierowe kule, iloczyny, zielone i czerwone koła, piłka matematyczna z działaniami mnożenia, ćwiczenie interaktywne „Mnożenie w zakresie 30”, wyrazy do zabawy „Słowa – klucze”, pytanie kluczowe: Kiedy wykorzystujemy mnożenie? Podaj przykłady z codziennego życia	

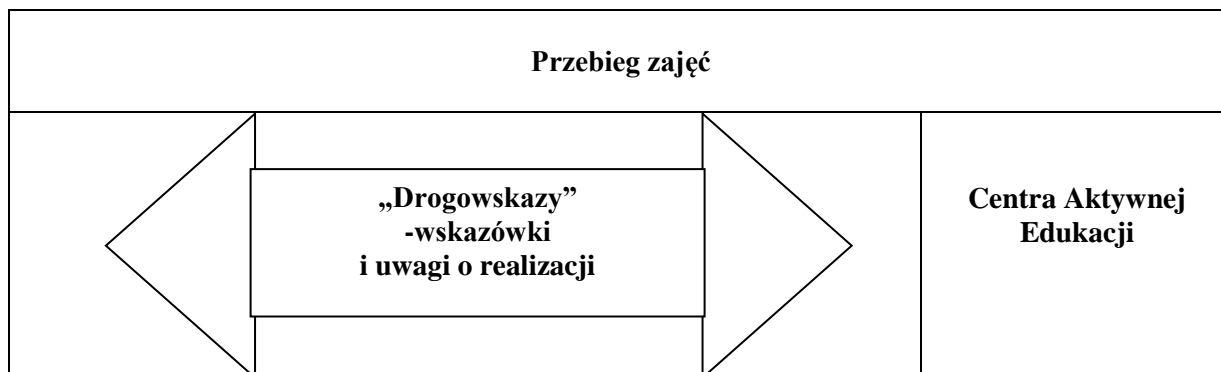
<p>Organizacja pracy:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 10 uczniów przygotowuje wytłaczanki do jajek (na 30 sztuk), • 10 uczniów pudełka (na 12 sztuk), • Każdy uczeń wycina 10 czerwonych i 10 zielonych kół, mniejszego formatu – średnica 5 cm • Każdy przygotowuje gazetę, którą będzie mógł gnieść. • Nauczyciel przygotowuje w rezerwie szary papier lub gazety. • Z klasowej bazy pomocy dydaktycznych zabieramy dla każdej pary uczniów 10 laminowanych tabliczek w kształcie kół lub kwadratów do zapisywania liczb lub kolorowe koła z bazy materiałów kreatywnych. <p>1. Powitanie piosenką „To iloczyn” (na melodię Panie Janie)</p> <p style="text-align: center;">To iloczyn x 2, Ty go znasz x 2, Podskocz, tupnij, klaśnij x 2, raz i dwa x 2.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel pokazuje lub mówi proste działanie np. 2 x 3 • Uczniowie odpowiadają: 6 	artystyczno – ruchowe
---	--------------------------

<p>Zabawa powtarza się, działanie wymyśla uczeń, który pierwszy podał wynik lub kolejny w kole (założenie jest takie, że iloczyn ma być mniejszy lub równy 10*)</p> <p><u>* zasada równości szans i aktywności dla wszystkich uczniów.</u></p> <p>2. Określenie tematu i celów lekcji oraz zasad pracy: Mamy dowieźć do domu 12 jajek. Zbieramy jajka w toku lekcji i wypełniamy wytłaczankę - są to zielone i czerwone, koła, które będą przyznawane w toku rozwiązywania zadań. Na końcu sprawdzimy, która para dowiozła do domu wszystkie jajka i nie zbiła żadnego = koło zielone, jajko nienaruszone, koło czerwone - jajko zbite. Każdy otrzyma ocenę za pracę na dzisiejszych zajęciach.</p> <p>Kryteria oceny, obliczania iloczynów w zakresie 30 podczas współpracy w parach: 12 - 11 sztuk – Wspaniale obliczasz iloczyny w parze! 10 - 9 sztuk – Bardzo ładnie obliczasz iloczyny, współpracując w parze. 8 - 7 sztuk Obliczasz w parze większość iloczynów w zakresie 30. 6 – 5 Obliczasz w parze, niektóre iloczyny w zakresie 30.</p> <p>3. Praktyczne obliczanie iloczynów „Ile to jajek?” Etap I</p> <ul style="list-style-type: none"> • Każda para otrzymuje takie samo działanie mnożenia 2×9, jej zadaniem jest obliczenie iloczynu i przygotowanie odpowiedniej ilości papierowych kulek – jajek w wytłaczance. • Pary nie informują siebie wzajemnie o obliczonym iloczynie. <p>Etap II</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel ponownie przekazuje parom działanie, tym razem 3×4, uczniowie pracują tak, jak w pierwszym etapie. <p>Etap III</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ocena koleżeńska – technika OK. Każda para przekazuje swoją wytłaczarkę ostrożnie do pary za sobą lub obok – zasadę określa nauczyciel. <p>Etap IV</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie liczą jajka w wytłaczance i w kolejności podają wynik, jeżeli jest to liczba 30 właściciele wytłaczanki uzyskują 1 punkt – zabierają zielone koło i wkładają do pudełka na 12 sztuk. • Wybrany uczeń objaśnia, dlaczego wytłaczanka, powinna być wypełniona w całości, zapisuje działania na tablicy: $2 \times 9 = 18$ $3 \times 4 = 12$ $18 + 12 = 30$ <p>4. Układanie nowych działań mnożenia w odniesieniu do przygotowanej wytłaczanki – ewentualne braki w wytłaczankach, zostają uzupełnione.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zastanówcie się, jakie działanie mnożenia można zapisać, patrząc na ułożenie kulek, zapiszcie je w zeszytach. $5 \times 6 = 30$ lub $6 \times 5 = 30$ <p>5. Zabawy ruchowe; A. „Złap i licz” – na bazie matematycznych piłek plażowych z działaniami mnożenia. B. „Stolik” Uczniowie tworzą stolik – stają w czterech rogach. Na środku staje jeden uczeń – razem tworzą zespół pięcioosobowy. Na sygnał rozpoczynają recytację rymowanki: „Cztery rogi stolik ma, teraz zmienia się raz, dwa!</p>	<p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>matematyczno – przyrodnicze</p> <p>matematyczno - przyrodnicze</p> <p>matematyczno - przyrodnicze</p>
---	---

<p>Uczniowie zamieniają się miejscami, uczeń stojący w środku, stara się zająć miejsce w rogu. Ten komu się nie udało staje w środku.</p> <p>* Zespołów może być dowolna ilość, jeśli zostaje czworo uczniów tworzą trójkąt, jeżeli troje tworzą koło i zmieniają miejsca zgodnie z ruchem wskazówek zegara.</p> <p>6. Zabawa „Zielone światło”. Zadanie polega na zebraniu, jak największej liczby zielonych świateł.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Uczniowie na laminowanych tabliczkach (wielokrotnego użytku), lub na kółkach z bazy materiałów kreatywnych zapisują liczby: 30, 20 18, 12, 15, 21, 25, 28, 16 i rozkładają na ławce w dowolny sposób. 2) W jednym miejscu gromadzą swoje zielone i czerwone koła przygotowane, jako zadanie domowe. 3) Nauczyciel lub wybrany uczeń, losuje koła, na których zapisane są działania odpowiadające iloczynom na kołach uczniów, głośno czyta np.: 5×6 4) Uczniowie szybko, w czasie trzech uderzeń grzechotki, podnoszą właściwy iloczyn do góry, nie wolno rozglądać się i zmieniać wyniku. 5) Gdy wszyscy uczniowie trzymają koła, nauczyciel głośno podaje prawidłowy wynik. Jeżeli iloczyn danej pary jest poprawny, zabiera koło zielone - 1 p., jeżeli błędny, koło czerwone - 0p. Koła punkty układamy w pudełku do jajek <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel odkłada z boku wykorzystane koła z działaniami, uczniowie jednak swoje iloczyny odkładają do bazy iloczynów na ławce. 6) Zabawa trwa tak długo, aż wszystkie koła z działaniami, zostaną wylosowane (jest ich odpowiednio do iloczynów 9). 7) Uczniowie podsumowują zebrane punkty, układają w pudełku do jajek –max 9 p. <p>7. Układanie i zapisywanie zadań tekstowych do podanego działania współpraca w czwórkach. <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie odwracają się do pary z tyłu, losują działanie i układają do niego zadanie tekstowe – zapisują je na przygotowanych kartach. </p> <p>8. Prezentacja efektów pracy grupowej – głośne czytanie, ewentualna poprawa zadań. <ul style="list-style-type: none"> • Jeżeli zadanie czwórki jest poprawne, każda para otrzymuje 2 p. – 2 zielone koła; jeżeli wymagało poprawy, pary otrzymują 1 p. – 1 zielone koło. </p> <p>9. Samoocena pracy: wszystkie pary otwierają swoje pudełka, sprawdzają, ile jajek dowiozły do domu, głośno podają wynik i uzyskana ocenę.</p> <p>10. Zapisanie notatki matematycznej - zadania tekstowego ułożonego w czwórkach, wykonanie odpowiedniego rysunku.</p> <p>11. Zabawa ruchowa „Kto pierwszy zapełni worek?” <u>Uwagi organizacyjne:</u> *Jeżeli zabawa odbywa się w klasie, stoliki ustawiamy w literę U, tworząc na środku wolną przestrzeń do zabawy. <u>Przybory:</u> 2 worki gimnastyczne, 30 papierowych kul dla każdej grupy. Nauczyciel dzieli klasę na 2 zespoły, każdy zespół otrzymuje 30 papierowych kul (wybrane pary przekazują swoje kule z wytłaczanki, do kolejnej zabawy kule przekazują pary kolejne).</p>	<p>matematyczno - przyrodnicze</p> <p>matematyczno - przyrodnicze</p> <p>artystycznie – ruchowe</p>
---	---

<p>Na hasło „ Zanieś”, grupy przenoszą koła z lini startu do miejsca, w którym są worki.</p> <p>12. Rozwiązanie ćwiczenia - testu interaktywnego „Mnożenie w zakresie 30” http://learningapps.org/display?v=pfndmgx1j01</p> <p>13. Burza mózgów na pytanie kluczowe „Kiedy wykorzystujemy mnożenie”</p> <p>14. Praca twórcza w parach lub małych zespołach z wykorzystaniem papierowych kul: „Figury geometryczne” (kwadrat, prostokąt)</p> <p>15. Wystawa prac, przeliczanie ilości wykorzystanych kulek.</p> <p>16. Pożegnanie zabawą „Słowa - klucze” Do pojemnika wrzucamy zestaw słów tematycznie związanych z matematyką, np.: <u>iloczyn, iloraz, suma, różnica, linie równoległe, linie prostopadłe, kwadrat, prostokąt, trójkąt, itp.</u> Uczeń losuje i wyjaśnia znaczenie lub określa charakterystyczne cechy np.: „iloczyn” - wynik mnożenia, kwadrat – figura geometryczna, która ma wszystkie boki równe, linie prostopadłe - przecinają się jednym punkcie i tworzą kąt prosty.</p>	<p>matematyczno – przyrodnicze</p> <p>artystyczno – ruchowe</p> <p>matematyczno - przyrodnicze</p>
---	--

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, techniczna, plastyczna, muzyczna	Temat lekcji: Poznajemy legendę o Lechu, Czechu i Rusie.
Cel/cele zajęć: <ul style="list-style-type: none"> - doskonalenie umiejętności czytania ze zrozumieniem - wdrażanie do poszanowania symboli narodowych - kształtowanie tożsamości narodowej - inspirowanie do wyrażania własnych myśli i przeżyć, - rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiadania się 	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> - poznam legendę o powstaniu Gniezna - wyjaśnię dlaczego wizerunek orła jest w godle Polski - opiszę godło naszej ojczyzny - wykonam pracę plastyczną obrazującą treść Legendy - wykonam obliczenia matematyczne
Kryteria sukcesu dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> - opowiadam legendę o pierwszej stolicy Polski - podaję imię legendarnego założyciela państwa polskiego - wyjaśniam, co to jest <i>legenda</i> - dodaję i odejmuję liczby w zakresie 30 	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1)c), 1.2)a), 1.2)b),1.3)c), 1.3)f), , 4.2)b), 5.8),7.5),	
Metody pracy: burza mózgu, metoda problemowa, pokaz, metody oparte na słowie, praktycznego działania, ewaluacyjna, gra matematyczna.	
Formy pracy: indywidualna, grupowa zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: ilustracje orła bielika, monety, banknoty, pieczęcie, odznaczenia, zdjęcia mundurów i sztandarów, materiały plastyczne do wykonania pracy techniką collage, karty matematyczne, tarcza oceny pracy	

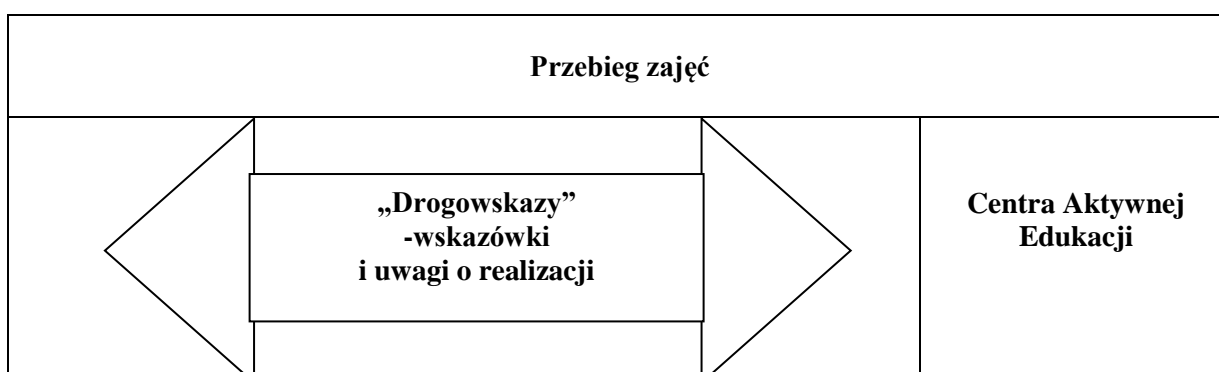

<p>1. Wprowadzenie do zajęć „Gdybyś był orłem...” Nauczyciel rozpoczyna, mówiąc: wyobraźcie sobie, że na jakiś czas każdy z was jest orłem i może wzbijać się bardzo wysoko. Co chcielibyście zobaczyć z lotu ptaka? Uczniowie siedząc w kręgu (mogą również naśladować lot ptaka) opowiadają o miejscach, wydarzeniach, które oglądają.</p> <p>2. Nauczyciel prezentuje ilustracje orła bielika podając kilka informacji na jego temat. (załącznik nr 1) oraz (załącznik nr 2) Wiadomości można wzbogacić wykorzystując dostępne źródła informacji (encyklopedie, książki przyrodnicze, Internet)</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
--	---

<p>Praca w programie:</p> <p>http://LearningApps.org/1243816 http://LearningApps.org/view1243816</p> <p>3. Praca metodą burzy mózgu: Z czym kojarzy się dzieciom orzeł biały?</p> <p>4. Określenie celów zajęć i przedstawienie kryterium osiągnięcia sukcesu uczniów.</p> <p>5. Kosz pomysłów: Gdzie współcześnie można zobaczyć godło państwowe? <i>Uczniowie zapisują propozycje na karteczkach, które porządkują i przypinają na tablicy.</i></p> <p>6. <i>Prezentacja przedmiotów zgromadzonych przez nauczyciel (monety, banknoty, pieczęcie, odznaczenia, zdjęcia mundurów i sztandarów). Próba wyjaśnienia, dlaczego właśnie na tych przedmiotach umieszczono wizerunek orła?</i></p> <p>7. Porównanie wizerunku orła w godle państwowym z ilustracją przypiętą na tablicy. Należy zwrócić uwagę, że zmieniał się wygląd orła, ale jego symbolika pozostawała taka sama. Orzeł Biały symbolizuje wolność, niezależność, pokój, siłę.</p> <p>8. <i>Czytanie przez nauczyciela tekstu „Jak powstało Gniezno” (załącznik nr 3). Wypowiedzi uczniów na temat wysłuchanego tekstu, ukierunkowane pytaniami Nauczyciela.</i></p> <p>9. <i>Rozwiązanie rebusu z karty pracy (załącznik nr 4) Określenie czym jest legenda. Uczniowie odczytują informacje zawarte w karcie pracy (załącznik nr 5), zakreślają ramkę z właściwym wyjaśnieniem.</i></p> <p>10. <i>Wskazanie ,co może być prawdą ,a co fikcją w legendzie o narodzinach pierwszej stolicy Polski.</i></p> <p>11. <i>Nauczyciel dzieli uczniów na sześć grup według ustalonych zasad. Przedstawiciel danej grupy losuje kopertę, w której znajduje się fragment legendy. Zadaniem uczniów jest wykonanie pracy plastycznej techniką collage ilustrującej wylosowaną treść. (załącznik nr 6) Po skończonej pracy uczniowie porządkują ilustracje według kolejności wydarzeń. Każda grupa ustnie przedstawia tok wydarzeń, tworząc opowiadanie.</i></p> <p>12. <i>Gry matematyczne</i> <i>Uczniowie losują karty matematyczne, na których w części „Ja mam” zapisane są wyniki działań, w części „Kto ma”- działania. Pierwszy gracz mówi np. Ja mam 19. Kto ma 15 – 5. Osoba która w części „Ja mam” posiada wynik 10 zgłasza się podając dalej swoje działania. Przykładowe działania w (załącznik nr 7) . Liczba kart uzależniona od ilości uczniów w klasie i czasu trwania gry.</i></p> <p>13. Sprawdzenie stopnia opanowania kryterium sukcesu. Uczniowie otrzymują karteczki, na których zapisują odpowiedzi na pytania :</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p>
---	--

<p>Jak miał na imię legendarny założyciel państwa polskiego? Jak nazywała się pierwsza stolica Polski? Od czego pochodzi nazwa tego miasta? Dzieci przyklejają odpowiedzi pod pytaniami. Po wykonaniu zadania sprawdzamy poprawność.</p> <p>14. Podsumowanie zajęć Nauczyciel przygotowuje tarczę oceny, na której zaznaczone są cyfry od 1 do 6. Najwyższa cyfra symbolizuje najlepszą ocenę. Dzieci przyklejają karteczki w miejscu, które obrazuje ich zadowolenie z zajęć.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
---	---

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, matematyczna, plastyczna, muzyczna	Temat lekcji: Legendy o Warszawie.
Cel/cele zajęć: - rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedzenia się uczniów na określony temat - utrwalenie rozumienia pojęcia legenda, - kształtowanie umiejętności logicznego myślenia - doskonalenie dodawania w zakresie 50.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - będę wypowiadał się pełnymi zdaniami na podany temat - uporządkuję zdania w rozsypance - poznam i opowiem legendy związane z powstaniem Warszawy - będę dodawać i odejmować w zakresie 50 - wykonam z przygotowanych materiałów (masa solna, masa papierowa) pracę plastyczno-techniczną - będę współdziałać w grupie przestrzegając ustalonych zasad
Kryteria sukcesu dla ucznia: - rozpoznaję i nazywam pomniki warszawskiej syrenki, - opowiadam treść legendy związanej z powstaniem Warszawy, - wykonuję z przygotowanych materiałów” pomnik warszawskiej syrenki”	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b),1.1)c), 1.2)a),1.2)b. 1.3)a), 1.3)c),1.3)f).1.3)g), 4.2)b),4.2)b).5.4),5.7),5.8),7.3),7.5),7.7),9.2a),9.2b),9.2)b),9.3a),	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, ewaluacyjna, zabawa rytmiczna z muzyką.	
Formy pracy: jednolita, grupowa zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: torba papierowa wypełniona różnymi przedmiotami (w zależności od inwencji nauczyciela), albumy, książki ilustrowane obrazujące Warszawę, encyklopedie, słowniki języka polskiego, rozsypanka zdaniowa, masa solna, masa papierowa, podkładki, papierowe ręczniki kartoniki z cyframi od 1-50, płyta CD z nagraniem piosenki o Warszawie, szary papier, herb Warszawy, karta pracy,	

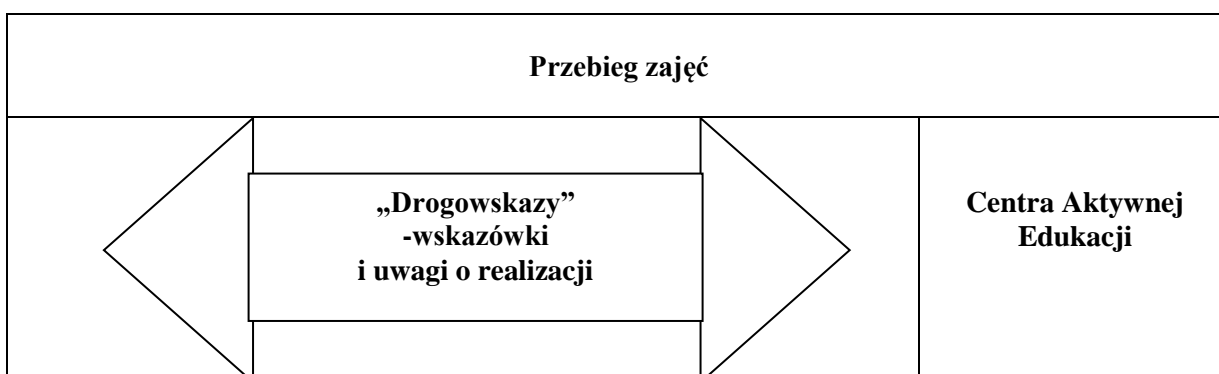

1. Nauczyciel dzieli uczniów na grupy. Każda z nich otrzymuje od nauczyciela przygotowaną wcześniej torbę papierową wypełnioną kilkoma różnymi przedmiotami, np. łyżeczka, książka, długopis, torebka herbaty, szczoteczka do zębów itp. Zadaniem każdej grupy jest przygotowanie i ustne zaprezentowanie opowiadania na dowolnie wybrany temat. Bohaterami opowiadania muszą być przedmioty znalezione w torbie. Ich udział w opowiadaniu może być dosłowny, jak i przenośny, np. szczoteczka do zębów, jako narzędzie do obrony przed komarami, łyżeczka jako księżniczka.	polonistyczno-komunikacyjne
--	-----------------------------

<p>2. Podanie celu lekcji, określenie kryterium sukcesu.</p> <p>3. Rozwiązywanie zadania interaktywnego http://LearningApps.org/1206959 http://LearningApps.org/view1206959</p> <p>4. Uczniowie prezentują przyniesione ilustracje, albumy i inne materiały obrazujące Warszawską Syrenkę. Wypowiadają się na ich temat.</p> <p>5. Oglądanie warszawskich pomników przedstawiających syreny (Załącznik nr 1). Wypowiedzi uczniów na temat poczynionych obserwacji Podawanie podobieństw i różnic.</p> <p>6. Wysłuchanie tekstu nagrań dwóch wersji legend. "O Warsie i Sawie". Tekst legend można przedstawić równocześnie na tablicy interaktywnej. Nauczyciel wyjaśnia, że obie wersje funkcjonują, jako legendy o powstaniu miasta. Odwołujemy się również do znaczenia pojęcia „legenda”. Sprawdzenie przez nauczyciela rozumienia tekstu przez uczniów. Wyodrębnienie postaci i zdarzeń. Uczniowie wyjaśniają: - dlaczego stolica Polski nosi nazwę Warszawa? - dlaczego syrenka w herbie stolicy ma tarczę i miecz? Ustalenie kolejności zdarzeń w legendach. Nauczyciel rozdaje uczniom koperty w dwóch kolorach(każdy uczeń otrzymuje jedną kopertę). W kopercie np. zielonej znajduje się rozsypanka zdaniowa, na której zapisana jest treść jednej legendy. W drugiej kopercie znajduje się treść kolejnej legendy. Uczniowie porządkują rozsypankę zdaniową. Naklejają uporządkowane zdania na arkusz papieru, następnie opowiadają treść legendy. Każdy uczeń przepisuje do zeszytu tekst jednej legendy.</p> <p>7. Rozwiązanie krzyżówki w programie: http://LearningApps.org/1203192 http://LearningApps.org/view1203192</p> <p>8. Nauczyciel prezentuje herb Warszawy i prosi uczniów o wyjaśnienie rozumienia słowa herb i symbol. Odszukanie przez uczniów (lub nauczyciela) w dostępnych źródłach: encyklopedia, słownik języka polskiego znaczenia tych słów. Porównanie z interpretacją uczniów. Układanie i zapis w zeszycie zdań z wyrazami herb, symbol.</p> <p>9. Zabawa matematyczna w parach : Zamawiamy, wysyłamy” Uczeń zamawiający wkłada do koperty przesyłkę- kartonik z zapisem liczby np.: 12. Podaje koledze kopertę i wymawia głośno adres, czyli wynik np. 25. Zadaniem ucznia jest zapis na kartoniku odpowiedniej liczby, która będzie dopełnieniem(drugim składnikiem w dodawaniu).</p> <p>Po otrzymaniu koperty zamawiający sprawdza, czy działanie jest poprawnie wykonane. W przypadku rozbieżności, działanie wspólnie można wykonać na liczydło lub innych liczmanach.</p> <p>Można także podawać działania na odejmowanie, bez podawania nazwy,</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p>
--	--

<p>wówczas uczeń realizujący zamówienie musi zastosować odpowiednie działanie. Wykonane działania uczniowie mogą zapisywać w zeszytach przedmiotowych.</p>	
<p>10. Wykonanie przez uczniów pomnika „Warszawskiej Syrenki”. Uczniowie podzieleni na dwa zespoły wykonują rzeźby z masy solnej i masy papierowej. Nauczyciel podaje uczniom kilka dni wcześniej przepis na wykonanie masy solnej i masy papierowej. Wyjaśnienie sposobu wykonania prac, zwrócenie uwagi na umiejętność tworzenia rzeźby, przypomnienie o zachowaniu zasad bezpieczeństwa i czystości na stanowisku po skończonej pracy.</p>	<p>artystyczno-ruchowa</p>
<p>11. Wystawa i ocena wykonanych prac. Uczniowie w rytm piosenek tematycznie związanych z Warszawą spacerują po klasie. Przy pomniku, który im się najbardziej podoba zostawiają kolorową karteczkę. Wygrywa pracaprzy, której zgromadzona jest największa ilość kartek. Pomnik warszawskiej syrenki można wyeksponować w klasie lub w szkolnej galerii uczniowskich prac.</p>	<p>artystyczno-ruchowa</p>
<p>12. Sprawdzenie stopnia opanowania kryterium sukcesu. Uczniowie uzupełniają tekst odpowiednimi wyrazami. http://LearningApps.org/382770</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjna</p>
<p>13. Ewaluacja zajęć Uczniowie dokończają zdania: Na dzisiejszej lekcji dowiedziałem się/dowiedziałam się..... Z dzisiejszych zajęć zabiorę ze sobą w walizce..... Do kosza wyrzucę.....</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjna</p>

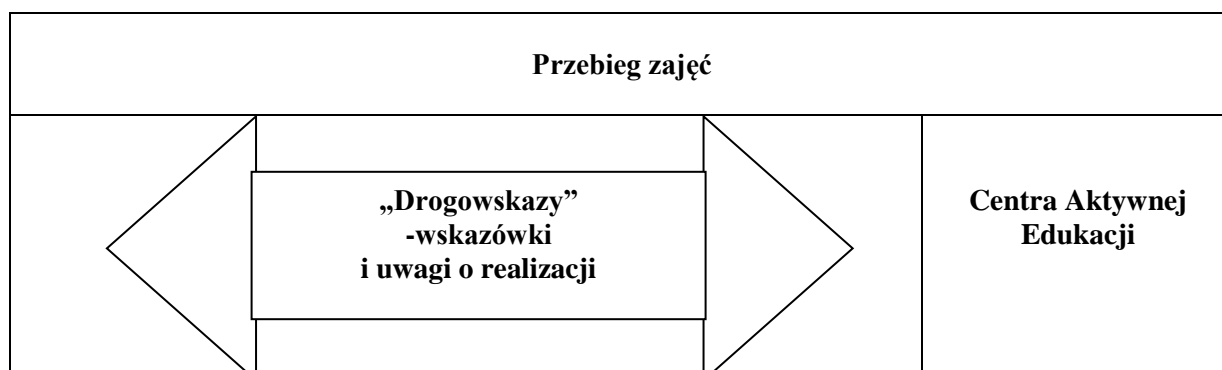
Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa II Edukacja: matematyczna, przyrodnicza, plastyczna, techniczna	Temat lekcji: Liczymy jesienne dary.
Cel/cele zajęć: - rozwijanie myślenia logicznego i twórczego - kształtowanie umiejętności kodowania i dekodowania - doskonalenie sprawności rachunkowej	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - będę liczyć w przód i w tył - będę dodawać i odejmować w zakresie 20 - rozwiązę zagadki matematyczne - będę współpracować w grupie
Kryteria sukcesu dla ucznia: - obliczam w przód i w tył w zakresie 20 - zapisuję i odczytuję co najmniej 6 liczb w zakresie 20 - poprawnie rozwiążę 2 zadania matematyczne	
Podstawa programowa: 3.1.a), 7.1), 7.5), 5.4)	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, ewaluacyjna, zabawa i gra dydaktyczna, zabawa rytmiczna z muzyką, zagadki matematyczne	
Formy pracy: jednolita, grupowa, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: papierowe kosze, sylwety darów jesiennych, karty pracy, ćwiczenia interaktywne „Policz i dopasuj”, kartoniki z działaniami, 3 kostki do gry, metodniki	

<p>1. Ułożenie na sylwecie kosza 3 kasztanów (liczb) w porządku wzrastającym. Odwrócenie ich i odczytanie hasła: LICZYMY JESIENNE DARY. Przedstawienie kryterium sukcesu: za umiejętność liczenia do przodu i do tyłu, zapisanie i odczytanie liczby oraz ułożenie zadania z treścią o darach jesieni każde dziecko otrzyma niespodziankę (kastany).</p> <p>2. Rozdanie uczniom kopert, z których mają wykonać koszyk na dary jesienne według własnego pomysłu. Nauczyciel niektórym dzieciom pomaga w wykonaniu koszyczka. W koszyku tym będą gromadzić sylwety jesiennych darów, zadania, efekty swojej pracy.</p> <p>3. Zabawa „Do przodu, do tyłu”. Uczniowie dobierają się w pary, przeliczają do 20 i wspak do 1. Sprawdzają się nawzajem. Za poprawnie wykonane zadanie już na początku otrzymują małą sylwetę kasztana, które wkładają do swojego koszyka- zachęcenie do dalszego działania.</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicza</p>
---	---

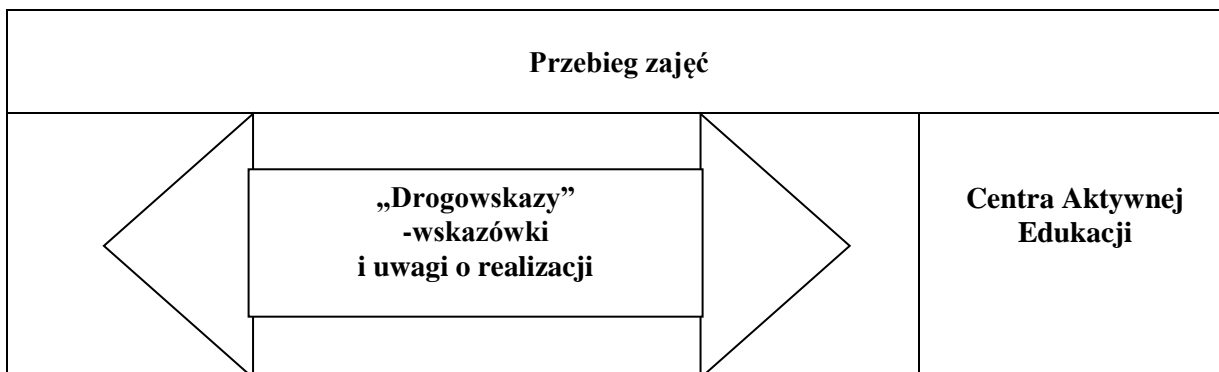
<p>4. Odkrywanie zasady kodowania. Zapisanie kolejnych 2 liczb w metodniku. Na tablicy interaktywnej nauczyciel przedstawia ciąg liczb np</p> <p>1, 3, 5, 7, 9.....</p> <p>20, 18, 16, 14.....</p> <p>2, 5, 8..... itp.</p> <p>Chętni uczniowie mogą sami zakodować liczby. Za zaszyfrowanie ciągu liczb uczeń otrzymuje o 1 kasztan więcej.</p> <p>5. Ponowne dobranie się dzieci w pary. „Liczbowe kasztany”- autor M. Urbańska Do zabawy potrzebne są 3 kostki i sylwety kasztanów (załącznik nr 1) Dzieci rzucają jednocześnie trzema kostkami, zapisują składniki na kasztanie, a wynik w mniejszym kółeczku. Wzajemnie sprawdzają obliczenia i wrzucają do swojego koszyka. Sprawdzenie kryterium sukcesu: gra interaktywna „<u>Policz i połącz</u>”- autor M. Urbańska</p> <p>6. Zabawa dydaktyczna i ruchowa „Policz i pokaż” Sprawdzenie opanowania umiejętności odejmowania. Nauczyciel pokazuje kolejno kartoniki z działaniami: 12-1, 20- 2, 20- 4, 18-3... Uczniowie zapisują wyniki w metodniku, i porządkują je malejąco.</p> <p>W innych działaniach np. 8-3, 20- 3, 20-10, dzieci wyniki przedstawiają z pomocą ruchu: podskoki, klaśnięcia...</p> <p>7. „ Najdłuższy dywan”- gra dydaktyczna. Podział klasy na dwa zespoły. Każda grupa losuje kopertę z sylwetami liści w jednym kolorze, na których zapisuje jak najwięcej działań z wykorzystaniem znaków + i – (1 liść- 1 działanie), aby otrzymać wynik równy 12. Po upływie np. 5 minut, odkładają długopisy i od położonego kasztanu (na dywanie) grupy dołączają swoje listki. Uczniowie sprawdzają poprawność napisania działania. Wygrywa ten zespół, który ułożył dłuższy dywan. Dla rewanżu można powtórzyć grę zmieniając wynik.</p> <p>8. Zaprezentowanie przez dzieci jesiennych zbiorów. Każde dziecko prezentuje swoje zdobycze jesienne- tworzy swoją kartę pracy. Mogą przeliczyć, kto ma więcej i o ile.</p> <p>9. Ewaluacja zajęć. Nauczyciel prosi dzieci o przedstawienie ruchem jak bardzo podobały się zajęcia. Chętne dzieci kończą zdanie: Dzisiaj najbardziej podobało mnie się.....</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno- ruchowe</p>
--	---

Autor: Beata Sochacka	
Klasa II Edukacja: muzyczna, społeczna, matematyczna.	Temat lekcji: Matematyczne układanki na wieczory z babcią i dziadkiem.
Cele zajęć: - rozwijanie postawy empatii dla osób starszych, - doskonalenie umiejętności czytania prostych rysunków i wzorów graficznych.	Cele zajęć w języku ucznia: - nauczysz się piosenki „Babcia i dziadek” - wykonasz ćwiczenia ruchowe, - nazwiesz figury geometryczne wchodzące w skład tangramu, - ułożysz według wzoru ludzika, rybkę, kota i inne postacie, - porównasz liczbę elementów tangramu i stomachionu.
Kryteria sukcesu dla ucznia - śpiewam piosenkę „Dziadek i babcia”, - układam wzory z tangramu i stomachionu.	
Podstawa programowa: 3.1a), 5.3, 5.4, 7.16	
Metody i techniki pracy: Metoda Ruchu Rozwijającego Weroniki Sherborne (elementy) powtarzanie chórem, burza mózgów, różnice i podobieństwa, praca w grupach-zamiana grup,	
Formy pracy: indywidualna, zespołowa, w grupach, w parach.	
Środki dydaktyczne: płyta CD, piłka, lalka, arkusz szarego papieru, pisaki, tangram, stomachion, ćwiczenie interaktywne, Karta pracy dla ucznia .	

<ol style="list-style-type: none"> Powitanie piosenką „Dziadek i babcia”; muz. K. Marzec, sł. A. M. Grabowski Rozmowa na temat zabaw podejmowanych przez naszych dziadków. Nauka słów I zwrotki i refrenu techniką „powtarzania chórem” Muzyczno – ruchowe opracowanie piosenki z podziałem na grupy; wykorzystanie elementów Metody Ruchu Rozwijającego Weroniki Sherborne; <u>kryterium I, cz1:</u> <ul style="list-style-type: none"> • chłopcy śpiewają część o dziadku, • dziewczęta śpiewają o babci, • każda grupa ruchowo interpretuje słowa piosenki, wskazując różne części ciała i proponując proste ćwiczenia ruchowe. Burza mózgów na temat zabaw, które można organizować z babcią i dziadkiem; 	<p>artystyczno - ruchowe</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>artystyczno - ruchowe</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p>
---	---

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, techniczna, plastyczna,	Temat lekcji: Mikołaj Kopernik-wstrzymał Słońce, ruszył Ziemię.
Cel/cele zajęć: - rozwijanie zainteresowania życiem i osiągnięciami Mikołaja Kopernika - kształtowanie umiejętności poprawnego, wielozdaniowego wypowiedzania się - wzbogacanie wiadomości na temat Układu Słonecznego - doskonalenie umiejętności sprawnego dodawania i odejmowania liczb.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - wyjaśnię na czym polega odkrycie astronoma - przeprowadzę wywiad lub odegram rolę astronoma) - wyszukam w tekście potrzebne informacje - odpowiem na pytania - będę dodawał i odejmował w zakresie 30 - za pomocą edytora grafiki stworzę prace na temat kosmosu
Kryteria sukcesu dla ucznia: - opowiadam w czterech zdaniach o Mikołaju Koperniku - wyjaśniam zjawisko ruchu obrotowego Ziemi - potrafię powiedzieć co oznacza powiedzenie: wstrzymał Słońce, ruszył Ziemię - zapisuję wielką literą nazwy planet	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.2)a),1.3a), 1.3)c), 1.3)f), 1.4a)1.4b),4.2a), 4.2)b),5.4),6.1), 7.5),7.8), 8.2), 8.4b), 9.2 a).	
Metody pracy: słowne- pogadanka, rozmowa kierowana, praca z tekstem oglądowe- pokaz, obserwacja ćwiczeń praktycznych, poszukujące- problemowa,	
Formy pracy: jednolita, grupowa zróżnicowana zbiorowa	
Środki dydaktyczne: kolorowe paski długości około 20 cm, globus, encyklopedie, , przyrządy optyczne: lornetki, lunety (mogą być zabawkowe), kartony, duże arkusze papieru, mikrofony, karty pracy	

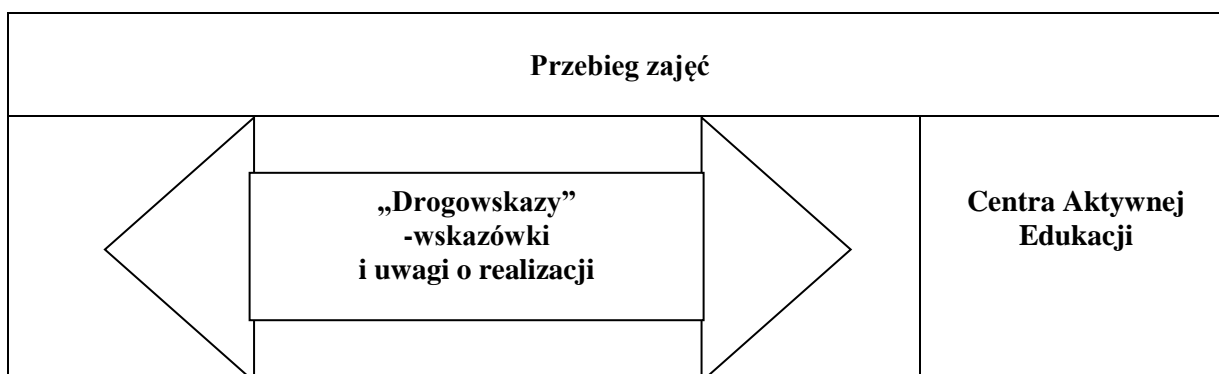

<p>1. Zabawa na dobry początek - Łańcuch talentów Zabawę rozpoczynamy pytaniem: Co według was oznacza słowo talent? Po swobodnych wypowiedziach rozdajemy każdemu uczniowi pasek kolorowego papieru długości ok. 20 cm prosząc, aby wpisał wyraz określający talent jaki posiada. Następnie każdy kolejno opowiada o swoich talentach. W trakcie opowiadania paski papieru łączy taśmą klejącą i przekazuje dalej. Wynikiem zabawy jest długi łańcuch talentów jednoczących wszystkich uczestników zabawy.</p> <p>2. Sformułowanie celu zajęć i podanie kryterium sukcesu</p>	polonistyczno-komunikacyjne
---	-----------------------------

<p>Nauczyciel mówi dzieciom, że dzisiaj poznają bardzo sławnego człowieka, który dzięki swoim talentom „wstrzymał Słońce, ruszył Ziemię”. Pyta uczniów czy słyszeli już o takim człowieku. Następnie odwołuje się do dotychczasowych wiadomości dzieci. Przedstawienie ilustracji obrazującej Mikołaja Kopernika.</p> <p>Można wykorzystać film https://www.youtube.com/watch?v=zTO2weEF3Ow</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>3. Nauczyciel czyta tekst o Mikołaju Koperniku. Dzieci śledzą jego wydruk na kartkach pracy. Uczniowie odpowiadają na pytania dotyczące życia i działalności M. Kopernika na podstawie przyniesionych informacji i tekstu z karty pracy.</p> <p>(Nauczyciel zadaje uczniom pytania: O kim jest mowa w tym tekście? Jakie informacje na temat życia tej osoby mamy przekazane? Dlaczego opisana postać jest tak ważna? O jakim ważnym dziele jest mowa w tekście? Czym zajmuje się astronomia?)</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>4. Wyjaśnienie powiedzenia: „Wstrzymał Słońce, ruszył Ziemię” Zilustrowanie za pomocą globusa i „słońca”(może być piłka oklejona żółtą bibułą) ruchu obiegowego Ziemi. Uczniowie samodzielnie formułują wnioski na podstawie przeprowadzonego doświadczenia, następnie zapisują zdania do zeszytu, (zwrócenie uwagi uczniów na wielką literę w pisowni nazw planet).</p> <p>5. "Burza mózgów": Określanie, w jaki sposób uczeni badali kosmos dawniej (lunety i teleskopy) i dzisiaj (satelity i sondy) Jakie są obecnie metody obserwacji ciał niebieskich? (obserwatoria astronomiczne, radioteleskopy, stacja, umieszczane na orbitach, sztuczne satelity) Załącznik nr 2 oraz ilustracje zawarte w materiałach przyniesionych przez uczniów. Oglądanie lunety, lornetki i teleskopu</p>	<p>matematyczno-przyrodnicza</p>
<p>6. Tworzenie łańcuszka wyrazów na temat: Jestem astronomem. Uczniowie siadają w kole. Prowadzący rozpoczyna zabawę i mówi: Jestem astronomem i w swojej pracowni mam globus. Kolejna osoba powtarza: Jestem astronomem i w swojej pracowni mam globus i ...dodaje swój wyraz np. mapy. Każdy z uczestników powtarza to, co usłyszał wcześniej dodając kolejny wyraz. Ostatni uczestnik powtarza wszystkie wyrazy.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>7. Zabawa: Na spotkanie z Mikołajem Kopernikiem. Uczniowie wykonują z kartonów wehikuł czasu, którym udają się na spotkanie z panem Kopernikiem. Celem wizyty jest przeprowadzenie wywiadu z astronomem. Uczniowie wybierają spośród siebie 1 chłopca, który odegra rolę</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>

<p>astronoma M. Kopernika, pozostali uczniowie z grupy zamieniają się w dziennikarzy, fotoreporterów itp. Przeprowadzają wywiad. Zadają pytania, wykonują notatki z przeprowadzonych rozmów. Przygotowany materiał prezentują po przyjeździe w wiadomościach.</p> <p>8. Indywidualnie konstruowanie przez uczniów lunety z rolek po ręcznikach papierowych, oklejanie kolorowym papierem, ozdabianie (gwiazdki, Księżyc, planety itp.)</p> <p>9. Wykorzystanie prac do tworzenia opowiadania o kosmosie. Uczniowie układają ustnie swobodne, twórcze teksty: co widzę przez moją lunetę.</p> <p>10. Rozwiązywanie zadania matematycznego. Wykonanie obliczenia, zapis odpowiedzi uczniów. Mikołaj Kopernik przez trzy tygodnie zapisywał swoje obliczenia matematyczne. Zajęły mu one 76 stron. W pierwszym tygodniu zapisał 31 stron, a w drugim - 22 strony. Ile stron zapisał w trzecim tygodniu?</p> <p>Zadanie można przekształcać propozycję podają uczniowie.</p> <p>Rozwiązywanie zadań w programie</p> <p>http://LearningApps.org/1238565</p> <p>http://LearningApps.org/view1238565</p> <p>11. Praca z komputerem: Tworzenie obrazka „W kosmosie” za pomocą programu graficznego Paint</p> <p>12. Podsumowanie zajęć: Wirująca kartka</p> <p>Każdy uczeń zapisuje na kartce pytanie do lekcji dotyczące zdobytych wiadomości. Uczniowie siedzą w kole. Podają sobie kartki z ręki do ręki w trakcie trwania muzyki. W czasie przerwy w muzyce wybrane dzieci odczytują pytanie zapisane na kartce i na nie odpowiadają. Zabawę należy powtórzyć, aby każde dziecko mogło odpowiedzieć na pytanie.</p> <p>Praca w programie: http://LearningApps.org/1236124</p> <p>http://LearningApps.org/view1236124</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p> <p>matematyczno-przyrodnicze.</p> <p>Zajęcia komputerowe</p> <p>polonistyczno-komputerowe</p>
--	--

Autor: Beata Sochacka	
Klasa II Edukacja: muzyczna, polonistyczna, przyrodnicza	Temat lekcji: O czym śni zimowy las? Tworzenie akompaniamentu perkusyjnego do piosenki „Sen lasu”
Cele zajęć: - uwrażliwianie na zmiany w przyrodzie, - rozwijanie zdolności muzycznych.	Cele zajęć w języku ucznia: - opowiesz o zimowych zmianach w przyrodzie, - zaśpiewasz piosenkę „Sen lasu”, - zagrasz rytmicznie na instrumentach perkusyjnych.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wymieniam nazwy 4 zwierząt, które nie zapadają w sen zimowy, - gram rytmicznie na instrumentach.	
Podstawa programowa: 1.1a), c); 3.1a); 6.2; 6.5	
Metody pracy: muzykoterapia, układanka puzzle – grupy eksperckie, mapa mentalna, analityczno-percepcyjna, problemowo-twórcza, burza mózgów.	
Formy pracy: zbiorowa, indywidualna, grupowa.	
Środki dydaktyczne: figury geometryczne - trójkąty do tworzenia choinek, wata, karta pracy dla grup eksperckich „Las zimą” karta pracy dla ucznia, instrumenty perkusyjne, pytanie kluczowe.	

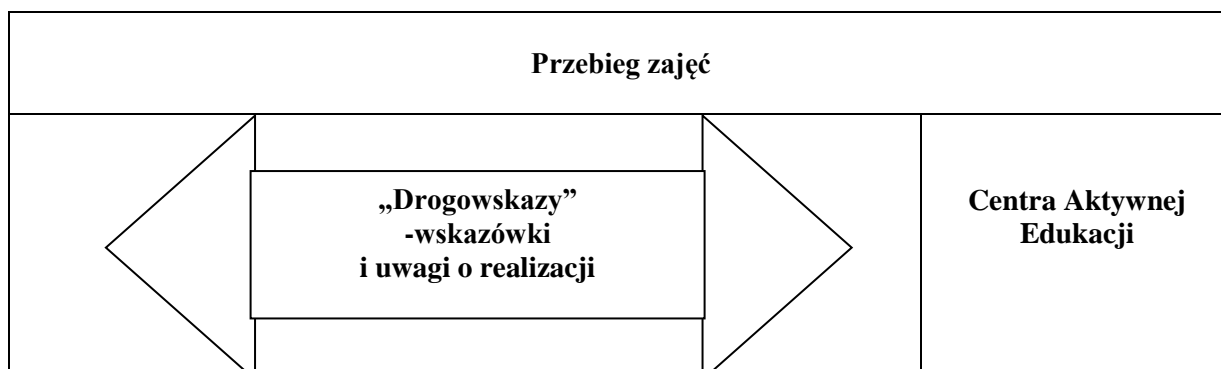

<p>1. Powitanie piosenką „Sen lasu” (na melodię piosenki „Pada śnieg”)</p> <p>Białe, białe drogi, cały biały las, taki piękny pejzaż, tak wspaniały czas. Biegniemy, wśród puchu, on otula nas, my pędzimy gnani wiatrem, razem wszyscy wraz.</p> <p>A. Las już śpi, las już śni śnieg otula las, gdy potrząsniesz, leci biały ale frajdę masz!</p> <p>B. Taki puch, biały puch magię swoją ma, kiedy pada, kiedy prószy, drzewom kozuch da.</p> <p>C. „La, la, la/ la, la, la la, lalala la” gdy potrząsniesz, leci biały ale frajdę masz!</p>	artystyczno - ruchowe
---	--------------------------

<p>D. Taki puch, biały puch magię swoją ma, kiedy pada, kiedy prószy, drzewom kozuch da.</p> <p>2. Zapisanie tematu lekcji – jako pytania kluczowego „O czym śni zimowy las?”</p> <p>3. Zabawa „Ubieramy choinki” – szukamy przymiotników</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie siedzą w kręgu, podają sobie koszyczek z watą, kończą zdanie „Zimowy las jest ...”. • Nauczyciel zapisuje przymiotniki na kolorowych paskach. • Zabawa kończy się, gdy wszyscy uczniowie mają w rękach watę. <p>4. Praca w grupach - układanie choinek z trójkątów różnej wielkości</p> <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie łączą trójkąty za pomocą cenek, • zdobią choinkowe drzewka – okrywają watą <p>5. Tworzenie mapy mentalnej</p> <ul style="list-style-type: none"> • nauczyciel przypina hasło „Zimowy las”, w wybranym miejscu (najlepiej na gazecie korkowej) • w kolejności każda grupa przypina swoją choinkę, • każdy uczeń przypina swoje określenie lasu (przymiotnik) <p>6. Praca w dwóch grupach eksperckich – czytanie tekstu przyrodniczego – <u>zał. nr 1</u>, oraz informacji dodatkowych – książki, albumy przyrodnicze, opanowanie najważniejszych wiadomości.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Grupa I „Szata roślinna” • Grupa II „Leśni mieszkańcy” <p>7. Uczymy innych - troje ekspertów z grupy I przechodzi do grupy II, z grupy II do grupy I, przedstawiają swoje wiadomości, które zapamiętali – kryterium I</p> <p>8. Przygotowanie notatki z lekcji - uczniowie wklejają do zeszytu i uzupełniają kartę pracy „Las zimą” –zał. nr 2,</p> <p>9. Oglądanie filmu „Zimowy las opowiada” https://www.youtube.com/watch?v=k40zsS6XY7M&feature=youtu.be</p> <p>10. Tworzenie akompaniamentu perkusyjnego do piosenki „Sen lasu” (na melodię „Pada śnieg”) – kryterium II</p> <ul style="list-style-type: none"> • bębnek: „Białe, białe drogi, cały biały las, taki piękny pejzaż, tak wspaniały czas.” • kołatki: „Biegniemy, wśród puchu, on otula nas, my pędzimy gnani wiatrem, razem wszyscy wraz.” • trójkąty: „Las już śpi, las już śni śnieg otula las” • grzechotki: „gdy potrząsniesz, leci biały ale frajdę masz!” • wszystkie instrumenty: „Taki puch, biały puch 	<p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>artystyczno – ruchowe</p> <p>matematyczno - przyrodnicze</p> <p>matematyczno – przyrodnicze</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p> <p>artystyczno – ruchowe</p>
--	---

<p>magię swoją ma, kiedy pada, kiedy prószy, drzewom kozuch da.”</p> <ul style="list-style-type: none"> • tamburino <p>„La, la, la/ la, la, la la, lalala la”</p> <ul style="list-style-type: none"> • grzechotki <p>„gdy potrząśniesz, leci biały ale frajdę masz!”</p> <ul style="list-style-type: none"> • wszystkie instrumenty: „Taki puch, biały puch <p>magię swoją ma, kiedy pada, kiedy prószy, drzewom kozuch da.”</p> <p>11. Układanie w 3 grupach słów II zwrotki piosenki „Sen lasu”</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyodrębnienie kolorów dla poszczególnych grup: zielona, żółta, czerwona, • prezentacja wokalna w formie konkursu, • głosowanie z wykorzystaniem metodników – technika kolorowych świateł. <p>12. Burza mózgów na pytanie kluczowe: „O czym śni zimowy las?”</p> <p>13. Pożegnanie – wokalnie – instrumentalnie wykonanie piosenki „Sen lasu”</p>	<p>artystyczno - ruchowe</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne artystyczno - ruchowe</p>
--	---

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, plastyczna.	Temat lekcji: Odżywiam się zdrowo.
Cel/cele zajęć: - kształcenie prawidłowych nawyków żywieniowych - wyrabianie postawy odpowiedzialności za zdrowie własne i innych - przekazanie wzorców zdrowego żywienia	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam zasady zdrowego odżywiania - dowiem się z jakich produktów powinien składać się codzienny posiłek -określę prawidłowe nawyki żywieniowe
Kryteria sukcesu dla ucznia: - nazywam i wybieram pokarmy zdrowe dla naszego organizmu - uzasadniam celowość spożywania warzyw i owoców - podaję nazwy czterech produktów, które powinny znaleźć się w codziennym menu	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1)c), 1.2)a), 1.3)a), 1.3)c), 1.3e),1.3)f). 1.3)g), 5.4), 6.9).	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, pogadanka, ewaluacyjna, zabawa w sklep.	
Formy pracy: indywidualna, zbiorowa, grupowa .	
Środki dydaktyczne: produkty spożywcze, kartoniki z nazwami owoców i warzyw, karty pracy dla uczniów.	

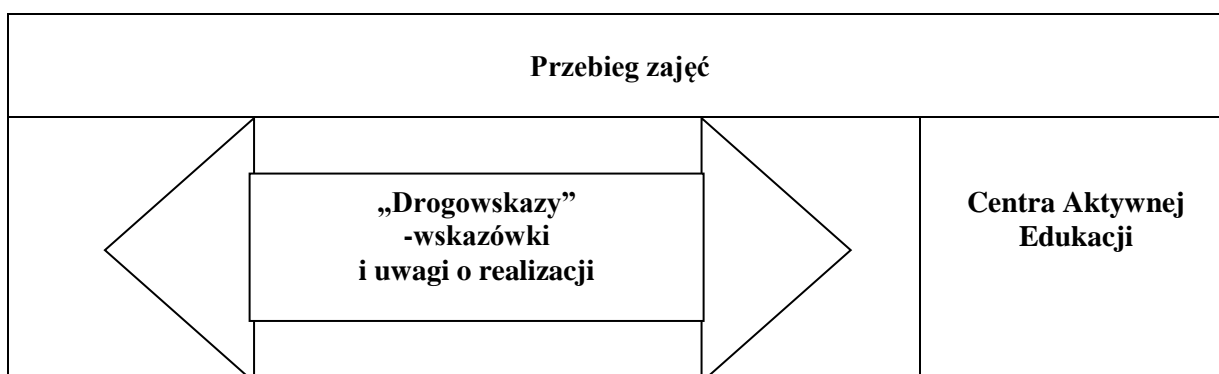

<p>1. Zabawa na dobry początek Dzieci ustawione w kole. Rozpoczyna uczeń prowadzący mówiąc: Po mojej prawej stronie jest wolne miejsce. Zapraszam do siebie np.: Kasię w postaci motyla. Kasia przemieszcza się na wyznaczone miejsce naśladowując lot motyla. Dziecko ,obok którego zostało miejsce puste przejmuje rolę prowadzącego i kontynuuje zabawę proponując naśladowanie innego zwierzątka.</p> <p>2. Nauczyciel poleca uczniom zapisać na kartkach nazwy swoich ulubionych pokarmów i wrzucić je do pudełeczka. Kartkę uczniowie podpisują swoim imieniem. Następnie odbywa się losowanie, uczniowie odczytują zapisane na kartkach informacje np. Kasia lubi chipsy, Tomek lubi gruszki itp.</p> <p>3. Określenie celów zajęć i kryterium sukcesu uczniów.</p> <p>4. W wyznaczonym miejscu uczniowie gromadzą przyniesione przez siebie produkty z grupy:</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>przyrodniczo-matematyczne</p>
---	--

<ul style="list-style-type: none"> - nabiał - warzywa - owoce - słodczy - pieczywo <p>5. Pogadanka na temat tego co każde z dzieci lubi jeść najbardziej, z której grupy. Uświadomienie uczniom, które pokarmy są zdrowe i należy je spożywać, aby być zdrowym oraz których spożywanie jest niekorzystne dla naszego organizmu.</p> <p>6. Poszczególne uczniowie losują nazwy warzyw i owoców. Opisują ich wygląd nie podając nazwy. Zadaniem pozostałych jest odgadnięcie, o jakim owocu lub warzywie jest mowa. Po podaniu prawidłowej odpowiedzi uczeń odkłada kartonik do słowniczka „Warzywno – owocowej” ortografii.</p> <p>7. Uczniowie analizują nawyki żywieniowe dwóch chłopców zaznaczając w karcie pracy, które z nich są prawidłowe.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>artystyczno-ruchowe</p>																
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="text-align: left; padding: 5px;">Kuba</th> <th style="text-align: left; padding: 5px;">Paweł</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td style="padding: 5px;">Zjada dużo jogurtów, z dodatkiem płatków i ziaren zbóż oraz suszonych owoców.</td> <td style="padding: 5px;">Nie lubi żadnych produktów mlecznych, nie jada żadnych płatków zbożowych.</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">Pije dużo napojów gazowanych.</td> <td style="padding: 5px;">Pije wodę mineralną, soki owocowe, ziołowe i owocowe herbatki.</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">Często jada ciemne pieczywo.</td> <td style="padding: 5px;">Jada tylko białe pieczywo.</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">Lubi warzywa, jada dużo surówek.</td> <td style="padding: 5px;">Zjada codziennie kawałek pizzy.</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">Uwielbia chipsy, hot-dogi</td> <td style="padding: 5px;">Posiłki jada regularnie.</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">Oprócz podstawowych posiłków często podjada między posiłkami</td> <td style="padding: 5px;">Codziennie zjada jabłko.</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">Słodczy zastępuje świeżymi lub suszonymi owocami, orzechami, migdałami, ziarnami słonecznika, dyni.</td> <td style="padding: 5px;">Jada dużo słodczy, nie lubi suszonych owoców i nasion.</td> </tr> </tbody> </table>		Kuba	Paweł	Zjada dużo jogurtów, z dodatkiem płatków i ziaren zbóż oraz suszonych owoców.	Nie lubi żadnych produktów mlecznych, nie jada żadnych płatków zbożowych.	Pije dużo napojów gazowanych.	Pije wodę mineralną, soki owocowe, ziołowe i owocowe herbatki.	Często jada ciemne pieczywo.	Jada tylko białe pieczywo.	Lubi warzywa, jada dużo surówek.	Zjada codziennie kawałek pizzy.	Uwielbia chipsy, hot-dogi	Posiłki jada regularnie.	Oprócz podstawowych posiłków często podjada między posiłkami	Codziennie zjada jabłko.	Słodczy zastępuje świeżymi lub suszonymi owocami, orzechami, migdałami, ziarnami słonecznika, dyni.	Jada dużo słodczy, nie lubi suszonych owoców i nasion.
Kuba		Paweł															
Zjada dużo jogurtów, z dodatkiem płatków i ziaren zbóż oraz suszonych owoców.		Nie lubi żadnych produktów mlecznych, nie jada żadnych płatków zbożowych.															
Pije dużo napojów gazowanych.		Pije wodę mineralną, soki owocowe, ziołowe i owocowe herbatki.															
Często jada ciemne pieczywo.		Jada tylko białe pieczywo.															
Lubi warzywa, jada dużo surówek.		Zjada codziennie kawałek pizzy.															
Uwielbia chipsy, hot-dogi		Posiłki jada regularnie.															
Oprócz podstawowych posiłków często podjada między posiłkami	Codziennie zjada jabłko.																
Słodczy zastępuje świeżymi lub suszonymi owocami, orzechami, migdałami, ziarnami słonecznika, dyni.	Jada dużo słodczy, nie lubi suszonych owoców i nasion.																
<p>8. Zabawa w sklep ze zdrową żywnością</p> <p>Uczniowie zabierają kartoniki z zapisanymi przez siebie produktami, jeśli znajdują się na nich nazwy niezdrowych dokonują wymiany. W sklepie zgromadzone są tylko produkty (kartki z napisem) ze zdrową żywnością. Dla każdego ucznia powinien być przynajmniej jeden kartonik z nazwą zdrowego produktu np.: sok marchwiowy, jogurt, jabłko, serek itp.</p> <p>Sprzedawca dokonuje wymiany towarów „na zdrowy znajdujący się w sklepie. Uczniowie chcąc dokonać wymiany zwracają się do sprzedawcy: ”Zamieniam</p>																	

<p>mój batonik na jabłko ” itp.</p> <p>9. Projektowanie zestawów obiadowych złożonych ze zdrowych produktów. Uczniowie tworzą grupy i opracowują menu, wykorzystując kartoniki z nazwami zamieszczonymi w warzywnej ortografii.</p> <p>Po wykonaniu pracy dzieci przemieszczają się, podchodząc do poszczególnych grup, które prezentują opracowane menu.</p> <p>10. Po zakończeniu prezentacji, uczniowie wybierają menu złożone z najbardziej zdrowych produktów.</p> <p>11. Podsumowanie zajęć Uczniowie dokończają zdanie: W moim codziennym jadłospisie znajdują się Będę ograniczał/ła spożywanie.....</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- matematyczne</p>
--	---

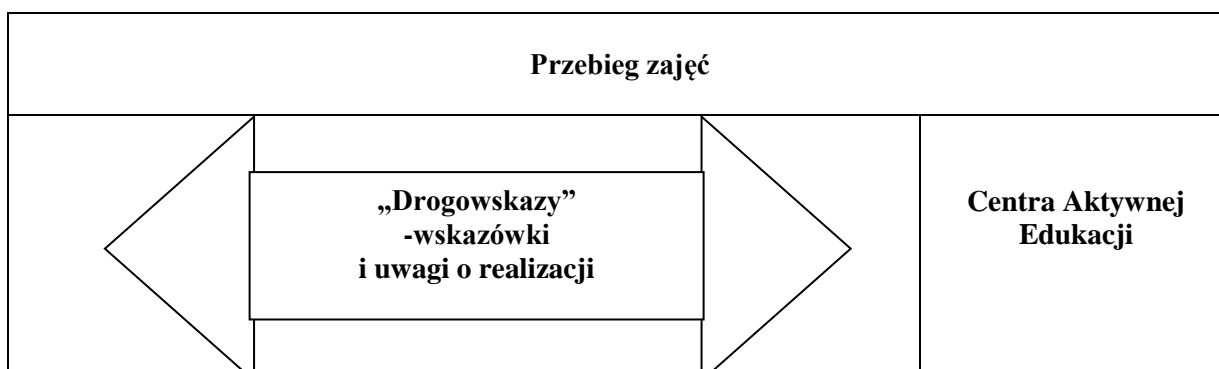
Autor: Beata Sochacka	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, społeczna muzyczna, plastyczna.	Temat lekcji: Ortografia pomaga opowiadać o przeżyciach i refleksjach związanych z listopadowym świętem.
Cel/cele zajęć: - rozwijanie umiejętności wyrażania przeżyć w mowie i w piśmie, - wspomaganie aktywnego rozwoju społecznego.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - opowiesz o przygotowaniach do Wszystkich Świętych, - zapiszesz poprawnie zdania z poznanymi ortogramami, - wykonasz ozdobną ramkę na zdjęcia.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - zapisuję poprawnie 5 poznanych wyrazów, - układam zdania z poznanymi ortografiami.	
Podstawa programowa: 1.3a), f); 3.1c); 4.2c); 5.3	
Metody i techniki pracy: bilet wstępu, runda bez przymusu, fototerapia, ocena koleżeńska, ćwiczenia pisemne, poezjoterapia, realizacji zadań wytwórczych	
Formy pracy: zbiorowa, indywidualna, w parach	
Środki dydaktyczne: płyta CD z muzyką klasyczną „Najsłynniejsze tematy muzyczne”, fotografie, Bilet wstępu - karta zadania domowego, tekst wiersza „Światło”, karta kolorowej ortografii, papierowe tacki, farby.	

Organizacja pracy: <ul style="list-style-type: none"> • Tydzień przed lekcją uczniowie otrzymują Bilet wstępu – kartę zadania domowego – zał. nr 1 • Lekcję poprzedza wycieczka na cmentarz lub do Miejsca Pamięci Narodowej <ol style="list-style-type: none"> 1. Powitanie muzyką klasyczną Giuseppe Tartini „Koncert skrzypcowy D - MOLL” 2. Runda bez przymusu: „Słuchając muzyki myślałem/ myślałam o ...” 3. Sprawdzenie zadania domowego - „Biletu wstępu”. <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie wymieniają się kartą zadania domowego – zał. nr1, w celu dokonania <u>oceny koleżeńskiej</u> • Głośno czytają wyrazy i określają ich poprawny zapis. • Błędne wyrazy poprawiają; na końcu stawiają ocenę koleżeńską – zał. nr 2; (technika OK) 4. Rozmowa w kręgu na temat „Jak spędzamy Dzień Wszystkich Świętych” – <u>kryterium II cz. 1</u> <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel sugeruje uczniom, aby zapamiętali swoje wypowiedzi i wykorzystali je w pracy pisemnej. • Uczniowie obrazują swoją wypowiedź, przypinają na tablicy 	artystyczno – ruchowe polonistyczno – komunikacyjne polonistyczno - komunikacyjne
--	--

<p>przyniesioną fotografię.</p> <p>5. Ćwiczenia pisemne nr 1 – zapisywanie ze słuchu 5 wyrazów, które uczniowie opracowali w ramach zadania domowego- <u>kryterium I</u></p> <p>6. Omówienie ćwiczenia nr 2:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <u>uczniowie wklejają i głośno odczytują polecenie.</u> <p>Wybierz formę ćwiczenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Ułóż 5 zdań - po jednym z każdym ortogramem. 2) Ułóż krótką wypowiedź z wybranymi ortogramami na temat: „Dzień Wszystkich Świętych?” <p><u>Kryteria sukcesu –Twoich umiejętności:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> o wypowiedź tematyczna „Dzień Wszystkich Świętych” – poziom najwyższy o 5 poprawnie ułożonych zdań – poziom bardzo wysoki <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel przypomina o podstawowych zasadach pisania: wielka litera na początku, kropka na końcu zdania, zgodność z tematem, estetyka zapisu. <p>7. Praca pisemna przy cichych dźwiękach muzyki klasycznej - <u>kryterium II cz. 2</u></p> <p>8. Poezjoterapia - refleksyjne czytanie wiersza „Światło” – <u>zał. nr 3</u>; pozawerbalna interpretacja treści;</p> <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie wybierają kolor z palety swoich farb, podchodzą do tablicy i malują fragment ramki wokół wiersza, • określenie przewagi barw: zimne/ciepłe, próba interpretacji wybranych kolorów. <p>9. Malowanie papierowej tacki „Ramka na fotografię”</p> <ul style="list-style-type: none"> • wykonanie nacięć w 4 narożnikach lub przyklejenie odpowiednich albumowych uchwytów. • włożenie zdjęcia przypiętego wcześniej do tablicy, <p>10. Przygotowanie klasowej fotogalerii – ustna informacja zwrotna dla ucznia (technika OK).</p> <p>11. Podsumowanie zajęć – uzupełnienie ortogramów Karta kolorowej ortografii – <u>zał. nr 4</u></p>	<p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>artystyczno - ruchowe</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p>
---	---

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza muzyczna, plastyczna, matematyczna, zajęcia techniczne.	Temat lekcji: „Owoce naszych sadów”
Cel/cele zajęć: - rozwijanie umiejętności wielozdaniowego wypowiedziania się uczniów na dany temat - wdrażanie do poprawnego formułowania opisu z wykorzystaniem zgromadzonego słownictwa - kształtowanie odpowiedzialnej postawy za pracę w grupie - doskonalenie umiejętności związanych z mierzeniem - kształcenie umiejętności twórczych rozwiązań plastycznych	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - rozpoznam i podam nazwę owoców naszych sadów - uzasadnię konieczność spożywania owoców - opiszę wygląd i smak owoców - zmierzę i podam wynik pomiarów długości - wykonam pracę plastyczną z użyciem balonów i masy papierowej
Kryteria sukcesu dla ucznia: - rozpoznaję i nazywam owoce naszych sadów, - opisuję wygląd: jabłka, gruszki, śliwki - mierzę i porównuję długość obranej skórki owoców	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.2)a),1.2c), 1.3)a), 1.3)f), 3.1)a),4.2b),5.4), 6.9), 7.5),7.8).7.10).9.2a).	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, zabawa matematyczna, pogadanka, ewaluacyjna	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa zróżnicowana, jednolita zróżnicowana.	
Środki dydaktyczne: arkusz szarego papieru ,taśma klejąca, rozsypanka zdaniowa, przetwory owocowe, owoce (jabłka, gruszki, śliwki) balony o różnych kształtach, gałazki z drzew owocowych, masa papierowa, ręczniki papierowe, noże, ściereczki, miarki centymetrowe.	

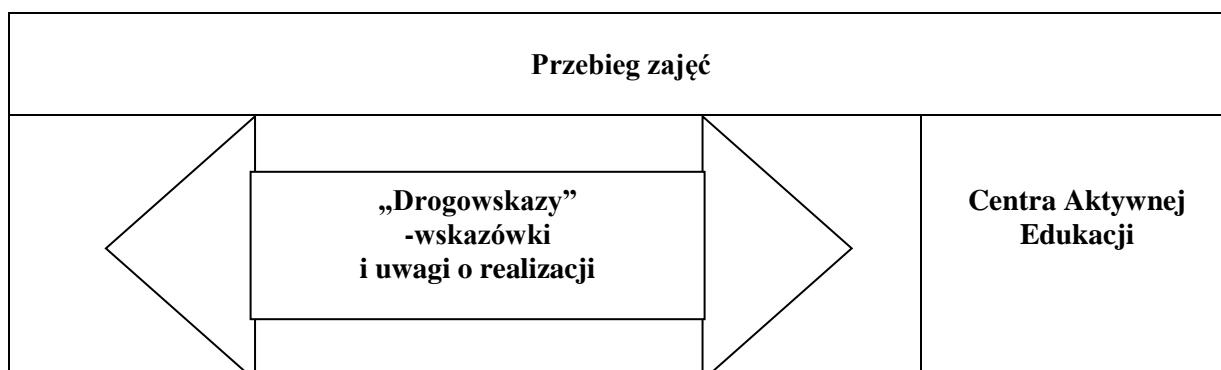

<p>1. Zadanie na dobry początek</p> <p>Nauczyciel przypina arkusz szarego papieru, na którym narysowane jest duże, bezlistne drzewo, następnie prosi uczniów: Na białej kartce odrysujcie swoją dłoń wraz z kciukiem, dokładnie wytnijcie i na kciuku wpiszcie swoje imię. Wyciętą dłoń przyklejcie taśmą w dowolnym miejscu na drzewie. Po wykonaniu przez uczniów zadania nauczyciel podsumowuje pracę „W ten sposób wszyscy stworzyliśmy jedną grupę, przynależymy do tego</p>	artystyczno- ruchowe
---	-------------------------

<p>drzewa i jak ono wspólnie możemy się rozwijać, wydawać owoce i czerpać z nich to co najlepsze”.</p> <p>2. Każdy uczeń otrzymuje kartkę samoprzylepną i zapisuje na niej skojarzenia związane ze słowem: „owoce”, następnie przykleja je wokół drzewa (praca uczniów zadanie 1).</p> <p>3. Uczniowie na podstawie wykonanych zadań formułują cel zajęć, nauczyciel podaje kryterium sukcesu.</p> <p>4. Nauczyciel rozdaje dzieciom kartki, na których zapisane są zdania (informacje na temat wybranych owoców: jabłko, gruszka, śliwka). Do każdego owocu taka sama ilość zdań. Jeśli liczba uczniów w klasie jest większa niż 15 można powielić opisy owoców. Uczniowie przemieszczają się po klasie, odczytują zdania zapisane na kartkach kolegów, szukają informacji, które pasują do określonego owocu. Po utworzeniu opisu odczytują zdania i przyklejają je na dużej sylwecie owocu (nauczyciel wcześniej przygotowuje szablon).</p> <p>Praca w programie learning Apps</p> <p>http://LearningApps.org/1264113 http://LearningApps.org/view1264113</p> <p>5. Uczniowie przechodzą do Centrum Przyrodniczego, w którym wcześniej zgromadzono owoce i ich przetwory. Uczniowie podają informacje na temat: Co można wykonać z owoców? (kompoty, dżemy, susze, konfitury), Staramy się zaktywizować uczniów, aby podali jak największą liczbę przykładów.</p> <p>6. Odczytanie przez dzieci informacji umieszczonych na etykietach przetworów owocowych przyniesionych na zajęcia.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Rodzaj przetworu - Skład przetworu - Termin przydatności do spożycia <p>7. Rozmowa na temat wartości odżywczych owoców i higieny ich spożycia.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Czy lubicie jeść owoce? - W jakiej postaci są najzdrowsze? - Co trzeba zrobić z owocami przed jedzeniem i dlaczego? <p>Wysłuchanie piosenki pt.: „Owoce naszych sadów”(Załącznik 1)</p> <p>8. Wykonanie owoców z masy papierowej. Uczniowie przynoszą na zajęcia balony o różnych kształtach, sznurek i gałązki z poszczególnych drzew owocowych, najlepiej z listkami, przygotowaną w domu masę papierową. Na lekcji dmuchamy balony, przymocowujemy do nich gałązkę z listkami i oklejamy masą papierową, formując kształt owocu. Każdy uczeń wybiera dowolny owoc, najlepiej, aby wystąpiły wszystkie rodzaje. Powstałą pracę pozostawiamy do wyschnięcia. Sprzątamy stanowiska pracy, myjemy ręce i przechodzimy do następnego zadania.</p> <p>9. Tworzymy opis owocu.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p>
--	---

<p>Uczniowie podzieleni na grupy według zadania (pkt. 4) opisują wygląd i smak owocu. Na stoliku zgromadzone w koszykach owoce i nożyki dla każdego ucznia. Nauczyciel poleca dzieciom obrać jabłko i gruszkę, w taki sposób, by nie przerwać skórki. Obierzyny odkładamy na talerzyk a kawałki owoców smakujemy. Po wykonaniu tej czynności uczniowie wycierają ręcznikiem ręce, sprzątaj stoliki. Następnie każde dziecko otrzymuje kartę pracy z wyrazami pomocniczymi, które wykorzystuje podczas opisu owocu (Załącznik nr 1) Po wykonaniu zadania odczytują opis na forum klasy.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>10. Mierzymy, porównujemy. Nauczyciel poleca uczniom zmierzyć skórki owoców zgromadzone na talerzykach. Każde dziecko mierzy długość i zapisuje wynik pomiaru na kartce. Następnie układa skórki na podkładce od najdłuższej do najkrótszej. Po wykonaniu tego zadania uczniowie porównują długości wśród uczniów w grupie i na tle klasy i zapisują wyniki pomiaru np.: Moja najdłuższa skórka owocowa ma długość..... Najdłuższą skórkę w naszej grupie ma..... Jej długość wynosicm. W klasie mistrzem obierania okazał się..... Jego owocowa skórka ma długośćcm. W analogiczny sposób zapisujemy wyniki najkrótszego pomiaru.</p>	<p>matematyczno-przyrodnicze</p>
<p>11. Malujemy nasze balonkowe owoce. Uczniowie sprawdzają czy ich balonowe prace wyschły, następnie nakładają na nie farby. Na palce po doświadczeniu z kolorami starają się uzyskać barwę najbardziej zbliżoną do koloru owoców zgromadzonych w koszykach. Po skończonej pracy, porządkują swoje stanowiska. Uczniowie, którzy wykonali np.: jabłko podsumowują zdobyte na zajęciach wiadomości. Każdy uczeń wypowiada jedno zdanie. Nie można powtórzyć informacji, które podał już wcześniej kolega lub koleżanka. Tak samo postępują uczniowie, którzy wykonali gruszki i śliwki.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>12. Ocena zajęć Uczniowie podchodzą do sylwety drzewa, przy którym pracowali podczas rozpoczęcia zajęć. Na swoich dłoniach przyklejają emotikony wyrażające ich stosunek do pracy na lekcji. Z wyciętych dłoni poprzez dorysowanie odpowiednich kształtów tworzą sylwety owoców.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>

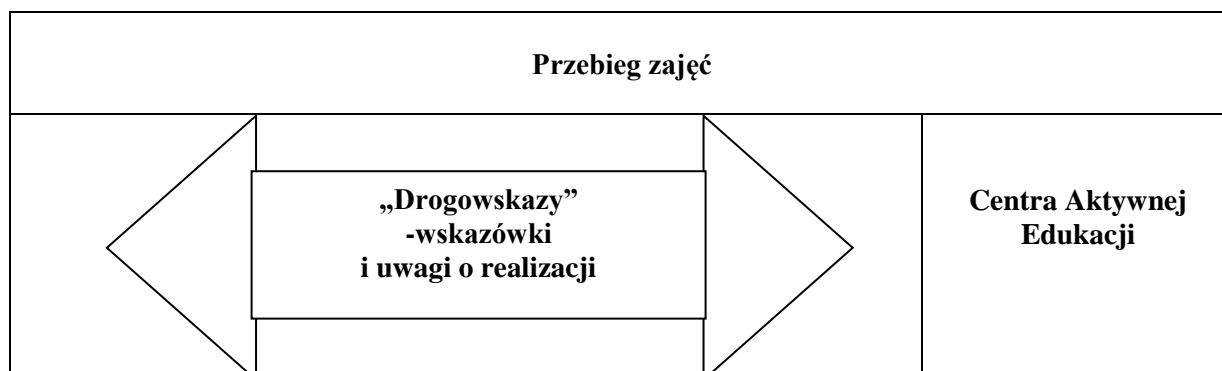
Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, społeczna, muzyczna, ruchowa	Temat lekcji: Piękna nasza Polska cała.
Cel/cele zajęć: - kształtowanie umiejętności wskazywania kierunków geograficznych i krain geograficznych na mapie - kształtowanie postawy patriotycznej - kształtowanie poczucia tożsamości narodowej - rozwijanie umiejętności współpracy w grupie	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam i nazwę kierunki geograficzne i krainy geograficzne - poznam barwy ojczyste - będę pracować w grupie przestrzegając ustalonych zasad - zaśpiewam refren nowej piosenki
Kryteria sukcesu dla ucznia: - rozpoznaję i nazywam kierunki geograficzne oraz krainy geograficzne - wymieniam symbole narodowe i barwy ojczyste	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.3)a), 1.3)c), 3.1)a), 4.2)b), 5.4), 5.8), 6.3,	
Metody pracy: pokaz, ewaluacyjna, interaktywna gra dydaktyczna, zabawa z muzyką, pogadanka, burza mózgów	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa zróżnicowana, indywidualna	
Środki dydaktyczne: zagadka, wiersz „Barwy ojczyste” Czesław Janczarskiego, prawdziwa flaga szkolna, pięć dużych arkuszy papieru z zaznaczonym szablonem mapy Polski, wiersz „Twój dom” Wanda Chotomskiej, gra multimedialna http://LearningApps.org/watch?v=phizqwb8t01 piosenka https://www.youtube.com/watch?v=plug6OlrRM „Jestem Polakiem”	

<p>1. Wprowadzenie tematu zajęć. Nauczyciel zadaje zagadkę: Pytanie nietrudne, to każdy z was przyzna. Jak się nazywa nasza Ojczyzna? Rzeczpospolita Polska.</p> <p>2. Swobodne wypowiedzi uczniów nawiązujące do celów zajęć. Przykładowe pytania: Jakie są nasze barwy ojczyste (biel i czerwień), jakie są barwy flagi Polski (biało- czerwone). Nauczyciel odczytuje wiersz „Barwy ojczyste” Czesława Janczarskiego. Ponownie zadaje pytanie i pokazuje uczniom szkolną flagę Polski.</p> <p>3. Podział uczniów na cztery grupy. Każda grupa dostaje arkusz papieru z narysowanym szablonem mapy polski. Pracuje z mapą Polski. Zadaniem uczniów jest prawidłowe zaznaczenie krain geograficznych na mapie</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p>
---	---

<p>z uwzględnieniem kolorów tych krain: morze Bałtyk na niebiesko, góry Tatry na czerwono, niziny na zielono, jeziora to niebieskie kropki, wyżyny na pomarańczowo.</p> <p>4. Działania uczniów przy dużym szablonie mapy Polski. Zadaniem uczniów jest prawidłowe wskazanie kierunków geograficznych północ, południe, wschód, zachód. Wybrany uczeń, który odpowiedział prawidłowo podchodzi do tablicy i wpisuje odpowiedni kierunek w odpowiednim miejscu.</p> <p>Po prawidłowym uzupełnieniu mapy kierunkami geograficznymi uczniowie uzupełniają dużą mapę w krainy geograficzne: Bałtyk, Zakopane..... Podczas wskazania określają położenie np. Bałtyk na północy itp.</p> <p>5. Praca w tych samych grupach. Uczniowie zaznaczają ważniejsze miasta na mapie Polski: Warszawa, Kraków, Gdańsk oraz miejsce zamieszkania uczniów. Wszyscy uzupełniają mapy w grupach a chętny uczeń uzupełnia dużą mapę na tablicy.</p> <p>6. Odczytanie wiersza „Twój dom” Wandy Chotomskiej. Burza mózgów- Gdzie możemy znaleźć ojczyznę?</p> <p>7. Uczniowie wysłuchują kilkakrotnie utworu „Jestem Polakiem” i utrwalają w pamięci tekst refrenu. https://www.youtube.com/watch?v=plug6OIrRM</p> <p>8. Zadanie multimedialne dotyczące uzupełniania krain, kierunków i miast na mapie Polski- sprawdzenie kryterium sukcesu. <u>Orientacja na mapie</u></p> <p>9. Podróż po mapie. Zadaniem uczniów jest wykonanie na małej kartce rysunku, przedstawiającego odwiedzone miejsce w Polsce, które najbardziej się uczniom podobało i zaznaczenie jej na dużej mapie.</p> <p>10. Swobodny taniec i śpiewanie poznanej dzisiaj piosenki „Jestem Polakiem” w nagrodę za aktywny udział uczniów na zajęciach.</p> <p>11. Ocena zajęć. Zadaniem uczniów jest narysowanie na tablicy uśmiechniętej buzi po prawej stronie tablicy, jeżeli zajęcia się podobały i smutnej buzi po lewej stronie tablicy jeżeli zajęcia nie spełniały ich oczekiwań.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno - ruchowe</p>
--	--

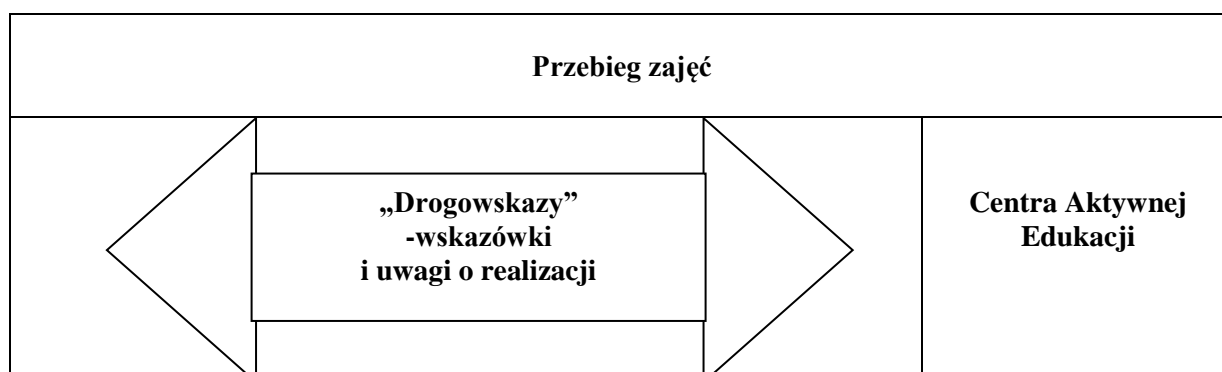
Autor: Beata Sochacka	
Klasa II Edukacja: społeczna, techniczna, matematyczna,	Temat lekcji: Pomagamy dzieciom z Bullerbyn piec pierniki.
Cel/cele zajęć: - rozwijanie umiejętności radzenia sobie w praktycznych sytuacjach zadaniowych, - doskonalenie rozumowań matematycznych potrzebnych w sytuacjach życiowych.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - przygotujesz pierniki z otrzymanego ciasta, - wykorzystasz umiejętność odczytywania wagi produktów, - wykonasz obliczenia, stosując miary wagi: kg, dag, g
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wykonuję pracę kulinarną, sprzątam po sobie, - odczytuję skrót miar wagi: kg = kilogram, dag = dekagram, g = gram.	
Podstawa programowa: 5.4, 5.7, 7.2, 7.11, 9.3a,b	
Metody pracy: ćwiczeń praktycznych, zadaniowa - metoda Polya,	
Formy pracy: zbiorowa, indywidualna, w parach, grupowa	
Środki dydaktyczne: ciasto na pierniki, przybory kuchenne, butelka z płatkami(kulkami) śniadaniowymi, produkty spożywcze do zabawy w sklep, wagi kuchenne, cyfry – punkty do oceny koleżeńskiej, karty pracy.	

<p>Organizacja pracy:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wcześniej przygotowujemy ciasto na pierniki – dobrą praktyką w tym zakresie jest współpraca z Rodzicami. • Ustalamy z obsługą kuchni termin i czas pieczenia. • Stoliki nakrywamy ceratą. • Uczniowie w ramach zadania domowego, przygotowują fartuszki, deseczki, wałki do ciasta, kuchenne ściereczki. • Nauczyciel przygotowuje produkty (według przepisu na pierniki) do zabawy w sklep oraz wagi kuchenne. <ol style="list-style-type: none"> 1. Powitanie w porannym kręgu - rozmowa, inspirowana przygotowanym ciastem: Kto wykonał, w jakim celu, z jakich produktów, jakich zasad należy przestrzegać podczas pracy? 2. Pasowanie na piekarzy; <ul style="list-style-type: none"> • Nauczyciel pasuje każdego ucznia na małego piekarza, kładąc drewnianą łyżkę na ramieniu i wysypując mąkę do dłoni. • Zadaniem ucznia jest donieść mąkę na swoje miejsce pracy. 3. W piekarni - praca indywidualna każdego ucznia: wałkowanie ciasta, wyciskanie pierników za pomocą foremek, układanie na blaszkach – <u>pierwsze kryterium sukcesu.</u> 4. Przekazanie pierników do kuchni. 	<p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>artystyczno - ruchowe</p>
---	---

<ul style="list-style-type: none"> • pieczenie nadzoruje osoba wspomagająca, rodzic lub obsługa kuchni. <p>5. Czynności porządkowe.</p> <p>6. Ćwiczenie interaktywne - krzyżówka „Świąteczne tradycje w Bullerbyn” http://learningapps.org/display?v=pg1ojw7mt01</p> <p>7. Zabawa z Bullerbyn „Poparż, pomyśl, oszacuj”</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie dobierają się w pary. • Nauczyciel pokazuje butelkę np. po wodzie mineralnej, w której znajdują się kulki śniadaniowe. • Każda para szacuje, ile kulek jest w butelce. • Para, która odgadnie najlepiej, otrzymuje brawa i prawo do prowadzenia zajęć. <p>8. Liczenie w zakresie 100</p> <ul style="list-style-type: none"> • Para zwycięska wysypuje kulki do miski i głośno przelicza. • Kulki odliczone wędrują do foliowej torebki. • Następnie uczniowie ważą produkt i podają wynik w gramach i dekagramach np.: 150 g to 15 dag <p>9. Ważenie produktów w parach – drugie kryterium sukcesu</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie ważą produkt, jeden podaje wagę w gramach, druki uczeń w dekagramach. • Pozostali uczniowie słuchają i przydzielają punkty – <u>ocena koleżeńska – technika OK:</u> 0 p. – brak poprawnych odpowiedzi, 1 p. – poprawna 1 odpowiedź, 2 p. - dwie odpowiedzi poprawne. <p>10. Lukrowanie i zdobienie pierników</p> <p>11. Słodki poczęstunek - smakowanie wypieków, picie herbatki.</p> <p>12. Zabawa w sklep - uczniowie pracują w 2 grupach.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Każdy zespół otrzymuje przepis na pierniki, udaje się do sklepu i przygotowuje produkty zgodnie z listą – <i>karta pracy, zał. nr 1</i> • Warto, aby w sklepie były rzeczywiste produkty w ilości dla 2 grup. <p>13. Ocena przygotowanych produktów – porównanie pracy zespołów.</p> <p>14. Rozwiązywanie zadań matematycznych – <i>karta pracy - zał. 2</i></p> <p>15. Przygotowanie słodkich upominków dla domowników (pierniczki, folia przezroczysta, wstążeczka)</p> <p>16. Podsumowanie zajęć techniką emotikomów.</p>	<p>polonistyczno – komunikacyjne</p> <p>matematyczno – przyrodnicze</p> <p>atystyczno – ruchowe polonistyczno – komunikacyjne matematyczno – przyrodnicze</p> <p>atystyczno – ruchowe polonistyczno - komunikacyjne</p>
---	--

Autor: Beata Sochacka	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, społeczna, przyrodnicza	Temat lekcji: Poznajemy gady żyjące w Polsce i ich przodków z ery mezozoiku.
Cel/cele zajęć: - kształtowanie postawy warunkującej sprawne uczenie się we współpracy z innymi, - rozwijanie umiejętności wykorzystania posiadanych wiadomości.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - opowiesz innym o gadach żyjących w Polsce, - przygotujesz mapę myśli, - wykonasz węża z gazet.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - przekazuję zapamiętane wiadomości, - wymieniam nazwy 2 węży żyjących w Polsce, - wykonuję pracę przestrzenną.	
Podstawa programowa: 1.1c), 1.3a), 5.4, 6.4	
Metody pracy: integracyjna zabawowa, kinezylogia edukacyjna (elementy), układanka puzzle =Jigsaw, audiowizualna, zadań wytwórczych	
Formy pracy: indywidualna jednolita i zróżnicowana, grupowa, zespołowa jednolita, w parach.	
Środki dydaktyczne: karteczki z nazwami zwierząt, karta z tekstem popularnonaukowym „Gady żyjące w Polsce”, zdania do mapy myśli, 2 ćwiczenia interaktywne: „Niebezpieczne węże”, „Żyjące współcześnie gady z okresu mezozoiku”, film „Gady w poznańskim zoo”, gazety, sznurek ozdobny, kolorowy blok.	

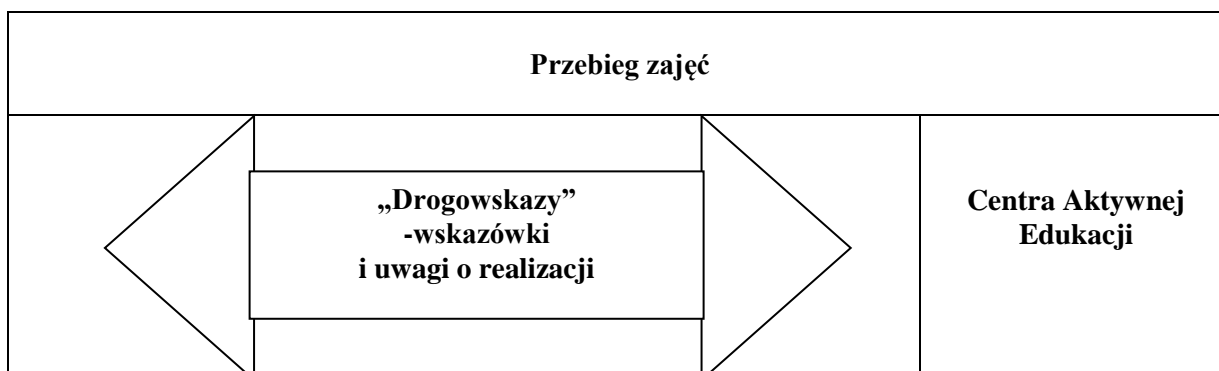

<ol style="list-style-type: none"> 1. Ćwiczenia ortofoniczne, oddechowo – fonacyjne w porannym kręgu <ol style="list-style-type: none"> a) długie, śpiewne wymawianie samogłosek: a, e, o, u, i, y, b) wymowa pojedynczych głosek: <ul style="list-style-type: none"> - syczenie węża – „sss sss”, - poruszanie się jaszczurki wśród suchych liści: „sz sz sz...” 2. Ćwiczenie interaktywne – memory „Niebezpieczne węże” http://LearningApps.org/watch?v=pr0p011wa01 3. Praca w grupach eksperckich z tekstem przyrodniczym. „Gady żyjące w Polsce” – zał. 1 Zadania dla grup <ol style="list-style-type: none"> 1) Wybierzcie lidera. 2) Przeczytajcie uważnie tekst. 3) Wybierzcie wiadomości, które zapamiętacie. 	<p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
---	--

<p>4. Uczenie się i nauczanie innych.</p> <p>A. Pierwsza wymiana liderów – przechodzą do stolika innej grupy, zgodnie z ruchem wskazówek zegara, relacjonują temat, który opracowali w swojej grupie, słuchają tego, co przygotowała grupa, w której się znajdują (uczniowie w grupie relacjonują kolejno)</p> <p>Np.: Lider I grupy relacjonuje wiadomości o wężu eskulapa, słucha o żmii zygzakowatej.</p> <p>B. Druga wymiana liderów - zasada relacjonowania i słuchania powtarza się w innej grupie.</p> <p>Np. Lider I grupy relacjonuje wiadomości o wężu eskulapa, słucha o jaszczurce zwince.</p> <p>5. Wykorzystanie audiowizualnych źródeł informacji – film „Gady w poznańskim zoo”</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=5G9k4-LFqf4&feature=youtu.be</p> <p>6. Oglądanie zdjęć w książkach i albumach przyrodniczych oraz przygotowanych do bieżącej lekcji.</p> <p>* Zdjęcia dołączono jako osobną fotogalerię – do pobrania w bazie zdjęć.</p> <p>7. Ćwiczenie pisemne - uzupełnianie zdań na temat „Gady żyjące w Polsce” – zał. nr 2</p> <p>Uzupełnij zdania, korzystając z wiedzy, którą zdobyłeś /zdożyłaś w grupach eksperckich .Mając wątpliwości współpracuj w parze.</p> <table border="1" data-bbox="228 1151 1129 1856"> <tr> <td>Jaszczurki, węże – ich ciało pokrywają</td> </tr> <tr> <td>Żółwie, krokodyle – ich ciało pokrywają rogowate tarcze.</td> </tr> <tr> <td>Rozmnażają się</td> </tr> <tr> <td>Mają dobrze rozwinięte lub nie posiadają ich wcale.</td> </tr> <tr> <td>..... to wąż jadowity.</td> </tr> <tr> <td>..... to wąż niejadowity.</td> </tr> </table> <p>8. Przygotowanie aktywnej notatki – mapy myśli pt. „Obecnie żyjące, gady z ery mezozoicznej”, wykorzystanie zdań z poprzedniego ćwiczenia (rozcięcie i przyklejenie pasków).</p>	Jaszczurki, węże – ich ciało pokrywają	Żółwie, krokodyle – ich ciało pokrywają rogowate tarcze.	Rozmnażają się	Mają dobrze rozwinięte lub nie posiadają ich wcale. to wąż jadowity. to wąż niejadowity.	<p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p>
Jaszczurki, węże – ich ciało pokrywają							
Żółwie, krokodyle – ich ciało pokrywają rogowate tarcze.							
Rozmnażają się							
Mają dobrze rozwinięte lub nie posiadają ich wcale.							
..... to wąż jadowity.							
..... to wąż niejadowity.							

<p>9. Ćwiczenie interaktywne „Egzotyczne węże” http://LearningApps.org/watch?v=p0v5fou0t01</p>	<p>polonistyczno – komunikacyjne</p>
<p>10. Układnie porad, jak postępować w przypadku ukąszenia</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Załóż opaskę uciskową powyżej miejsca ukąszenia. 2) Zdezynfekuj ranę 3) Udaj się do szpitala, nie biegnij jednak, unikaj nadmiernego wysiłku. 4) Rany nie wysysaj. 5) Pozwól swobodnie wypłynąć krwi i wydzielinie. 6) Zachowaj spokój. 	<p>polonistyczno - komunikacyjne</p>
<p>11. Wyjaśnienie zadania domowego:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Przygotuj kartę informacyjną na temat pracy weterynarza. • Zapisz, czym się zajmuje, wymień i narysuj jego pacjentów. • Wkrótce nas odwiedzi, Twoja praca będzie miłą niespodzianką. 	<p>polonistyczno – komunikacyjne</p>
<p>12. Praca twórcza w parze - formowanie węża z gazet.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>13. Wystawa prac, ocena koleżeńska – technika OK.</p>	
<p>14. Zabawa integracyjna „Dżungla*”, zmodyfikowana przez nauczyciela na potrzeby zajęć.</p> <p>Uczniowie otrzymują karteczki z nazwami zwierząt (wydających odgłosy). Każde zwierzę powtarza się dwa razy. Na sygnał prowadzącego wszyscy zaczynają naśladować głosy swoich zwierząt, nawet ruchy, szukając w tym czasie swojej pary. Uczniowie, którzy się odnaleźli ustawiają się w kolejności, tworząc węża. Zabawa trwa do odnalezienia ostatniej pary.*</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>15. Pożegnanie - prowadzenie węża, który powstał podczas zabawy „Dżungla”</p> <p>* Pomysł zabawy „Dżungla” pochodzi z „Zabawnika”, który powstał w ramach projektu „Słuchamy Polski”, autorką projektu jest Hanna Dobrowiecka; treść zabawnika i uznanie autorstwa na licencji Creative Commons, co oznacza, że można ją swobodnie wykorzystywać.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>

Autor: Beata Sochacka	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, społeczna, plastyczna.	Temat lekcji: Poznajemy „Legendę o poznańskich koziołkach”, inscenizując fragmenty tekstu.
Cel/cele zajęć: - rozwijanie ekspresji teatralnej i działalności twórczej, - nabywanie wiedzy poprzez multimedialne źródła informacji.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - wezmiesz udział w inscenizacji legendy, - ustalisz kolejność wydarzeń w „Legendzie o poznańskich koziołkach”, - wykonasz obiekt, modelując w gipsie artystycznym.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - odgrywam wyznaczoną rolę, - opowiadam treść legendy, - modeluję obiekt z masy gipsowej.	
Podstawa programowa 1.2a), 1.2b), 1.3c), 1.4a), 5.7), 4.2b)	
Metody pracy: pedagogika zabawy: „Poranny krąg” inscenizacja połączona z analizą pozawerbalną tekstu, pytań i odpowiedzi (elementy), filmoterapia, ekspresyjna,	
Formy pracy: indywidualna zróżnicowana i jednolita, zespołowa jednolita	
Środki dydaktyczne: figurka poznańskich koziołków, scenariusz inscenizacji, książka Legenda o poznańskich koziołkach, Eliza Piotrowska, 2011, pomoce wykonane przez uczniów: zegary, koziołki, sprawności przewodnika po Poznaniu, filmy „Poznańskie koziołki”, „Kamieniczki w Poznaniu”, zdjęcia, gips artystyczny	

<p>Organizacja pracy:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) tydzień przed lekcją nauczyciel przydziela zadania: - zał. nr 1 b) w dniu opowiadania „Legendy o poznańskich koziołkach” stoliki ustawione w literę U; uczniowie siedzą na krzesłach . c) na środku „sceny” pojawiają się kolejni „aktorzy.” d) z jednej strony „sceny” zakład zegarmistrzowski mistrza Jana z drugiej strony kuchnia i Pietrek d) o przygotowanie gipsu artystycznego (potrzebny w II części zajęć) poprosimy pracownika szkoły. <ol style="list-style-type: none"> 1. Powitanie w „porannym kręgu” inspirowane figurką poznańskich koziołków 2. Zapowiedź zdobywania sprawności do odznaki „Przewodnik po Poznaniu” – zał. 2 3. Inscenizacja „Legendy o poznańskich koziołkach.” – według scenariusza zał. 1 	polonistyczno komunikacyjne
---	--------------------------------

Kryterium I

Aktor

4. **Rozmowa** na temat przedstawienia, porównanie z treścią legendy – czyta nauczyciel lub wybrani uczniowie.

5. **Multimedialna wycieczka do Poznania**

„Poznańskie koziołki” <https://www.youtube.com/watch?v=Lfrq8I8Jh3I>

„Kamieniczki na rynku w Poznaniu”

<https://www.youtube.com/watch?v=xaGrNm2LznU&feature=youtu.be>

6. **Opowiadanie legendy** przez chętne dzieci, samodzielne układanie planu wydarzeń. – zał. nr 2

- nauczyciel organizuje współpracę w parach – uczniowie, koledze/koleżance „tasują” paski.

Kryterium II

Historyk i mówca

Ćwiczenie: Ustal właściwą kolejność wydarzeń w Legendzie o poznańskich koziołkach – rozetnij, „potasuj” i uporządkuj hasła.

Pożar Poznania.

Prośba do mistrza Jana.

Przygotowania do uroczystości.

Pozostawienie pieczeni na ogniu.

Przyprowadzenie koziołków..

Podziwianie koziołków na ratuszowej wieży.

Zlecenie wykonania mechanizmu z koziołkami.

7. **Ćwiczenie interaktywne** – rozwiązywanie krzyżówki; alternatywnie rozwiązywanie zagadek.

<http://LearningApps.org/watch?v=p1fpn7dun01>

Badacz/obserwator

1. **Trykają się w południe, na ratuszowej wieży.**
2. **Tryska wodą przed ratuszem „..... Prozerpiny”**
3. **Rzeka, która przepływa przez Poznań.**
4. **Książę M I**, który założył tu gród, przyjął chrzest, założył biskupstwo.
5. **Współczesna galeria Handlowa** mieszcząca sklepy, biura, kino, hotel, punkty usługowe, z kompleksem budynków wyróżnionych w 2005 r. w Paryżu, I nagrodą Trophée Archizinc w kategorii Tradycja; a w 2005 I nagrodą za Najlepsze Centrum Handlowe Europy.
6. **Powstanie**, które przyniosło miastu wolność na przełomie 1918/1919 roku.

Koziołki * fontanna Prozerpiny * Warta * Mieszko I * Stary Browar * Powstanie Wielkopolskie

8. **Multimedialna wycieczka** wokół galerii Stary Browar

<https://www.youtube.com/watch?v=YaTtBFiVqBA&feature=youtu.be>

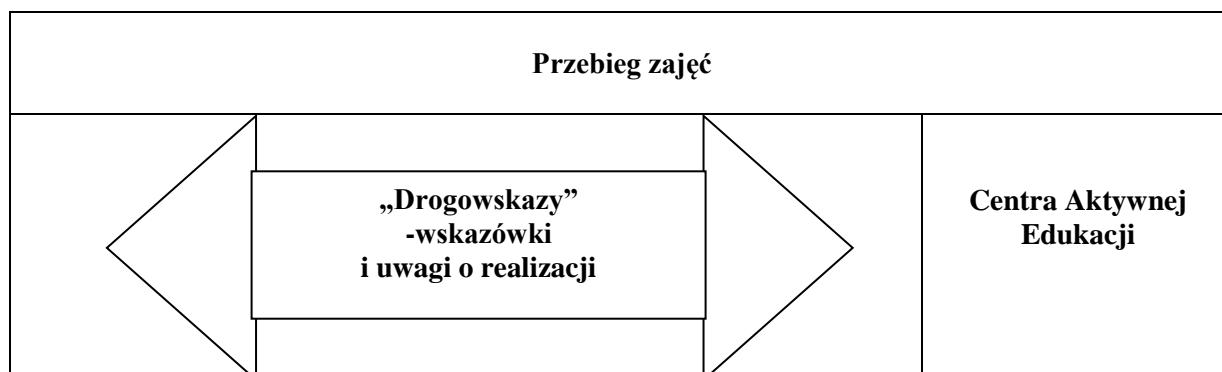
9. **Modelowanie w masie gipsowej** grafiki do odznaki „Jestem przewodnikiem po Poznaniu”
 - zadanie można uatrakcyjnić, wprowadzając element konkursowy,
 - wykonana forma może być wykorzystana jako ozdobny stempel.

Artysta/grafik

10. Omówienie uzyskanych sprawności; oglądanie przygotowanej galerii odznak „Jestem przewodnikiem po Poznaniu”
11. Podsumowanie zajęć – rozpoznawanie poznanych miejsc i obiektów na bazie galerii zdjęć*.

* **Zdjęcia dołączono jako osobną fotogalerię – do pobrania w bazie zdjęć.**

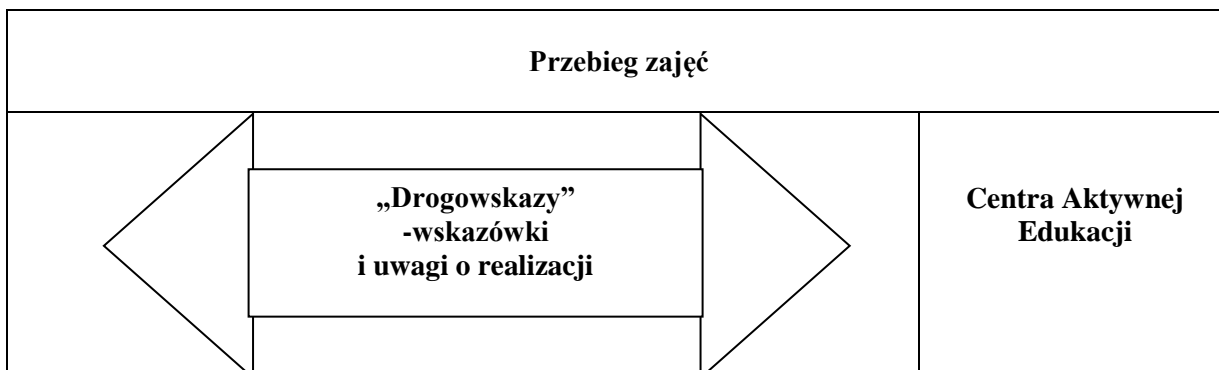
Autor: Beata Sochacka	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, społeczna, matematyczna	Temat lekcji: Poznajemy symbole Unii Europejskiej, rozwiązujemy magiczne kwadraty.
Cel/cele zajęć: - kształtowanie postawy obywatelskiej oraz szacunku dla innych kultur, - rozwijanie sprawności matematycznych potrzebnych przy rozwiązywaniu problemów.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznasz symbole Unii Europejskiej, - rozwiążesz magiczny kwadrat stosując technikę „Głośne myślenie”, - pozawerbalnie wyrazisz swoje emocje.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - znam symbole Unii Europejskiej, - obliczam sumy i różnice.	
Podstawa programowa: 1.1a, 1.3c, 5.8, 7.5, 7.7	
Metody i techniki pracy: integracyjna - zabawowa, metoda Polya, Głośne myślenie, tekstu przewodniego (elementy), mapa mentalna, samoocena.	
Formy pracy: zbiorowa, indywidualna, w parach.	
Środki dydaktyczne: pocztówka europejska, maskotka Syriusz, tekst informacyjny o symbolach Unii Europejskiej, karta pytań – quiz „Symbole Unii Europejskiej”, karta pracy „Magiczny kwadrat”, liczmany – euro, mapy mentalne, ćwiczenia interaktywne: „Podróż po Europie”, „Flagi państw europejskich”	

<p>Organizacja pracy:</p> <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie przygotowują na lekcję mapę mentalną wylosowanego państwa europejskiego, • dobrą praktyką jest korzystanie z zasobów biblioteki szkolnej oraz multimedialnych źródeł informacji na zajęciach informatycznych. • rozpoczynając zadanie domowe w szkole, nauczyciel ukierunkowuje pracę ucznia oraz motywuje do dalszej pracy. <p>1. Muzyczne sprawdzenie obecności,</p> <ul style="list-style-type: none"> • nauczyciel śpiewając zadaje pytanie: „Dzień dobry, dzień dobry, czy są wszystkie dzieci?” • uczniowie odpowiadają: „Dzień dobry, dzień dobry, już sprawdzamy to: • każdy uczeń mówi swoje imię ... <p>2. Zabawa Jak się masz?</p> <ul style="list-style-type: none"> • nauczyciel pyta How do you Do? • uczeń pozawerbalnie, mimiką twarzy i ruchem wyraża swój nastrój. 	<p>artystyczno - ruchowe</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p>
---	---

<ul style="list-style-type: none"> • za wykonane zadanie każdy uczeń otrzymuje pocztówkę z flagą europejską (kartka formatu A – 5) – <u>zał. nr 1</u>; <u>koloruje 2 gwiazdki</u> • nauczyciel informuje, że będzie oceniał różne aktywności podczas zajęć w celu przyznania uczniom tytułu Przewodnika po krajach Unii Europejskiej; warunkiem jest uzyskanie 12 lub 11 gwiazdek. <p>3. Czytanie ze zrozumieniem informacji o symbolach Unii Europejskiej (flaga, hymn, paszport, święta Europy, maskotka)</p> <p>4. Quiz „Prawda czy fałsz”</p> <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie dobierają się w pary, losują pytanie dotyczące przeczytanego tekstu i głośno je czytają – <u>zał. nr 2</u>, • po krótkiej naradzie odpowiadają stosując technikę kolorowych świateł: zielone – prawda; czerwone – fałsz, • jeżeli odpowiedzą poprawnie, <u>kolorują kolejne 2 gwiazdki</u> na pocztówce europejskiej. <p>5. Zabawa ruchowa „Europejczycy ćwiczą” <u>„Holenderskie wiatraki”</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie rozkładają ręce na boki i kołysząc się na prawo i lewo naśladują skrzydła wiatraka <p><u>„Angielski Big Ben”</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Pary siadają na dywanie tyłem do siebie, dotykając się plecami zaplatają ręce. Kołysząc się do przodu, do tyłu recytują: „bim - bam, bim - bam” <p><u>„Niemiecka drukarnia”</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Dwa zespoły tworzą taśmę drukarską, stają w szeregu, wyciągają i otwierają dłonie. Uczeń stojący jako pierwszy „stempluje” prawą dłonią, lewą dłoń kolegi, dalej ruch powtarza kolejny uczeń. <p><u>„Duńska łódź wikingowa</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • 6-osobowe grupy, siadają w siadzie skrzyżnym, jeden za drugim, naśladują ruchy wiosła. <p>- za każde poprawnie wykonane ćwiczenie, uczniowie <u>kolorują 1 gwiazdkę</u> na europejskiej pocztówce (<u>razem 4</u>)</p> <p>6. Ćwiczenie interaktywne „Podróż po Europie” http://learningapps.org/display?v=pgyc2ss2n01</p> <p>7. Rozwiązywanie zadania typu „magiczny kwadrat” – opisywanie danych i szukanych techniką „głośnego myślenia” – <u>zał. nr 3</u></p> <p>8. Praca w parach - układanie zadań z niewiadomą w postaci okienka – obliczanie sum i różnic w oparciu o liczmany - monety i banknoty euro - za dobrze rozwiązane zadanie uczniowie <u>kolorują 2 gwiazdki</u></p> <p>9. Przygotowanie wystawy map mentalnych, wykonanych w ramach zadania domowego – za wykonane zadanie uczeń <u>koloruje kolejne 2 gwiazdki</u>.</p> <p>10. Wycieczka do klasowej fotogalerii – chętni uczniowie pełnią rolę przewodników i przedstawiają swoje państwo.</p> <p>11. Samoocena umiejętności opanowanych na lekcji – uczniowie liczą pokolorowane gwiazdki, podsumowują i zapisują informację zwrotną: <i>Zdobyłam/zdobyłem 12 na 12 możliwych gwiazdek i tytuł Przewodnika po krajach Unii Europejskiej;</i> lub <i>Zdobyłam/zdobyłem 10 na 12 możliwych gwiazdek. Uzupełnię jeszcze mapę mentalną.</i></p> <p>12. Ćwiczenie interaktywne: „Flagi państw europejskich”; http://learningapps.org/display?v=pundtq1ht01</p> <p>13. Pożegnanie pozawerbalne z osobą pochodzącą z innego kraju – mimiką twarzy i gestem każdy uczeń wyraża swoje emocje.</p>	<p>polonistyczno – komunikacyjne</p> <p>artystyczno – ruchowe</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p> <p>matematyczno – przyrodnicze</p> <p>artystyczno - ruchowe</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>artystyczno - ruchowe</p>
---	--

Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, techniczna, plastyczna, muzyczna	Temat lekcji: Poznaję znaki drogowe
Cel/cele zajęć: - rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedziania się uczniów - utrwalenie zasad prawidłowego przechodzenia przez jezdnię - kształtowanie umiejętności rozpoznawania i nazywania znaków drogowych - kształtowanie odpowiedzialnej postawy uczestnika ruchu drogowego	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - ułożę zdania i pytania - utrwaliły zasady prawidłowego poruszania się w ruchu drogowym - rozpoznam i nazwę podstawowe znaki drogowe - będę współpracował w grupie
Kryteria sukcesu dla ucznia: - rozpoznaję i nazywam minimum 2 znaki z czterech rodzajów: zakazu, nakazu, informacyjne i ostrzegawcze - wymieniam pięć zasad przechodzenia przez jezdnię	
Podstawa programowa: 1.1(a), 1.1(b), 1.2(a), 1.3(c), 1.3(f), 3.1(a), 4.2(b), 6.10), 9.2(b)	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, ewaluacyjna, zabawa i gra dydaktyczna, zabawa rytmiczna z muzyką. stacje zadaniowe	
Formy pracy: jednolita, grupowa zróżnicowana zbiorowa	
Środki dydaktyczne: wiersz "Kolorowe znaki" K. Wiśniewski, wizytówki z nazwami grup, kartki z nazwami znaków, rozsypanki wyrazowe, zagadki, płyta z piosenką "Kolorowe światła", tablice ze znakami drogowymi, modele znaków drogowych, makieta części ulicy (zebra, jezdnia, sygnalizatory, znaki drogowe), karta pracy,	

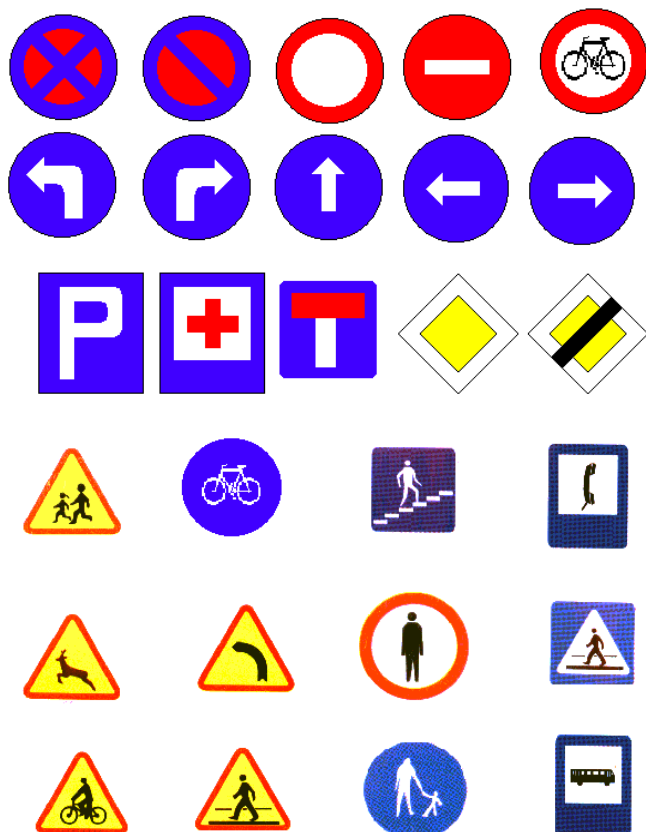

<p>1. Wprowadzenie do zajęć - indywidualne rozwiązywanie kart pracy (załącznik nr 1) z hasłem: „ Znaki drogowe”. Odczytanie i zapisywanie hasła w zeszyte.</p> <p>2. Swobodne wypowiedzi dzieci w parach, przypomnienie wiadomości z klasy I (zasady przechodzenia przez jezdnię). Określenie celów zajęć i przedstawienie kryterium osiągnięcia sukcesu uczniów.</p> <p>Inscenizacja wiersza Wandy Chotomskiej „Gdy zamierzasz przejść ulicę”.</p> <p>3. Ciche czytanie ze zrozumieniem wiersza K. Wiśniewskiego „ Kolorowe znaki” (załącznik nr 2). Swobodne wypowiedzi dzieci. Głośne czytanie wiersza, wyszukanie nazw czynności, podkreślenie ich.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
---	--

4. Zabawa ruchowa do piosenki „Kolorowe światła”.

5. Podział uczniów na 4 grupy poprzez swobodny wybór figury geometrycznej: trójkąta (znaku ostrzegawczego), niebieskiego koła (znaku nakazu), czerwonego koła (znaku zakazu) lub prostokąta (znaku informacyjnego).

6. Oglądanie ilustracji ze znakami drogowymi, omówienie ich wyglądu i znaczenia. Np.

7. Grupowanie znaków drogowych przez cztery zespoły: omówienie różnic i podobieństw między poszczególnymi grupami znaków. Szukanie w Internecie lub w Kodeksie Drogowym informacji na ich temat. Utrwalenie pojęć: „znaki nakazu, zakazu, informacyjne i ostrzegawcze”.

8. Wyszukanie przez każdą grupę znaków należących do ich grupy i przejście do wyznaczonego stanowiska pracy – stacji zadaniowej. Dzieci tam dopasowują kartoniki z opisem do znaku (załącznik nr 3) Nauczyciel sygnalizuje gwizdkiem koniec pracy i sprawdza poprawność wykonania zadania. Po czym dzieci rozrzucają kartoniki, zmieniają stację zadaniową zgodnie ze wskazówkami zegara i wykonują ponownie zadanie (dopasowują kartoniki do innego rodzaju znaków). Na znak zmieniają stację, aż do momentu powrotu do swoich znaków drogowych.

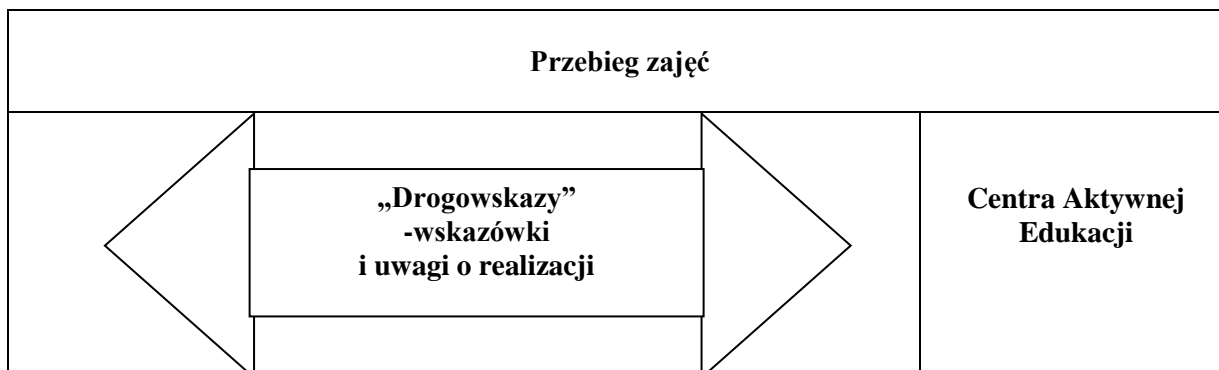
9. Zabawa dydaktyczna „Pytanie- odpowiedź ”. Nauczyciel inspiruje uczniów do zadawania pytań: np. Jaki kształt mają znaki informacyjne? Jaki to

artystyczno-
ruchowe

matematyczno-
przyrodnicze

<p>rodzaj znaku, z czerwoną obwódką żółty trójkąt? Podaj kształt znaku ostrzegawczego? Zaprasza dzieci do ułożenia pytania dla uczniów.</p> <p>10. Ułożenie na tablicy z rozsypanek wyrazowych zdań pytających, zapisanie ich w zeszycie i napisanie odpowiedzi w domu:</p> <p>* Jakie znasz rodzaje znaków drogowych? * Czy umiesz rozpoznać znaki drogowe?</p> <p>11. Wykonanie znaków drogowych w grupach. Uczniowie samodzielnie planują, wykonują znaki drogowe i tworzą grę dydaktyczną „Memo” (załącznik nr 4)</p> <p>12. Ewaluacja zajęć: uczniowie wybierają po 2 znaki drogowe z każdego rodzaju i nazywają je. Sprawdzenie stopnia opanowania kryterium sukcesu. Chętne dzieci podchodzą do tablicy interaktywnej i rozpoznają <u>znaki drogowe</u> (autor Małgorzata Urbańska)</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p>
---	---------------------------------

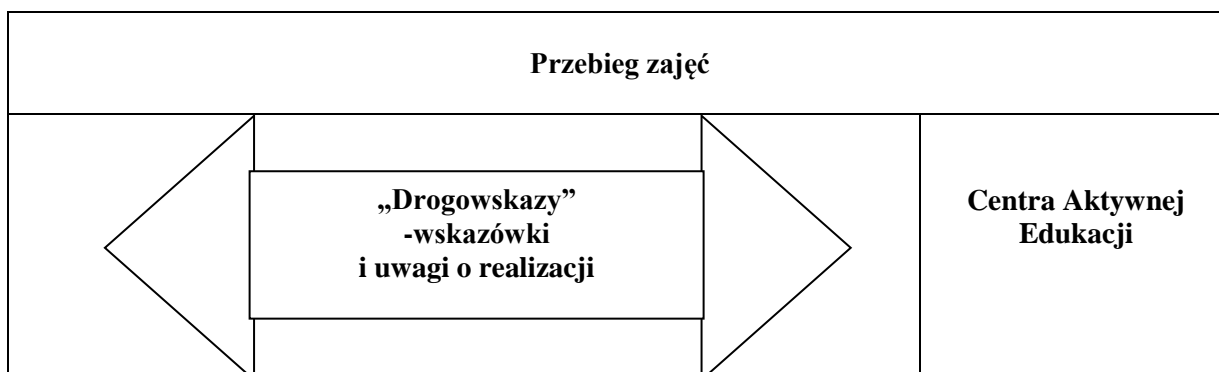
Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, plastyczna	Temat lekcji: Poznaję zwierzęta Afryki
Cel/cele zajęć: - rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedzenia się uczniów - doskonalenie umiejętności recytacji i czytania ze zrozumieniem - kształtowanie umiejętności układania pytań do tekstu - wzbogacanie wiedzy na temat wybranych zwierząt afrykańskich	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - ułożę zdania o zwierzętach afrykańskich - wyrecytuję wybrany przez siebie wiersz przestrzegając zasad pięknej recytacji - przeczytam ze zrozumieniem - wymyślę pytania do tekstu - poznam różne zwierzęta Afryki - będę współdziałał w grupie
Kryteria sukcesu dla ucznia: - rozpoznaję i nazywam 6 zwierząt afrykańskich - formułuję pytania do tekstu	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.2)c), 1.3)a), 1.3)c), 1.3)d), 1.4)a), 3.1)a), 4.2)a), 4.2)b), 6.4), 9.2)b)	
Metody pracy: pokaz, praca z tekstem, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, zabawa dydaktyczna, improwizacja ruchowa, ćwiczenia Dennisona, metoda ewaluacyjna	
Formy pracy: jednolita, w parach, zróżnicowana zbiorowa, zespołowa	
Środki dydaktyczne: mapa, globus, wiersze J. Brzechwy- „ Papuga”, „ Struś”, „ Słoń”, „Żyrafa”, „Krokodyl”, „ Zebra”, nagranie afrykańskiej muzyki, żółta, niebieska i zielona chusta, karteczki z tytułami wierszy książki przyrodnicze, tablica interaktywna, zagadka - autor M. Urbańska, gra interaktywna- <u>zwierzęta afrykańskie</u> (autor M. Urbańska) , skrzynka pytań, szary papier, gazety, ćwiczenia Dennisona, karta pracy,	

<p>1. Powitanie. Dzieci siadają w kręgu na dywanie i kolejno każde mówi nazwę zwierzęcia. Następne dziecko powtarza nazwy poszczególnych zwierząt i dodaje swoją nazwę.</p> <p>2. Planowanie podróży na inny kontynent. Rozdanie gazet (tratwy), na których udadzą się uczniowie w długą podróż oraz buteleczki wody. Rozwiązywanie zagadki: Na jaki kontynent wyruszamy, gdy duży zapas wody mamy. Na południe się kierujemy i gorący kontynent zdobędziemy (Afryka - autor M. Urbańska)</p> <p>3. Przedstawienie uczniom kryterium sukcesu. Przy dźwiękach afrykańskiej muzyki uczniowie siadają dwójkami na tratwie, wiosłują aby dopłynąć do celu. Z porozrzuconych liter układają wyraz <i>AFRYKA</i> i przyklejają na plakacie- załącznik nr 1- cel podróży.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p>
--	---

<p>4. W Afryce. Rozdanie dzieciom kawałków puzzli trzech krajobrazów: pustyni, sawanny i lasu tropikalnego. Zadaniem dzieci jest odnalezienie innych dzieci, które mają kawałek tej samej układanki i wspólne ułożenie puzzli. Ilustracje przywieszane są na gazetce. Rozcinamy na tyle kawałków, ile jest dzieci. Nauczyciel rozmawia z dziećmi na temat ułożonych krajobrazów: Co przedstawiają?, Kto może tam mieszkać?</p> <p>5. Odszukanie na mapie Afryki sawanny, pustyni i lasu równikowego. Odczytanie najważniejszych informacji o poznanych krajobrazach (załącznik nr 2) . Po każdorazowym odczytaniu dzieci gromadzą się przy właściwym krajobrazie i wspólnie kolorują kontynent żółtą, pomarańczową oraz zieloną kredką- cel podróży (plakat).</p> <p>6. Słoń- ćwiczenie Dennisona - Dzieci wyciągają rękę w przód, grzbietem dłoni do góry, głowę kładą na ramieniu wyciągniętej ręki, nogi w kolanach lekko uginają w małym rozkroku. Rysują rękoma w powietrzu obszerne leniwe ósemki (ucho przyklejone do ramienia) Całe ciało pracuje (przekroczenie środkowej audytywnej linii ciała, stymulacja mowy wewnętrznej, twórcze myślenie, słuchanie własnego głosu, rozwój pamięci długoterminowej, zintegrowane widzenie, słyszenie i ruch; mowa, pismo, zapamiętywanie).</p> <p>5. Losowanie karteczek z wierszem J. Brzechwy np. „ Papuga”, „ Struś”, „ Słoń”, „Żyrafa”, „ Krokodyl”, „ Zebra”. Ciche czytanie wierszy. Swobodne wypowiedzi na temat przeczytanych wierszy. Chętni uczniowie mogą wybrać sobie kilka wierszy.</p> <p>6. Prezentacja wierszy przez ochotników na przygotowanej scenie. Po podaniu tytułu uczniowie zajmują po cichu odpowiednie miejsce, naśladując przedstawiane zwierzę (żółta chusta- pustynia, niebieska chusta- woda, zielona- lasy tropikalne). Nagradzanie różnymi dźwiękami wydawanymi przez zwierzęta, zaproponowanymi przez dzieci. Następnie zbiorowe, głośne czytanie wybranych wierszy z tablicy interaktywnej.</p> <p>7. Praca w grupach. Dzieci w kręgu powtarzają kolejno nazwy zwierząt z prezentowanych wierszy: „Papuga”, „Struś”, „Słoń”, „Żyrafa”, „Krokodyl”, „Zebra”. Każda grupa wyszukuje informacji o tym zwierzęciu w książkach przyrodniczych (wygląd, miejsce występowania, sposób odżywiania). Ogląda ilustracje i zdjęcia zwierząt afrykańskich.</p> <p>8. Liderzy zespołu prezentują najważniejsze informacje dla całej klasy w kręgu. Koledzy wspomagają pokazem zdjęć. Chętne dzieci układają pytania o poznanych zwierzętach i zadają je kolegom. Zastępują nauczyciela, a nauczyciel zajmuje miejsce ucznia.</p> <p>9. Wykonanie ze swojej gazety jednego afrykańskiego zwierzaka, przedstawienie go kolegom w celu rozpoznania i przyklejenie na plakacie w odpowiednim miejscu.</p> <p>10. Wirtualna podróż - rozpoznawanie <u>afrykańskich zwierząt</u> (autor M. Urbańska), sprawdzenie kryterium sukcesu.</p> <p>11. Praca samodzielna - sprawdzenie kryterium sukcesu - karta pracy uwzględniająca stopień trudności (załącznik nr 3) - autor M. Urbańska</p> <p>12. Ewaluacja zajęć - samoocena. Uczniowie na karcie pracy stemplują odpowiednią ilość sylwet zwierząt afrykańskich: trzy- wspaniale, dwa - dobrze, jedno- słabo.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

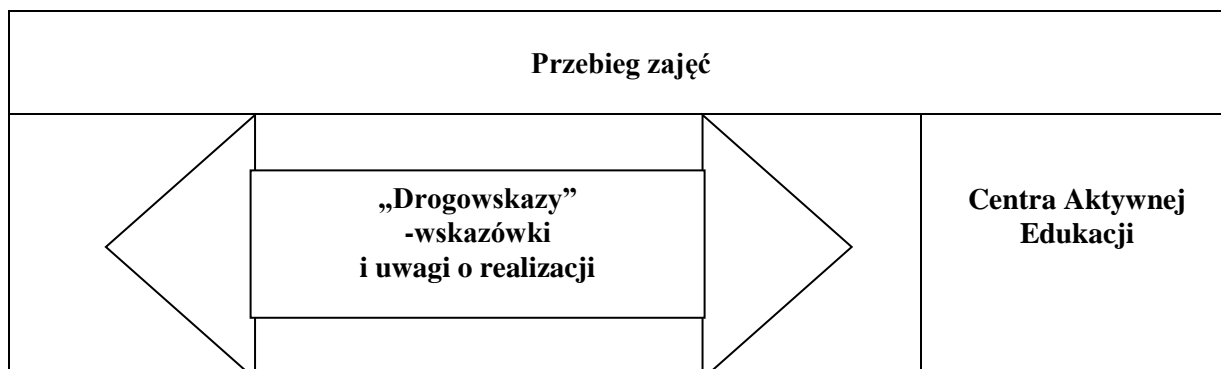
Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, plastyczna, muzyczna	Temat lekcji: Pracowite mrówki
Cel/cele zajęć: - rozwijanie dociekliwości poznawczej uczniów - wzbogacanie słownictwa przyrodniczego - kształtowanie właściwych postaw obserwatora przyrody - kształtowanie proekologicznej postawy uczniów - doskonalenie umiejętności zbierania i selekcjonowania informacji	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam ciekawostki z życia mrówek wyszukując informacje w książkach i czasopismach przyrodniczych - będę współpracował i bawić się w grupie - będę obserwować mrówki w ich naturalnym środowisku
Kryteria sukcesu dla ucznia: - rozpoznają i wskazują kilka owadów - podają kilka ciekawostek z życia mrówek - zgodnie współpracują w zespole	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.2)a), 1.3)c), 1.3)f), 3.1)a), 4.2)b), 6.10), 9.2)b)	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, ewaluacyjna, interaktywna gra dydaktyczna, zabawa rytmiczna z muzyką, metoda puzzli, samodzielnych doświadczeń, zadań stawianych dziecku, rozmowy, objaśnienia, obserwacja	
Formy pracy: jednolita, grupowa zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: Memo- Owady (autor M. Urbańska, wiersz M. Konopnickiej „Przy mrowisku”, kartki z podpisami owadów, czasopisma i książki przyrodnicze, interaktywna krzyżówka <u>Wśród owadów</u> (autor M. Urbańska)	

<p>1. Rozpoznanie owadów w interaktywnej krzyżówce <u>Wśród owadów</u> (autor M. Urbańska) Utrwalenie pojęcia entomologia</p> <p>2. Rozwiązanie zagadki: „Owad to malutki, bardzo pracowity Swoimi drózkami wędruje i z igiełek kopiec buduje” (mrówki) Przedstawienie kryterium sukcesu. Pokaz dużej ilustracji mrówki.</p> <p>3. Prezentacja fotografii mrówek. Pogadanka na temat mrówek. - Jak nazywa się dom mrówek? - Z czego jest zbudowany? - Czym zajmują się robotnice ?</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
---	---

<p>substancje zapachowe, zwane feromonami). Przyglądają się „żywemu obrazkowi”, po czym pozwalają mrówkom wrócić do mrowiska.</p> <p>9. Powrót do klasy. Wysłanie wniosków z obserwacji. Wąchanie kartki, po której wędrowały mrówki (kwas mrówkowy).</p> <p>10. Zadanie domowe. Obejrzenie filmiku <u>Tajemniczy owad</u>, zastanowienie się: gdzie można spotkać tego owada? (załącznik)</p> <p>10. Podsumowanie zajęć. Nauczyciel prosi wszystkie dzieci, które są zadowolone z zajęć o podejście do tablicy interaktywnej i w nagrodę zaproszenie do interaktywnej zabawy - <u>Owady</u>- Memo (autor M. Urbańska)</p>	
--	--

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, matematyczna, zajęcia komputerowe	Temat lekcji: Przygotowujemy się do wakacji.
Cel/cele zajęć: - doskonalenie umiejętności wypowiedzania się na temat przygotowań do letnich podróży - kształcenie poprawnego pisania wyrazów z trudnościami ortograficznymi - wdrażanie do wykonywania obliczeń kalendarzowych	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - rozwiązę zagadki - zgromadzę słownictwo do podanego tematu - wykonam obliczenia kalendarzowe - zapiszę wyrazy z trudnościami ortograficznymi - aktywnie uczestniczę w pracy zespołowej
Kryteria sukcesu dla ucznia: - zaznaczam w kalendarzu daty - wymieniam przedmioty potrzebne do turystycznych wypraw nad morze, w góry, nad jezioro - zapisuję poprawnie poznane wyrazy z trudnościami ortograficznymi: góry, morze, jezioro	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.2)c), 1.3)a), 1.3c),1.3)f) , 4.2)b),5.4)5.7), 6.3), 7.8)7.15)7.17)8.2)	
Metody pracy: słowno-oglądowe, praktycznego działania, mapa myśli, burza mózgów, zadanie na dobry początek, praca z komputerem-tworzenie prezentacji w Programie Power Point.	
Formy pracy: jednolita, grupowa zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: teksty zagadek, prezentacja multimedialna, karty pracy, mapa pamięci, karteczki z zadaniami, kalendarz	

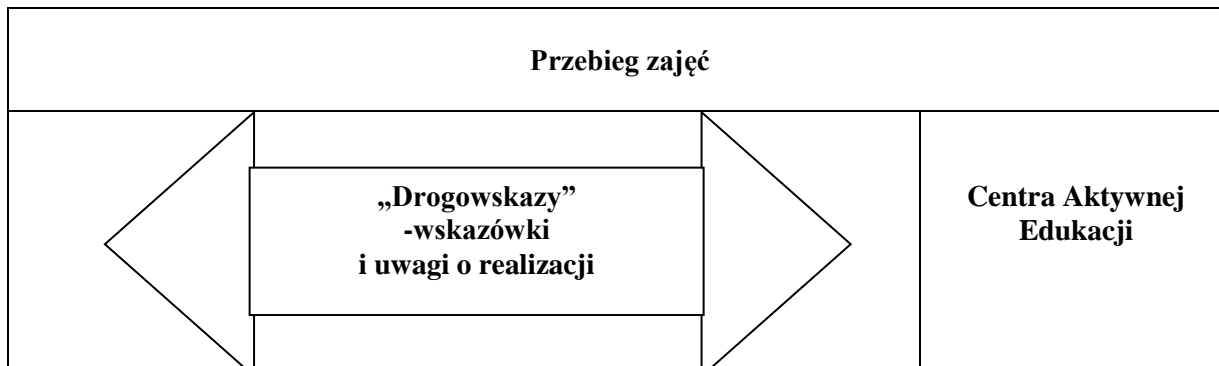

<p>1. Wprowadzenie do zajęć: Rysowanie pod dyktando. Nauczyciel przygotowuje dla każdego dziecka kartkę papieru w kratkę z zaznaczonym punktem. Wylosowany uczeń dyktuje pozostałym uczniom, w którym kierunku mają rysować strzałki np. dwie kratki na zachód, trzy kratki na północ, cztery kratki na południe, jedna kratka na wschód. Rysowanie należy ukończyć dojdziem do określonego celu np. dojeżdżamy w góry, nad morze (na kartce wykonany rysunek gór, lub morza.).Można wybrać kilku dyktujących uczniów. Rysowanie pod dyktando poprzedzone jest poleceniem: ułóż kartkę tak, aby zaznaczony punkt był w np. w prawym górnym rogu.</p> <p>2. Praca w parach Każdy uczeń w domu przygotowuje 2 zagadki o tematyce wakacyjnej. Podczas pracy w parach zapisują na kartkach rozwiązania. Po wykonaniu zadania przedstawiciel pary czyta jedną zagadkę, pozostali uczniowie podają ustne rozwiązanie.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
---	---

<p>(przykładowe zagadki –załącznik nr 1)</p> <p>3. Podanie celów zajęć i kryterium sukcesu.</p> <p>4. Uczniowie losują karteczki z wyrazami: góry, morze, jezioro, wieś, miasto. Tworzą grupy według wylosowanego wyrazu. Każda grupa na dużej kartce wykonuje mapę myśli na temat : Wakacje. Może być połączenie wyrazów i ilustracji. Po wykonaniu zadania grupy prezentują = na forum efekt pracy.</p> <p>Prezentacja filmiku (pomoc dydaktyczna)</p> <p>5. Praca z kalendarzem. Uczniowie korzystają z przyniesionych na zajęcia kalendarzy. Odczytują wspólnie wszystkie miesiące, podają liczbę dni. Następnie uzupełniają karty pracy. Zadaniem uczniów w parach jest ułożenie, zapisanie i rozwiązanie zadania tekstowego związanego z obliczeniami kalendarzowymi. (Załącznik nr 2)</p> <p>6. Poznajemy krajobrazy Polski. Uczniowie wykonują w programie Power Point prezentację na temat: Krajobrazy Polski. Wyszukują w Internecie zdjęcia obrazujące góry, morze, jeziora, wieś, miasto. Kopiują je i tworzą slajdy. Podczas prezentacji omawiają zróżnicowanie krajobrazów.</p> <p>7. Praca metodą burzy mózgów. Uczniowie swobodnie zgłaszają i zapisują na kartkach pomysły na temat: Dlaczego należy starannie przygotować się do wyjazdu?</p> <p>8. Gromadzenie słownictwa przez uczniów. Zapisywanie na kartkach wyrazów oznaczających przedmioty, które zapakują dzieci do plecaka wybierając się na wakacje w góry, nad morze, nad jezioro. Przyklejanie wyrazów do ilustracji obrazującej plecak.</p> <p>9. Nauczyciel przygotowuje dla każdego ucznia kartonik z literami: ó, u, rz, ż, zi. Na tablicy multimedialnej przedstawia wyrazy: g...ry, mo...e, je...ora. Zadaniem uczniów jest podniesienie odpowiedniej litery, którą należy uzupełnić podany wyraz.</p> <p>10. Uzupełnianie zdań przez uczniów (Załącznik nr 3) Nauczyciel wyjaśnia zadanie. Poleca przeczytać wyrazy podane w ramkach i uzupełnić nimi zdania. Odczytanie przez uczniów wykonanych zadań.</p> <p>11. Układanie z puzzli mapy Polski. Umieszczanie w odpowiednich miejscach napisów: góry, morze, jeziora.</p> <p>12. Samoocena uczniów. Na samoprzylepnych karteczkach uczniowie dokończają zdania: Dziś –nauczyłem/łam się Muszę jeszcze powtórzyć..... Najtrudniejsze było..... Karteczki uczniowie przyczepiają na odpowiednie karty Zielona –Nauczyłem/łam się.... Żółta –muszę jeszcze powtórzyć.... Czerwona-najtrudniejsze było...</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>zajęcia komputerowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	--

Autor: Beata Sochacka	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, techniczna	Temat lekcji: Rozmowa na temat zainteresowań, prezentowanie własnych kolekcji. Ustalenie sposobów zdobywania wiedzy – praca w parach.
Cel/cele zajęć: - kształtowanie aktywnej postawy wobec nauki, - rozwijanie predyspozycji i zdolności poznawczych.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - opowiem o swoich zainteresowaniach, - ustalę sposoby zdobywania wiedzy, - rozwinę umiejętności modelarskie.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wyjaśniam znaczenie słowa hobby, - wymieniam 3 sposoby zdobywania wiedzy, - wykonuję model samolotu z gotowych elementów.	
Podstawa programowa: 1.3a), 1.3c); 9.1b), 9.2c)	
Metody pracy: Runda bez przymusu, integracyjna, eksponująca połączona z przeżyciem, praca ze słownikiem, filmoterapia, realizacji zadań wytwórczych.	
Formy pracy: indywidualna, w parach, zespołowa,	
Środki dydaktyczne: wizytówki z imieniem, kolekcje przyniesione przez uczniów, karta pracy nr 1, elementy do graficznego zapisu notatki, filmiki, „Hobby”, „Samochody”, galeria zdjęć, ćwiczenia multimedialne na bazie programu „learningapps.org”: „Hobby”, „Kolekcjonerstwo”	

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, matematyczna, zajęcia komputerowe	Temat lekcji: Przygotowujemy się do wakacji.
Cel/cele zajęć: - doskonalenie umiejętności wypowiadania się na temat przygotowań do letnich podróży - kształcenie poprawnego pisania wyrazów z trudnościami ortograficznymi - wdrażanie do wykonywania obliczeń kalendarzowych	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - rozwiążę zagadki - zgromadzę słownictwo do podanego tematu - wykonam obliczenia kalendarzowe - zapiszę wyrazy z trudnościami ortograficznymi - aktywnie uczestniczę w pracy zespołowej
Kryteria sukcesu dla ucznia: - zaznaczam w kalendarzu daty - wymieniam przedmioty potrzebne do turystycznych wypraw nad morze, w góry, nad jezioro - zapisuję poprawnie poznane wyrazy z trudnościami ortograficznymi: góry, morze, jezioro	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.2)c), 1.3)a), 1.3)c),1.3)f), , 4.2)b),5.4)5.7), 6.3), 7.8)7.15)7.17)8.2)	
Metody pracy: słowno-oglądowe, praktycznego działania, mapa myśli, burza mózgów, zadanie na dobry początek, praca z komputerem-tworzenie prezentacji w Programie Power Point.	
Formy pracy: jednolita, grupowa zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: teksty zagadek, prezentacja multimedialna, karty pracy, mapa pamięci, karteczki z zadaniami, kalendarz	

<ul style="list-style-type: none"> • Warianty przygotowania bazy do twórczej pracy: <ul style="list-style-type: none"> a) współpraca z rodzicami w zakresie zakupu modelu do sklejanego dla każdego dziecka, b) wykorzystanie klocków Lego przyniesionych przez dzieci, c) wykorzystanie konstrukcyjnych zestawów szkolnych. <ol style="list-style-type: none"> 1. Uczniowie siedzą w kręgu; nauczyciel rozpoczyna rundę bez przymusu na temat: Interesuję się ...; Lubię 2. Tworzenie klasowej mapy zainteresowań - zał. 1 <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie przypinają wizytówkę ze swoim imieniem 3. Prezentacja własnych kolekcji przyniesionych do szkoły. 4. Praca ze słownikiem – synonimy wyrazu hobby. 5. Seans filmowy „Modelarze i pasjonaci” 	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
--	---

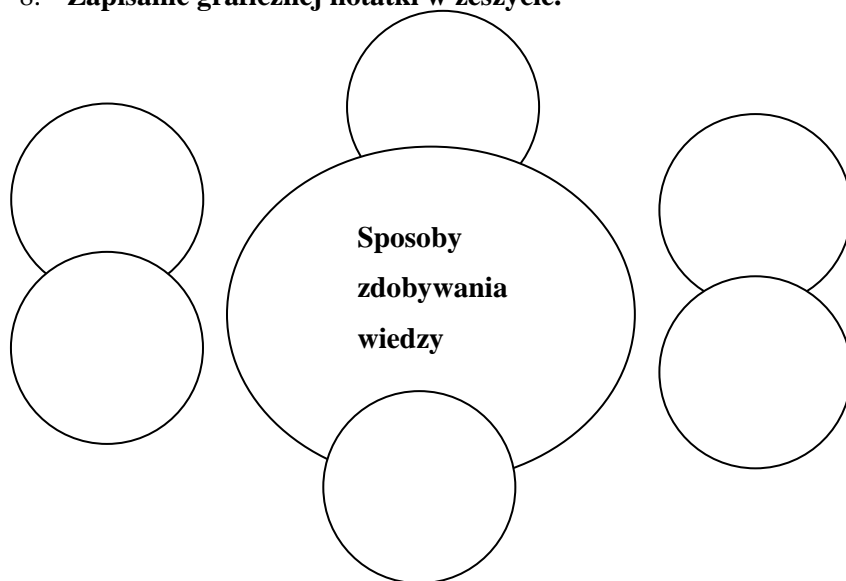
„HOBBY”

<https://www.youtube.com/watch?v=dk5IoczIg50&feature=youtu.be>

„Samochody”

<https://www.youtube.com/watch?v=88hZ-uL-b4E>

6. **Swobodne wypowiedzi** na temat obejrzanych filmów i zdjęć.
7. **Rozmowa w parach (technika OK)**, ustalenie wspólnego, najskuteczniejszego sposobu zdobywania wiedzy, zapisanie na kole, przypięcie do tablicy z krótkim uzasadnieniem wyboru.
8. **Zapisanie graficznej notatki w zeszycie.**

9. **Ćwiczenia interaktywne:** rozwiązanie krzyżówki, gra w memory

<http://LearningApps.org/watch?v=pmn73x3b501>

<http://learningapps.org/watch?v=p4x82a1s201>

10. **Wyjaśnienie zadania domowego** – uczniowie wklejają kartę zadania, uzupełniają treść.

Przygotuj listę sposobów zdobywania wiedzy, stosując ich wartościowanie, rozpocznij od sposobu, Twoim zdaniem najskuteczniejszego.

Kryteria oceny:

* poprawność 10 p.

* pomysłowość, staranność 3 p.

Wybierz formę zadania (technika OK):

- staranny zapis w zeszycie,
- zapis + ciekawa grafika w formacie A-4,
- inna forma graficzno – przestrzenna, według własnego pomysłu, np.: piramida, oś liczbowa, schody itp.

11. **Godzina w pracowni modelarza** – indywidualne budowanie modeli samolotów.

12. **Przygotowanie wystawy**, ustna informacja zwrotna (technika OK)

13. **Pożegnanie** – zabawa w kręgu „Lustro”

polonistyczno-
komunikacyjne

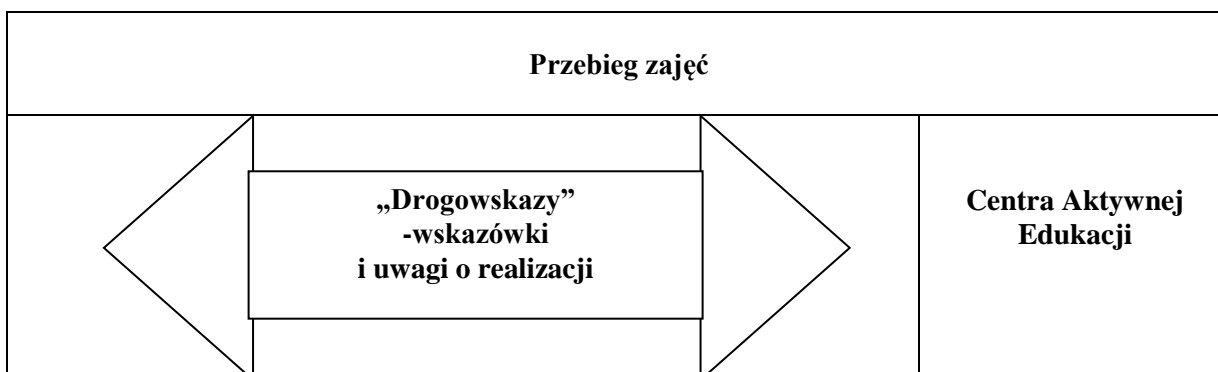
polonistyczno-
komunikacyjne

polonistyczno-
komunikacyjne

artystyczno -
ruchowe

<p>a. nauczyciel modyfikuje technikę, zmieniając oznakowania liczb 5 - oznacza liczbę grup, 2 liczbę rozwiązań, 4 liczbę rundek,</p> <p>b. każda grupa otrzymuje kartę pomysłów „Jak wykorzystać godzinę zajęć, aby przygotować się do sprawdzianu?”</p> <p>c. karty przekazywane są zgodnie z ruchem wskazówek zegara,</p> <p>d. pomysły wpisywane są pisakiem, zwięźle np. w formie równoważników zdań, nie powinny się powtarzać, jeżeli grupie brakuje pomysłów, wybiera z zapisanych lecz wpisuje pomysł długopisem,</p> <p>e. po otrzymaniu własnej karty, grupy odczytują pomysły.</p>	
<p>3. Gra matematyczna „Rachunkowe i kalendarzowe łamigłówki!” <u>– zał. nr 2 a,b,c; kryterium I, II cz.1</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie grają w parach, • przygotowują planszę do gry, 2 pionki, 2 kostki (dla wygody, każdy uczeń rzuca swoją), kartę odpowiedzi do zapisywania wyników. • rozpoczyna uczeń, który wyrzuci większą liczbę oczek, • rozwiązania zapisują na karcie odpowiedzi– kartę wypełniają tylko raz, • za każde dobrze wykonane zadane otrzymują 1 p. • osobą bezpośrednio nadzorującą są partnerzy, • punktami mogą być dowolne liczniki, • nie ma znaczenia, kto pierwszy dojdzie do mety, liczy się ilość zdobytych punktów, • uczniowie grają dwukrotnie, w kolejności podsumowują punkty. 	<p>matematyczno - przyrodnicze</p>
<p>4. Rozwiązywanie testu matematycznego „Rachunkowe i kalendarzowe łamigłówki!” – załącznik nr 3; kryterium II cz. 2</p>	
<p>5. Ćwiczenie interaktywne „Matematyka na każdy czas” http://learningapps.org/display?v=pfxbgw76a01</p>	<p>matematyczno – przyrodnicze</p>
<p>6. Czytanie wiersza „Prosto z serca” Piotra Łosowskiego <u>załącznik nr 4</u></p>	<p>matematyczno - przyrodnicze</p>
<p>7. Rozmowa na temat treści:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kto jest narratorem w wierszu? • Do jakich wydarzeń porównuje siebie mama? • O czym zapewnia mama? <u>kryterium III</u> 	<p>polonistyczno – komunikacyjne</p>
<p>8. Śpiewanie znanych kołysanek.</p>	
<p>9. Organizacja stanowisk pracy: przygotowanie przyborów plastycznych, oglądanie wzoru, rozmowa na temat kolejnych etapów pracy - <u>załącznik nr 5</u></p>	<p>artystyczno - ruchowe</p>
<p>10. Praca plastyczno – techniczna „Obrazek dla mamy” <u>kryterium IV</u></p>	
<p>11. Wystawa wykonanych prac, ocena koleżeńska, informacja zwrotna od nauczyciela – <u>technika OK</u></p>	
<p>12. Muzyczne pożegnanie – nauczyciel nuci: <i>Do widzenia, do widzenia, miło było dziś.</i> Uczniowie śpiewnie odpowiadają: <i>Do widzenia, do widzenia, jutro spotkamy się.</i></p>	<p>artystyczno - ruchowe</p>

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, matematyczna, plastyczna, muzyczna	Temat lekcji: Tradycje świąt-Boże Narodzenia
Cel/cele zajęć: - rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedziania się uczniów na określony temat, - kształtowanie kultury zwyczajów świątecznych, - utrwalenie rozumienia pojęcia tradycja, - doskonalenie mnożenia liczb w zakresie 30.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - dowiem się czym jest tradycja i jaką rolę odgrywa w życiu każdego człowieka - wymienię rodzinne tradycje związane z Bożym Narodzeniem - uzupełnię wyrazy odpowiednimi literami - wykonam poprawnie mnożenie liczb w zakresie 30 - wyszukam spośród podanych wyrazów nazwy kołęd, nazwy potraw wigilijnych, nazwy ozdób choinkowych
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wymieniam pięć tradycji świąt Bożego Narodzenia - podaję nazwy trzech kołęd - nazywam dwanaście potraw wigilijnych - podaję nazwy ozdób choinkowych	
Podstawa programowa: 1.1(a), 1.1(b),1.1(c), 1.2(a),1.2)b. 1.3(a), 1.3(c),1.3(f).1.3(g), 3.1a)4.2(b),.5.4),5.7),7.6),9.3a),	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, ewaluacyjna, piramida priorytetów	
Formy pracy: jednolita, grupowa zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: otrzymują ilustracje przedstawiając symbole związane ze świątami Bożego Narodzenia, kalendarze, papierowe bombki z zapisanymi działaniami (mnożenie w zakresie 30, z drugiej strony sylaby), słowniki języka polskiego, karty do pracy indywidualnej”, kartoniki z wyrazami do pracy grupowej, encyklopedie, teksty wierszy, świąteczne przysmaki,	

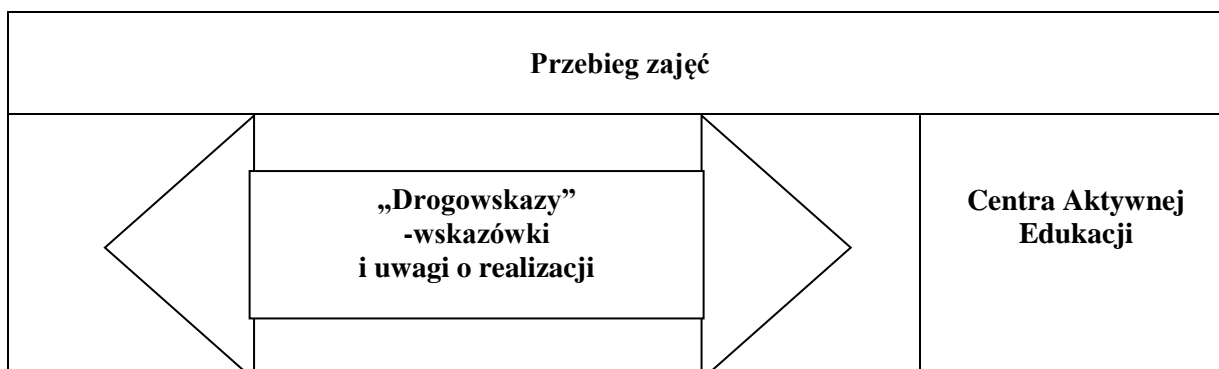
<p>1. Zadanie na dobry początek: ”Wszyscy, którzy...” Ustawiamy krzesła w kole. Powinno być ich o jedno mniej niż uczestników gry. Każdy uczeń zajmuje miejsce. Dziecko, które nie usiadło na krześle, staje w środku i prowadzi zabawę. Zaczyna grę od wypowiedzenia zdania: <i>Wszyscy, którzy...</i> i dowolnie je dokańcza, na przykład: <i>Wszyscy, którzy lubią ubierać choinkę..</i> Wówczas uczniowie, do których odnosi się to stwierdzenie, muszą zamienić się miejscami. Uczeń stojący w środku koła też stara się zająć miejsce na krześle. Kto nie zdążył usiąść, zostaje prowadzącym.</p> <p>2. Świąteczne kalambury słowne. Uczniowie w parach otrzymują ilustracje przedstawiając symbole związane ze</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p>
--	---

<p>świętami Bożego Narodzenia. Zadaniem jednego ucznia jest opisanie przedmiotu bez podania jego nazwy. Drugi uczeń próbuje odgadnąć, o jakim przedmiocie opowiada kolega. Po podaniu nazwy następuje zamiana ról.</p>	
<p>3. Rozmowa o zbliżających się świętach Bożego Narodzenia. Wspólne odszukanie ich w kalendarzach, podanie i zapisanie w zeszytach daty oraz nazwy świąt(pisownia wielką literą).</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>4. Układanie haseł o tematyce świątecznej. Dzieci otrzymują kolorowe papierowe bombki, na których z jednej strony zapisane są działania, mnożenie w zakresie 30, z drugiej strony sylaby. Dzieci wykonują obliczenia, odszukują wynik na tablicy, na którym przyczepiają swoje bombki, stroną z zapisanymi sylabami, które utworzą hasła. „Tradycje bożonarodzeniowe” „Świąteczne zwyczaje” (Załącznik nr 1)</p>	<p>matematyczno-przyrodnicze</p>
<p>4.Podanie celu lekcji, określenie kryterium sukcesu.</p>	
<p>5. Samodzielne wyjaśnienie przez uczniów rozumienie słowa tradycja. Wyszukanie w dostępnych źródłach znaczenia tego słowa. Sprawdzenie i porównanie poprawności wypowiedzi uczniów z zapisem.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>6.Nauczyciel dzieli uczniów na dwie grupy, każdy uczeń w grupie otrzymuje tekst wiersza. W jednej grupie uczniowie odczytują wiersz T. Kubiaka, w drugiej grupie W. Chotomskiej. Nauczyciel prosi uczniów, aby po przeczytaniu tekstów odpowiedzieli na pytanie: Jakie tradycje świąteczne są przedstawione w wierszach? Sprawdzenie przez nauczyciela rozumienia treści wiersza (załącznik 2). Po przeczytaniu i wspólnej dyskusji w grupach uczniowie podają i zapisują nazwy tradycji świątecznych. Każda grupa przykleja na tablicy pod tytułem wiersza kartki z nazwami. Porównanie zapisów przez uczniów.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>7. Uczniowie odczytują zadanie domowe, którego celem było przeprowadzenie rozmowy z rodzicami na temat „Tradycje świąteczne w naszym domu” oraz zapisanie zgromadzonych informacji na kartkach. Porównywanie tradycji, które pielęgnowane są w domach uczniów z tradycjami przedstawionymi w treściach wierszy. Wypowiedzi uczniów na temat: Czy warto pielęgnować tradycje? Wspólne ujednoczenie i zapis tradycji kultywowanych w naszym kraju: -strojenie choinki -przygotowanie potraw wigilijnych -siano pod obrusem i puste nakrycie dla nieobecnych -wypatrywanie pierwszej gwiazdy -dzielenie się opłatkiem -składanie życzeń -spożywanie wieczerzy wigilijnej -obdarowywanie się prezentami - śpiewanie kolęd -udział w pastercie Wyeksponowanie wymienionych zwyczajów na tablicy.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>8.Rozpoznawaniu świątecznych przysmaków za pomocą zmysłów: dotyku, smaku, węchu. Uczniowie siedzą na dywaniku. Każdy uczestnik ma zawiązane oczy, a prowadząca podaje na spodeczkach różne produkty. Wykorzystujemy</p>	<p>matematyczno-przyrodnicze</p>

<p>do zabawy wszystko, z czego przyrządza się świąteczne smakołyki (rodzynki, mak, pomarańcze, groch, orzechy włoskie, wiórki kokosowe, migdały, goździki, suszone śliwki, cukier waniliowy, cynamon, kapusta kwaszona itp.) zadaniem uczniów jest rozpoznanie i podanie nazwy produktu.</p> <p>9. Jaki to wyraz? Uzupełnianie wyrazów związanych ze świętami Bożego Narodzenia odpowiednimi literami. Uczniowie podzieleni na grupy otrzymują kartoniki z zapisanymi literami. Zadaniem uczniów jest utworzenie wyrazów poprzez dopisanie brakujących liter. Wygrywa grupa, która najszybciej z najmniejszą liczbą błędów uzupełni wyrazy. Po wykonaniu zadania nauczyciel prezentuje zapis wszystkich wyrazów. Uczniowie sprawdzają poprawność wykonanej pracy. C _ O I _ K A G _ I A _ DA O _ _ A T _ K S _ A _ K O Ł A _ C _ _ _ _ P _ E Z _ _ T Y B _ M _ K I K O _ D _ W _ E C Z E _ _ A</p> <p>10. Nauczyciel przygotowuje dla uczniów w poszczególnych grupach paski z: Tytułami kolęd oraz innych piosenek. Zadaniem uczniów jest wyszukanie nazw kolęd i naklejenie ich na nutkach umieszczonych na pięciolinii (całość wykonana jest na dużym arkuszu papieru). Nazwami różnych ozdób. Zadaniem uczniów jest wyszukanie nazw ozdób choinkowych naklejenie ich na sylwetach bombek przyklejonych do papierowej choinki. Nazwami różnych potraw. Zadaniem uczniów jest wyszukanie nazw potraw wigilijnych przyklejenie ich na ozdobnym, białym arkuszu papieru. Po wykonaniu zadania każda grupa prezentuje na forum swoją pracę np.: Podczas świąt będziemy śpiewać kolędy –uczniowie wymieniają tytuły. Na choince zawiesimy..... Podczas wieczery będziemy spożywać następujące potrawy:.....</p> <p>11. Układanie „piramidy priorytetów” w kształcie drzewka świątecznego – choinki (praca indywidualna). Nauczyciel przygotowuje dla każdego ucznia kartoniki z nazwami zwyczajów bożonarodzeniowych. Dzieci odczytują nazwy. Następnie nakleją kartoniki na sylwetę choinki tak, aby tworzyły piramidkę. W podstawie powinny znaleźć się zwyczaje (zdaniem uczniów) najważniejsze. Kartki można przycinać.</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 2px; margin-bottom: 5px; text-align: center;">PASTERKA</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 2px; margin-bottom: 5px; text-align: center;">DZIELENIE SIĘ OPLATKIEM</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 2px; margin-bottom: 5px; text-align: center;">ŚPIEWANIE KOLED</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 2px; margin-bottom: 5px; text-align: center;">KOLACJA WIGILIJNA</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 2px; margin-bottom: 5px; text-align: center;">STROJENIE CHOINKI</div>	<p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>Artystyczno-ruchowe</p>
---	--

<p>OTRZYMYWANIE PREZENTÓW</p>	
<p>WYPATRYWANIE PIERWSZEJ GWIAZDY</p>	
<p>ODWIEDZINY KREWNYCH I ZNAJOMYCH</p>	
<p>12.Podsumowanie zajęć Uczniowie siedzą w kręgu na dywanie, każdy uczeń otrzymuje papierową kolorową gwiazdkę. Nauczyciel poleca dzieciom podać nazwę poznanej na zajęciach tradycji związanej ze świętami Bożego Narodzenia. Nie można powtórzyć określenia już podanego. Następnie uczniowie zapisują swoje propozycje. Po wykonaniu zadania sklejamy ze sobą gwiazdki tworząc łańcuch, który eksponujemy na forum klasy lub zawieszamy na choince.</p> <p>13.Samoocena, uczniowie zaznaczają na papierowych, kolorowych bombkach minki obrazujące ich zadowolenie z pracy na zajęciach. Prace można ozdobić i zawiesić na klasowej choince.</p> <p>14. Wspólne śpiewanie wybranej kolędy.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p>

Autor: Beata Sochacka	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, muzyczna, społeczna	Temat lekcji: W jaki sposób możemy sprawić radość drugiej osobie?
Cel/cele zajęć: - bogacenie słownictwa w zakresie nowych kręgów tematycznych, - rozwijanie cech osobowości koniecznych do etycznego uczestnictwa w życiu społecznym.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - przedstawię sytuację wywołującą radość, - zapiszę synonimy słowa – <i>radość</i> , - określę budowę i nastrój wiersza pt. „Niedaleko i daleko” - zatańczę do melodii „Radosny krąg”.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - podaję 2 wyrazy bliskoznaczne do słowa radość, - określam nastrój wiersza, - ustalę sposób, w jaki sposób można sprawić radość innym, - tańczę rytmicznie w zespole.	
Podstawa programowa: 1.1c), 1.2a), 1.3c) 3.1a), 3.1c) 5.4	
Metody i techniki pracy: krótkie polecenia przy muzyce, runda bez przymusu, praca z tekstem literackim i słownikiem, rozmowa kierowana, audiowizualna - korzystanie z multimedialnego Słownika synonimów, metoda Klanzy, ewaluacyjna – technika kolorowych świateł.	
Formy pracy: indywidualna, w parach, zbiorowa.	
Środki dydaktyczne: karta zadania domowego dla ucznia: cele lekcji, płyty CD, słowniki wyrazów bliskoznacznych, karty pracy, kolorowe plansze do tworzenia Mapy myśli, notatki patyczki z imionami, metodniki.	

Organizacja pracy: <ul style="list-style-type: none"> • Tydzień przed lekcją uczniowie otrzymują zadanie do wykonania – załącznik nr1 • Nauczyciel laminuje karty z koniczynkami, przygotowując je na lekcję. 1. Powitanie piosenką „Przyjaciel wie” – płyta CD 2. Zapisanie tematu lekcji - jako <i>pytania kluczowego</i> 3. Omówienie <u>celów lekcji i nacobezu</u> - wklejenie do zeszytu. 4. Zabawa ruchowa „Spotkania” <ul style="list-style-type: none"> • Jesteśmy w wesołym miasteczku, spacerujemy przy dźwiękach grzechotki i uśmiechamy się do siebie, gdy dźwięk cichnie, spotkamy znajomych – witamy się z jak największą liczbą dzieci, w sposób, który usłyszymy: - skłaniamy głowę „Dzień dobry”, 	artystyczno – ruchowe polonistyczno - komunikacyjne artystyczno – ruchowe polonistyczno - komunikacyjne
--	--

- przybijamy piątkę,
- ściskamy się,
- machamy do siebie „Hallo!”

5. Sprawdzenie zadania domowego- zał. nr 1

- uczeń dokonuje samooceny,
- nauczyciel otrzymuje zestawienie ilościowe wykonania zadania przez klasę, notuje znakiem + lub 1 p. w Karcie zadań domowych.

6. Prezentowanie sytuacji wywołujących radość - na podstawie zadania domowego – runda bez przymusu:

7. Praca ze Słownikiem wyrazów bliskoznacznych - wyszukiwanie synonimów słowa *radość*

- wybór uczniów do czytania techniką patyczków, kryterium I
- zapisywanie na karcie pracy zał. nr 2 – ćw. 1, 2

8. Korzystanie z multimedialnego Słownika synonimów

- praca w parach, uczniowie zapisują wybrane synonimy, kryterium I
- SYNONIMY SŁOWA RADOŚĆ: *frajda, weselość, przyjemność, euforia, sielanka, idylla, dobry nastrój, pogoda ducha*

9. Tworzenie Mapy myśli

- na tablicy magnetycznej powstaje notatka graficzna – techniką słońce

10. Czytanie wiersza „Niedaleko i daleko” Tadeusza Kubiaka,

11. Określanie budowy i kompozycji wiersza zał. nr 2 – ćw. 3 kryterium II

12. Odpowiedź na pytanie kluczowe - Burza mózgow – zapisywanie pomysłów na sprawienie radości drugiej osobie - kryterium III

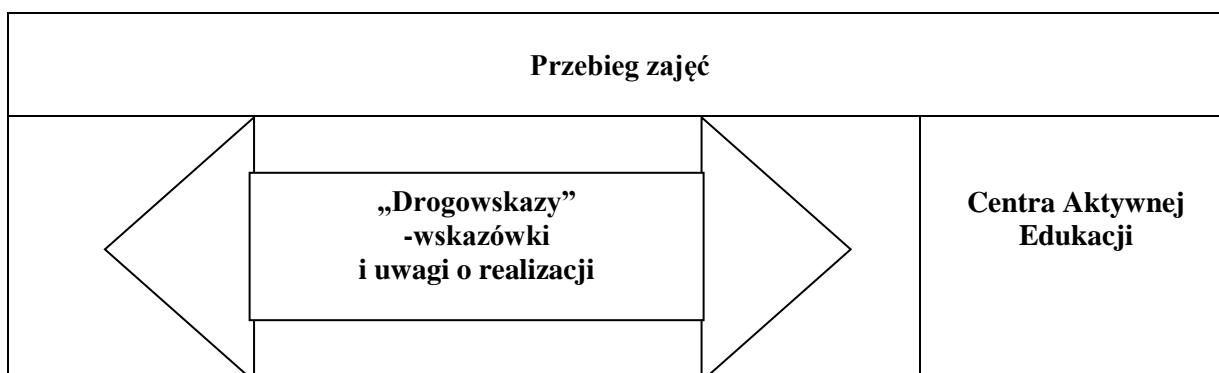
13. Taniec „Radosny krąg” kryterium IV

- Swobodne słuchanie melodii.
- Wprawki taneczne na hasło (podaje nauczyciel): podskoki po obwodzie koła, w kierunku do środka i na zewnątrz, wokół partnera, który klęka na jedno kolano, z przytupem wokół siebie...
- Powtórzenie ruchów, rytmicznie do melodii.

14. Ewaluacja zajęć – korzystając z metodników uczniowie oceniają lekcję - technika kolorowych świateł.

15. Pożegnanie – nauczyciel wręcza każdemu uczniowi załaminowaną zakładkę do książki, podkreślając, że chce sprawić w ten sposób radość.

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, matematyczna plastyczna,	Temat lekcji: W krainie św. Mikołaja
Cel/cele zajęć: - przypomnienie tradycji związanych z mikołajkami - doskonalenie umiejętności porządkowania zdań i pisania kilkuzdaniowej wypowiedzi - kształcenie umiejętności projektowania i wykonania pracy plastycznej - kształcenie logicznego myślenia matematycznego	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam wybrane fakty z życia biskupa Mikołaja - ułożę i napiszę zdania –odpowiedzi na Pytania - wyjaśnię, dlaczego przyjemnie jest dostawać i wręczać prezenty - wykonam z różnorodnych materiałów pracę plastyczną obrazującą postać Mikołaja - poprawnie wykonam zadania matematyczne
Kryteria sukcesu dla ucznia: - podaję cztery fakty z życia świętego Mikołaja - opisuję postać świętego Mikołaja - wskazuję na mapie krainę świętego Mikołaja, - określę w jaki sposób można tam dojechać	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1)c),1.2)a), 1.2b),1.3a),1.3)c), 1.3)f), 4.2)b),5.2),5.4), 6.7a),7.5),7.15)	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, ewaluacyjna, zabawa i gra dydaktyczna, zabawa rytmiczna z muzyką, pogadanka	
Formy pracy: indywidualna, grupowa, zbiorowa, praca w parach	
Środki dydaktyczne: kalendarze, ilustracja Mikołaja, globus, mapa Europy, rulony, skrawki czerwonego materiału, nici, wata, papier kolorowy, bibuła, małe butelki plastikowe, balony, koperty, emotikony.	

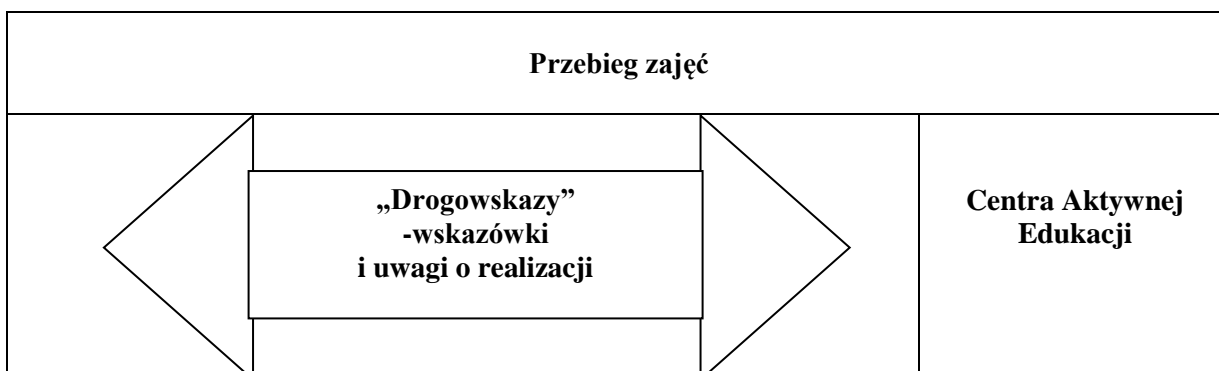

<p>1. Zabawa na dobry początek Nauczyciel przygotowuje małe kartki z różnymi początkami zdań typu: <i>Co by było, gdyby...?</i> lub ze zdaniami odnoszącymi się do uczuć, emocji, upodobań, na przykład: <i>Złoszczę się, gdy..., W wolnym czasie lubię..., Najbardziej lubię....</i> Złożone kartki zostają umieszczone w pudełku. Wszyscy uczniowie siedzą w kole. Każdy po kolei losuje kartkę i dokończa znajdujące się na niej zdanie.</p> <p>2. Praca z kalendarzem Każdy uczeń przynosi do klasy kalendarz. Nauczyciel prosi uczniów by odszukali w kalendarzu wskazane przez niego święta (np.: Wielkanoc, Boże Narodzenie). Dzieci odczytują nazwę miesiąca i dzień. Po wykonanym</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p>
--	---

<p>zadaniu uczniowie odszukują dzień 6 grudnia i podają imiona osób, które w tym dniu obchodzą imieniny.</p> <p>3. Podanie celu lekcji, określenie kryterium sukcesu.</p> <p>4. Zabawa w skojarzenia związane z Mikołajem. Uczniowie podzieleni na grupy otrzymują samoprzylepne karteczki, na których zapisują wszystkie skojarzenia związane z Mikołajem. Po kilkuminutowej pracy następuje uporządkowanie i przyklejenie karteczek wokół symbolicznego rysunku przedstawiającego postać Mikołaja. Dzieci ustalają, których skojarzeń jest najwięcej.</p> <p>5. Słuchanie tekstu „Święty Mikołaj”, zapoznanie z legendarną postacią Mikołaja (załącznik nr 1).</p> <p>6. Pogadanka z uczniami na temat tradycji mikołajkowej w naszym kraju. Wypowiedzi uczniów na podstawie własnych doświadczeń i przeżyć.</p> <p>7. Nauczyciel prezentuje na globusie Finlandię. Wskazuje także na mapie Laponię. Odczytuje informacje na temat tego regionu(załącznik nr 2). Prosi również, aby uczniowie zastanowili się w jaki sposób można dojechać z Polski do Laponii. Uczniowie podają kierunek, jak również środki lokomocji, którymi można dotrzeć do krainy św. Mikołaja. Uzasadniają swój wybór.</p> <p>8. Zabawy matematyczne. Wykonywanie zadań zgodnie z propozycją nauczyciela i uczniów. Uczniowie w grupach wykonują zadania. Za poprawne wykonanie zadania grupa otrzymuje punkty w zależności od wcześniejszych ustaleń. Punkty wpisuje się do tabeli grupowej. Wszyscy uczniowie tworzący grupę odpowiadają za wykonanie zadania. Polecenie: Utwórz liczby dwucyfrowe i trzycyfrowe (dla uczniów chętnych), których suma cyfr wynosi 7. Nauczyciel wyznacza czas trwania zabawy matematycznej, po jego upływie kończymy wykonywanie zadania. Sprawdzamy, kto znalazł najwięcej takich liczb dwu i trzycyfrowych (wszystkie liczby dla sumy cyfry 7; 106, 115, 124, 133, 142, 151, 160, 205, 214, 223, 232, 241, 250, 304, 313, 322, 340, 313, 322, 340, 403, 412, 421.430, 502, 511, 520,601, 610, 700) Można podać utworzenie cyfr, których różnica wynosi 7. Zadanie można modyfikować, propozycje podaje grupa uczniów, która zdobyła największą ilość punktów.</p> <p>9. Uczniowie porządkują plan w postaci pytań i opisują samodzielnie postać Mikołaja.</p> <p>☐ W co jest ubrany?</p> <p>☐ Czym się zajmuje?</p> <p>☐ Kto to jest?</p> <p>☐ Z jakiego kraju do nas przybywa?</p> <p>☐ Co o nim możesz powiedzieć?</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
--	--

<p>10. Uczniowie rozwiązują zadanie w programie</p> <p>http://LearningApps.org/528213 rozróżniają rodzaje zdań.</p> <p>11. Praca plastyczna</p> <p>Uczniowie wykonują ze zgromadzonych materiałów (rulony, skrawki czerwonego materiału, nici, wata, papier kolorowy, bibuła, małe butelki plastikowe, balony itp.) Mikołaja. Nauczyciel nie ingeruje w wybór tworzyw do wykonania pracy. Oceniamy innowacyjność uczniów.</p> <p>12. Rozmowa w parach na temat : „Czy każdy z nas może zostać Mikołajem? Czy to jest możliwe? W jaki sposób należy postępować wobec innych? Po przeprowadzonych rozmowach każdy uczeń zapisuje na kartce indywidualne dokończenie zdania: Gdybym był świętym Mikołajem, to..... Po wykonanym zadaniu uczniowie siadają na dywaniku i podają sobie kartki. Czynności tej towarzyszy piosenka tematycznie związana z realizowanym tematem. Zatrzymanie muzyki sygnalizuje odczytanie przez ucznia karteczki z dokończonym zdaniem. Następnie kartka wkładana jest do koperty, a uczeń, który ją odczytał tworzy zewnętrzne kółko. Nie otrzymuje już „przesyłki”. Koperta z zapisanymi zdaniami zostanie przekazana Mikołajowi podczas jego spotkania z uczniami.</p> <p>Nauczyciel podsumowując to zadanie mówi uczniom, że każdy człowiek jest zdolny do obdarowywania innych w sposób niematerialny: dobrocią, uwagą, pomocą, wyrozumiałością, wsparciem.</p> <p>13. Podsumowanie dnia</p> <p>Nauczyciel przygotowuje planszę, na której rysuje model choinki. Zaznacza następujące formy pracy: nowe wiadomości, aktywność, współpraca, zachowanie.</p> <p>Każdy uczeń otrzymuje emotikony. Jeden do zaznaczania pozytywów, drugi do negatywów. Podczas oceny dzieci podchodzą do planszy i nakleją emotikony w odpowiednim miejscu (z jednej strony choinki pozytywy, z drugiej negatywy). Jeżeli uczeń ocenia pozytywnie aktywność na zajęciach to przykleja żeton z uśmiechniętą „buźką”, jeśli negatywnie, to buźka jest smutna.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
--	---

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, matematyczna, plastyczna, muzyczna, społeczna, zajęcia techniczne	Temat lekcji: W wielkanocnym nastroju.
Cel/cele zajęć: - kultywowanie polskich tradycji wielkanocnych, poznawanie symboliki świąt -doskonalenie umiejętności swobodnego wypowiedzania się na określony temat -wdrażanie do poprawnego wykonywania działań matematycznych	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam rodzaje technik zdobienia jajek wielkanocnych - wykonam pisanki, kraszanki, nakrapianki, nalepianki - wykonam działania matematyczne - opowiem o symbolach i tradycjach świątecznych - uporządkuję kolejność usłyszanych wyrazów w zagadkach wielkanocnych
Kryteria sukcesu dla ucznia: - rozpoznaję i nazywam symbole związane ze świętami wielkanocnymi - wypowiadam się na temat symboli wielkanocnych - rozwiązuję zagadki - łączę rozwiązanie zagadki z wyrazem zamieszczonym w karcie pracy - ozdabiam jajka określoną techniką plastyczną	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.1)c), 1.2)a), 1.2)b) 1.3) a), 1.3)c), 1.3)f), 3.1a), 4.2)b), 4.3a), 5.4), 7.3), 7.5),7.6), 9.2a), 9.2b), 9.3a),	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, promyczkowe uszeregowanie, ewaluacyjna, zabawa rytmiczna z muzyką.	
Formy pracy: jednolita, grupowa zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: płyta CD, koszyczki wiklinowe, karty pracy, kalendarz, ilustracje z działaniami matematycznymi i symbolami wielkanocnymi ,wydmuszki, farby, naklejki, papier kolorowy, plastikowe kubeczki, ocet, gazety, szczoteczki do zębów, białe papierowe serwetki, gałązki bukszpanu	

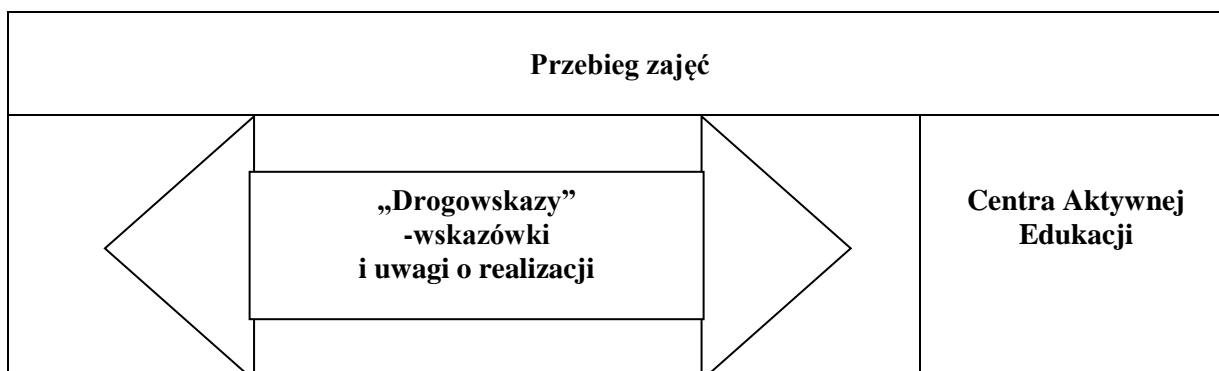

<p>1.Muzyczna loteryjka- zabawa muzyczno-ruchowa na dobry początek. Uczniowie tańczą dowolnie w rytm muzyki. Nauczyciel po pewnej chwili wyłącza muzykę i poleca jednemu z uczestników wyciągnąć los z pojemnika. Na losie napisane jest polecenie, według którego uczestnicy tańczą dalej po ponownym włączeniu muzyki. Np.: „Tańczymy jak motyle", "Tańczymy klaszcząc nad głową", "Tańczymy na palcach" itp. Po przetańczeniu jednego polecenia muzyka zostaje wyłączona i wyciągany jest następny los.</p>	artystyczno- ruchowe
--	-------------------------

<p>2.Nauczyciel demonstruje uczniom koszyczek wiklinowy i worek św. Mikołaja Prosi, aby dzieci podały nazwę świąt, z którymi związane są te przedmioty.</p> <p>3.Nauczyciel przypina na tablicy wyraz „WIELKANOC” Prosi uczniów, aby podali i zapisali na kartkach skojarzenia związane z tym słowem. Następnie tworzymy słoneczko skojarzeń. Po wykonaniu zadania odczytujemy zapis i analizujemy wyrazy, które powtarzają się najczęściej.</p> <p>4.Sformułowanie wspólnie z uczniami celów zajęć, określenie kryterium sukcesu.</p> <p>5.Nauczyciel rozdaje uczniom kartę pracy, na której zapisane są wyrazy, rozwiązania zagadek. Uczniowie słuchają tekst czytany przez lektora http://www.superkid.pl/zagadki-wielkanoc odszukują odpowiedni wyraz i zapisują przy nim cyfrę oznaczającą kolejność rozwiązania zagadek.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>																								
<table border="1" data-bbox="240 831 754 1252"> <tr><td></td><td>Biały barszcz</td></tr> <tr><td></td><td>Jajko</td></tr> <tr><td></td><td>Bazie kotki</td></tr> <tr><td></td><td>Zajaczek wielkanocny</td></tr> <tr><td></td><td>Śmigus - dyngus</td></tr> <tr><td></td><td>Kurczątka</td></tr> <tr><td></td><td>Baranek</td></tr> <tr><td></td><td>Zajaczek wielkanocny</td></tr> <tr><td></td><td>Święconka</td></tr> <tr><td></td><td>Baba wielkanocna</td></tr> <tr><td></td><td>Życzenia</td></tr> <tr><td></td><td></td></tr> </table>		Biały barszcz		Jajko		Bazie kotki		Zajaczek wielkanocny		Śmigus - dyngus		Kurczątka		Baranek		Zajaczek wielkanocny		Święconka		Baba wielkanocna		Życzenia			<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
	Biały barszcz																								
	Jajko																								
	Bazie kotki																								
	Zajaczek wielkanocny																								
	Śmigus - dyngus																								
	Kurczątka																								
	Baranek																								
	Zajaczek wielkanocny																								
	Święconka																								
	Baba wielkanocna																								
	Życzenia																								
<p>6. Uczniowie odszukują w kalendarzach z minionych 3 lat daty świąt wielkanocnych i daty świąt Bożego Narodzenia. Porównywanie czasu obchodów świąt. Zwrócenie uwagi na daty świąt wielkanocnych.</p>	<p>matematyczno-przyrodnicze</p>																								
<p>7. Nauczyciel przekazuje uczniom informacje na temat Wielkanocy. ŚWIĘTA WIELKANOCNE To najważniejsze święto chrześcijańskie. Obchodzi się je na pamiątkę Zmartwychwstania Chrystusa. Są to święta ruchome (nie ma wyznaczonej konkretnej daty), ale zawsze obchodzimy je w okresie wiosennym. Wielkanoc poprzedzona jest 40-dniowym Wielkim Postem oraz Wielkim Tygodniem.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>																								
<p>8.Praca w parach- rozmowa o symbolach wielkanocnych. Nauczyciel rozkłada na dywanie kartoniki. Z jednej strony zapisane są działania matematyczne, z drugiej przedstawione są ilustracje symboli świąt. Uczniowie chodzą w rytm muzyki, zabierają z dywanika po jednym kartoniku, wykonują działania matematyczne, odszukują partnera z tym samym wynikiem. Łączą się w pary i rozmawiają na temat przedstawionych ilustracji. Wypowiedzi powinny być skupione wokół doświadczeń uczniów, np.: jeśli uczeń ma na swojej ilustracji pisanekę to opowiada koleżce o niej, czy w domu istnieje zwyczaj zdobienia jajek, czy podczas śniadania wielkanocnego rodzina</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>																								

dzieli się święconym jajkiem itd.	
<p>9.Co powinno znaleźć się w koszyku wielkanocnym? Uczniowie wkładają do koszyczka odpowiednie ilustracje. Opisują co powinno zdobić koszyk (biała serwetka, gałązki bukszpanu).</p>	artystyczno-ruchowe
<p>10.Zdobienie jajek przez uczniów. Nauczyciel demonstruje pisanki, kraszanki, nakrapianki i nalepianki. Uczniowie wypowiadają się na temat techniki ich wykonania, podają co użyto do ich ozdoby. Kraszanka to jajko malowane lub barwione gładko, na jeden kolor. Pisanki to jajka na, których umieszcza się wzorki i ornamenty. Nalepianki - nakleja się na jajka różne emblematy np. kwiatki, zwierzątka, włóczkę. Nakrapianki powstają przez skrapianie jajek farbą(zalącznik nr 1) Uczniowie dzielą się na grupy, według przyjętych w klasie kryteriów. Każda grupa wykonuje inny rodzaj zdobienia jajek. Nauczyciel objaśnia sposób wykonania pracy, zachęca dzieci do pobudzania własnej wyobraźni, przypomina o zachowaniu zasad bezpieczeństwa podczas wykonywania pracy oraz konieczności utrzymania ładu i porządku na stanowisku pracy. Dzieci wykonują prace według własnych pomysłów, wykorzystując przygotowane wydmuszki z jajek oraz środki zdobnicze</p>	artystyczno-ruchowe
<p>11. Prezentacja i ocena wykonanych prac. Zorganizowanie wystawki w „kąciku świątecznym” Uczniowie wkładają do koszyczków wykonane prace. Ozdabiają koszyczki według własnej inwencji.</p>	artystyczno-ruchowe polonistyczno-komunikacyjne
<p>12.Podsumowanie zajęć uczniowie dokończają zdanie: Dzisiaj na zajęciach dowiedziałem/łam się</p>	

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, muzyczna, społeczna, matematyczna.	Temat lekcji: „Wędrówki po Warszawie”
Cel/cele zajęć: - rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedziania się uczniów - kształtowanie umiejętności rozpoznawania i nazywania pomników oraz charakterystycznych budowli stolicy - kształtowanie odpowiedzialnej postawy wobec zabytków kultury - doskonalenie umiejętności związanych z obliczeniami pieniężnymi	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - układam w formie ustnej i pisemnej poprawne zdania, - nazywam znane budowle i pomniki historyczne Warszawy, - dodaję i odejmuję w zakresie 100, - wykonuję obliczenia pieniężne, - posługuję się będącymi w obiegu monetami i banknotami, - aktywnie i odpowiedzialnie współpracuję w grupie.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - rozpoznaję i nazywam poznane na zajęciach charakterystyczne budowle i pomniki historyczne znajdujące się w Warszawie, - obliczam ceny biletów wstępu. - zapisuje wielką literą nazwy miast	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.2)a), 1.3)a), 1.3)f), 3.1)a),5.7), 5.8), 7.5),7.8).7.9).7.14	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, zabawa matematyczna, ewaluacyjna,	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa zróżnicowana, jednolita zróżnicowana.	
Środki dydaktyczne: zdjęcia, pocztówki, albumy związane z Warszawą, monety, banknoty (wyprawka dla ucznia), karty pracy, płyta z piosenkami o Warszawie, wiersz, wizytówki z nazwami grup, kartki z ilustracjami i tekstem na temat znanych obiektów i pomników historycznych Warszawy, karty pracy matematycznej, krzyżówka.	

<p>1. Wprowadzenie do zajęć –„Rysowany wywiad”. Uczniowie losują kolorowe kartki, dobierają się w pary według koloru kartki. Przeprowadzają ze sobą wywiad na temat: ” Moja miejscowość.” Informacje od partnera nanoszą na kartkę za pomocą rysunku. Uczniowie podają charakterystyczne miejsca dla miejscowości, w której mieszkają np. Syrenka jako godło osoby mieszkającej w Warszawie. Nie wolno używać liter i cyfr. Po zakończeniu wywiadu każdy z rysunków jest umieszczony na gazetce. Pozostali uczniowie podają nazwę obiektu, który został przedstawiony.</p> <p>2. Bilet wstępu do naukowego kręgu. Uczniowie prezentują na forum klasy zgromadzone ilustracje, albumy i zdobyte wiadomości na temat stolicy Polski</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno- ruchowe</p>
---	---

<p>-Warszawy.</p> <p>3. Określenie celów zajęć i przedstawienie kryterium osiągnięcia sukcesu uczniów.</p> <p>4. Nauczyciel demonstruje mapę Polski. Prosi, aby uczniowie wskazali na niej Warszawę. Dzieci określają położenie stolicy na mapie, wskazują kierunek, w jakim należy się udać wyjeżdżając z miejsca zamieszkania do Warszawy. Na karcie pracy zaznaczają odpowiednimi znakami miejscowości (załącznik 1)</p> <p>5. Opracowanie trasy wycieczki(praca w grupach).Uczniowie korzystając z mapy wypisują nazwy miast i miejscowości, przez które mogliby przejeżdżać jadąc do Warszawy. Każda grupa po wykonaniu zadania prezentuje prace. Uczniowie sprawdzają poprawność zapisu nazwy (wielka litera w pisowni nazw miejscowości).</p> <p>6. Uczniowie dobierają się w grupy według wylosowanego kartonika z zapisaną lub narysowaną nazwą środka lokomocji np. metro, tramwaj, autobus. Poruszają się swobodnie po klasie w rytm muzyki (wskazana piosenka o Warszawie), oglądają rozwieszane ilustracje obrazujące zabytki Warszawy, odczytują umieszczone na nich podpisy. Na hasło kończące wycieczkę uczniowie siadają w grupie według rodzaju pojazdu, którym” podróżowali po stolicy” Zapisują na kartkach nazwy zapamiętanych zabytków. Nauczyciel w tym czasie zdejmuje ilustracje. Wygrywa grupa, która zapisała największą ilość zabytków.</p> <p>7. Nauczyciel rozdaje uczniom fotografie i informacje na temat zabytków. Karty są rozcięte. Zadaniem uczniów jest przyporządkowanie obiektu do podanych informacji. Odczytanie ich na forum klasy. Nauczyciel pomaga odczytać daty (załącznik 2).</p> <p>8. Uczniowie czytają treść wiersza: „Warszawska zabawa” (załącznik 3) Wybierają spośród siebie chętnych do odczytania na forum z podziałem na role. Wykonanie zadania przez uczniów w programie: http://LearningApps.org/1202724 http://LearningApps.org/view1202724</p> <p>9. Nauczyciel poleca uczniom wykonać zadanie. Napisz krótką notatkę (trzy zdania) o zabytku, który polecilibyś koleżankom i kolegom do zwiedzania.</p> <p>10. Wykonanie zadania matematycznego. Obliczanie ceny biletów wstępu (załącznik 4)</p> <p>11. Zabawa matematyczna, kupujemy pamiątki z Warszawy. Zorganizowanie w klasie sklepiku z pamiątkami przywiezionymi z Warszawy (wykorzystujemy przyniesione przez uczniów pomoce np. widokówki, breloczki, figurki itp.) Uczniowie ustalają ceny, wybierają sprzedawcę. Następnie kupują pamiątki, płacą, otrzymują resztę. Samodzielne ułożenie i zapisanie formuły matematycznej do wykonanych zakupów. Rozwiązanie krzyżówki http://LearningApps.org/1203192 http://LearningApps.org/view1203192 (Załącznik nr 5)</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>matematyczno-przyrodnicze</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
---	--

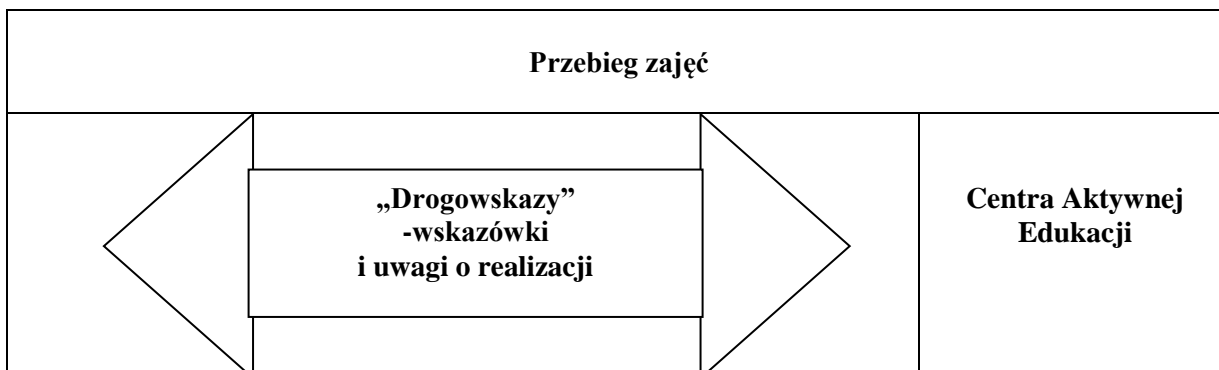
12. Ewaluacja zajęć: uczniowie wybierają po jednym kartoniku ,na którym przedstawiony jest pomnik lub inna budowla podają nazwę zabytku. Sprawdzenie stopnia opanowania kryterium sukcesu.

Rozwiązanie zadań w programie:

<http://LearningApps.org/1204755>

polonistyczno-
komunikacyjne

Autor: Beata Sochacka	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, społeczna, matematyczna	Temat lekcji: Wędrujemy szlakiem legend Wandy Chotomskiej, poznajemy „Legendę o Sielawowym Królu. Utrwalamy tabliczkę mnożenia na bazie kart matematycznych.
Cele zajęć: - rozwijanie zainteresowania światem podań, baśni i legend, - kształtowanie pamięciowej sprawności matematycznej, - doskonalenie umiejętności współpracy w parze i grupie	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam „Legendę o Sielawowym Królu”, - wyjaśnię znaczenie słowa „legenda”, - wskażę na mapie miasta Polski miasta związane z legendami W. Chotomskiej, - utrwale tabliczkę mnożenia techniką „powtarzania chórem”.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wiem, z jakim miastem wiąże się „Legenda o Sielawowym Królu”, - korzystam ze Słownika języka polskiego, - wskazuję na mapie region warmińsko – mazurski, - obliczam iloczyny.	
Podstawa programowa: 1.1b),c), 1.3a), 3.4, 5.7, 7.6	
Metody i techniki pracy: poranny krąg, polisensoryczna, ekspresyjna, zadaniowa, powtarzanie chórem, zabawowa, ewaluacyjna	
Formy pracy: zbiorowa, indywidualna, grupowa, w parach	
Środki dydaktyczne: wędki, rybki, tekst legendy, karta pracy dla ucznia, arkusze szarego papieru, kredki, karty matematyczne	

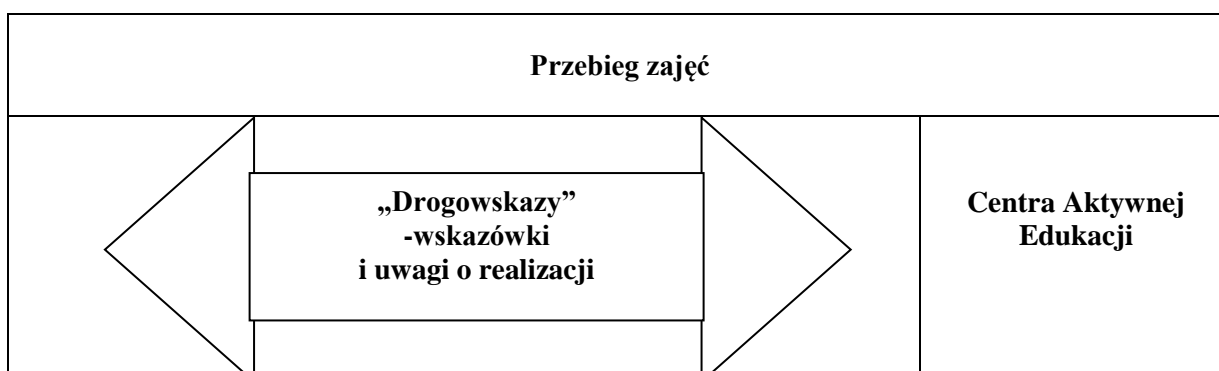

<p>Organizacja pracy:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Stoliki ustawione do pracy w grupach • W każdym 4 – osobowym zespole arkusz szarego papieru oraz kredki pastelowe w różnych odcieniach niebieskiego i zielonego koloru. • Uczniowie przynoszą wędkę wykonana w domu według własnego pomysłu – wędka zakończona jest magnesem. <p>1. Powitanie w porannym kręgu inspirowane chustą animacyjną</p> <ul style="list-style-type: none"> • „Niebieska fala do...”- chusta wędruje dookoła i zatrzymuje się niebieskim kolorem przy wymienionym dziecku, • Uczeń, który otrzymał falę podaje przykładowe skojarzenie z kolorem np. niebieskie – niebo (przymiotnik z rzeczownikiem) <p>2. Tajemnicze połowy – uczniowie własną wędką łowią rybki;</p> <ul style="list-style-type: none"> • rybek jest tyle, ilu uczniów w klasie, 	<p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>artystyczno – ruchowe</p>
---	---

<ul style="list-style-type: none"> • niektóre posiadają ukrytą od spodu nazwę bohatera występującego w legendzie: rybak, siostra, Mikołajek, Rybi Król, dziadek, wodnice, białe łabędzie. <p>•</p> <p>3. Aktywne słuchanie „Legendy o Sielawowym Królu” – uczeń, który usłyszy nazwę swojego bohatera, klaszcze trzykrotnie w dłonie.</p> <p>4. Opowiadanie legendy przez uczniów z wykorzystaniem nazw bohaterów lektury;</p> <ul style="list-style-type: none"> • uczniowie, którzy złowili rybkę z imieniem, przekazują ją na zasadzie wymiany wybranemu uczniowi, • nowy zespół uczniów siada obok siebie i snuje opowieść o Sielawowym Królu. <p>5. Wyjaśnienie pojęcia „legenda” na bazie Słownika języka polskiego – uzupełnienie kart pracy – <u>załącznik nr 1</u></p> <p>6. Praca z mapą -wskazywanie regionu warmińsko – mazurskiego oraz miast związanych z legendami Wandy Chotomskiej – <u>załącznik nr 1</u></p> <p>7. Oglądanie filmu „Tajemnice podwodnego świata” https://www.youtube.com/watch?v=RTVLJnFey2E&feature=youtu.be</p> <p>8. Ekspresja przy muzyce klasycznej pt. „Na fali”</p> <ul style="list-style-type: none"> • przy dźwiękach muzyki uczniowie kreślą linie krzywe kredką świecową – gdy muzyka cichnie, zmieniają miejsce, poruszając się zgodnie ze wskazówkami zegara dookoła stołu. <p>9. Organizowanie sytuacji zadaniowej, układanie działania do danych okoliczności;</p> <ul style="list-style-type: none"> • na narysowanych falach uczniowie kładą złowione rybki, • uczeń, który wylosował Mikołajka opisuje sytuację zadaniową odpowiadając na pytania: Ile jest zespołów w klasie 4 osobowych? (np. 5) Ile każdy zespół złowił rybek? (4) Jakie działanie możemy ułożyć (5 x 4) <ul style="list-style-type: none"> • Mikołajek wybiera inną postać z legendy, która oblicza iloczyn (5 x 4 = 20) • Jeżeli w klasie jest niepełny zespół, dodajemy ilość ryb złowionych przez zespół i przedstawiamy osobne działanie (5 x 4 + 3 = 20 +3 = 23) <p>10. Indywidualne obliczanie iloczynów, grupowe „powtarzanie chórem”. Uczeń losuje kartę z działaniem np.: 6 x 7, oblicza i podaje iloczyn = 42. W kolejności całe działanie powtarza zespół klasowy.</p> <p>11. Ćwiczenia pisemne w parach.</p> <p>Uczniowie zapisują w zeszytach wylosowane działania swoje i kolegi z ławki np.: 6 x 7, 4 x 9 itp. W kolejności podchodzą razem do stolika z kartami matematycznymi, uzgadniają i wybierają właściwe iloczyny np.: 42, 36</p>	<p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p> <p>matematyczno – przyrodnicze</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno – przyrodnicze</p> <p>matematyczno – przyrodnicze</p>
---	--

<p>12. Zabawa „Szukam pary” Uczniowie siadają w kręgu, nauczyciel kładzie osobno karty z działaniami, osobno karty z iloczynami. Wcześniej zbiera je z ławek, ich liczba odpowiada liczbie uczniów. Chłopcy losują działania, dziewczęta iloczyny. Nauczyciel kontroluje, aby wszystkie karty zostały zabrane, jeśli brak pary, sam staje się uczestnikiem zabawy. <u>Rozpoczynamy zabawę.</u> Chłopiec ogłasza: 6 x 6 szuka pary. Dziewczynka, która ma właściwy iloczyn odpowiada: - jestem 36 Pokazują karty, a zespół powtarza chórem: $6 \times 6 = 36$</p> <p>13. Zapisanie zadania domowego Przygotuj dla kolegi/ koleżanki z ławki 4 pary kart matematycznych, zapisz osobno działania dzielenia, osobno ilorazy.</p> <p>14. Ewaluacja techniką „kolorowych świateł”: Jeśli zajęcia były dziś atrakcyjne i nauczyłeś/ nauczyłaś się mnożyć, zapisz wybrany iloczyn na zielonym świetle, jeśli nie byłeś/byłaś zainteresowana zapisz iloczyn na świetle czerwonym. * <u>Na kolejnej lekcji iloczyny na „światałach” będą inspiracją do „Zadania na dobry początek”</u></p>	<p>matematyczno – przyrodnicze</p> <p>polonistyczno - komunikacyjne</p>
--	---

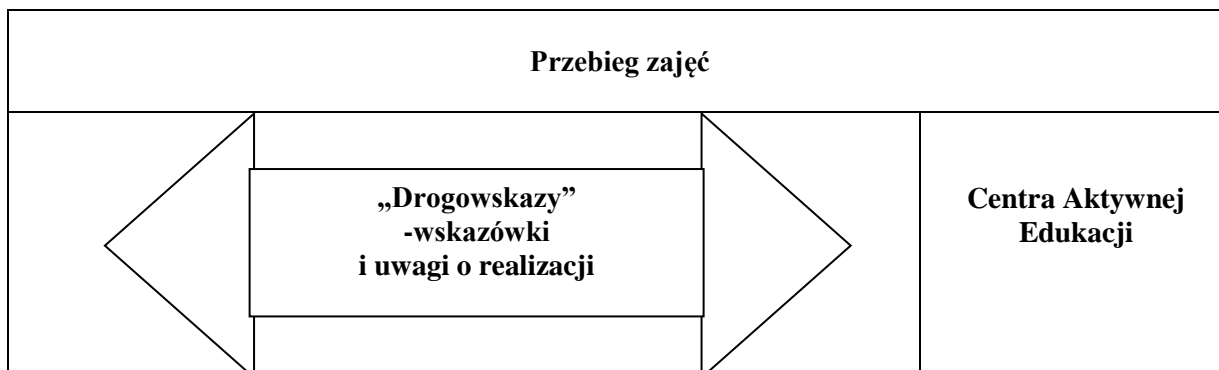
Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, plastyczna, muzyczna	Temat lekcji: Wśród wielu owadów.
Cel/cele zajęć: - rozwijanie zainteresowań przyrodniczych - uważne słuchanie wypowiedzi innych i korzystanie z przekazanych informacji - wzbogacanie słownictwa uczniów - zapoznanie z budową i rolą owadów w otaczającym świecie	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - będę wiedział, gdzie znaleźć informacje o zwierzętach - rozpoznam i nazwę kilka owadów - wyróżnię elementy budowy owada - zrozumieję znaczenie owadów w przyrodzie
Kryteria sukcesu dla ucznia: - rozpoznaję i nazywam 3 owady - wskazuję 3 części ciała owada	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b), 1.2)a), 1.3)c), 1.3)f), 3.1)a), 4.2)b), 6.10), 9.2)b)	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, ewaluacyjna, zabawa i gra dydaktyczna, zabawa rytmiczna z muzyką, mini wykład	
Formy pracy: jednolita, grupowa zróżnicowana zbiorowa	
Środki dydaktyczne: filmik <u>Pracowite owady</u> (autor M. Urbańska), interaktywna krzyżówka <u>Wśród owadów</u> (M. Urbańska), ilustracje owadów, podpisy, schemat budowy ciała owadów Test (autor M. Urbańska), piosenka Stonoga	

<p>1. Oglądanie filmiku <u>Pracowite owady</u> (autor M. Urbańska). Zapowiedź tematyki dzisiejszych zajęć. Rozpoznawanie owadów. Dzieci same próbują ustalić kryterium sukcesu.</p> <p>2. Rozwiązanie zbiorowe interaktywnej krzyżówki <u>Wśród owadów</u> (autor M. Urbańska) Chętni uczniowie podchodzą do tablicy interaktywnej i rozwiązują krzyżówkę.</p> <p>3. Swobodne rozmowy na temat przedstawionych owadów. Sprawdzenie w encyklopedii znaczenia słowa: entomologia. Ułożenie z rozsypanki wyrazowej zdania: Entomologia to nauka zajmująca się owadami i przyklejenie na kółku, elemencie „Klasowej Stonogi”</p> <p>4. Przygotowanie dla uczniów- entomologów, w przygotowanych miejscach (książki przyrodnicze: albumy, leksykony; czasopisma; materiały do rysowania i pisanie) zadań: * Opisanie wyglądu owadów: kolor, wielkość</p>	matematyczno- przyrodnicze
---	-------------------------------

<p>* Budowa owada * Wyróżnienie cech charakterystycznych * Sposób odżywiania * Miejsce występowania. Podział uczniów na dowolną ilość grup, o dowolnej ilości. Liderzy wybierają spośród przygotowanych ilustracji owadów jedną, którą dokładnie „zbadają” i wnioski przedstawią obrazowo na przygotowanym kole- elemencie stonogi.</p> <p>5. Wykonanie pracy w określonym czasie i prezentacja na forum klasy. Każdą grupę prezentuje swojego owada na plakacie. Wypowiedź popierana jest ilustracjami i użyciem fachowych pojęć i nazw. Nauczyciel inspiruje uczniów słuchających do stawiania pytań. Następnie łączy koła tworząc „Klasową Stonogę”</p> <p>6. Zabawa rytmiczna do piosenki „Stonoga” (załącznik nr 1) Zwrócenie uwagi na „odnóża”- ustawienie symetryczne.</p> <p>7. Porównanie cech wybranych owadów. Swobodne wypowiedzi uczniów i wybór najlepszych pomysłów ze szczególnym zwróceniem uwagi na: < rolę kolorów owadów < budowę owadów, wskazanie i nazwanie części ciała owada (odkrywanie rysunku owada, jego podpisów: głowa, tułów i odwłok- załącznik nr 2) < sposób odżywiania, zdecydowania: czy wskazany owad jest pożyteczny i dlaczego?</p> <p>8. „Owady- zwiadowcy”- wysunięcie rąk przez dzieci na wysokości tułowia- czułek, zamknięcie oczu i wędrówka na dywan.</p> <p>9. Wybór przez dzieci ilustracji 3 owadów i dopasowanie podpisu. Uzupełnienie kart pracy (załącznik nr 3) Sprawdzenie kryterium sukcesu.</p> <p>10. Ewaluacja.-Pajęcza nić- Uczniowie przekazując sobie kłębek wełny mówią nazwę owada, starają się nie powtarzać nazwy. Na koniec zajęć wskazują w zabawie kto jest głową, tułowiem i odwłokiem. W domu uczniowie przygotowują się do wycieczki do lasu: utrwalają zdobytą wiedzę, przynoszą kolorowe karteczki (czarną, czerwoną, białą, żółtą) służące do obserwacji owadów oraz lupy. Odbędzie się zabawa w detektywistyczna.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
---	---

Autor: Danuta Szymczak	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, matematyczna, plastyczna, przyrodnicza	Temat lekcji: Zaczarowana zagroda.
Cel/cele zajęć: - rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedziania się uczniów na określony temat, - utrwalenie wiadomości na temat Antarktydy, -doskonalenie mnożenia w zakresie 30, - poszerzanie wiadomości przyrodniczych	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam sylwetki i twórczość Aliny i Czesława Centkiewiczów -wskazę na globusie Antarktydę -podam środki lokomocji, którymi można dojechać na biegun południowy -wykonam metryczkę książki -podam prawidłowe odpowiedzi związane z treścią lektury - wykonam mnożenie liczb w zakresie 30
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wskazuję na globusie położenie Antarktydy - podaję cechy charakterystyczne Antarktydy - przedstawiam fakty z książki „Zaczarowana zagroda”	
Podstawa programowa: 1.1(a), 1.1(b),1.1(c), 1.2(a),1.2)b. 1.3(a), 1.3(c),1.3(f).1.3(g), 4.2)b) 6.1)6.1a)6.10),7.6),	
Metody pracy: pokaz, pogadanka, praktycznego działania, ewaluacyjna, „Prawda- fałsz”.	
Formy pracy: indywidualna, grupowa, zbiorowa.	
Środki dydaktyczne: zagadki, globusy, mapa, karty pracy z zaznaczonymi konturami bieguna południowego, biała farba plakatowa, egzemplarze książek Zaczarowana zagroda (wypożyczone z biblioteki), sylweta kry wycięta z dużego arkusza niebieskiego papieru, kartonik, karty pracy ucznia.	

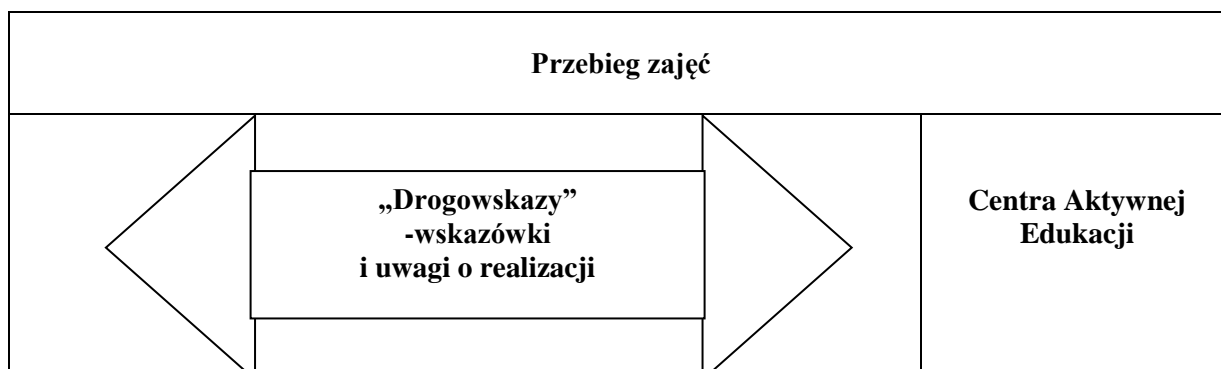

<p>1. Zadanie na dobry początek Nauczyciel wypowiada zdania, dzieci których wypowiedź dotyczy, machają rękoma witając się okrzykiem „ohej”.</p> <ul style="list-style-type: none"> - „Witam wszystkie dzieci, które chodzą do szkoły pieszo” - „Witam wszystkie dzieci, które jeżdżą do szkoły rowerem” - „Witam wszystkie dzieci, które są dowożone przez rodziców samochodem” - „Witam wszystkie dzieci, które jechały już pociągiem” - „Witam wszystkie dzieci, które płynęły statkiem” - „Witam wszystkie dzieci, które leciały samolotem” - „Witam wszystkie dzieci, które marzą o dalszej podróży” <p>2. Wprowadzenie do tematu zajęć- praca w parach Nauczyciel proponuje dzieciom daleką wyprawę. O jej celu dzieci dowiedzą się po rozwiązaniu krzyżówki i odczytaniu hasła. Rozwiązanie zagadek</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
--	--

<p>uczniowie wpisują do schematu krzyżówki (załącznik nr 1). Odczytują hasło – „Antarktyda”.</p> <p>Nauczyciel po podaniu przez uczniów hasła przyczepia na tablicy kartonik z nazwą oraz mapką Antarktydy.</p> <p>3. Podanie celu lekcji, określenie kryterium sukcesu.</p> <p>4. Nauczyciel rozdaje uczniom globusy, jeden dla 2 uczniów, rozwiesza mapę świata oraz podaje każdemu uczniowi kartkę, na której widnieje ksero konturów Antarktydy. Dzieci odszukują kontynent na globusach, mapie, w swoich kartach pracy zakreślają kontury, zamalowują grubą warstwą białej farby wnętrze Antarktydy.</p> <p>5. Uczniowie odszukują na globusie nasz kraj, wytyczają kierunek podróży, podają nazwy środków lokomocji, którymi można dotrzeć na lodowy kontynent. Spośród zamieszczonych rysunków strojów uczniowie otaczają pętlą te, które powinno się ubrać, aby wytrzymać antarktyczne mrozy.</p> <p>6. Zabawa ruchowa Nauczyciel zaprasza uczniów na wycieczkę do wiecznej krainy lodu. Dzieci ilustrują ruchem sytuacje podawane przez nauczyciela</p> <ul style="list-style-type: none"> - jedziemy pociągiem do Warszawy - lecimy samolotem do Afryki - płyniemy statkiem do brzegów Antarktydy - wychodzimy na ląd, każdy uczeń zostawia ślad na śniegu, obrysowuje swoją stopę na białej kartce papieru. <p>7. Spotkanie z pingwinami z „Zaczarowanej zagrody” Nauczyciel prezentuje uczniom krótki film http://pl.ask.com/youtube?q=film+zaczarowana+zagroda&v=8ht9382Go7E&qsrc=472</p> <p>8. Wykonanie przez uczniów metryczki - opis bibliograficzny swojego egzemplarza książki:</p> <ul style="list-style-type: none"> -autor, -tytuł, -ilustrator, -wydawnictwo; -rok i miesiąc wydania książki, -liczba rozdziałów. <p>9. Podanie przez nauczyciela krótkiej informacji o autorach książki</p> <p>ALINA i CZESŁAW CENTKIEWICZOWIE to znani podróżnicy do krain podbiegunowych.</p> <p>Alina Centkiewicz w 1958r. jako pierwsza Polka, a szósta kobieta na świecie stanęła na Antarktydzie. Liczne podróże razem z mężem, konsultacje, chęć poznawania świata zaowocowały wieloma publikacjami: powieściami, opowiadaniem i artykułami. . Wspólnie napisali wiele książek dla młodych czytelników. Są to: "Odarpi, syn Egigwy", "Zaczarowana zagroda", "Tumbo z Przylądka Dobrej Nadziei", "Zdobywcy bieguna północnego" i inne. Autorzy w ciekawy sposób przedstawiają własne przeżycia wyniesione z podróży polarnych. Ich książki są bogatym źródłem wiedzy o krainach podbiegunowych.</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
---	--

<p>10. Utrwalenie wiadomości na temat życia pingwinów, wykorzystanie krótkich filmików https://www.youtube.com/watch?v=qlKPBWJFveU https://www.youtube.com/watch?v=Au6oIVlfe_4</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>11. Analiza treści lektury "Zaczarowana zagroda" Uczniowie z każdego zestawu pytań losują karteczki z odpowiedziami Jeśli uważają, że odpowiedź na kartce jest prawidłowa odkładają ją na sylwetę dużej kry wyciętej z niebieskiego papieru. Jeśli twierdzą, że odpowiedź zapisana na wylosowanej kartce jest zła, odkładają ją do kartonika. (Załącznik nr 2)</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>12. Doskonalenie umiejętności mnożenia liczb w zakresie 30. Nauczyciel poleca uczniom wykonać działania i połączyć je z wynikiem znajdującym się na sylwetkach pingwinów. (Załącznik nr 3)</p>	<p>matematyczno-przyrodnicze</p>
<p>13. Ewaluacja zajęć. Sprawdzenie stopnia opanowania kryterium sukcesu. (Załącznik nr 4)</p>	
<p>14. Uczniowie określają swoje zadowolenie z zajęć poprzez umieszczenie na konturze stopy sylwetkę pingwina elegancika. W przypadku niezadowolenia uczniowie przyklejają pingwina bez krawacika. (Załącznik nr 5)</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>

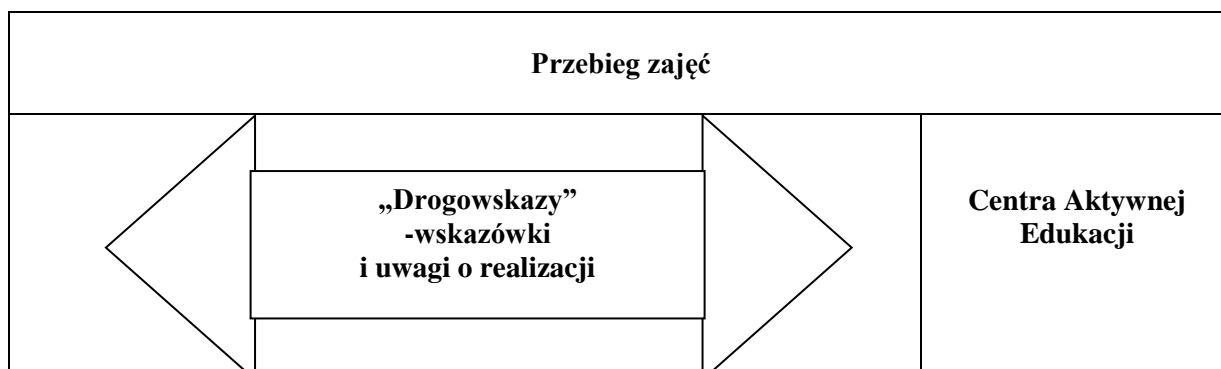
Autor: Beata Sochacka	
Klasa II Edukacja: przyrodnicza, polonistyczna, muzyczna	Temat lekcji: Zalety lipy na przykładzie fraszki Jana Kochanowskiego „Na lipę”.
Cele zajęć: - rozwijanie wrażliwości estetycznej i zainteresowania poezją, - dostrzeganie zależności między światem roślin i owadów.	Cele zajęć w języku ucznia: - przeczytam tekst w języku staropolskim, - wymienię korzyści „dla ciała i duszy”, opisane w tekście „Na lipę”, - zatańczę przy muzyce klasycznej.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wyjaśnię znaczenie dwóch słów zapisanych w języku staropolskim, - wymieniam korzyści, jakie daje drzewo lipowe, - zespołowo wykonuję taniec kołowy przy muzyce klasycznej.	
Podstawa programowa: 1.1c, 1.2a, 1.2c) 1.4a), 3.1a)	
Metody pracy: polisensoryczna „Poranny krąg”; praca z tekstem literackim, słowa – klucze (w odniesieniu do analizy tekstu literackiego), ekspresyjna, muzykoterapia., filmoterapia.	
Formy pracy: grupowa zróżnicowana, zespołowa jednolita	
Środki dydaktyczne: liście i suszone kwiaty lipy ; plastyczna wizualizacja mapy myśli; karty pracy dla ucznia zał. nr 1 i 2, 3 Jan Kochanowski, Arcydzieła literatury polskiej Fraszki. Pieśni. Treny, Wydawnictwo Zielona Sowa, Kraków 2007; Szkolny słownik synonimów, Wyd. <i>Podsiedlik-Raniowski</i> i Spółka, Kraków; Płyta CD Najślynniejsze tematy muzyczne, 2000 Countdown Music, zdjęcia w strojach z epoki	

<ul style="list-style-type: none"> • W klasie zgromadzono liście i suszone kwiaty lipy. • W termosie zaparzone herbatkę lipową. • Uczniowie wykonali zadanie domowe: <ul style="list-style-type: none"> - gr. I przygotowała fotoreportaż na temat Jana Kochanowskiego, - gr. II techniką bilet wstępu przygotowała informację na temat wykorzystania kwiatów lipy oraz drewna lipowego, - gr. III wykonała plastyczną wizualizację mapy myśli w kształcie lipowego drzewa. • Nauczyciel wykorzystuje technikę „Odwróconej lekcji” <ol style="list-style-type: none"> 1. Powitanie w porannym kręgu: oglądanie suszonych kwiatów lipy, smakowanie herbaty. 2. Prezentacja postaci autora tekstu „Na lipę” w oparciu o przygotowaną gazetkę i tekst informacyjny. 3. Słuchane fraszki „Na lipę” czytanej przez nauczyciela, przez uczniów, recytowanej w wersji multimedialnej. 	matematyczno – przyrodnicze polonistyczno - komunikacyjne
--	--

<p>https://www.youtube.com/watch?v=EH94M8k98vs&feature=youtu.be</p> <p>a) fragmenty – podręcznik ucznia, b) całość tekstu - zał. nr 1; Jan Kochanowski, Arcydzieła literatury polskiej Fraszki. Pieśni. Treny, Wydawnictwo Zielona Sowa, Kraków 2007 c) wyjaśnienie określenia „język staropolski” d) czytanie synonimów słowa „stary” w Szkolnym słowniku synonimów, Wyd. <i>Podsiedlik-Raniowski</i> i Spółka</p> <p>4. Słowa – klucze – wyróżnianie i objaśnianie słów charakterystycznych dla języka staropolskiego: a) rozwiązanie ćwiczenia interaktywnego – kryterium I Język staropolski – Jan Kochanowski „Na lipę” http://LearningApps.org/watch?v=pjjsmp5ya01 b) uzupełnienie tabeli w zeszycie – zał. nr 2</p> <p>5. Tworzenie mapy myśli: „Korzyści płynące z drzewa lipowego dla duszy i ciała” a) na tablicy pojawia się mapa myśli, b) uczniowie pracują w 3 grupach – w krótkiej formie zapisują na paskach korzyści, jakie otrzymujemy z drzewa lipowego, przypinają do mapy myśli, - grupy I i III, pracują z tekstem wiersza „Na lipę” - grupa II pracuje w oparciu o zadanie domowe.</p> <p>6. Technika „niedokończonych zdań” „Drzewa dają nam ...” – kryterium II</p> <p>7. Praca samodzielna „Korzyści dla ciała i duszy”, opisane w wierszu „Na lipę” Jana Kochanowskiego - karta pracy, zał. nr 3</p> <p>8. Słuchanie muzyki klasycznej z okresu Średniowiecza,</p> <p><u>Proponowana muzyka klasyczna:</u> a) Rondo z Sonaty F-dur op. 24. – Ludwig van Beethoven b) Wolfgang Amadeusz Mozart; Koncert fortepianowy D – dur KV 537 Płyta CD Najślynniejsze tematy muzyczne, 2000 Countdown Music</p> <p>9. Filmoterapia – Muzyka, strój taniec – w urokach baroku https://www.youtube.com/watch?v=qrMy8cIe6wo&feature=youtu.be</p> <p>10. Aktywność przy muzyce klasycznej z elementami dramy:</p> <ul style="list-style-type: none"> • dwoje uczniów stoi do siebie tyłem i naśladuje drzewo lipy w różnych odślonach: spokojne, kołyszące się na wietrze, • uczeń przewodnik prowadzi, wszyscy wykonują taniec kołowy przy muzyce klasycznej Wolfganga Amadeusza Mozarta - kryterium III <p>11. Pożegnanie ukłonem.</p>	<p>polonistyczno – komunikacyjne</p> <p>polonistyczno – komunikacyjne</p> <p>artystyczno - ruchowe</p>
---	--

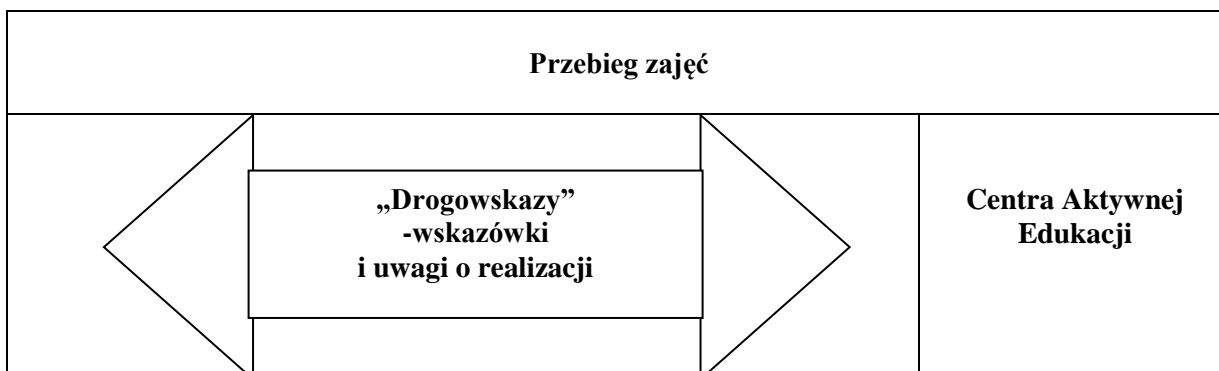
Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, społeczna, artystyczno-ruchowa	Temat lekcji: Zdrowiej żyć.
Cel/cele zajęć: - kształtowanie odpowiedzialności za swoje zdrowie - kształtowanie pozytywnych wyborów życiowych - utrwalenie zasad segregowania śmieci - rozwijanie umiejętności współpracy w grupie	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - poznam zasadę odżywiania 5 porcji owoców i warzyw - utrwale zasady segregowania śmieci - wykonam w grupie plakat promujący zdrowy styl życia - zaśpiewam fragment nowej piosenki
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wymieniam zagrożenia dla zdrowia człowieka - podaję zasady zdrowego stylu życia	
Podstawa programowa: 1.3)c), 4.2)a), 4.2)b), 5.4), 6.9), 7.5),7.8), 10.4)b),	
Metody pracy: pokaz, ewaluacyjna, interaktywna gra dydaktyczna, zabawa z muzyką, pogadanka, technika niedokończonych zdań, metaplan	
Formy pracy: jednolita, grupowa, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: arkusze papieru, wielki papierowy trójkąt, utwór Centrum Uśmiechu - Zdrowia Smaki, https://www.youtube.com/watch?v=IJz95lzBqy8 , Karta pracy nr 1, multimedialne zadanie matematyczne http://LearningApps.org/watch?v=p4jq6ctq501 <u>Zdrowe liczenie</u> , karta pracy nr 2, szablony koszy na śmieci, jabłka	

<p>1. Wprowadzenie do zajęć poprzez pogadankę na temat dzisiejszych porannych czynności. Zadanie pytania: Co po kolei robili? Wstali, gimnastykowali się, umyli się, umyli zęby, zjedli śniadanie. Co zjedli na śniadanie? Co zagraża zdrowiu, co sprzyja? Uczniowie z pomocą nauczyciela wskazują temat zajęć: Zdrowiej żyć.</p> <p>2. Podział uczniów na kilka grup. Naklejenie na arkuszu szarego papieru w „chmurce” (na środku) hasła- Zdrowiej Żyć- papierowa dyskusja. Pisanie w krótkiej formie równoważników zdań zamiast zabrania głosu. Uczniowie mają do dyspozycji kartki różnego kształtu i koloru. Na czerwonych karteczkach okrągłych dzieci piszą swoje myśli: Co zagraża zdrowiu ? (np. złe odżywianie, brak ruchu, unikanie dentysty, zaśmiecanie środowiska, brak higieny) Na zielonych karteczkach piszą- co sprzyja zdrowiu (dbanie o higienę, gimnastyka, sport, ruch na świeżym powietrzu, zdrowe odżywianie, regularne wizyty u dentysty, dbanie o środowisko) Na żółtych kółkach wysnuwają wnioski- W jaki sposób muszą poprawić swoje zachowania zdrowotne .</p>	polonistyczno-komunikacyjne
--	-----------------------------

<p>Nauczyciel określa czas w jakim uczniowie mają wypisać wszystkie propozycje (15min) Następnie grupy prezentują utworzony plakat przed klasą (nawiązują do sygnalizacji świetlnej). Zwracają uwagę na przestrzeganie zasad zdrowego trybu życia.</p> <p>3. Wysłuchanie utworu Centrum Uśmiechu - Zdrowia Smaki. Uczniowie mogą poruszać się w rytm muzyki.</p> <p>4. Wprowadzenie pojęcia: 5 porcji owoców i warzyw, kampanii ogólnopolskiej mającej na celu uświadomienie jak ważne w zdrowym życiu są owoce i warzywa. Nauczyciel wyjaśnia, że porcja to jedno warzywo lub owoc, które mieści się w naszej dłoni, lub szklanka soku, i takich pięć porcji należy codziennie zjeść.</p> <p>5. Rozdanie kart pracy i rozwiązanie testu, podsumowanie punktów. Karta pracy nr 1 (autor M. Urbańska).</p> <p>6. Wykonanie pracy plastycznej. Uczniowie dobierają się w pary, ich zadaniem jest wykonanie plakatu informacyjnego do tematu „Zdrowiej żyć”. Następnie plakaty zostaną umieszczone na gazetce szkolnej, będziemy promować zdrowy styl życia.</p> <p>7. W trakcie wykonywania plakatu nauczyciel odtwarza uczniom poznany wcześniej utwór muzyczny Centrum Uśmiechu - Zdrowia Smaki. Uczniowie mogą nucić melodię piosenki.</p> <p>8. Twórcze układanki zdaniowe w parach. Technika niedokończonych zdań. Np. Kto o zdrowie dba, to Kto o zdrowie dba, ten uśmiech..... Jedz witaminy i mają..... Zdrowie i uroda to nasza..... Kto się myje ten długo.....</p> <p>9. Prezentacja zdrowotnych haseł i zapisanie ich na wykonanych plakatach.</p> <p>10. Zabawa dydaktyczna „Zdrówka”. Uczniowie siedzą w kręgu na dywanie. Jedno dziecko otrzymuje piłeczkę- „zdrówko”, które wędruje w ukryciu (dziecko w środku odszukuje piłeczkę) z rąk do rąk do rymowanki (autor M. Urbańska) „Jak to miło i wesoło kiedy zdrówko jest wokoło. Zdrowie tu, zdrowie tam i zdróweczko tu i tam” Rymowankę można śpiewać do śpiewanki „Talarek” Gdy się skończy rymowanka, dziecko trzymające piłkę mówi jedną radę, jak dbać o zdrowie i zabawa jest powtarzana.</p> <p>10. Nauczyciel zadaje uczniom zadanie domowe. Zadaniem uczniów jest sprawdzenie czy członkowie rodziny zjedli dzisiaj 5 porcji owoców i warzyw, a na następny dzień uczniowie proszą rodziców o jakiś owoc lub warzywo do drugiego śniadania, które zjedzą w szkole.</p> <p>11. Na zakończenie uczniowie starają się zaśpiewać poznany dzisiaj utwór. W nagrodę otrzymują 1 porcję owoców- jabłko.</p>	<p>artystyczno- ruchowe</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p> <p>artystyczno- ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>artystyczno- ruchowe</p>
--	---

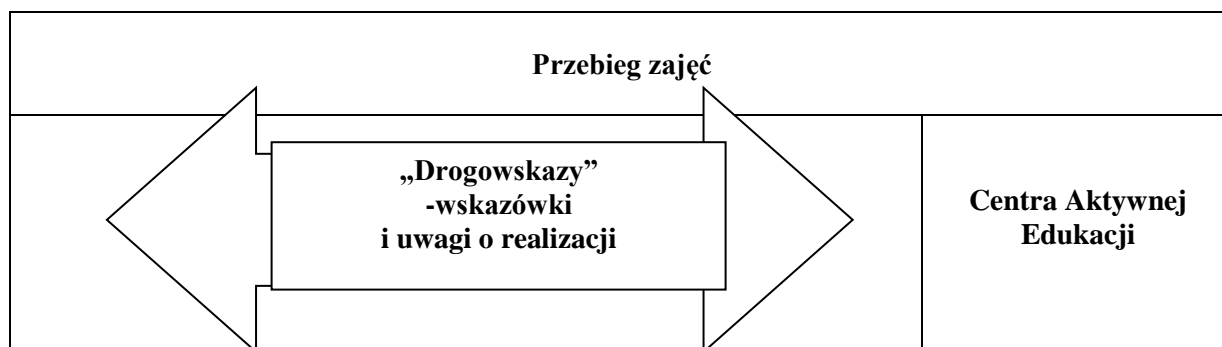
Autor: Małgorzata Urbańska	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, plastyczna, matematyczna	Temat lekcji: Zimowe dyscypliny sportowe.
Cel/cele zajęć: - wzbogacanie wiedzy na temat zimowych dyscyplin sportowych - kształtowanie umiejętności współpracy w grupie - doskonalenie rozwiązywania tekstowych zadań matematycznych	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - rozpoznam i nazwę zimowe dyscypliny sportowe - napiszę kilka zdań - będę pracować w grupie
Kryteria sukcesu dla ucznia: - rozpoznaję i nazywam wybrane zimowe dyscypliny zimowe - formułuję poprawną pod względem ortograficznym i gramatycznym wypowiedź pisemną	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.3)a), 1.3)c), 1.3)f), 1.4)a), 5.4), 7.8)	
Metody pracy: burza mózgów, pokaz, obserwacja, pogadanka, ewaluacyjna, improwizacja ruchowa	
Formy pracy: jednolita, grupowa zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: kartoniki z zagadkami, duże arkusze niebieskiego papieru- chmurki, karta pracy nr 1, wiersz „Na sankach” Bożena Forma, portrety mistrzów sportów zimowych, multimedialne zadanie matematyczne Sporty zimowe i zadania z treścią (autor m. Urbańska), metodniki	

<p>1. Przywitanie, zapoznanie z tematyką zajęć. Zadaniem uczniów jest odgadywanie zagadek zapisanych na kartonikach na tablicy. Zagadka nr 1. Jaką porę roku mamy, gdy za morzem są bociany? Odp. zima. Pod tym kartonikiem jest pierwszy wyraz z tematu lekcji „Zimowe”.</p> <p>Zagadka nr 2. Co to za gwiazdeczki odpowiedzcie śmiało, które stroją ziemię w sukieneczkę białą? Odp. śnieg. Pod tym kartonikiem jest drugi wyraz z tematu lekcji „dyscypliny”.</p> <p>Zagadka nr 3. Jak ta szyba się nazywa, co wodę na stawie przykrywa? Odp. lód. Pod tym kartonikiem jest trzeci wyraz z tematu lekcji „sportowe”.</p> <p>Uczniowie układają prawidłowy temat lekcji z odgadniętych wyrazów. Zimowe dyscypliny sportowe. Nauczyciel przedstawia kryterium sukcesu na śnieżynkach.</p> <p>2. Swobodna rozmowa na temat zimowych zabaw na śniegu. Zadaniem uczniów jest wyodrębnienie podstawowych sprzętów sportów zimowych: łyżwy, narty, sanki.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
--	---

<p>3. Praca w grupach. Uczniowie dzielą się na trzy grupy losując jeden ze sprzętów zimowych. Na dużych arkuszach papieru rysują wylosowany sprzęt: Grupa pierwsza sanki: ma za zadanie narysować i nazwać dyscypliny sportowe z wykorzystaniem sanek. (saneczkarstwo, bobsleje) Grupa druga łyżwy: ma za zadanie narysować i nazwać dyscypliny sportowe z wykorzystaniem łyżew. (łyżwiarstwo figurowe, łyżwiarstwo szybkie, hokej na lodzie) Trzecia grupa narty: ma za zadanie narysować i nazwać dyscypliny sportowe z wykorzystaniem nart. (skoki narciarskie, narciarstwo alpejskie, narciarstwo klasyczne, biathlon, snowboard) Mogą wykorzystać uczniowie przyniesione wycinki z gazet i przykleić na plakacie.</p> <p>4. Zabawa ruchowa- zabawa dramowa. Uczniowie siadają w kole. Zadaniem wybranego ucznia jest pokazywanie ruchem i gestem wybranej dyscypliny zimowej, pozostali zgadują jaka to dyscyplina.</p> <p>5. Rozwiązanie zadania na karcie pracy nr 1. Zadanie polega na prawidłowej odmianie wyrazów i połączeniu ich w pary. Uczniowie utrwalają pisownię końcówki – arz</p> <p>6. Spotkanie z poezją. Nauczyciel odczytuje wiersz Bożeny Formy „Na sankach” Zadaje pytania do tekstu: Jakie muszą być spełnione warunki żeby móc uprawiać sporty zimowe? (pogoda, ubranie, zdrowie, bezpieczeństwo)</p> <p>7. Nasi polscy mistrzowie sportów zimowych. Uczniowie mają chwilę na zastanowienie się i wymieniają. Nauczyciel może nakierowywać na odpowiedź, (Adam Małysz, Kamil Stoch, Zbigniew Bródka) przywiesza portrety na tablicy.</p> <p>8. Ja też chcę zostać mistrzem- burza mózgów. Nauczyciel przyczepia duży arkusz niebieskiego papieru na tablicy, na środku wpisuje słowo MISTRZ, zadaniem uczniów jest uzupełnienie wyrazami charakteryzującymi mistrza sportowego na płatkach śniegu i przyczepiają na chmurce (np. dużo trenuje, dba o zdrowie, ambitny, cierpliwy, silny, wysportowany).</p> <p>9. Redagowanie kilkudzaniowej wypowiedzi pisemnej rozpoczynającej się od słów: Chciałabym/chciałbym być mistrzem sportowym..... Następnie kilkoro wybranych uczniów odczytuje swoją wypowiedź.</p> <p>10. Rozwiązanie multimedialnych zadań tekstowych „Sporty zimowe” (autor M. Urbańska). Każde dziecko pisze odpowiedź w metodnikach i sprawdza rozwiązanie na tablicy interaktywnej. Sprawdza kryterium sukcesu.</p> <p>11. Podsumowanie zajęć, ocena i pożegnanie. W metodniku rysuje buźkę z odpowiednią miną. Za swoją pracę otrzymuje od nauczyciela śnieżynkę laminowaną (zakładka) , aby zachęcała do uprawiania dyscyplin sportowych.</p>	<p>artystyczno ruchowe</p> <p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicze</p>
---	--

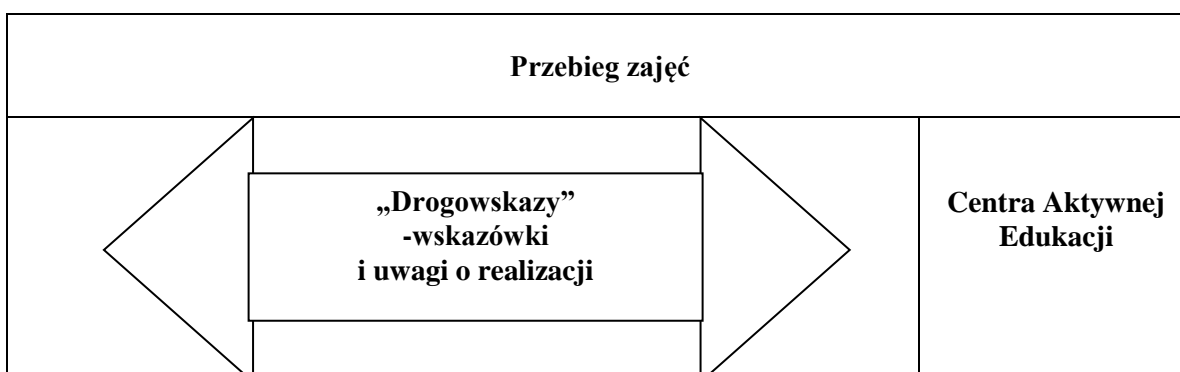
Autor: Danuta Szymczak	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, przyrodnicza, matematyczna, plastyczna, techniczna społeczna, muzyczna	Temat lekcji: Zwierzęta na wsi.
Cel/cele zajęć: - rozwijanie umiejętności poprawnego wypowiedziania się uczniów na ok - doskonalenie umiejętności liczenia (w tym dokonywania porównywania różnicowego reślony temat) - wyposażenie uczniów w zasób podstawowej wiedzy na temat ssaków i ptaków) - kształtowanie umiejętności klasyfikowania przedmiotów według podanej cechy - doskonalenie umiejętności pracy w grupie - kształtowanie poczucia estetyki.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - podam charakterystyczne cechy wsi - rozpoznam i nazwę zwierzęta żyjące na wsi - opiszę wygląd wybranych zwierząt hodowanych na wsi - poznam charakterystyczne cechy ssaków i ptaków - rozpoznam za pomocą zmysłów produkty pochodzenia zwierzęcego - wypowiem się na temat zwierząt w oparciu o własne obserwacje i tekst -wykonam pracę plastyczną.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - podaję nazwy zwierząt hodowanych przez człowieka na wsi - wymieniam cechy charakterystyczne ssaków i ptaków - klasyfikuję zwierzęta hodowlane na ptaki i ssaki,0	
Podstawa programowa: 1.1)a), 1.1)b),1.1)c), 1.2)a),1.2)b.1.2c), 1.3)a), 1.3)c),1.3)f).1.3g), 3.1a),4.2b),4.2b),5.4),5.7),6.2),6.8)7.3),7.5),7.8),9.2a),9.2b),9.2b),9.3a),	
Metody pracy: pokaz, metoda ćwiczeń , praktycznego działania, ewaluacyjna, zabawa rytmiczna z muzyką.	
Formy pracy: jednolita, grupowa zróżnicowana, zbiorowa	
Środki dydaktyczne: kartoniki z literami, rozcięte ilustracje zwierząt ,duże arkusze papieru, ilustracje produktów pochodzące od zwierząt hodowlanych ,kredki, pisaki, płyta CD, bibuła ,papier kolorowy duże kartony papieru, produkty pochodzenia zwierzęcego,	

<p>1. Zabawa na dobry początek. Uczniowie poruszają się w rytm muzyki po dywaniku, na którym rozłożone są kartoniki z literami. Gdy muzyka milknie każdy z uczestników zabiera jedną literkę, zastanawia się przez moment i podaje nazwę zwierzęcia, rozpoczynającego się od danej litery.</p> <p>2. Wspólne określenie przez uczniów celu zajęć i kryterium sukcesu. 3. Dywanik skojarzeń Uczniowie zapisują na kartkach skojarzenia związane ze słowem „Wies”. Zapisane wyrazy uczniowie odczytują i przyklejają do długiego paska papieru, który eksponujemy w kącie przyrodniczym.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
--	---

<p>4. Ukryty obrazek Każdy uczeń losuje jeden fragment rozciętej ilustracji i podaje nazwę zwierzęcia, które ukrywa się na obrazku. Po odgadnięciu wszystkich nazw ,uczniowie dobierają się w grupy i układają obrazek przedstawiający zwierzątko.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
<p>5. Tworzenie „mapy pamięci”- praca w grupach. Uczniowie ,którzy ułożyli sylwetę zwierzęcia przyklejają ją na dużym arkuszu papieru. Następnie ustalają jakie korzyści człowiek czerpie z hodowli tego zwierzęcia. Wyniki przemyśleń przedstawiają w formie rysunków i podpisów. Po wykonaniu zadania członkowie grupy prezentują efekty swojej pracy pozostałym uczniom.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p>
<p>6. Rozpoznawanie produktów pochodzenia zwierzęcego różnymi zmysłami. Praca w parach. Jeden uczeń podaje koledze dany produkt, drugi z zasłoniętymi oczami określa jego pochodzenie. Jeśli odgadnie otrzymuje punkt, zaznaczamy go za pomocą odkładanej fasolki lub innego licznika, najlepiej pochodzenia naturalnego. Po skończonej zabawie zliczamy ilość zdobytych punktów, wyłaniamy ucznia, który uzyskał największą ilość punktów, najmniejszą ilość punktów, ile punktów zdobyli razem wszyscy uczniowie w klasie. Szeregujemy ilość uzyskanych punktów od największego wyniku, do najmniejszego.</p>	<p>matematyczno- przyrodnicza</p>
<p>7. Nauczyciel dzieli uczniów na dwie grupy. Każdy uczeń w grupie otrzymuje ten sam tekst. Uczniowie jednej grupy otrzymują tekst” Ssaki”, uczniowie drugiej grupy „Ptaki”. (Załącznik nr 1) Zadaniem uczniów jest samodzielne przeczytanie zdań i wyszukanie w tekście potrzebnych wiadomości charakteryzujących ssaki i ptaki. Po przeczytaniu następuje wymiana zdań na temat zdobytych informacji, wspólnie ustalenie ich zapisu .Przedstawiciel grupy zapisuje wyrazy-określenia charakteryzujące ssaki i ptaki. Po wykonaniu zadania następuje prezentacja prac.</p>	<p>polonistyczno- komunikacyjne</p> <p>matematyczno- przyrodnicza</p>
<p>8. Uczniowie otrzymują kartoniki z ilustracjami ptaków i ssaków ,zadaniem uczniów jest przyklejenie ich na odpowiednim plakacie (ptaki i ssaki).</p>	<p>matematyczno- przyrodnicza</p>
<p>9. Wykonanie makiety na temat: „Wiejskie podwórko” Dzieci podzielone na grupy wykonują na dużym kartonie podwórko ze zwierzętami. Nauczyciel zapoznaje dzieci z tematem i sposobem wykonania pracy plastycznej- każde dziecko ma za zadanie ulepić z plasteliny wybrane przez siebie zwierzątko. Do pracy wykorzystują również inne różnorodne materiały plastyczne: bibułę, papier kolorowy, kredki. Po skończonym zadaniu uczniowie przedstawiają swoje podwórka, każdy uczeń podaje nazwę ulepionego zwierzątka.</p>	<p>artystyczno-ruchowe</p>
<p>10. Podsumowanie zajęć Uczniowie losują kartoniki z nazwami zwierząt ,najlepiej aby dla każdego ucznia był przygotowany kartonik z inną nazwą .Siadają na dywaniku i podają informacje na jego temat. Ważne jest aby potrafili zakwalifikować zwierzątko do ptaków lub ssaków. Mogą wydawać charakterystyczne odgłosy pasujący do danego zwierzątka.</p>	<p>matematyczno- przyrodnicze</p>
<p>11.Uczniowie za pomocą emotikonów wyrażają zadowolenie, lub nie z zajęć.</p>	

Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa II Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: At the shop
Cel/cele zajęć: Uczeń: – poznaje nazwy waluty brytyjskiej, – improwizuje sytuację w sklepie.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: – przedstawiam sytuację w sklepie, – zarządzam walutą brytyjską.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - robię zakupy w klasowym sklepie.	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: gry- How much is it?, what's wrong, raise the money,	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: karty wyrazowe, waluta brytyjska, lista zakupów, stoiska sklepowe z różnym asortymentem.	

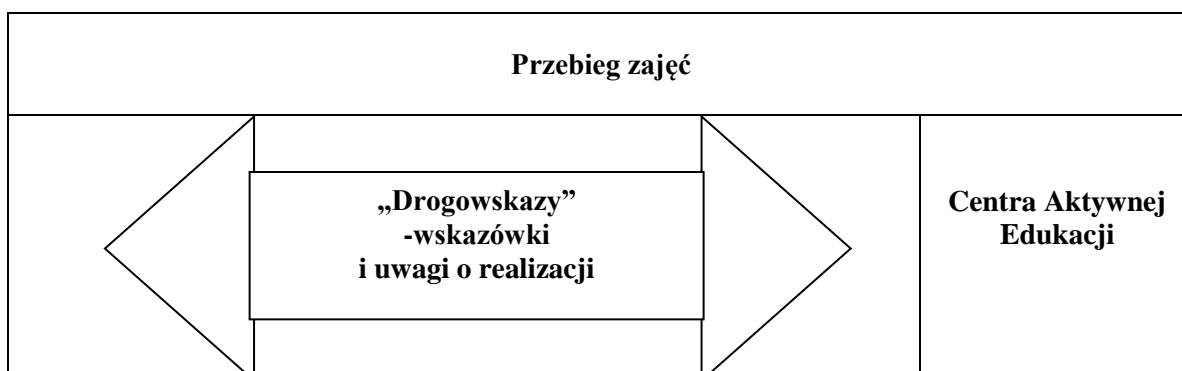

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p> <p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel wchodzi do klasy z torbami na zakupy stając na środku sali wyciąga kilka list z zakupami i czyta na głos (załącznik 1). Następnie wyciąga portfel i liczy pieniądze. Odwraca się do uczniów i zadaje pytanie Will you help with the shopping? Nauczyciel pyta się uczniów o jaka pomoc ich poprosił. Uczniowie wspólnie z nauczycielem formułują cele lekcji.</p> <p>3. Nauczyciel siada z uczniami na dywanie, i rozkłada na walutę brytyjską.(załącznik 2). Pyta się uczniów czy wiedzą jaką walutą posługują się Brytyjczycy. Nauczyciel podnosi do góry poszczególne banknoty lub monety i pyta się uczniów How much is it? Uczniowie odpowiadają na pytanie. W kolejnych rundach uczniowie na zmianę pytają się i udzielają odpowiedzi.</p> <p>4. Nauczyciel prosi jednego ucznia o ustawienie się przy wybranym stoisku sklepowym (stoiska sklepowe należy przygotować przed lekcją. Mogą to być np. artykuły spożywcze, zabawki, ubrania, artykuły szkolne – słownictwo powinno być znane uczniom.. Na stoiskach powinny być poukładane odpowiednie artykuły z tej samej kategorii z widocznymi cenami). Nauczyciel podchodzi do ucznia stojącego za ladą i prosi o dany produkt. „Can I have two bananas please?” Po otrzymaniu produktów ponownie pyta „How much is it?” i pokazuje pieniądze. Uczeń stara się podać cenę. Nauczyciel siada z uczniem na dywanie i pokazuje uczniom zdania dotyczące sytuacji w sklepie (załącznik</p>	<p>językowe</p> <p>artystyczno-ruchowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p>
--	--

<p>3). Zadaniem uczniów jest ułożyć je w odpowiedniej kolejności. Swoje propozycje uczniowie zawieszają na tablicy w widocznym miejscu. Uczniowie ćwiczą dialogi w parach.</p>	
<p>5. Nauczyciel wybiera uczniów którzy będą pełnić funkcję sprzedawców. Pozostali uczniowie otrzymują listę zakupów i pieniądze. (załącznik 1 i 2).Zadaniem uczniów jest zakupić wszystkie produkty z listy i zapisanie cen wszystkich zakupionych produktów. Uczniowie którzy ukończą zakupy zamieniają się miejscami ze sprzedawcami.</p>	językowe
<p>6. Jeśli starczy czasu uczniowie mogą zrobić własne listy i ponownie „pójść na zakupy”</p>	językowe artystyczno-ruchowe
<p>7. Podsumowanie: HOT QUESTION¹: What’s have you got on your shopping list? Nauczyciel zadaje pytanie uczniom którzy udzielają wymyślonych przez siebie odpowiedzi.On my shopping list I have got</p>	językowe
<p>8. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na pożegnanie.</p>	językowe artystyczno-ruchowe

¹**HOT QUESTION – High Order Thinking Question.** Pytania zmuszające ucznia do myślenia i nie mające jednoznacznej odpowiedzi (każdy uczeń może dzielić innej odpowiedzi).

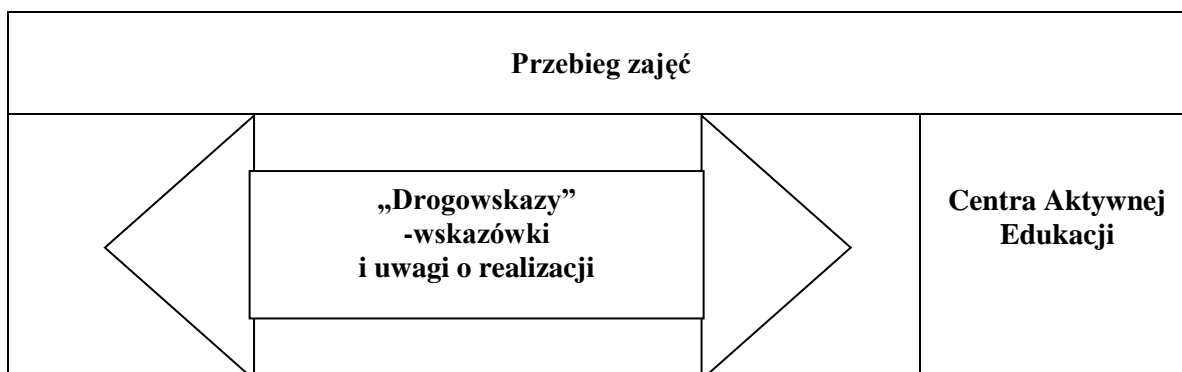
Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa II Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: Merry Christmas everyone
Cel/cele zajęć: Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> - poznaje nazwy ozdób świątecznych, - pisze list do Świętego Mikołaja. - zna obyczaje bożonarodzeniowe w Wielkiej Brytanii 	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> - wymieniam i projektuje ozdoby świąteczne. - tworzę rymowanąkę o świętach. - rozwiązuję quiz dotyczący Świąt
Kryteria sukcesu dla ucznia: - prezentuję swoje prace, dokonuję oceny koleżeńskiej.	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: stacje samodzielnego uczenia się	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: rymowanaka, wieża Jenga, filc, szablony ozdób, klej, nożyczki, igła nitka, tasiemki, guziki itp., szablon listu.	

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę</p> <p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel ubrany jest na czerwono w czapce Świętego Mikołaja i z workiem prezentów. Nauczyciel wita się z nimi słowami HOHOHO Merry Christmas everyone. Zadaje uczniom pytanie Do you know who I am? Dzieci udzielają odpowiedzi i formułują cele lekcji z nauczycielem.</p> <p>3. Nauczyciel mówi dzieciom że ma dla nich prezenty. Rozkłada na stolikach cztery świąteczne torby. Następnie dzieli dzieci na cztery grupy (załącznik 1 obrazki należy powielić i podzielić tak aby wyszły równe grupy).</p> <p>4. Zanim uczniowie rozpoczną rozwiązywać zadania nauczyciel za pomocą burzy mózgów zbiera od uczniów informacje na temat świąt (uczniowie jako zadanie domowe mieli poszukać informacji na temat świąt) Uczniowie każdej z grup siadają przy jednym stoliku (stacji) i rozwiązują zadania przez 5 min, gdy czas minie na sygnał nauczyciela zmieniają się z inną grupą i kontynuują wykonywanie zadań.</p> <p style="padding-left: 20px;">a) Stacja I. Uczniowie układają rymowanąkę z rozsypanki. (załącznik 2)</p> <p style="padding-left: 20px;">b) Stacja II. Uczniowie wykonują ozdoby świąteczne z filcu</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
---	---

<p>i nazywają je (załącznik 3). Ozdoby powinny być już wycięte i przygotowane do złożenia.</p> <p>c) Stacja III. Uczniowie piszą list do Świętego Mikołaja wpisujące brakujące słowa z tabelki (załącznik 4)</p> <p>d) Stacja IV. Uczniowie grają w grę. W tym celu nauczyciel wykorzystuje klocki z wieży Jenga. Na klocek z jednej strony zapisuje angielską nazwę np. Santa a na odwrocie polską Mikołaj (załącznik 5). Uczniowie kolejno wyciągają klocki z wieży i opowiadają na pytania za poprawną odpowiedź przyznają sobie punkt (np. obrazek z załącznika 1). Po wykonaniu zadania uczniowie zliczają punkty.</p> <p>5. Podsumowanie: Uczniowie prezentują swoje prace. Na jednym dużym arkuszu przyczepiają ozdoby świąteczne, list do Mikołaja oraz rymowankę oraz wyłaniają elfa mistrza który najlepiej poradził sobie z wieżą Jenga.</p> <p>6. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką ułożoną przez siebie rymowanką.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p> <p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
--	---

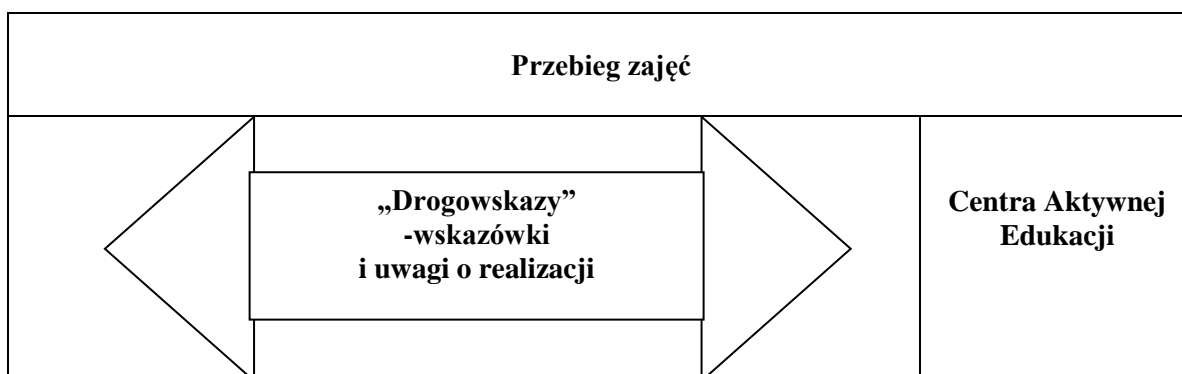
Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa II Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: Months of the year.
Cel/cele zajęć: Uczeń: – poznaje nazwy miesięcy, – szereguje miesiące w odpowiedniej kolejności. – utrwala słownictwo dotyczące	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: – rozróżniam nazwy miesięcy, – korzystam z kalendarza do określania miesięcy, – wykorzystuję słownictwo dotyczące pór roku, pogody oraz ubrań.
Kryteria sukcesu dla ucznia: – tworzę mapę myśli dotyczącą miesięcy i prezentuje ją w klasie.	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: gry- What month comes after/before....., what's wrong, gra interaktywna, burza mózgów	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: : tablica interaktywna, karty wyrazowe, gra interaktywna w programie learningapps,	

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p> <p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel wykorzystuje w tym celu kalendarz i pacynkę. Nauczyciel przedstawia rozmowę z pacynką dotyczącą urodzin i świąt np. <i>When's your birthday? It's in January. When's Christmas? It's in December.</i> Po każdej wypowiedzi nauczyciel udaje, że szuka miesiąca w kalendarzu. Nauczyciel formułuje cele lekcji wraz z uczniami.</p> <p>3. Nauczyciel rozwiesza po całej klasie nazwy miesięcy lub kartki z kalendarza z angielskimi nazwami (należy to zrobić przed rozpoczęciem lekcji), (załącznik1). Zadaniem uczniów jest odnalezienie miesięcy i ułożenie ich w odpowiedniej kolejności. W trakcie gdy uczniowie poszukują miesięcy nauczyciel na głos je wymawia w odpowiedniej kolejności.</p> <p>4. Uczniowie spoglądają na kolejność ułożenia miesięcy i powtarzają je za nauczycielem. Następnie nauczyciel wymienia jeden miesiąc i pyta się uczniów <i>What comes after / before</i> Zadaniem uczniów jest odnalezienie poszukiwanego miesiąca na dywanie i udzielenie poprawnej odpowiedzi.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p>
--	---

<p>5. Uczniowie słuchają rymowanki „Months” (autor Justyna Krawczyk, materiał przygotowany na potrzeby programu „ Myśle-działam-idę w świat”), a następnie powtarzają razem z nauczycielem. Podczas powtarzania rymowanki uczniowie wymyślają różne gesty (wyliczanie palcami, udawanie zabawy, obracanie się dookoła, dotykanie podłogi, łapanie się za ręce itp.) (załącznik 2)</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>6. Nauczyciel pyta się co kojarzy im się z miesiącami (różne święta, pory roku, pogoda, ubrania) . Uczniowie poprzez burzę mózgów tworzą bank pomysłów.</p>	<p>językowe</p>
<p>7. Podział uczniów na grupy. Nauczyciel prosi uczniów o wylosowanie dowolnego miesiąca i zapamiętanie go (należy powielić odpowiednią liczbę kart z miesiącami tak aby udało się utworzyć równe grupy). Następnie mówi aby ustawili się miesiącami które wchodzi w skład czterech pór roku (każda pora roku tworzy jedną grupę).</p>	<p>językowe</p>
<p>8. Nauczyciel pokazuje uczniom przykładowa mapę myśli „Mind map” (autor Justyna Krawczyk, materiał utworzony na potrzeby programu „Myśle-działam-idę w świat”). Następnie uczniowie tworzą własne mapy myśli (w tym celu muszą mieć utworzone konta na platformie www.learningapps.org. Nauczyciel dokonuje tego, tworząc klasę w zakładce „moje klasy”) jeśli uczniowie nie posiadają kont, wykonują mapy myśli na arkuszach papieru.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>9. Podsumowanie: Uczniowie prezentują swoje mapy myśli.</p>	<p>językowe</p>
<p>10. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na pożegnanie.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>

Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa II Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: My name is Mary.
Cel/cele zajęć: Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> - Poznaje formy zadawania podstawowych pytań dotyczących danych osobowych. - Zadaje pytania dotyczące danych osobowych oraz odpowiada na nie. 	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> - formułuję pytania do tyczące danych osobowych. - rozróżniam odpowiednie pytania i dobieram do nich odpowiedzi.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - pytam się kolegi o dane osobowe oraz odpowiadam na pytania kierowane do mnie.	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: gry- make a sentence, find a pair, rymowanka.	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: : tablica interaktywna, karty wyrazowe, nagrania audio video, Magic Hat.	

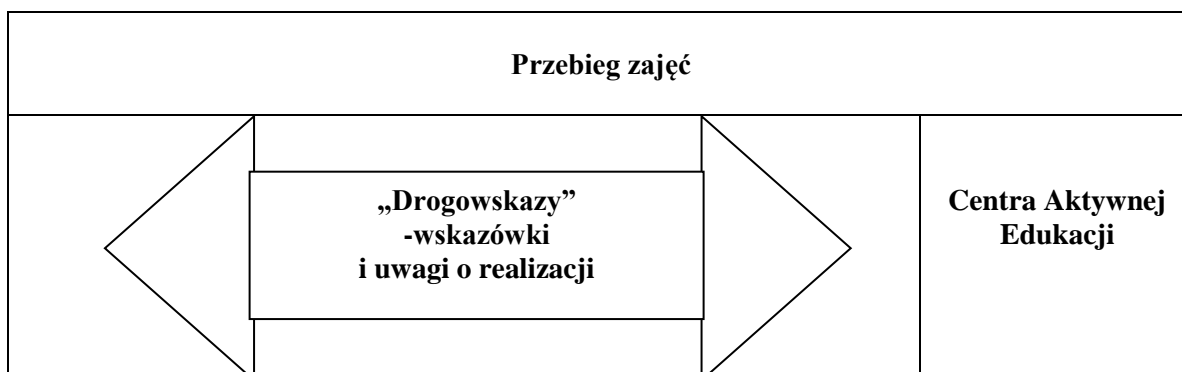

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p> <p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel wykorzystuje w tym celu bajkę „Little Red Riding Hood” – rozmowa Czerwonego Kapturka z wilkiem „Little Red Riding Hood and the Wolf” (autor – Justyna Krawczyk, materiał wypracowany na potrzeby programu „ Myślę-działam-idę w świat”). Po obejrzeniu filmu nauczyciel prosi uczniów o pomoc w sformułowaniu celów lekcji. (załącznik 1)</p> <p>3. Nauczyciel rozwiesza na tablicy karty wyrazowe z pytaniami i odpowiedziami (załącznik 2). Wskazuje kolejno pytanie i odpowiedź i prosi uczniów o powtórzenie. Po kilku rundach prosi wybranych uczniów aby samodzielnie odczytywali pytania i odpowiedzi.</p> <p>4. Nauczyciel chodzi po klasie i zadaje pytania poszczególnym uczniom. Uczniowie starają się odpowiedzieć na pytania. Po kilku rundach nauczyciel losuje uczniów którzy zadają pytanie a oni wybierają osobę która na pytanie ma odpowiedzieć.</p> <p>5. Uczniowie siadają na dywanie nauczyciel prezentuje im rymowankę „What’s your name?” Uczniowie powtarzają razem z nauczycielem. (załącznik 3)</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
---	---

<p>6. Uczniowie siedzą na dywanie. Nauczyciel podaje uczniom Magic Hat (zaczarowany kapelusz), w którym umieszczone są karteczki z pytaniami i odpowiedziami (załącznik 4). Po wyciągnięciu karteczki, uczniowie którzy wylosowali pytania kolejno je odczytują, osoba która ma parę musi szybko wstać i przeczytać swoją odpowiedź. (kilka osób będzie miało pasującą odpowiedź, dlatego kto pierwszy wstanie i udzieli odpowiedzi ten tworzy parę z uczniem który zadawał pytanie).</p>	<p>językowe</p>
<p>7. Nauczyciel kolejno prosi uczniów o wylosowanie jednej karteczki na której zapisane są dane osobowe (załącznik 5). Uczniowie kolejno siadają na krześle a reszta uczniów zadaje im pytania. Uczeń odpowiada na pytania a zadaniem uczniów jest zrobienie notatek które zapisują na karcie. (załącznik 6). Po wysłuchaniu wszystkich odpowiedzi nauczyciel zadaje pytania dotyczące danych zapisanych przez uczniów np. Who is Kasia? How old is she? Where is she from? Uczeń który pierwszy się zgłosi i udzieli poprawnych odpowiedzi zdobywa punkt - kolorową piłeczkę. (W tym zadaniu nie sprawdzamy poprawności zapisu odpowiedzi liczy się odpowiedź ustna). Po zakończonej zabawie zliczmy piłeczki i nagradzamy brawami zwycięzcę.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>8. Podsumowanie: HOT QUESTION!: Who are you? Nauczyciel zadaje pytanie uczniom którzy udzielają wymyślonych przez siebie odpowiedzi.</p>	<p>językowe</p>
<p>9. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na pożegnanie.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>

'HOT QUESTION – High Order Thinking Question. Pytania zmuszające ucznia do myślenia i nie mające jednoznacznej odpowiedzi (każdy uczeń może dzielić inne odpowiedzi).

Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa II Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: Places in town. (temat 2 godzinny)
Cel/cele zajęć: Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – nazywa obiekty znajdujące się w mieście: school, shop, post office, church, ciemna, cafe, train station, library, bank – rozpoznaje zapis graficzny poznanych obiektów. 	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> – wymieniam nazwy obiektów znajdujących się w mojej okolicy,
Kryteria sukcesu dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> – Nazywam budynki w mojej okolicy podczas spaceru. 	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: TPR, gry- Kim's game, racing wordplay , audiolingwalna, spacer edukacyjny	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: : tablica interaktywna, flashcards,	

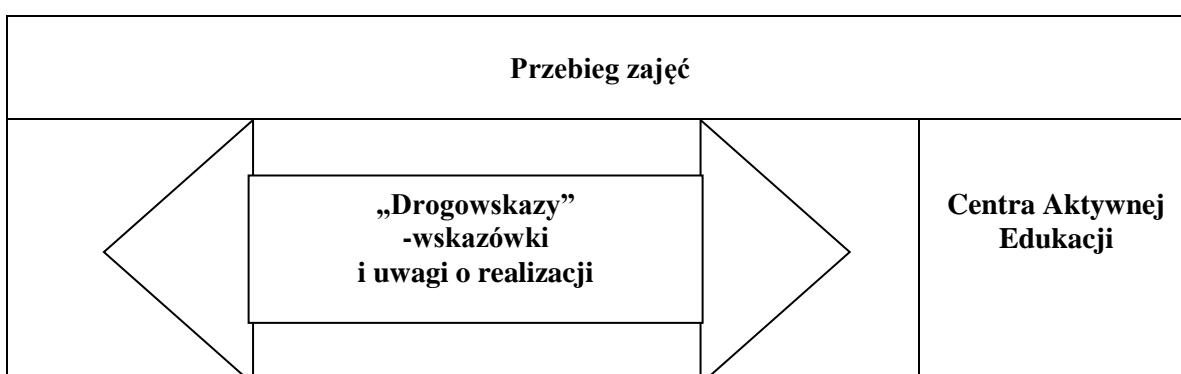

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p> <p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel przedstawia uczniom prezentację przedstawiającą budynki i instytucje znajdujące się w mieście. „Where can you find it?” (autor Justyna Krawczyk – materiał wypracowany na potrzeby programu „ Myślę-działam-idę w świat”). Uczniowie formułują cele lekcji z pomocą nauczyciela. (Załącznik 1)</p> <p>3. Nauczyciel rozwiesza na tablicy karty obrazkowe i nazywa je. Kiedy uczniowie powtórzą kilkakrotnie nazwy instytucji nauczyciel zakrywa karty i ponownie prosi uczniów o podanie nazwy (Kim's game). Kiedy uczniowie prawidłowo odpowiedzą na pytanie what's this? Karta zostaje odkryta. W kolejnej rundzie nauczyciel pokazuje uczniom karty wyrazowe i prosi uczniów o ich przeczytanie. Następnie wylosowani uczniowie zawieszają karty wyrazowe pod odpowiednim obrazkiem.</p> <p>4. Nauczyciel gestem i mimiką pokazuje uczniom gdzie w tym momencie się znajduje. Uczeń który poprawnie odpowie zamienia się miejscem z nauczycielem i pokazuje kolejne miejsce. Po kilku rundach nauczyciel prosi</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
--	---

<p>wszystkich uczniów o pokazywanie ciałem instytucji które usłyszą.</p>	
<p>5. Nauczyciel dzieli uczniów na dwie grupy, aby tego dokonać jedni uczniowie losują karty wyrazowe a inni obrazkowe. Po wylosowaniu uczniowie muszą odnaleźć swoją parę. Następnie każda para rozdziela się i idzie do jednej z dwóch grup. Uczniowie grają w grę racing wordplay. Jeden członek z każdej z grup przedstawia za pomocą gestów w jakim miejscu się znajduje (nazwy miejsc są pokazywane przez nauczyciela) każdy uczeń ma jedną minutę na pokaz. Po każdej rundzie nauczyciel zlicza ilość poprawnie odgadniętych słów. Zwycięzcą jest drużyna, która odgadnie największą ilość słów.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>6. Spacer edukacyjny. Nauczyciel wybiera się na spacer z uczniami po najbliższej okolicy. Podczas spaceru uczniowie obserwują i nazywają mijane obiekty. Jeśli to możliwe robią zdjęcia lub nakręcają film na którym nazywają instytucje wykorzystując wcześniej poznane zwroty There is..... Po spacerze uczniowie opowiadają co widzieli, informacje zaznaczają na karcie (załącznik 2). (Dobrze byłoby gdyby nauczyciel tak zaplanował spacer aby uczniowie mieli możliwość zaobserwować jak największą ilość budynków o których była mowa na zajęciach.)</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>7. Podsumowanie: HOT QUESTION¹: What's your favourite place in your town? Uczniowie wybierają instytucję lub miejsce w którym najbardziej lubią przebywać. Rozpoczynają swoją wypowiedź zwrotami I like.....</p>	<p>językowe</p>
<p>8. Zadaniem domowym uczniów jest przygotowanie prezentacji (z wykorzystaniem zrobionych zdjęć lub filmów) lub pracy plastycznej zawierającej instytucje lub miejsca które uczniowie zaobserwowali podczas spaceru. Uczniowie wykonują zadanie w parach (można wykorzystać pary utworzone w pkt 6)</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>9. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na pożegnanie.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>

¹**HOT QUESTION – High Order Thinking Question.** Pytania zmuszające ucznia do myślenia i nie mające jednoznacznej odpowiedzi (każdy uczeń może dzielić innej odpowiedzi).

Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa II Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: Today is Monday.
Cel/cele zajęć: Uczeń: – poznaje nazwy dni tygodnia, – szereguje dni tygodnia w odpowiedniej kolejności.	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: – rozróżniam nazwy dni tygodnia, – korzystam z kalendarza do określania dni tygodnia
Kryteria sukcesu dla ucznia: – projektuję swój grafik na cały tydzień i prezentuję go w klasie.	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: gry- What's next, What day comes after/before....., rymowanka.	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: : tablica interaktywna, karty wyrazowe, Magic Hat, karta pracy.	

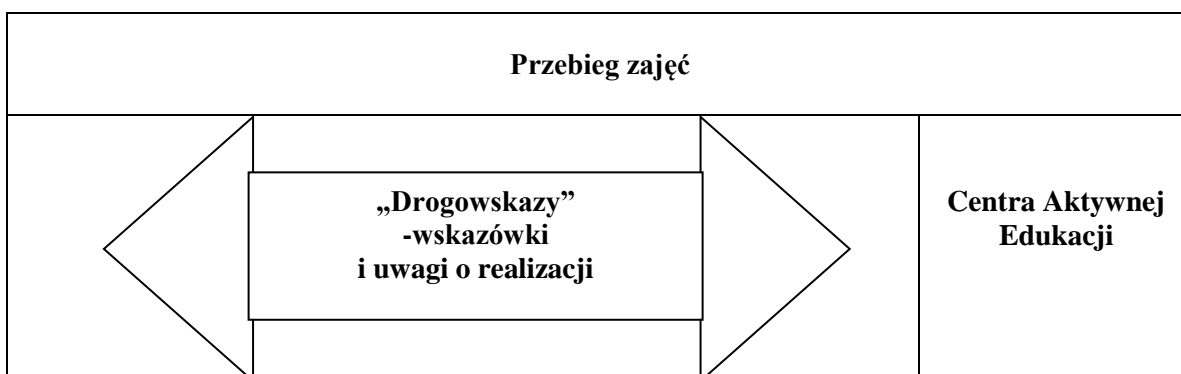

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p>	językowe artystyczno-ruchowe
<p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel wykorzystuje w tym celu prezentację „Days of the week”(autor – Justyna Krawczyk, materiał utworzony na potrzeby programu „Myślę – działam – idę w świat”). Po obejrzeniu nauczyciel prosi uczniów o pomoc w sformułowaniu celów lekcji. (załącznik 1)</p>	językowe
<p>3. Nauczyciel rozwiesza na tablicy karty wyrazowe z nazwami dni tygodnia (załącznik 2) i prosi uczniów o powtórzenie nazw. Następnie wraz z uczniami uczy się rymowanki „Days of the week” (załącznik 3).</p>	językowe artystyczno-ruchowe
<p>4. Nauczyciel ściąga karty wyrazowe z tablicy i rozdaje przypadkowym uczniom. Następnie prosi uczniów o ułożenie nazw w odpowiedniej kolejności.</p>	językowe
<p>5. Uczniowie siadają na dywanie nauczyciel podaje uczniom Magic Hat w którym znajdują się karteczki z dniami tygodnia (załącznik 4). Po wylosowaniu karteczek przez wszystkich, uczniowie kolejno odczytują nazwy i ustawiają się w odpowiedniej kolejności.</p>	językowe artystyczno-ruchowe
<p>6. Uczniowie siedzą na dywanie i ponownie losują karteczki z dniami tygodnia. Nauczyciel prosi jednego ucznia o wstanie i odczytanie swojego</p>	językowe artystyczno-ruchowe

<p>dnia tygodnia. Po przeczytaniu nazwy nauczyciel powtarza zdanie today is zadaje uczniom pytanie What day was yesterday? i What day will be tomorrow? Podczas prezentacji nauczyciel używa mowy ciała aby uczniowie domyślili się znaczenia słów today – dzisiaj, yesterday – wczoraj i tomorrow – jutro. Nauczyciel prosi aby uczniowie z odpowiednimi nazwami dni ustawili się w odpowiednim miejscu (po obu stronach kolegi).</p>	
<p>7. Nauczyciel rozkłada na dywanie dwa zbiory kartek (days of the week i action verbs – załącznik 5). Uczniowie kolejno losują karty i opowiadają co robią w danym dniu tygodnia np. On Sunday I play football.</p>	<p>językowe</p>
<p>8. Zadanie domowe uczniowie zaprojektują grafik na cały tydzień i zaprezentują go klasie. (format i technika dowolne).</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>9. Podsumowanie: HOT QUESTION¹: What’s your favourite day of the week? Nauczyciel zadaje pytanie uczniom którzy udzielają wymyślonych przez siebie odpowiedzi.</p>	<p>językowe</p>
<p>10. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na pożegnanie.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>

¹**HOT QUESTION – High Order Thinking Question.** Pytania zmuszające ucznia do myślenia i nie mające jednoznacznej odpowiedzi (każdy uczeń może dzielić innej odpowiedzi).

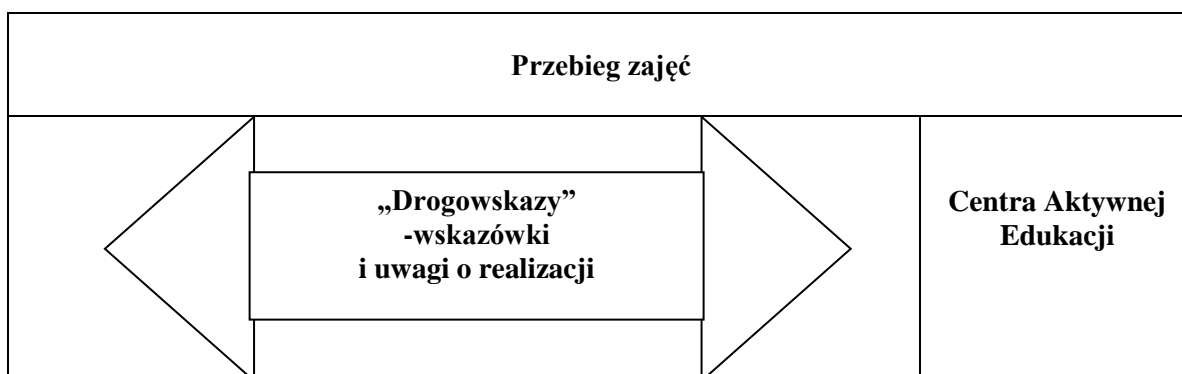
Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa II Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: Toys – nazwy zabawek
Cel/cele zajęć: Uczeń: – nazywa poznane zabawki, – rozpoznaje zapis graficzny zabawek, – wprowadzenie czasownika have got	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: – wymieniam nazwy zabawek – zapisuję nazwy zabawek w języku angielskim, – stosuję czasownik have got
Kryteria sukcesu dla ucznia: – prezentuję swoje ulubione zabawki.	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: memo, gry – Find the toy, Chinese whispering, Read and touch, audiolingwalna,	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa,	
Środki dydaktyczne: : zabawki, flashcards, karty z nazwami zabawek, tablica interaktywna	

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p> <p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel wyklada przyniesione zabawki i rozkłada na stole, następnie wykorzystując pacynki bawi się zabawkami. Uczniowie starają się samodzielnie sformułować cele lekcji.</p> <p>3. Nauczyciel pokazuje uczniom karty obrazkowe z zabawkami i nazywa je, prosi wszystkich uczniów aby powtarzali za nim. W kolejnej rundzie nauczyciel prosi poszczególnych uczniów o powtarzanie nazw.</p> <p>4. Zabawa read and touch. Nauczyciel rozkłada zabawki na dywanie a następnie pokazuje karty wyrazowe z nazwami zabawek prosi wylosowanych uczniów o przeczytanie nazwy na głos i wskazanie odpowiedniej. Jeśli uczeń poprawnie wskaże zabawkę przypina kartę z nazwą do zabawki.</p> <p>5. Gra Chinese whispering. Uczniowie siedzą w kole nauczyciel mówi jednemu uczniowi na ucho nazwę zabawki. Uczniowie kolejno powtarzają słowo. Ostatnia osoba która usłyszy słowo musi wstać i wziąć do ręki wymienioną zabawkę.</p> <p>6. Gra memo. Uczniowie grają w grę interaktywną wykonaną w programie</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe artystyczno-ruchowe</p> <p>językowe</p>
--	---

<p>zrób to sam <u>Toys</u>. Zadaniem uczniów jest odnalezienie par.</p> <p>7. Prezentacja zabawek uczniów. Nauczyciel ponownie pokazuje uczniom zabawki przyniesione ze sobą na zajęcia. Podnosząc je wypowiada zdania I've got a doll, I've got a teddy bear, I've got a car Nauczyciel zachęca kolejno uczniów do pokazania swoich zabawek i zaprezentowania ich kolegom w klasie wykorzystując zwrot I've got i nazwę swojej zabawki.</p> <p>8. Podsumowanie: Nauczyciel prosi aby uczniowie odpowiedzieli na pytanie: How many toys do you remember?</p> <p>9. Uczniowie i ich zabawki żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na pożegnanie.</p>	<p>językowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
---	---

Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa II Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: What's the weather like?
Cel/cele zajęć: Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> - poznaje nazwy związane z pogodą. - łączy obrazki z zapisem graficznym. - wymienia pory roku 	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> - stosuję słownictwo dotyczące pogody aby opisać warunki atmosferyczne. - nazywam pory roku
Kryteria sukcesu dla ucznia: - projektuję rysunek „pogodowy” i opisuję go klasie.	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: gry- What's missing, what's wrong, talking parrot, TPR.	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: : tablica interaktywna, karty wyrazowe i obrazkowe, film, kod QR (utwór muzyczny), gra interaktywna na platformie learningapps.	

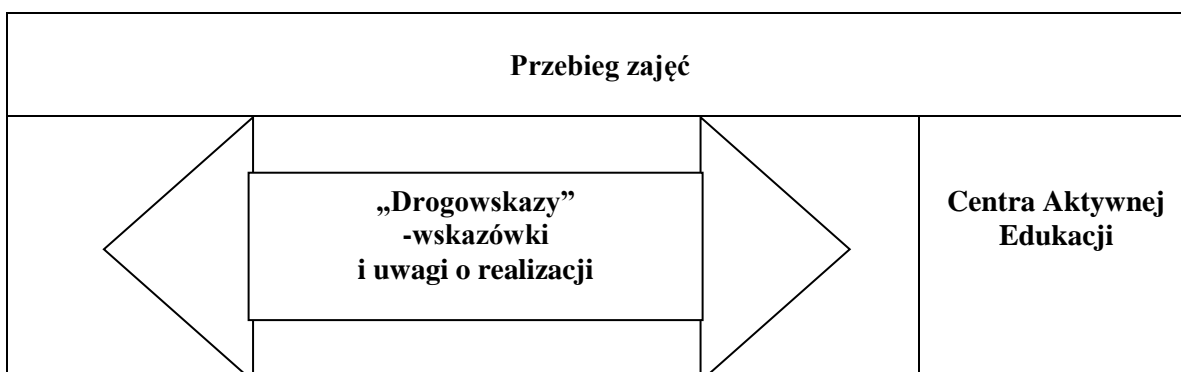

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p>	językowe artystyczno-ruchowe
<p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel wykorzystuje w tym celu film „What's the weather like?” (autor – Justyna Krawczyk materiał wypracowany na potrzeby programu „ Myślę-działam-idę w świat”). Po obejrzeniu nauczyciel prosi uczniów o pomoc w sformułowaniu celów lekcji. (załącznik 1)</p>	językowe
<p>3. Nauczyciel siada z uczniami na dywanie, wskazuje im kolejne karty obrazkowe z pogodą i nazywa je na głos. Prosi uczniów aby powtarzali za nim w taki sam sposób – gra talking parrot (gra polega na powtarzaniu słów w różnorodny sposób – szybko, powoli, głośno, cicho, smutno, wesoło itp.)</p>	językowe artystyczno-ruchowe
<p>4. Nauczyciel zadaje uczniom pytanie „ How can we show the weather?” – w jaki sposób możemy pokazać pogodę? – Uczniowie kolejno podają swoje propozycje pokazując mową ciała pogodę i nazywając ją. Jeśli starczy czasu można zabawić się w grę typu Simon says (wybrany uczeń coś innego pokazuje, a coś innego mówi. Zadaniem reszty uczniów jest pokazać to co prowadzący uczeń mówi, a nie pokazuje).</p>	językowe artystyczno-ruchowe
<p>5. Nauczyciel rozkłada na dywanie karty obrazkowe i wyrazowe. Zadaniem uczniów jest dopasowanie podpisów do obrazków (załącznik 2). Następnie</p>	językowe

<p>nauczyciel prosi jednego ucznia o odwrócenie się. W tym czasie pozostali uczniowie zmieniają nazwy na dwóch lub trzech obrazkach. Zadaniem ucznia po odwróceniu się jest odnalezienie błędów, nazwanie ich i poprawienie.</p>	
<p>6. Nauczyciel prosi uczniów o przypomnienie sobie filmu, który oglądali na początku lekcji. Pyta się o pogodę jaką można było zaobserwować. Uczniowie za pomocą obrazków tworzą układ pogody jaką zauważyli podczas oglądania filmu. Po ułożeniu uczniowie odczytują swoje propozycje. Sprawdzając poprawność zadanie uczniowie ponownie oglądają film. (Nauczyciel prosi uczniów aby zwrócili uwagę na muzykę).</p>	językowe
<p>7. Nauczyciel rozkłada na dywanie cztery karty z porami roku. Pyta się uczniów z czym kojarzą im się obrazki. Podczas odpowiedzi dzieci, nauczyciel dokłada do kart obrazkowych nazwy pór roku. (załącznik 3)</p>	językowe
<p>8. Gra interaktywna. <u>The weather</u> – Uczniowie odpowiadają na pytania dotyczące pogody i pór roku.</p>	językowe
<p>9. Zadanie domowe - dodatkowe. Nauczyciel rozdaje uczniom kod QR (załącznik 4). Zadaniem uczniów jest odczytanie kodu wspólnie z rodzicami za pomocą telefonu komórkowego i wykonanie zadania.</p>	językowe
<p>10. Podsumowanie: HOT QUESTION¹: What's your favourite weather? Nauczyciel zadaje pytanie uczniom którzy udzielają wymyślonych przez siebie odpowiedzi.</p>	językowe artystyczno-ruchowe
<p>11. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na pożegnanie.</p>	językowe artystyczno-ruchowe

¹**HOT QUESTION** – **H**igh **O**rders **T**hinking **Q**uestion. Pytania zmuszające ucznia do myślenia i nie mające jednoznacznej odpowiedzi (każdy uczeń może dzielić innej odpowiedzi).

Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa II Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: Where is Teddy?
Cel/cele zajęć: Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> - poznaje nazwy przyimków miejsca in, on, under, next to, behind, between, - Określa położenie przedmiotów. 	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> - rozróżniam przyimki miejsca i wykorzystuję je przy tworzeniu wypowiedzi.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - opisuję gdzie znajduje się miś.	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: gry- Where is, talking parrot, TPR.	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: : tablica interaktywna, klocki, piłeczki, karty wyrazowe, film, pluszowy miś.	

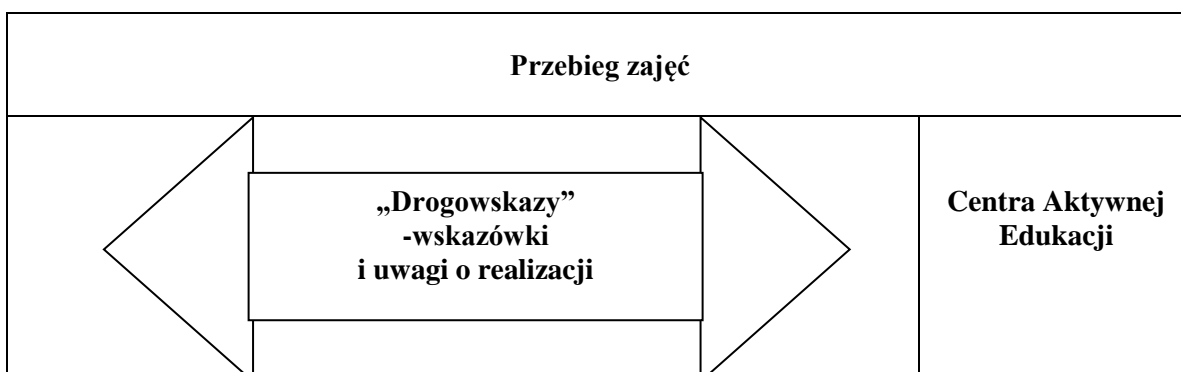

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p> <p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel chodzi po klasie z pacynką i szukają czegoś. Nauczyciel rozmawia z pacynką (załącznik 1). Po odnalezieniu misia nauczyciel pyta się dzieci o czym będą dzisiaj rozmawiać. Uczniowie samodzielnie określają cele lekcji.</p> <p>3. Nauczyciel prezentuje uczniom film „Where is Teddy?” (załącznik 2) . Uczniowie po obejrzeniu filmu powtarzają nazwy przyimków miejsca zmieniając intonację głosu (talking parrot).</p> <p>4. Nauczyciel siada z uczniami na dywanie i każdemu z nich wręcza dwa klocki oraz jedną piłkę (można wykorzystać dowolne trzy przedmioty). Na środku dywanu nauczyciel kładzie karty wyrazowe (załącznik 3) Nauczyciel najpierw ćwiczy z uczniami przyimki miejsca podając nazwy. Zadaniem uczniów jest ułożenie piłeczki i klocków w odpowiednim położeniu, np. The ball is next to the block. Nauczyciel wykonuje zadanie razem z uczniami. W kolejnej rundzie nauczyciel losuje kartę wyrazową i czyta przyimek miejsca uczniowie muszą jak najszybciej zaprezentować słówko za pomocą klocków i piłeczki uczeń który pierwszy ułoży klocki i piłeczkę wypowiada zdanie.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
--	---

<p>5. Nauczyciel wypowiada zdania, a uczniowie muszą ustawić się zgodnie z nimi. Np. Asia is between Adam and Ola. Kuba is under the Tomek itp.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>6. Nauczyciel prosi uczniów aby kolejno wymieniali nazwy przyimków miejsca które zapamiętali. Następnie dzieli uczniów na grupy według wypowiedzianych przyimków miejsca np. wszyscy którzy użyli przyimka next to tworzą jedną grupę (najlepiej żeby grupy były czteroosobowe jeśli dzieci jest mniej można połączyć w jedną grupę dwa przyimki miejsca). Jeden członek z każdej grupy jest liderem i wypowiada zdania np. Kasia is behind Weronika itp. Uczniowie wykonują polecenia lidera. W trakcie wykonywania zadań w tle lecie cicha muzyka, kiedy muzyka przestanie grać zmieniają się liderzy w grupach.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>7. Nauczyciel wyciąga misia którego szukał na początku zajęć i kładzie go różnych miejscach w klasie, następnie kolejno losuje uczniów i prosi ich aby odpowiedzieli na pytanie Where is Teddy? Po udzieleniu odpowiedzi przez wszystkich uczniów można zmienić zasadę. Jeden uczeń mówi gdzie znajduje się miś, a drugi musi go w tym miejscu położyć.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>8. Podsumowanie: HOT QUESTION!: Nauczyciel zadaje uczniom kolejno pytanie Where are you? Uczniowie udzielają wymyślonych przez siebie odpowiedzi.</p>	<p>językowe</p>
<p>9. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na pożegnanie.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>

HOT QUESTION – High Order Thinking Question. Pytania zmuszające ucznia do myślenia i nie mające jednoznacznej odpowiedzi (każdy uczeń może dzielić innej odpowiedzi).

Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa II Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: Wild animals.
Cel/cele zajęć: Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> - nazywa 8 dzikich zwierząt, - potrafi przyporządkować zwierzęta do ich opisu oraz wydawanych dźwięków. 	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> - wymieniam 8 dzikich zwierząt, - klasyfikuje zwierzęta według opisu
Kryteria sukcesu dla ucznia: - opisuję wybrane przez siebie zwierzę.	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: gry - what's missing?, find a pair, what animal is it?	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: tablica interaktywna, zdjęcia, karty wyrazowe i obrazkowe, gra interaktywna.	

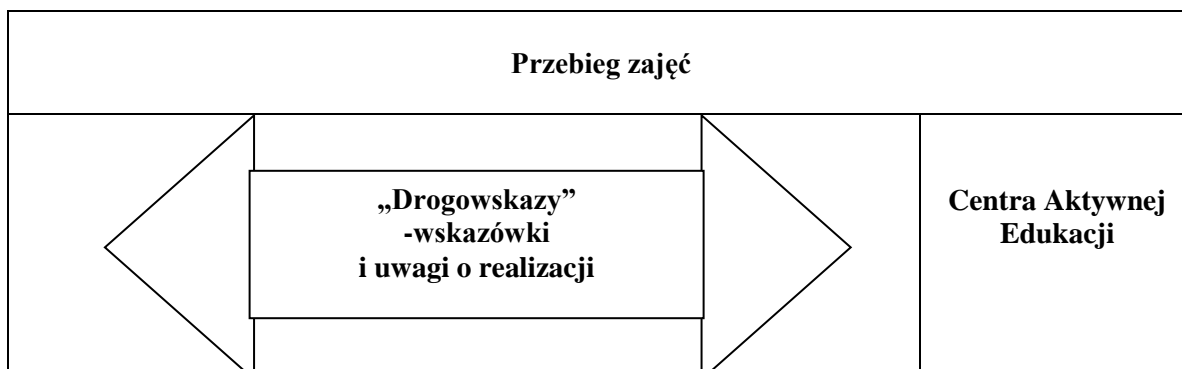

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p>	językowe artystyczno-ruchowe
<p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel wykorzystuje w tym celu zdjęcia <u>Wild animals</u> (załącznik 1). Uczniowie samodzielnie formułują cele lekcji.</p>	językowe
<p>3. Uczniowie wraz z nauczycielem siadają na dywanie - nauczyciel pokazuje kolejno karty obrazkowe ze zwierzętami i prosi uczniów o podanie ich nazwy. Jeśli uczniowie podają nazwę po polsku nauczyciel powtarza za nim po angielsku. Uczniowie dobierają obrazki do nazw zwierząt (załącznik 2).</p>	językowe
<p>4. Nauczyciel rozkłada karty na dywanie. Wszystkie dzieci nazywają zwierzęta wskazane przez nauczyciela. Następnie nauczyciel prosi uczniów o zamknięcie oczu i zakrywa jedną kartę. Zadaniem uczniów po otwarciu oczu jest powiedzenie jakiej karty brakuje.</p>	językowe
<p>5. Uczniowie kładą się na dywanie i zamykają oczy, słuchają odgłosów zwierząt i nazywają je. Materiał przygotowany z zasobów zaczerpniętych z www.animal-sounds.org (załącznik 3)</p>	językowe matematyczno- przyrodnicze
<p>6. Nauczyciel dzieli uczniów w pary poprzez wylosowanie przez nich zwierząt. Uczniowie losują karty obrazkową lub słowną chodząc po klasie</p>	językowe

<p>mówią I'm a..... i szukają pary. Po utworzeniu par uczniowie otrzymują karty pracy. Ich zadaniem jest dopasować opisy zwierząt do obrazków. Po wykonaniu zadania uczniowie wymieniają się swoimi kartami z inną grupą i dokonują oceny koleżeńskiej (załącznik 4)</p>	
<p>8. Uczniowie siadają na dywanie i losują karty obrazkowe. Następnie nauczyciel czyta opis zwierzęcia. Uczeń który stwierdzi, że opis dotyczy jego zwierzęcia musi wstać.</p>	językowe
<p>9. Uczniowie grają w grę <u>hangman</u> (autor Justyna Krawczyk, materiał wypracowany na platformie learningapps na potrzeby programu „ Myślę – działałam – idę w świat”).</p>	językowe
<p>10. Podsumowanie: HOT QUESTION¹: What's animal are you? Nauczyciel zadaje pytanie uczniom którzy udzielają wymyślonych przez siebie odpowiedzi.</p>	językowe
<p>11. Zadanie domowe: wykonam rysunek wybranego dzikiego zwierzęcia i opiszę go.</p>	
<p>12. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na pożegnanie.</p>	językowe artystyczno-ruchowe

¹**HOT QUESTION – High Order Thinking Question.** Pytania zmuszające ucznia do myślenia i nie mające jednoznacznej odpowiedzi (każdy uczeń może dzielić innej odpowiedzi).

Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa II Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: I can swim.
Cel/cele zajęć: Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – nazywa czynności dance, run, sing, ride a bike, play football, swim, ski, skateboard – rozpoznaje zapis graficzny poznanych nazw czynności. – stosuje czasownik can/can't w wyrażaniu swoich umiejętności. 	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> – wymieniam nazwy czynności, – stosuję czasownik can/can't mówiąc o swoich umiejętnościach.
Kryteria sukcesu dla ucznia: – opowiadam o czynnościach, które potrafię i których nie potrafię robić.	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: TPR, gry- magic hat , What is it? Who can.....,	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: : flashcards, karty z czasownikami can/can't i czynnościami.	

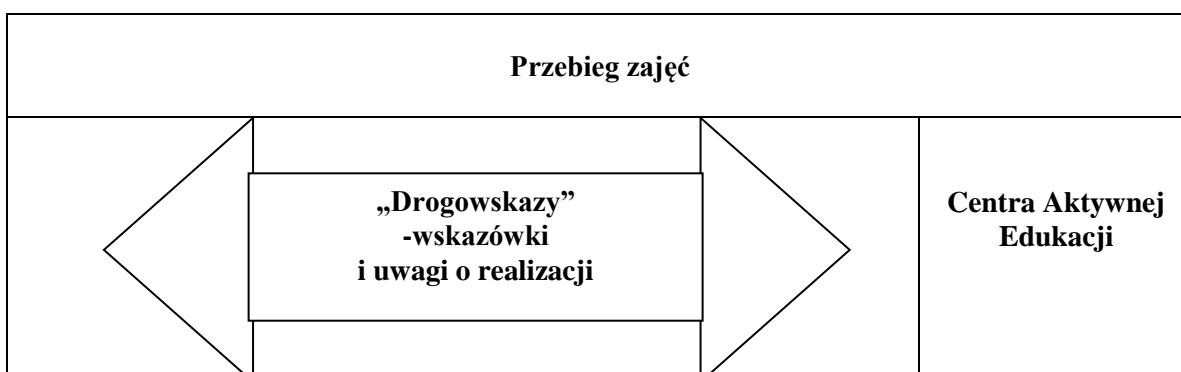

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p> <p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Gra What is it? Nauczyciel wykorzystuje w tym celu rekwizyty ze skrzyni (kask rowerowy, deskorolka, gogle narciarskie, mikrofon, piłka nożna, czepek kąpielowy ...) Uczniowie siadają w kręgu nauczyciel prosi jednego ucznia o zamknięcie oczu i wylosowanie jednego rekwizytu ze skrzyni. Zadaniem ucznia jest odgadnięcie co to za przedmiot i jaką czynność się dzięki niemu wykonuje. Następnie nauczyciel wykorzystując rekwizyty pokazuje czynności które raz wykonuje poprawnie a raz nie wypowiadając zdania <i>I can dance, I can't swim</i> etc. Uczniowie podają propozycję celów lekcji.</p> <p>3. Nauczyciel pokazuje uczniom karty z napisem can i can't i ponownie wypowiada zdania jednocześnie kciukiem wskazuje czy jest to zdanie pozytywne czy negatywne. (twierdzące – kciuk w górę, przeczące – kciuk w dół)</p> <p>4. Nauczyciel pokazuje uczniom karty obrazkowe przedstawiające czynności i kciukiem wskazuje jakie to zdanie (twierdzące – kciuk w górę, przeczące –</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p>
--	---

<p>kciuk w dół). Prosi wylosowanych uczniów o ułożenie zdania z czasownikiem can/can't oraz z wylosowaną czynnością.</p>	
<p>5. Zabawa Magic hat. Uczniowie siedzą na dywanie i losują karty z magicznego kapelusza. Zadaniem ucznia jest ułożenie zdania z wylosowanym słowem. Pozostali uczniowie używając kciuków decydują czy zdanie jest poprawne czy nie. Jeśli zdanie jest poprawne uczeń zatrzymuje kartę, jeśli natomiast jest błędne odkłada kartę z powrotem do kapelusza..</p>	<p>językowe</p>
<p>6. Zabawa Who can.....? Nauczyciel zadaje pytanie <i>Who can swim stand up. Who can dance clap your hands. Who can ski - turn around.etc....</i>Uczniowie którzy identyfikują się z wypowiedzianym zdaniem wykonują czynności</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>7. Podsumowanie: HOT QUESTION!: What can/can't you do? Uczniowie odpowiadają na pytanie udzielając wymyślonych przez siebie odpowiedzi.</p>	<p>językowe</p>
<p>8. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na pożegnanie.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>

HOT QUESTION – High Order Thinking Question. Pytania zmuszające ucznia do myślenia i nie mające jednoznacznej odpowiedzi (każdy uczeń może dzielić innej odpowiedzi).

Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa II Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: In my room.
Cel/cele zajęć: Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> - poznaje nazwy przedmiotów znajdujących się w pokoju, - opisuje swój pokój. - utrwala nazwy kolorów i liczb 	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> - nazywam przedmioty znajdujące się w moim pokoju, - projektuję swój pokój
Kryteria sukcesu dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> - prezentuję projekt swojego pokoju klasie. 	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: gry- Snap, story telling, gra interaktywna	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: : tablica interaktywna, karty wyrazowe i obrazkowe, gra interaktywna w programie learningapps,	

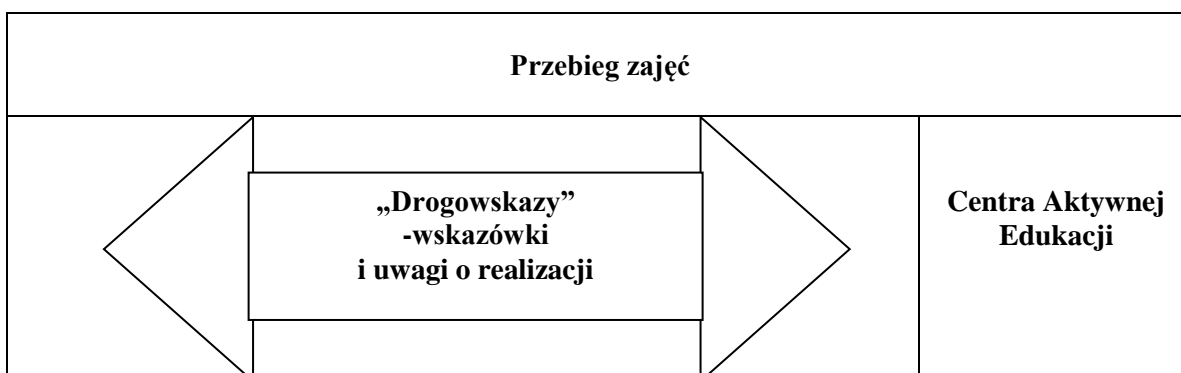

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p>	językowe artystyczno-ruchowe
<p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel wykorzystuje w tym celu zdjęcia (załącznik 1). Nauczyciel pyta się uczniów co przedstawiają zdjęcia(jakie to pomieszczenie, czy potrafią nazwać przedmioty znajdujące się na zdjęciu). Uczniowie wspólnie ustalają cele lekcji.</p>	językowe
<p>3. Nauczyciel wiesza na tablicy karty wyrazowe i obrazkowe. W trakcie wieszania uczniowie powtarzają nazwy i sprawdzają poprawność par wieszanych przez nauczyciela. Jeśli nauczyciel popełni błąd uczniowie krzyczą WRONG!</p>	językowe
<p>4. Uczniowie rozwiązują krzyżówkę „In my room” (autor Justyna Krawczyk, materiał wypracowany na potrzeby programu „ Myślę- działam- idę w świat”).</p>	językowe
<p>5. Nauczyciel rozwiesza po całej klasie obrazki i nazwy przedmiotów które można odszukać w pokoju dziecięcym (należy to zrobić przed rozpoczęciem lekcji), (załącznik 2) . Zadaniem uczniów jest zabranie jednej z kart i zachowanie jej dla siebie. Następnie uczniowie chodzą po klasie i wypowiadają zdanie In my room there is a Uczniowie którzy dopasują obrazek do słowa tworzą parę.</p>	językowe artystyczno-ruchowe
<p>6. Uczniowie siadają w parach. Każdy z uczniów otrzymuje zestaw kart (jeden</p>	

<p>obrazkowe, drugi wyrazowe). Uczniowie tasują karty i rozdają między siebie. Zadaniem uczniów jest jednocześnie pokazywanie kart. Gdy na ławce znajdują się dwie takie same karty (obrazek+słowo) uczniowie muszą jak najszybciej wypowiedzieć nazwę na głos. Uczeń który zrobi to pierwszy zabiera karty ze sobą.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>7. Uczniowie siadają na dywanie. Pośrodku koła nauczyciel rozkłada karty obrazkowe z przedmiotami, kolorami i liczebnikami. Uczniowie kolejno losują karty i układają wspólne opowiadanie „My room”. Wylosowane karty układane są kolejno na dywanie tak aby każdy uczeń mógł je przeczytać. Po ułożeniu opowiadania uczniowie mogą wykonać wspólny rysunek na dużym arkuszu papieru. Wspólna praca powinna być zawieszona w klasie.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>8. Uczniowie samodzielnie wykonują opis swojego pokoju do którego w domu wykonują projekt.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>9. Podsumowanie: HOT QUESTION¹: What’s your favourite thing in your room? Nauczyciel zadaje pytanie uczniom którzy udzielają wymyślonych przez siebie odpowiedzi.</p>	<p>językowe</p>
<p>10. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na pożegnanie.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>

¹**HOT QUESTION – High Order Thinking Question.** Pytania zmuszające ucznia do myślenia i nie mające jednoznacznej odpowiedzi (każdy uczeń może dzielić innej odpowiedzi).

Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa II Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: I've got long blond hair.
Cel/cele zajęć: Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> - nazywa przymiotniki opisujące wygląd zewnętrzny, - opisuje wygląd zewnętrzny. - poznaje czasownik have/has got. 	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> - tworzę opis koleżanki lub kolegi, - porównuję kolegów i koleżanki według opisu.
Kryteria sukcesu dla ucznia: - opisuję siebie i swoich kolegów.	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: gry- Who's this, make a sentence, find a pair, talking parrot.	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: : tablica interaktywna, flashcards, karty wyrazowe, zdjęcia.	

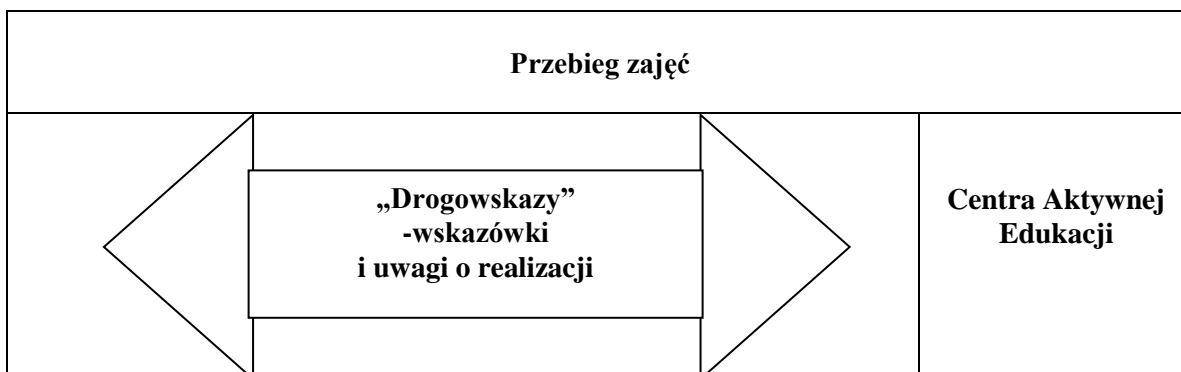

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p> <p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel wykorzystuje w tym celu pacynki. Nauczyciel „przeprowadza rozmowę z pacynkami”. Pacynki opisują pewną postać a nauczyciel rysuje ją na tablicy (potrzebne kolorowe markery, w przypadku tablicy interaktywnej nauczyciel podczas rysowania zmienia kolory). Pacynki kłócą się między sobą np.</p> <ul style="list-style-type: none"> - She's got long brown hair... - No,no,no long blond hair and brown eyes! - What??? You mean blue eyes! - Oh no.... <p>Nauczyciel przerywa rozmowę pacynkom i pyta się uczniów o co kłócą się pacynki. Uczniowie wraz z nauczycielem formułują cele lekcji.</p> <p>3. Nauczyciel rozwiesza na tablicy karty obrazkowe z twarzami osób i nazywa je, prosi uczniów o powtarzanie za nim. Po kilku rundach prosi wybranych uczniów o podanie sposobu w jaki mogą powtórzyć słowa (wolno np. przy long hair, szybko np. przy short hair, cicho, głośno itp. – wykorzystujemy propozycje uczniów).</p> <p>4. Nauczyciel wiesza na tablicy dwa zdjęcia (chłopca i dziewczynki) przyczepia pod nimi zdania (załącznik 1) <i>He has got short brown hair and</i></p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe artystyczno-ruchowe</p> <p>językowe</p>
--	---

<p>brown eyes. She has got long blond hair and blue eyes. Prosi uczniów o wspólne przeczytanie zdań wskazując po kolei każde słowo. Nauczyciel wiesza na tablicy swoje zdjęcie a pod nim napis np. I have got short blond hair. I have got blue eyes. Prosi uczniów aby odnaleźli różnicę pomiędzy zdaniami. Nauczyciel zamienia kropki pomiędzy dwoma zdaniami na słowo and i pyta uczniów co może to słowo oznaczać.</p>	
<p>5. Nauczyciel wiesza na tablicy kolejne zdjęcia i prosi uczniów o ich opisanie, a następnie o przyczepienie odpowiednich podpisów (załącznik 2).</p>	językowe
<p>6. Uczniowie siadają na dywanie. Nauczyciel podaje uczniom Magic Hat (zaczarowany kapelusz), w którym umieszczone są karteczki ze słowami (załącznik 3). Uczniowie losują karteczki ich zadaniem jest ułożyć zdanie z wylosowana karteczką.</p>	językowe
<p>7. Gra make a sentence. Nauczyciel rozkłada na dywanie karteczki (załącznik 3) w 4 grupach: I. long, short, big, small, II. blue, brown, black, green, blond. III. He, She, I, IV. eyes, hair. Na środku kładzie dwie karty HAVE GOT/ HAS GOT. Uczniowie losują kolejno kartę z każdej grupy i tworzą zdania. Po wylosowaniu osoby muszą zdecydować jaki czasownik wybrać (have/has got). Uczniowie muszą zdecydować czy ułożone przez nich zdanie ma sens jeśli nie to mogą wymieć kartę, np. She’s got small hair. (muszą wymienić przymiotnik small lub hair).</p>	językowe
<p>8. Jeśli starczy czasu można zagrać w grę find a pair (zdjęcia załącznik 3, opisy załącznik 4) Nauczyciel dzieli uczniów na dwie grupy (np. poprzez wylosowanie kolorowej piłeczki). Uczniowie z jednej grupy dostają zdjęcia, a z drugiej opisy. Zadaniem uczniów będzie odnalezienie pary (uczniowie odczytują opisy, uczeń który ma parę w postaci zdjęcia podchodzi do swojego „bliźniaka”. Para wspólnie sprawdza poprawność wykonanego zadania.</p>	językowe artystyczno-ruchowe
<p>9. Podsumowanie: HOT QUESTION¹: Who’s this? Uczniowie siadają na dywanie. Nauczyciel rozpoczyna zabawę od opisu swojej osoby I’ve got....., następnie opisuje jedną osobę z klasy She/He has got.....zadaniem uczniów jest odgadnąć o kim mówi nauczyciel. Osoba która odganie rozpoczyna kolejną rundę od słów I’ve got..... i wybiera kolegę/koleżnkę którą opisuje He/ She has got...</p>	językowe
<p>10. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na pożegnanie.</p>	językowe artystyczno-ruchowe

¹**HOT QUESTION – High Order Thinking Question.** Pytania zmuszające ucznia do myślenia i nie mające jednoznacznej odpowiedzi (każdy uczeń może dzielić innej odpowiedzi).

Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa II Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: Let's dance.
Cel/cele zajęć: Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> - nazywa czynności dance, run, sing, ride a bike, play football, swim, ski, skateboard - rozpoznaje zapis graficzny poznanych nazw czynności. 	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> - wymieniam nazwy czynności, - zapisuję nazwy poznanych czynności.
Kryteria sukcesu dla ucznia: <ul style="list-style-type: none"> - dopasowuję nazwy czynności do obrazka, - wymieniam nazwy poznanych czynności. 	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: TPR, gry- What's wrong? , hangman, running dictation, audiolingwalna.	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna	
Środki dydaktyczne: : tablica interaktywna, gry interaktywne learningapps, flashcards,	

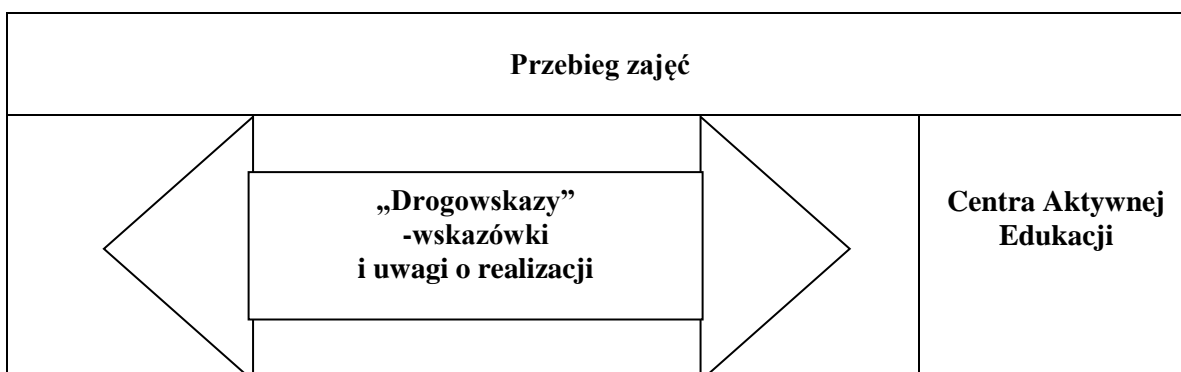

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p> <p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Za pomocą pacynek nauczyciel przedstawia scenki (taniec, śpiew, swim). Prosi uczniów aby zaproponowali czego będą się dzisiaj uczyć.</p> <p>3. Nauczyciel pokazuje uczniom karty obrazkowe z czynnościami i prosi aby uczniowie powtarzali za nim. Z czasem nauczyciel zwiększa tempo powtarzania.</p> <p>4. Nauczyciel rozkłada karty z obrazkami i z zapisem słownym na dywanie. Prosi uczniów o dopasowanie obrazka do zapisu graficznego. Uczniowie odczytują słowa.</p> <p>5. Gra What's wrong..... Nauczyciel prosi jednego ucznia o odwrócenie się tyłem do klasy. Pozostali uczniowie przekładają nazwy czynności na inne obrazki leżące na dywanie. Zadaniem ucznia jest wskazanie błędów, które się pojawiły. Po kilku rundach nauczyciel może wybierać dwóch uczniów jednego który się odwraca i jednego który przekłada karty. Podczas poprawiania błędów uczniowie głośno czytają nazwy czynności.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p> <p>językowe</p>
--	---

<p>6. Nauczyciel staje z uczniami w kole i prosi ich aby wykonywali wypowiedziane przez niego czynności. W kolejnych rundach nauczyciel zwiększa tempo wypowiedzianych słów. Po kilku rundach pokazuje czynność inną od tej wypowiedzianej. Można pobawić się na zasadzie konkurencji, kto źle pokaże czynność odpada z gry.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>7. Zabawa interaktywna. <u>Hangman</u> learningapps. Uczniowie odgadują nazwy czynności podając litery alfabetu angielskiego.</p>	<p>językowe</p>
<p>8. Running dictation. Nauczyciel rozkłada na końcu sali karty z zapisem graficznym czynności. Zadaniem uczniów jest odczytanie zapisów i zapisanie ich na karcie pracy obok obrazków (załącznik 1). Uczniowie mogą podbiegać do kart z zapisem graficznym ale nie mogą ich zabierać ani zapisywać podczas patrzenia na nie.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>9. Podsumowanie: HOT QUESTION¹: What's your favourite activity. Uczniowie wybierają czynność którą najbardziej zapamiętali i pokazują ją gestem, cała klasa podaje nazwę czynności. Uczeń potwierdza lub zaprzecza kciukiem trafność odpowiedzi.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>10. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na pożegnanie.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>

¹**HOT QUESTION – High Order Thinking Question.** Pytania zmuszające ucznia do myślenia i nie mające jednoznacznej odpowiedzi (każdy uczeń może dzielić innej odpowiedzi).

Autor: Justyna Krawczyk	
Klasa II Edukacja językowa: język angielski	Temat lekcji: Numbers 1-50
Cel/cele zajęć: Uczeń: – nazywa liczebniki w zakresie 50, – rozpoznaje zapis graficzny liczebników 1-50	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: – wymienia liczebniki 10-50 – dopasowuję pary liczebników (słowo- cyfra)
Kryteria sukcesu dla ucznia: – rozpoznają liczebniki 1-50, – dodają i odejmują w zakresie 50, – rozpoznają pary liczebników (słowo- cyfra)	
Podstawa programowa: 2.1; 2.2; 2.3b; 2.4; 2.5; 2.7; 2.8	
Metody pracy: TPR, memo, gry – Who’s got.....?, audiolingwalna.	
Formy pracy: zbiorowa, grupowa,	
Środki dydaktyczne: : piłeczki lub klocki, flashcards, karty z liczebnikami, chusta animacyjna	

<p>1. Uczniowie witają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na powitanie. Nauczyciel w trakcie śpiewania chodzi po klasie i wita się z każdym uczniem podając mu dłoń. Wita się również z nimi wykorzystując pacynkę.</p> <p>2. Uczniowie zapoznają się z celami lekcji. Nauczyciel rozsypuje na dywanie kolorowe piłeczki lub klocki (50szt.) i zaczyna je liczyć na głos popełniając błędy (np. One, ten, three, eleven.....no, no, no again one, two, twenty.....) Podnosi głowę I mówi I can’t count, will you help me? Zaprasza uczniów na dywanik i prosi aby uczniowie policzyli z nim piłeczki. Nauczyciel proponuje aby uczniowie utworzyli grupy po 10 piłeczek. Gdy grupy są utworzone nauczyciel pyta się ile jest grup (5). Pyta się uczniów co muszą wiedzieć aby policzyć piłeczki. Uczniowie udzielają odpowiedzi na temat- czego będziemy się dzisiaj uczyć?</p> <p>3. Nauczyciel pokazuje uczniom karty obrazkowe z liczebnikami 1-10 uczniowie kolejno wymieniają liczebniki. Następnie nauczyciel dodaje liczebniki 20-50 i powtarza je na głos kilkakrotnie. Następnie prosi uczniów o powtarzanie liczebników za nim.</p> <p>4. Nauczyciel rozkłada karty z liczebnikami na dywanie wymawia liczebniki 10-50 i prosi wybranych uczniów o wskazanie wypowiedzianej cyfry. Następnie każdemu liczebnikowi nauczyciel przypisuje czynność 10-walk, 20-jump, 30-dance, 40- run, 50- swim. Słyszac wypowiedziany przez</p>	<p style="text-align: center;">językowe artystyczno-ruchowe</p> <p style="text-align: center;">językowe matematyczno - przyrodnicze</p> <p style="text-align: center;">językowe matematyczno - przyrodnicze</p> <p style="text-align: center;">językowe</p>
---	---

<p>nauczyciela liczebnik uczniowie muszą wykonać odpowiadającą mu czynność.</p> <p>5. Gra Who's got..... Uczniowie stają w kole trzymając chustę animacyjną. Każdemu uczniowi nauczycieli przypisuje pełne liczby 10-50 (dobrze aby każdy uczeń miał swoją parę). Następnie wypowiada różne słówka w języku angielskim w momencie gdy uczniowie usłyszą swój liczebnik (10-50) muszą przebiec dookoła chusty i zamienić się miejscami z kolegą lub koleżanką.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>6. Wprowadzenie zapisu graficznego liczebników. Nauczyciel rozkłada na dywanie karty obrazkowe i słowne z zapisem liczebników 10-50. (załącznik 1) Uczniowie siadają w kręgu i spoglądają na karty rozłożone przez nauczyciela na dywanie. Nauczyciel prosi uczniów o odszukanie par liczebników. Po dobraniu par uczniowie odczytują zapis liczebników.</p>	<p>językowe matematyczno - przyrodnicze</p>
<p>7. Każdy z uczniów otrzymuje jedną kartę z cyfrą lub z jej zapisem graficznym. Zadaniem uczniów jest odszukanie swojej pary chodząc po klasie i na głos wypowiadając liczebnik.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>
<p>8. Gra memo. Uczniowie siadają w odszukanych przez siebie parach (pkt 7) i grają w grę. (załącznik 2)</p>	<p>językowe</p>
<p>9. Podsumowanie: How many balls can you see? Nauczyciel prosi uczniów aby spojrzeli na grupy piłek ułożonych przez uczniów na początku lekcji. Uczniowie kolejno liczą grupy piłek podając pełne dziesiątki (10-50).</p>	<p>językowe</p>
<p>10. Uczniowie żegnają się z nauczycielem i pacynką śpiewając piosenkę na pożegnanie.</p>	<p>językowe artystyczno-ruchowe</p>